

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἀπασαν τὴν ἀνήκεστην αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωτῶν τὸ πρὶν ὑπὸ^{τοῦ}
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΙΟΤΟΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρὰ αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Η Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

‘Αγαθεωρηθέν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθέν

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΤΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1852

M H N

M A R T I O S

EXΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας,
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, Φάλλομεν Στιχηρά
προσόμοια,

Ὕχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀστικάσα, καὶ τῆς σαριὸς τὰ
σκιρτήματα, ἐγκρατεῖα μαράνασα, ἀθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἔχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἡρας κατ' αὐτοῦ, ὡς Εὐ-
δοκία θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ^{τοῦ}
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαξί, σπόρον τὸν θεῖον
εἰσδέδεξαι, ως γῆ πίων θεόπνευστε, καὶ
ἐκατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας
ὄντως, καὶ ἀποθήναις νονταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἄλλοιώσει τῇ ιρείττονι, ἄλλοιώσαντος χα-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νειρούς εἴξανέστησας, ζωοποιῶ σου προ-
φθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νειρώσασα
πάνσοφε, ἐγκρατεῖας πόνοις, τοῦ σώματος πά-
ση· καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀθλή-
σεως, τῇ συνεργείᾳ τῷ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύοντα.

Δέξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.
Xαῖροις ἥλιόμορφε, Ἡλίου ἀδυτον ὅχημα, ἡ
τὸν Ἡλίον λάιμψασα, τὸν ἀπερινότον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ
λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγαῖζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγ-
καλής καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὄρυττόμενον,
λόγχη ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βρῶσα· Τί τοῦτο
γίέμε; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινγγύει ἀνθ'
ῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλατε; Καταπλήττομαι εὔ-
σπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕἏν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ ἐκτὸς τῆς Τεσσα-
ρακοστῆς, λέγε τὸ ἔξης Ἰδιόμελον.

Δέξα, Ὅχος πλ. β'.

'Ιωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ
βίου, ἡ Ὁσια καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀραμένη ἐπ' ὥμων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστὲ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δάκρυων ἐδόά·
Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψης, ὃ ἀσώτυς καθαί-
ρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, τῶν δεινῶν
όφλημάτων· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω καίγω· Ἡ πίστις σου σέσωνέ σε, πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέπτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τῷ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ο'ρῶσά σε σταυρόμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυρίασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρω, μυστήριον Υἱός με; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρνὶ ἀρεμάμενος ζωῆς χορηγέ; **'Απολυτίκιον, 'Ηχος δ'. Η ἀμνάσ σου Ιησοῦ.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οι συνήθεις Κανόνες.

'Ο Κανὼν τῆς Αγίας, οὐ ή Ακροστιχίς:

Τῆς Εὐδονίας τοὺς ἀγῶνας αἰνέσω.

'Ωδὴ α. 'Ηχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

» **Α**"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἔξ απροσεξίας, σιότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτίσιν, Εὐδονία ὑμνοῦντί σε σκέδασον.

Η"γρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, ἀθανάτου τραπέζης, απολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς ἀφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένχαν απόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδονία ἀξίως κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ε"λυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, σαρκωθεὶς διὰ σπλαγχνα ἐλέous αὐτοῦ.

'Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

» **Σ**ὺ εἴ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἴ τὸ φῶς, τῶν ἐσινοτισμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμά μου.

Τὴν καταλείψασα, τὴν πολυποίιλον ἐνδοξε, κόσμου φθαρτοῦ, ὅλον Εὐδονία, ἀναφαίρετον εἶληφας.

Δόξης αἰγαλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι.

Θεοτοκίον.

Ο"λην μου τὴν ἔφεσιν, Θεογεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, ιθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ρύσμένη με.

Καθίσμα, 'Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἰγλῇ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπες σκοτασμὸν, καὶ βίον

ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄϋλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκρούς ἔξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνω, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ησχυνας, Εὐδονία ἴσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν ιρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῇ ὁ ταλαίπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῶν πόνων με· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω ιραυγάζων· Ἐλέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ιρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου ἵλεως μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέπτημαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὲ ποθεινότατε· οἵμοι πῶς τοσοῦτον, ὄραν στέξω θέαμα! κόπτομαι τὰ σπλαγχνα, τὴν ιαρδίαν πιμπρῶμαι· Ἄλλ' ὡς ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωράμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

» **Ε**ἰσακήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, ιατενόησα τὰ ἔργα σθ, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῇ ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὥραιότητα ιατάλληλον, πόνοις Εὐδονία ἀπαστράπτουσα.

Ιεραῖς εἰσηγήσεις, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν ιρίσιν εὐέλατον, δὶ ἐλέous Μάρτυς εἶληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Απημαύρωσας ἀπασαν, πλάνης προσβολήν· φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες Αρχάγγελον, θείας σοι ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν ιυμάτων ψυχῆς μου πράγην, ἀμαρτίας με τοῦ κλυδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἐλλιπῆ ὄντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ἔνθιμον, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡ·
» μᾶς· σὺ γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
» ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἥλις
πλέον ἔξελαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θιωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ
ξεσμοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεῷ χω-
ρίσαι δεδύνηται. **Θεοτοκίον.**

Τλωδός προσπαθείας με ἀνανθαν, Θεοτόκε
φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν
γαστέρα σου.

Ωδὴ ι. Ὁ Εἰρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχε φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλ-
λόμενος φῶς ὡς ἴματιον, πολυέλεες Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρώς τῷ τῆς ἀθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὔδονία
ἀνεδείχθη σεβάσμιε.

Αγάπης ἐραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν
προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὔδο-
νία τῷ ἀφθάρτῳ ἐπανέθου σαυτὴν.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἡ κυνήσασα Χριστὸν, τὸν αἴτιον Δέ-
σποινα, τὸν ἄγριον οὐλύδωνα τῶν παθῶν
μου, Παναγία ἡμέρωσον.

**Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ἥχου.**

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νυξ ὥρας ιβ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Εὔδονίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Η Σαμαρεῖτις οὐχ ὅδωρ Εὔδονία,
Αλλ' αἷμα, Σῶτερ, ἐν τραχῆλου σοι φέρει.

Μαρτίς ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὔδονίη ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ην ἔξ Ηλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Λιβανησίας τῆς
Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊα-
νοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρῶτον βιοῦσα, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς
τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὅφεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν
συναθροίσασα. "Υστερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερ-
μανοῦ τινος Μοναχοῦ, τοὺς περὶ εὐσεβίας καὶ μετανοίας
λόγους διεξιόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπι-
σκόπου Θεοδότου, ἀποκαλύψει θείαις πεισθεῖσα· καὶ γάρ
ἔδοξεν ἐκοτάσσα έαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην,
εἰς οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν
αὐτῇ τῆς ἐπιστροφῆς, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὅψει δε-

νὸν, βρύχειν καὶ καταθοῦν, ὡς ἀδικούμενον, εἰ ταύτην
ἀφαιρεθεῖη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτω-
χοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς
ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ, τῆς βασι-
λείας κρατήσαντι, ὑπὸ τῶν πρώτην αὐτῆς ἐραστῶν. Θαυ-
ματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθνηκό-
τα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν
Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὅστερον ἔξετάζεται παρὰ Διογένους
τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλεως, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν,
ἀφίεται. Ὅπο δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διο-
γένην, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Δομνίνης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. **Τ**ῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῷ προσῆλθεν ἔμπορος πανολβία.

Αὕτη ἔψυ γονέων εὔσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφους
δὲ τῷ Θεῷ ἐαυτὴν ἀναβεῖσα, ἀσκήσει καὶ λοιπῇ
κακούχιᾳ τοῦ σώματος ἐαυτὴν ἐκδέδωκε. Καλύβην γάρ
πηξαμένη παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κήπῳ, ἐν ἐκείνῃ διημε-
ρευε, δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τοὺς παρειάς καταβρέ-
χουσα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκ τοιχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ
γάρ ἐσθήμασιν ἐχρῆπο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων φόδας εἰς
τὸν θεῖον οὐαὸν εἰσιοῦσα μετὰ τοῦ πλήθους παντὸς, τῷ
Δεσπότῃ τῶν ὅλων προσέφερε τὴν ὑμνωδίαν. Τροφὴν δὲ
εἶχε φακκὸν, βρεχόμενον ὅδατι· καὶ τοῦτον ἀπαντα τὸν
πόνον ὑπέμενε, σώματι λεπτῷ καὶ ἡμιθυήτῳ χρωμένη.
Αὐκριβῶς δὲ τῷ περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὗτε τινὸς ἐθέ-
σατο πρόσωπον, οὗτε τις τὸ ἐαυτῆς, ἀλλὰ μέχρι τῶν γο-
νάτων κατακαπτομένη, λεπτὰ καὶ ἄσημα τοῖς προστυχοῦ-
στι διελέγετο. Ἐν τούτοις διημερεύουσα καὶ διαυκτερεύσα,
πρὸς τὸν ἐαυτῆς ἐραστὴν καὶ ουμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν
θεαρέστων αὐτῆς κατορθωμάτων, ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Αντωνίνης.

Στίχ. Θαλαμος ἡ θαίλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἄντωνίναν ιρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Σίλβερος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χώνη τις ἡ κάμιγος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Σίλβερος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ παρτερῶν, Σίλβεστρε, θρησκεύειν
πλάνην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐναρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Νεστοριανός ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Εἰς τούπισω τράχηλον ἐξειλινυσμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέ-
σον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐν τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παι-
δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

σας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρότῳ, συγκαταβάσει σε
Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγονται οι
Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.**

Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα:
Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.
Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ὁ Είρμος.

» **A** "σομαὶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξῆγα-
» γε λαὸν, δουλείας Αἴγυπτος, ἐνάλυψας
» δὲ ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

T αῖς θείαις λαμπρότησι τοῦ Σωτῆρος, λε-
λαμπρυσμένος Ἀθλητά, τὰς πίσει τελθν-
τας τὴν σὴν αγίαν ἄθλησιν, φωτὸς ἐνθέου
πλήρωσον.

O λος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δὲ αὐτὸν
καρτεριῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε
πανόλbie, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Nόμοις τοῦ Δεσπότη συμπεφραγμένος, τῶν
ἀνομούντων πονηρὰς ἀπώσω θωπείας,
Ἡσύχιε πανόλbie, αἴθλων καρτεριώτατα.

Θεοτοκίον.

Pαρθένος διέμεινας μετὰ τόκου, ὡς πρὸ τοῦ
τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν
αἴτησαι Πανάμωμε, σωθῆναι τὰς ὑμνητάς σε.

Ωδὴ γ. Ὁ Είρμος.

» **T**όξον δυνατῶν ἥσθενησε, καὶ οἱ ἀσθενῶν-
» τες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

A νῷ πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφό-
ρε, τῶν διωκτῶν κατεπάλαισας, δυνατεῖαν
ὅλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτεριώτατα.

Mόνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, καλλος ἀγα-
πῆσας, καλλη τοῦ κόσμου παρέδραμες·
καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάναρ
στέφανον.

Mίαν ἐπιγνοὺς Θεότητα, τῆς πολυθεῖας ἀ-
πεθδελυξώ τὸ ἄστατον, Ἀθλοφόρε, καὶ
μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύνθης αἰξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

E στη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῆς ἀθανασίας
γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύνησας, Παναγία, Χρι-
στὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἡχος γ. Τὴν ὡραιότητα.

A καταγώνιστος, Ἀθλητής γέγονας, τῷ Παν-
τοκράτορος, μάναρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ
τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν

θανατόμενος, ποταμίοις ἐν ὕδασι, τάτοις ἐναπέ-
πνιξας, τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφροσύνῃ
τὴν θείαν, μνήμην σου Μάρτυς ἔορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

A κατανόητον, καὶ σκατᾶληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ἔντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀ-
περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύστας, σάρια πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνὴ ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

H απειρόγαμος, Ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὁρῶσά σε, νειρὸν ιρεμάμενον, ἐπὶ¹
τοῦ ἔντου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο·
Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἐθραίων ὁ ἄνομος,
δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ με δωρεῶν ἀπολαύσας; Υμῶσθα τὴν
θείαν συγκατάβασιν.

Ωδὴ δ. Ὁ Είρμος.

» **D**ὲ ἀγάπησιν Οἰντίρμον τῆς σῆς εἰκόνος,
» ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
» ἔθνη· σὺ γὰρ εἰ φιλάνθρωπε, ισχύς μου καὶ
» ὑμησίς.

Gενναιότητι πανόλbie διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ
Τυράννῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προ-
στάσσοντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε.

Iερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσηνέχθης, τῷ ὑπὲρ
σοῦ τυθεύτι, διὰ σπλαγχνα ἐλέους, μέγιστε
Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Sτηριγμός σοι καὶ κραταίωμα ὁ Δεσπότης,
ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἄθλων, Παναοίδιμε ὥφθη-
σθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπτηξας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Tὸν αἰκήρατον βλαστῆσασα Κόρη βότρυν,
ἀθανασίας γλεῦνος, ἀποστάζοντα πᾶσιν,
ῷφθης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

Ωδὴ έ. Ὁ Είρμος.

» **S**ὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Oνᾶς σου τῷ φωτὶ, τῷ ἀστλῷ λαμπόμενος,
διέλυσε τῆς ἀπάτης, τὸν πολύθεον πλά-
νην, Ἡσύχιε μακάριε.

Nούσεσι φαῖδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι,
θεύμενος ἀθεῖας, Ἀθλοφόρε παμμάναρ, τὸ
ἄστατον διέφυγες.

Hσύχασας λιπῶν, πολυτάραχον ἄγνοιαν, καὶ
εἴληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων,
τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίου.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν οὐρανίον τέτοιας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμεῖ πᾶσα κτίσις, ως Ποιητὴν καὶ Κύριον.

'Ωδὴ σ'. 'Ο Εἰρμός.

Ε βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ ιήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Γψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς ιαρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ρείθροις Ησύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυς εὑράμενος.

Χειμάρρυς σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ησύχιε, ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν ᾧ στίφος δαιμόνων ἀπέπνιξα.

Ισχῦτε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τῷ Πνεύματος, μυριάδας, ἀοράτων ἔχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν Ἀγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι.

Θεοτοκίου.

Οἰκήσας σου, τὴν ἀγίαν γαστέρα ὁ Κύριος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώγια, ἐκτελεῖ τοὺς πίστει, ἀληθείας σε νῦν μακαρίζοντας.

Εἶ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγεται τὸ Μαρτυριόν τοῦ ἥχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ησυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι.

Ποταμὸν Ἡσύχιος ὑδάτων ἔδυ,

Ο πῶς ποταμὸν τοῦ πυρὸς διειφύγη.

Δευτερίη προσέβη Ἡσύχιος ἐν πόλει ὅρμοις.

Οὗτος ήν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάξαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώνας, ἴδιωτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεᾶ μᾶλλον ἐλομένων βίου, ἢ τὰν ἐν ἀπωλείᾳ τεμήν, εἰς ήν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἀγιος Ἡσύχιος. Τοῦτο μάδων ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδύθηναι τὰ ἱμάτια, ἢ περιεβέβλητο, ὅντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἕριου, (μάλλινον χιτωνίσκον χωρὶς μανίκια, καριζόλαν,) καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, Εἰ οὐκ αἰσχύνεται, ἐπυνθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἄτιμον ταύτην κατενεχθεὶς ἀγωγὴν· μηδὲ γὰρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις οὕτῳ τιμαῖς καὶ ἀρχαῖς καταστῆσαι αὐτὸν. Τοῦ δὲ, τὴν παροῦσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντος, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰωνίαν καὶ ἀπέραντον, λίθον μυλικὸν δεῖναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέ-

σον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου Ὄρόντου, ρίφηναι, ἐν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Α θλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων,

Εἰ καὶ μετ' εἰρήνης σε Χριστὸς λαμβάνει.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὀμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστὰς, τύπτεται βουνεύροις· εἴτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ἔεσται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἀπλοῦται, καὶ παραδόξως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι ἀλώθητος τηρηθεὶς, ὥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἦναγκάζετο. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλέως, σύπελθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐνεακαιδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου. Ἔτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος γεγένυται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώρην, ἔλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμὼν Ρούφος, παραινῶν αὐτὸν θύσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαιμονί, εὐξαμένου τοῦ Ἀγίου, ἵσθη, ἀφῆκεν αὐτὸν, δώροις τὰν εὐεργεσίαν ἀμειψάμενος. Αὖθις δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμῷ γενομένης, ὅ, τε ναὸς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κατέπεσον ἔσανα, ἐκφυγόντες, κατέλιπον τὸν Ἀγιον. Μετὰ οὖν τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἀρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐποτημένος, κατεγήναι τὰ σκέλη τοῦ Ἀγίου προσέταξεν. Ἀ παραυτίκα τῇ δυνάμει Χριστοῦ ἄρτια καὶ ὑγιῆ κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβὴν, ἐν ᾧ περιηρει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. Ο τραχύλον Νέστορος πλήξας τῷ ξίφει,

Πληγὴν ὄμοιάν εἰντρίβει Τριβιμίω.

Οὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχον τῶν Κυραιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσσεβοῦς, παρὰ τῶν Εἰδώλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτυφθισαν βουνεύροις ἔηροῖς. Είτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄχρι καὶ τῶν σπλαγχνῶν αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γυμνήν αἱμετάθετον εἶχον, μαχαίρᾳ τέμνουνται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γρωαδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωαδίε, θυγήσκειν εἰν ξίφους,

Μὴ μέλλε· καὶ μέλησιν οὐχ ἔξει στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἀλλ. Αἰολίδα.

(**) Ἀλλ. Κυδερράωιτῶν.

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρη,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμορρόσυσσαν, τῆτις καὶ ἴδην παρὰ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίνου. Πιστεύσασα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς ἔχουσα δὲ νιὸν, ὀνόματι Σερμιλιανὸν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ἀλλ' ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέψυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ὀνειδισάσης περὶ τῆς μητρὸς, ἐκείνος φοσὶ· Μή καὶ σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ η Ἄγια· Ναὶ, φοσὶν, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθανοῦμαι. Ο δὲ βέβηλος, γυμνώσας αὐτὴν ἐμάστιξε σφοδρῶς, καὶ πάρεδωκεν αὐτὴν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ὃ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ἀλλ' η μὲν προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκέτην· ο δὲ ἴδων τὸ γεγονός, ἔιφε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία ἔιφε τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασίᾳ συνθανόντα τῇ πάντῃ.

Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάντα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ο Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ Ζ. Ο Είρμος.

» **Α**ὐτοῖς τῷ ποτὲ, ἐν Βαθυλῶνι Παῖδες,
» ιαμίνου φλόγα ιατεπάτησαν, ἐν ὅμοις ιραυγάζοντες· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν,
» Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Νεανικῶς τῷ ἐχθρῷ, περιπλακεὶς τὴν τούτῳ, ἰσχὺν παμμάναρ ἐταπείνωσας, ιραυγάζων Ἡσύχιε· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Απὸ περάτων τῆς γῆς, ἕως περάτων Μάρτυρος, ή σὴ ἀνδρεία ιαταγγέλλεται, καὶ τὰ ιατορθώματα, καὶ η βεβαία πίστις, Ἡσύχιε θεόφρον.

Γσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγχονήσας Μάρτυρος, τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον θάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὑδάτων, Ἡσύχιε ἐδεέξω.

Θεοτοκίον.

Νενειρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας, ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώσας· διόσοι ιραυγάζομεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ωδὴ Η. Ο Είρμος.

» **Π**άντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα ιτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Οσιοὶ καὶ ταπεινοὶ τῇ ιαρδίᾳ· ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερψυχοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐαπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα "Ἐνδοξεῖ, καὶ κατὰ ιράτος νικήσας, ἐδεέξω σέφος ἀφθαρσίας, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στήσας τὰ ρέυματα Σοφὲ τῆς αἴθεῖας, ἵεροῖς αἰγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τῷ ἐδέξω τὸ τέλος, ὑμνῶν τὸν Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω'ς βασιλεύσας εὐκλεῶς ιατὰ τῆς πλάνης, βασιλεύς ιατέλιπες ἐνδοξεῖ διατριβάς τε, καὶ μέγα αἴξιωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσειολλήθης.

Θεοτοκίον.

Ιερώτατός σε ιαλεῖ Προφήτης, πύλην ἀδιόδευτον"Αχραντε, δ Κτίστης δὶς διῆλθεν, ὡς μόνος ἐπίσταται, πάλιν ιεκλεισμένην, λιπὼν ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ωδὴ Η. Ο Είρμος.

» **Ε**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν ιατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε « Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ ιόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ω'ραιος τῷ εἴδει τῆς ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνωρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γάρ αἴξιωμα καὶ πλοῦτον, ιατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον, καὶ μόνω τῷ Χριστῷ ἡνολόγησας, δῆμοις Μαρτύρων συναπτόμενος.

Συνέτριψας ἔσανα σοφὲ Ἡσύχιε, ἀπωλείας καὶ ηγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτάτως, ζωὴν ὅπως ιερδήσης τὴν μέλλουσαν, σὺν πᾶσι τοῖς ιαλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίστει μικαρίζομεν.

Ημημη σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεομάναρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα ιαρδίας, ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημίζντων σθ, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαιίσματα, καὶ τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐν σοῦ Πανάμωμε, δ τῶν ὅλων μόνος Κύριος, καὶ ιατελάμπρυνε τὰς πάντων ιαρδίας, θεῖηαις ἐπιγυώσει, καὶ σκότος ἀγνωσίας ἐμείωσεν. "Οθεν σε πάντες μικαρίζομεν.

Καὶ η λοιπὴ τοῦ Ορθρου Αιολούθια, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυτις.

ΘΕΟΦΑΝΙΟΥ ΤΗΣ ΜΗΝΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
προσόμοια,

‘Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρώς, ἀνταγωνι-
σάμενοι, τοῖς ὡμοτάτως δικαζούσι, καὶ
πεῖραν ἄπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει υ-
πομείναντες, τῆς ἄνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρὸν, Βασιλίσκον
ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυ-
ρὶ γὰρ ἔφλεξαν, ἀθεῖας ὑλην, εὐσεβείας χάριτι·
καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυ-
ρσεύμασιν, ως φωστῆρες διαυγέστατοι, ως τὴν
πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

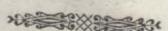
Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἔχθροῦ, κάραν συνε-
τρίψατε, ὥραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γεν-
ναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ιερεῖα ἐμ-
ψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου νειμῆλια, Εὐτροπε
ἐνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην,
πᾶσιν ἔξαιτούμενοι.

Δεξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοοσῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν
ἀκένορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν ονκόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστὲ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ ορέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ορεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνη με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἀγίων ὁ πα-
ρων. οὐδὲ ἡ Αιροστιχίς:

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

‘Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ο Ειρμός.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρά-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰ-
σραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμα-
λὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Tῆς θείας, φωτοχυτίας λάμψεσι, καταρα-
πτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς,
λαμπρυνόμενοι Ἀγιοι, Τριάδος οἱ ἴσαριθμοι, ταύ-
την, ἡμῖν ἔξευμενίσασθε.

Pημάτων, ἐνηγηθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεϊκῶν, καὶ συνημμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ-,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν έαυτοῖς κατέ-
χοντες, ἔχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Iσάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τρανῶς, ἵσα φρονοῦντες πίστει εἰς
αὐτὴν, ἵσον εὔρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεό-
νικε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὁ ἐν γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ
υἱοὺς τῶν βροτῶν, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος
προελθὼν, σκυθρωπὸν ἔξηφάνισε, τὸ τοῦ θανά-
του ἄχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκός.

‘Ωδὴ γ. Ο Ειρμός.

Eύφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Nευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ δυσμενῶν Μάρτυρος ἐνδοξε.

Aθάνατον ἐναχθλῶν, ιλέος τῆς νίκης ἐμφα-
νῶς εἴληφας, Μάρτυρος σοφὲ Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναῖος ήλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἑλλη-
νικὴν ἔτρεψας, πολυθεῖαν ἐνδοξε, Μάρτυρος
Βασιλίσκε αὐτοῖς.

Θεοτοκίον.

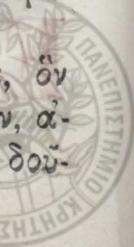
Aιμένα σε γαληνὸν, καὶ ἀδιάσπαστον Πι-
στοῖ ἄγκυραν, Θεογενητὸρ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δεινῶν λυτρωθείμεν.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Tριάδα τὴν σεπτὴν, ἡ τριάς τῶν Μαρτύρων,
ἐνώπιον πολλοῦ, ὡμολόγησε δήμου, καὶ
δήμοις συνηρίθμηται, Ἀσωμάτων ἀθλήσασα.
Τούτους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει, ἑορ-
τάζοντες, τὴν ιερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμο-
χαριμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Eλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν
ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-
παύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦ-

ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν,
βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἵσι σε δοξάζουσιν.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Ω “ Θαύματος ναίνοῦ! ὡς φρικτοῦ μυστηρίου!
ἔβόα ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μῆτρη, ἐν
ξύλῳ ως ἔβλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ
σύμπαντα, ἐν τῇ δραπὶ περιέχων, ως κατά-
κριτος, ὑπὸ ιριτῶν παρανόμων, σταυρῷ κα-
ταρίνεται.

‘Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

“ **E** παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἑκιλησία, ἐπὶ
“ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον, τῆς δικαιοσύνης,
“ ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως ηραγαῖζου-
“ σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

H δρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, ταῖς
προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὥφθητε βασάνων,
Μάρτυρες πολύαθλοι, τῆς πλάνης ὀχύρωμα,
ἄπαν ἐμφανῶς ἐνμοχλεύσαντες.

T ετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην,
δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγή-
τες, ὥφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὔτροπε, σὺν
τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σιάμματι.

Ω ραιοτάταις ἀντῖσι διηγασμένοι, ως τὸν
Χριστὸν προσβλέποντες, ἐνθεν Ἀθλοφό-
ροι, θάττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν,
τοὺς ὑπεγαντίους συμφλέξαντες. **Θεοτοκίον.**

N εμομένην ρύμην ἐστησας τοῦ θανάτου,
ρεῖθρον ζωῆς κυνήσασα, Χριστὸν, ὃν δυ-
σώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασθέσαι
μου, Μῆτρε τοῦ ἐλέους πανάχραντε.

‘Ωδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

“ **S**ὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
“ φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

S τερρότητι νοός, φληναφίαν ἐθραύσατε, ω-
μότητος αἰνιζόντων, καταπτύσαντες θρά-
σους, Μάρτυρες καρτερώτατοι.

T πέρ τὰ γενρά, οὐρανίων φροντίσαντες,
εὐγένειαν ἐπανθοῦσαν, καὶ στρατείαν καὶ
πλοῦτον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

M ανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτήξαντες,
πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν
καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.

Θεοτοκίον.

Φ ορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με,
προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑπο-
στάσει, ἀφύρτως γνωρίζόμενος.

‘Ωδὴ σ'. Ὁ Εἰρμός.

“ **H** ύστω σοι, μετά φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκιλησία βοῶ σοι, ἐν δαιμόνων λύθρῳ

» κεναθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἷματι.

P ωσθεῖσα, ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελ-
φος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνις, τῷ Σταυ-
ρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, αἰκηράτῳ, σὺν
Εὐτροπίῳ ὁ θεῖος Κλεόνικος.

O δεύσας, Μαρτυρίου πορείαν αἰλόνητον,
ἥλοις πειρόμενος ἄμα, Βασιλίσκος πόδας
συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατή-
σας ὁ ἔνδοξος.

N αόνσθ, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας,
ἄγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέ-
φος ξίφει Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτυηθεὶς σου, κεφα-
λὴν Βασιλίσκε αἰόδιμε. **Θεοτοκίον.**

O σ' ρόδον, τῶν αἰανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμε-
νος, καὶ καθαρώτατον οἰκίου, καὶ κοι-
λαδῶν ἄνθος ὡς Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ
γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἥχον.

Συναξάριον.

Tῇ Γ'. τοῦ αὐτῆς μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρ-
τύρων, Εὐτροπίᾳ, Κλεονίᾳ, καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

“ **O** χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
“ Εφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Kαὶ Κλεόνικος εὐηλεᾶ νίκην ἔχει,

Sταυρῷ ηρεμασθεὶς, ως ὁ Χριστὸς με πάλαι.

Eιρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Ειρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐν δύο.

Eν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσε-
πήθη.

O ύπο τοῦ θανάτου κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρα-
πιῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Θεοδώρου
τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρί-
στανται οὖν Ἀσκληπιοδότη τῷ Ἡγεμόνι, καὶ τύπτουται
σφοδρῶς. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτρόπιος κατὰ τοῦ στόματος
λαμβάνει πληγάς, διτὶ τὸν Ἡγεμόνα ἐξύβρισεν. “Ενθα οἱ
μὲν τύπτοντες ἐξελύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασά-
νου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου
καὶ τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς.
Ἐπεὶ οὖν τῇ παραδοξοποΐᾳ ταύτη πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ
Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλό-
μενον οὖν τὸν Ἡγεμόνος, καὶ κολακεῖας ἐπιχειροῦντος
τὸν Ἅγιον Κλεόνικον μεταβέσθαι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνουμένου, τὰ δὲ καὶ διδόντος,
οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Ἅγιος μαλακισθεὶς, ἀλλὰ καὶ παροξυ-
ζεῖς, κατεγέλασε μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ἡγεμόνος, κατεχείνα-
σε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. “Οθεν, θυσίας αὐτοῖς
ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξόανον κατέβαλε τῆς Αρ-
τέμιδος. Ἐκκαῖσαν οὖν πίσσαν καὶ ἀσφαλτον, ἐν τοῖς
λέβησι, κατέχεσον ἐπ’ αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώπεκοι διε-
φυλάχθησαν, οἱ δὲ ὑπουργοὶ καὶ ὑπηρέται τῶν τοιούτων

κατεφλέχθησαν. Είται σταυροῦνται Κλεόνικος καὶ Εύτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἀγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φραρῇ τεθεὶς, μετὰ χρόνου τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτη, Πρεσβυτέρος Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἑδέμ τὸ χωρίον
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἐνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξεν ιρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Ταῖς ἀρεταῖς ἅπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Εν τῇ ιαμίνῳ, Ἀθραμιαῖοι παῖδες τῇ
Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
φλογὶ, πυρπολθμενοὶ ἐκραύγαζον· Εὔλογημέ-
νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰώνιου ζωῆς λαβόμενοι,
ώσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλο-
φόροι ἀναμέλπετε· Εὔλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ
τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ ιλέος
καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἀλυπον
χαρμογὸν, ιληρωσάμενοι ιραυγάζετε· Εὔλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εν τῇ ιαμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερή-
σαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλι-
νεῖς, κατεφλέξατε ιραυγάζοντες· Εὔλογημένος
εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν με τὸ χειρόγρα-
φον· σῶσον ἐπὶ παντοίας βλάβης καὶ
προσβολῆς, τῷ δολίᾳ ἵνα ιράζω σοι· Εὔλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Χεῖρας ἐπιπετάτας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκιῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες ιραυγάζοντες·
Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐ-
φέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις
Ἄγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στε-
φοδότῃ καὶ Θεῷ ὑμνοῖς ιραυγάζομεν· Εὔλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωραῖοι οἱ μώλωπες ὑμῶν· ωσπερ χρυσίον
γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε
Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς,
τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ ιραυγάζοντες· Εύ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδέδο-
ται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ
γάρ ἡ ἄνημος, καὶ ἡ ἄνυδρος ἐνθλύζει ιρα-
νύς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν,
Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ολόγος οἰησας ἐν τῇ σῇ, ιοιλίᾳ "Ἄχρα-
τε, σάρξ ἐχρημάτισε, φύσιν θεώσας μου
Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἀκρᾳ αἵτοῦ, φιλαν-
θρωπίᾳ· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εύ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Λιθος ἀχειρότητος ὅρους, εἴξ ἀλαζεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖς ἐτρήθη,
Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφό-
ροι ιαθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις
χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων
αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπέρ ἡμῶν
θερμῶς πρεσβεύσατε.

Ολον ἑαυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικισάμενοι
αἰξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραί-
μένη θείαις ἐπαλξεσιν, Εύτρόπιος καὶ Κλεόνι-
κος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Τπέρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν πανα-
γίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ιεροὺς εὐ-
φημοῦντων, αἴγωνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί,
τὸν Κτίστην ἴκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εύρεῖν συγ-
χώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὥφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ
σωτηρία· σὺ ιαταφυγή μου καὶ τεῖχος,
καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία παράκλησις· διό με
Αἰειπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου Ἀνολουθία
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, φάλλομεν προσόμοια
Στιχηρά,

‘Ηχος πλ. δ.’ Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, αναπτερώσας
τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, ιοσ-
μικῆς συγχύσεως, ἐθελέντω τὸ ἄστατον, καὶ
τὸν σταυρὸν σου, ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπό-
πτη πατηκολάθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς
ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

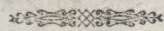
Οὐσίε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἔρημίαις ἀεὶ, καὶ
σπηλαιοῖς καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες, ὥσπερ
ἐπίσθησας, ἀνεπιερόφω ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς
ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραῖζμενος,
ζένος καὶ πάροιος, ἐπὶ γῆς δεινούμενος· ὅθεν
καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν πανάγραντε, τὴν προστα-
σίαν ἡμῶν· Συσχεθέντας ἐν θλίψει, μὴ
παρίδης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου,
οὐλαὶ γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνε-
στώσης ὄργης καὶ θλίψεως, ὡς θεοδόξαστε,
Θεοτόκε ἀγραντε· σὺ γάρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ
βοῆθεια, αἰαταμάχητος. “Η Σταυροθεοτοκίον.

Ηλίος σέλας ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἵματιον, ζοφερῶς μετέ-
βαλε· γῆ οἰλονεῖται· καὶ ρόγνυται, φρικτῶς
ναοῦς, τὸ ιαταπέτασμα· ιάγω πῶς Τέινον
μὴ διαρρήξομαι, σπλαγχνα καὶ ὅμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον ιαταξανῶ, αἰδίνως σε ληγ-
σκούτα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὰς
Κανόνας, ὡς σύνθετες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀιροστιχίς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις: Γεωργίου.

‘Ωδὴ α. ‘Ηχος δ.’ Ο Είρμος.

Α "σομαῖ σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξῆγα-
γε λαὸν, δουλείας Αἴγυπτίων, ἐναλυ-
ψας δὲ ἄρματα Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ο "πλον ιατὰ πάστης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτρίου ιραταῖον, τὴν νηστείαν ἔχοντες,
γενναίως πατήσωμεν, τὰ τούτα μηχανήματα.

Ε ἀλλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, ιαταυ-
γασθεῖς τὰ νοντά, τῆς ψυχῆς σου ὅμμα-
τα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δὶς ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τ ὃν παρόντων Πάτερ δὶς ἀκτησίας, τὸ γεν-
ρὸν ἀποβαλών, ἀχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε ἥνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γ ἥθεν πρὸς θράνου πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλην-
σεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τόνος τοῦ, νηστείας
ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανὸς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

‘Ωδὴ γ. ‘Ο Είρμος.

Ε 'ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ ιαρδία
μου· διὸ οἱ αἰσθενοῦντες, περιεζώσαντο
δύναμιν.

Τ ὃν παθῶν τὰς θηρία, διὰ νηστείας ἀποκ-
τείναντες, Χριστῷ δὶς ἀπαθείας, καὶ ια-
θαρότητος ἐγγίσωμεν.

Π ρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τὸν τῷ Κυρίου Πά-
τερ "Οσιε, ἀεὶ ἐνατενίζων, ὑλης προσκα-
ρού ιατεφρόνησας.

Τ ὃν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων ἀεὶ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβαίου ἐν τοῖς θαύμασι. Θεοτοκίον.

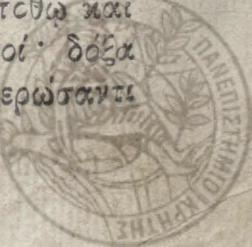
Ε 'ν νηστείαις καὶ πόνοις, τὸ αἰσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ρωννύουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, ‘Ηχος α. Τοῦ λιθὸς σφραγισθέντος.

Τ ἦν ιλίμανα τῶν θείων ἀρετῶν διαγένεταις,
πρὸς νοτῆς θεωρίας ἀνελήνθας ὑψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω ιαθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύ-
σαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἴαματα.

Θεοτοκίον.

Τ αὶς χεῖράς σου τὰς θείας, αἱς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείναστα δυσωπησόν αὐτὸν,
λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε
καὶ ινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας σε πόθῳ καὶ
βοῶντας· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα
τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκουσου.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σωτὴρ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ὄρυγέντος, ἡ Πάναγνος ωδούρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοῖς ἀθανατίζοντι.

‘Ωδὴ δ’. Ο Εἰρμός.

„**T**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρασίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστὲ ὁ Θεὸς, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτὴρ, δὶ οὖ ψυχὰς καὶ σώματα καθαιρεῖς, καὶ ἀγίαζεις τῶν δούλων σας.

Tῶν ἀρετῶν τὴν οὐλίμανα ἀνύσσας Σοφέ, μυστικωτέρας θεωρίας ἡξίωσαι· διὸ καὶ χάριν εἴληφας, ὄρφαν καὶ πρὸ καιρῷ τὰ ἐσόμενα.

Iδρῶσι τῶν ἀγώνων σας τῶν ἐνθέων, τὴν ἄγονον κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρον ἐδειξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ως στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζωσον, ήμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

‘Ωδὴ έ. Ο Εἰρμός.

„**O** ανατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὅρθρον, καὶ δεῖξας τὴν ήμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Tῆς χαμαιζήλου ήμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον. νηστείᾳ ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὑψος ἐλκυσον, Ἰησοῦ τῆς ἀγαπήσεως.

Tῶν προσευχῶν ταῖς προσθολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναιῶς, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Tὴν τῶν παθῶν διασχὼν, Θεοφόρε ὄμιχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς καθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας.

Θεοτοκίον.

Pύπου ήμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, καθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

‘Ωδὴ 5’. Ο Εἰρμός.

„**Ω**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήπους Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ μὲ τῷ βυθῷ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με μόνη φιλάνθρωπε.

Tῆς ἐγκρατείας τῇ αἰγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς καταξίωσον, ἵδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σωτὴρ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ως ἐωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Αγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας.

Tῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς νοθμένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θήρας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Gνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σῇ Θεοτόκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδώλων, καὶ πόθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεῷ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἥχου.**Συναξάριον.**

Tῇ Δ’. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Τυπηρέτης θήρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,

Θηρας παθῶν κτείναντι πρὶν ληξαι βίου.

Tῇ δὲ τετάρτη Γεράσιμος βιότοιο ἀπέπτη. Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειώθεις, καὶ τὸ τῶν Μουαχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος κατέλαβεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πιωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἔθετο, καὶ πρὸς Θεόν οἰκείωσιν ἔσχεν, ὡς καὶ τῶν ἀγρίων κατάρχειν. Λέων γάρ αὐτῷ διακονούμενος ἦν, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἀλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρου ὄνον ἐπὶ νομᾶς διεξάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπέρ ποτε παρὸ δότεών ἐμπόρων ὑποσυρέντος, καὶ ταῖς καμπήλοις προσδεθέντος, ὅπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρός, τὴν ἡγανάκτει τὸ πρὸς ἐσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λεόντα μόνον ἴδων τῇ κελλῇ παραβαλόντα· καὶ δόξας βιωθῆναι παρὸ αὐτοῦ, τῷ Γέρουτι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ο δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἔκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. “Ην καὶ δεξαμενος, ἐφ’ δόσον παρὰ τῶν ἐμπόρων χρόνον ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὕμων τὰς ὑδρίας ἔφερε, καὶ ζέων, τῇ ποδῶν εἶχεν, ύδροφορεῖν τὴν αγκάζετο.

‘Αλλ’ εἶχε μὲν αὐτὸς τὴν δόσης τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσουτα. “Ος ἴδων, καὶ γυωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμπήλοις ἐπόμενον, ὄρμήματι αἰφνιδίῳ καταπλήξας τὸν ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κηρυσσοῦ δραξάμενος εἶλκε τὸν ὄνον, ὃ δὲ ὄνος ἐπομένας τὰς καμπήλους, ἐτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας, ὡς ἐκείνοις ἔθος, ἔως τὴν ἡγαγεῖσαν τὸν ὄνον καὶ τὰς καμπήλους, εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐραίῳ πλήττων τὴν θύραν, ὡς κυνηγέσιον δῆθεν προσῆγε τῷ Γέρουτι. ‘Ο δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπηρετοῦντα, Μάτην ἄρα ὁ λέων, φησί, παρὸ τῷ μῶνι ὠνειδίζετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεῖς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τότε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λέων, καὶ σίσσει συνταξάμενος τῷ Γέρουτι, ὑπέδυν τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐδομάδος ἀπαξ ἔξιών, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέρουτος, ἥλθε μὲν τὸν συνήθην εὐχὴν ἀποδώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρε τὸν "Οσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπῆρετοῦντος μουαχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπηνέχθη, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνήσας βρυχήμασιν, ὑστερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὕτω δοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ θῆρας αὐτοῖς ὑπείκειν παρασκευάζει, διατηροῦσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὄμοιώσιν ἀσπιλού.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παῦλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, ἢ δὲ κειμένη
Ἰουλιανὴ, σύγγονοι τετμημένοι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαϊδὶ· ἐπύγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, φύντες εὔγενως, καὶ τραφέντες καλῶς εὐσεβείᾳ μᾶλλον ἦ γάλακτι. Ὁ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διηλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν νοῦν ἐκμελετήσας, ἔτι νέος ὡς, προχειρότατα τοὺς ἀντιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξ ἔνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ ἡμᾶς οἰκονομίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημήσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἴδων ὁ Παῦλος αὐτὸν, θαρρέεν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στηναὶ προθύμως, ὡς μεγάλου μελλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤλθε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διηλεγεῖ τὴν ματαιότητα. Ὅθεν κρεμασθεῖς, ἔσται· ὃν ἴδουσα ἡ ἀδελφὴ, κατεβάσα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰκιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ κρεμασθεῖσα ἔσται, καὶ ἐν λέπτῃ, ἔνθα πίσσα καχλάζουσα, ἀμφότεροι βαλλονται. Καὶ ἔτι ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς νώτοις ἀνωθεν τύπτονται. Ἔνθα Κοδράτος καὶ Ἀκάιος οἱ δῆμοι, τῶν Αγίων φεισάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Μὴ διαλωβηθέντες δὲ οἱ "Ἄγιοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βαλλονται ἐν εἴρητῃ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαρίστησαν. Καὶ αὐθίς παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ θύσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ βουληθέντες, ἀναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατονίκου δέ τινος, ἐνὸς τῶν δημίων, τὴν Ἀγίαν Ιουλιανὴν κατοικείραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος, (ὅτι δὴ αὐτῷ ἡ Ἀγία προετρέπετο μὴ φείδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα·) μανεῖς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τοὺς δὲ Ἀγίους ἐκέλευσεν ἰσβόλοις ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαιρείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἀγίου Παῦλον τύπτεσθαι μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσει, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ράθδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεσθαι· τὴν δὲ Ἀγίαν Ιουλιανὴν εἰς πορνεῖον ἀπενέχθηναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν διαφθάρηναι· οὓς παραγενομένους, Ἀγγέλος Κυρίου παραστάς, τῷ κοινορῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τούτους μὲν ἡ Ἀγία εὐξαμένη, ὅδωρ αὐτοῖς ἐπιχέισσα, κατέστησεν ὑγιεῖς· αὐτὴ δὲ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Παῦλου ἐμβάλλεται βέηρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Τυράννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτοὺς, ὥφθη ἀνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογὲς, ἥτις Αὐρηλιανῷ πυρὸς κατέχεεν ὅμβρους. Ὁ δὲ φοβηθεῖς, ἀνήνεγκε τοῦ βοσθροῦ τοὺς Ἀγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ δόλον τὸ σῶμα καταφλεγθῆναι προεταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτυμηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Γρηγόριος Κύπρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ρύσθεις βίου,
"Άνεισι Γρηγόριος, ἔνθα ζῶν ὅδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ Ζ. Ὁ Είρμος.

» **Ο** ἐν τῷ ὅρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δι ἐγκρατείας ἀναβάντες πρὸς ὄρος, ἐνθέετη πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Εν αἰκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄνθη θαυμάτων, ἐδρέψω πᾶσιν ἄφθονον, τούτων χάριν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰνόνα Θεοφόρε ἀξίαν, φυλάττων φοβερὸς, αἰνημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ἀδων ἀπαύστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια. **Θεοτοκίον.**

Γυγήν καὶ ιράτος κατ' ἔχθρῶν νοουμένων, νηστείᾳ καὶ ἀγώσι Θεοκυττορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἀγνή, καὶ ὑμνοῦντάς σε περιζωσον.

Ωδὴ Η. Ὁ Είρμος.

» **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμαλώτοι Παιδεῖς, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῷ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ίμνει· τε καὶ ὑπερυψήτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ο βασιλεὺς τοῦ παντὸς, Δέσποτα Κύρε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ηδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς αἰγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

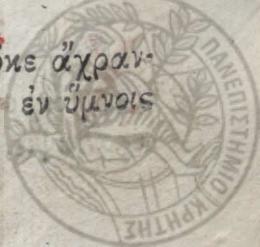
Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους, Θεόφρου δεξάμενος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὥφθης, καταγάγοιν τερπνὸν, τῷτον δοξάζων ἐκάστοτε.

Εν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεγθέντα, δρόσος ἡ τῶν χαρίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανῆς, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων. **Θεοτοκίον.**

Ο σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἀχραντε **Δέσποινα** παναγίων αἵματων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νησείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύστοις ἀκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

Ωδὴ Ζ. Ὁ Είρμος.

» **Τ**ὸν ἀσπόρον τόκον σου, Θεοτόκε ἀχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀστιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνους ἐγκρατεῖας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον "Οσιε, ὑλικῷ ἐν σωματί, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξαῖῶν τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ολην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἀφθαρτα ἔχων, κατηξιώθης ὡν ἐπόθησας.

Σὺν Ὁσίοις Ὅσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τπερθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας, καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος,
τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, φᾶλλομεν Στιχηρά προσόμοια,

"Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς, ὅμιλήσας θλίψει, καὶ ἀνυποίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὥραιοτάτοις σου ἐνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, καταγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἀδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφραινόμενος ὃν νῦν ἴνετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων αἰξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνέδεξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλbie: διὸ ἴνετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ζένον ἀκουσμα Ἅγνη· χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἔξαιλεψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δι-

στομον, ἔχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ἡμᾶς ἀνακαίλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἀμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! Θρηνωδοῦσα ἔλεγε· ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτεσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριῳδίου, καὶ τοῦ Ἅγιου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;

Ο καλλίνικος Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων.

"Ανευ τῶν Θεοτοκίων.

"Ωδὴ α. Ἡχος πλ. α. Ὁ Είρμος.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἀστωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ο καλλίνικος νῦν, Μάρτυς ὑμνείσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἀφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κευρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν αγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἐνδοξος Μάρτυς, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς ὃν ὑμνοις τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Αφθαρσίας στολὴν, περιβαλόμενος νῦν, ἐνεντρίσθη Κόνων ἐνδοξε, ἀγριελαίου ἐκρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσατας, ἐναρποφόρησας.

Λελυμένος ἀράς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυς, καὶ τὴν ὄμοζυγον, ἀγνειας συνόμιλον συναπειργάσατο. **Θεοτοκίον.**

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐνφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως ἴνετευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

"Ωδὴ γ. Ὁ Είρμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σε Χριστὲ, στερέωσόν με τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξαῖζειν σου, τὴν ἐκούσιον νῦν σταύρωσιν.

Λατρεύειν ἡρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας· ἐδελύξω δὲ, τὴν ζοφερὰν Κόνων ἐγδοξε, τῶν εἰδώλων ἀθεότητα.

Γ'έρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας, τῷ Δεσπότῃ Παμμακάριστε.

Nομίμων τῶν πατρών σοφῶς, λαοὺς ἀπειρουσίους ηλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερόνυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Iκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν
Ἐνδοξε, παρασχεθῆναι τοῖς ἐν πίστει, ἑορταζουσι τὴν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

Iκέτευε ἀπαύστως Ἀγνὴ, τὸν προελθόντα
ἐκ λαγόνων σε, ρύσθηναι πλάνης διαβόλου,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Kαθίσμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
Eἰν βρέφους τῷ Θεῷ, ιολληθεὶς Θεοφόρε,
τοῦ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθη δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, οὐθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλήσας δὲ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως· ὅθεν
ἀπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν. **Θεοτοκίον.**

Kυβέρνησον Ἀγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου,
καὶ οἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνεσσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου,
ἐλευθέρωσον, οὐτηγορούντων δαιμόνων, καὶ
σῶσόν με δέομαι.

H Σταυροθεοτοκίον.
Eἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διηλθεν ἀληθῶς, τὴν παρδίαν ρομφαία, σταυρῷ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ πραταίωμα.

Ωδὴ δ. Ο Ειρμός.
Aγίκοα Κύριε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου
ἐγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν αἵττην
τὸν δύναμιν.

Kαθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον,
καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.
Oλιθίνος φρίξας σου, ψευδὴς Θεὸς τὸ ἐμβρίμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, οὐθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Sυνῆκαν οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπέρ φύσιν δεξαμενοί, ἐκ λιθίνου χείλους, ἀληθεστάτην
μετάθεσιν.

Mυστήριον ἄρρητον, τὸ διὸ σου ιηρυττόμενον· ἐπιστρέψεις γὰρ Μάρτυς, πεπλανημένους πρὸς Κύριον. **Θεοτοκίον.**

Kυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκον Ἀγύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ Πιστοὶ οὐταφεύγομεν.

Ωδὴ ε. Ο Ειρμός.

Oρθρὶζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον τὸ μᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Aχράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκράτη φωτὸς ἀπειργάσατο, Μαρτύρων οὐλέος καὶ οιαύχημα.

Pημάτων ἐπλουτίσθης ἄρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπειρουσίους Υπέρτιμε.

Tὴν χάριν σου ὄρωντες οἱ ἄνομοι, τῶν θαυμάτων, ἐβόών· Ο Κόνων, Θεὸς τὴν πλάνην ἐνίκησε. **Θεοτοκίον.**

Pαρθένον μετὰ τόκου ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ οἴσμῳ ἐκύησας.

Ωδὴ σ. Ο Ειρμός.

Eκύπλωσέ με ἀβυσσος, ταφὴ μοι τὸ κῆτος
ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς σὲ τὸν φίλανθρωπον· καὶ ἐσωσέ με, ἢ δεξιά σε Κύριε.

Gπῆρε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τῷ πλούτῳ ἐπαυξησίς· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἐνστασίς ὀλεθρος, ταῖς ἴνεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Sαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφη μακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὐτεξχσίως, ὡς Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

Gπὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πλήθη ταῖτεσθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐν θέως φιλάργυρον, Παμμακάρηργω, καὶ λόγω διδασκόμενα. **Θεοτοκίον.**

Bάτον σε ἀκατάφλεντον, καὶ ὄρος καὶ οὐλιμακα ἐμψυχον, καὶ πύλην βράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ορθοδόξων οιαύχημα.

Tὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου ἥχου.

Συναξάριον.

Tῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Οσιούμαρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

Hμεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν, Θεὸς θέσει,
Eἰς γῆν ἀφείσσου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ.

Pεέμπτη οαρτερόφρων ψυχὴν ὁ Κόνων ἀφένεν.

Oντος ήν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐκ Κώμης λεγομένης Βυδανῆς, Νέστορος καὶ Νάδας νιός· οἱ γυναικαὶ τούτῳ συνηῆσαν, ὁ δὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον σχολάζειν σὺν αὐτῇ ἡρετίσατο. Λέγεται δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον Μιχαήλενδιδάξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὸ τῆς ζωαρχίκης Τριάδος ὄνομα βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδοῦναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χρη-

γῆσαι." Οὐεν τὴν τε γυναικαῖαν Ἀνναν, (τόποι γάρ ἦν αὐτῇ ὄνομα.) συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἔπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννητοράς, καὶ μεταστήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νέστορα ὑπέρ Χριστοῦ ἔπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τοὺς Εἰδωλολάτρας, θυσίαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταρείῳ Δαιμονι, ἔντινι ἀντρῷ παραδοὺς, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐπιγνῶναι αὐτοὺς ἐποίησεν, αὐτοῦ τοῦ δαιμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τοὺς ἀπέιρους ὅγλους τῷ, Εἰς Θεὸν, ὁ Κόνων οὗτος, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναὶ, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσεῖται καὶ νῦν, ἐν τῇ τοῦ Μαρτυροῦ μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύγγουται. Τοσαῦτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἔξουσίαν ἔλαβεν, ὡς τοὺς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυομένων καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τοὺς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλεῖσαι, καὶ σφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

Ο δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω. Τοῦ Ηγεμόνος Μάγρου μετὰ τῶν βασιλικῶν προσταγμάτων τὸν τόπον καταλαβόντος, καὶ τοῦ Ἁγίου κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκρύξε, τύπτεται σφροδρῶς. Τοῦ δὲ πλήθους συνδραμόντος ἐφ' ἣ τὸν Ἁγιον ἔξελεσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὃ μὲν αἰσθόμενος, ἔφυγε τὸ δὲ πλήθος, λύσαντες τὸν Ἁγίου, καὶ τῶν αἰμάτων ἀποσμήναντες, ἐν τῷ ἴδιῳ κατέστησαν οἵκῳ. "Εὐθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδίμησε.

Φασὶ δὲ, δτὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐκδημίαν, τοῦ οἴκου εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, εὑρεθῆναι τὰ κεράμια, ἔνθα τὰ πουηρά συνέκλεισε πνεύματα. "Ων ἐνὸς διανοιχθέντος, λογισαρένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ Βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἰδει πυρὸς, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀγορικόδομούμενον, καὶ ὄλως μετὰ δύσιν ηλίου μὴ τολμᾶν τινα τῷ τόπῳ παραβαλεῖν. Αλλὰ ταύτης οὐκ εἰς μακρὰν τῆς ἐπιβέσεως ἀπηλλάγησαν, προσευχαῖς καὶ υποτείαις καὶ ἀγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἁγίου δεηθέντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κόγωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. Ἡλων τύπους φέροντι Κυρίω Κόγων,

"Ἡλων τύπους πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίς τοῦ βασιλέως, ἐκ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, ηλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγομένῳ Κάρμηλα, κηπον τινά καλλιεργῶν, καὶ οὕτῳ τὴν τροφὴν ποριζόμενος. Ἡν δὲ τὸν τρόπουν τοσοῦτον ἀκέραιος καὶ ἀπλοῦς, ὡς ἐπιστάντας τοὺς συλλαβεῖν ζητοῦντας αὐτὸν, καὶ ἐν παιδίᾳ ἀσπαζομένους, τούτας ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν παρησταν, εἰπόντων, δτὶ ὁ Ἡγεμὼν αὐτὸν Πουπλίος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποίαν γάρ ἐκεῖνος ἐμοῦ χρείαν ἔχει, μάλιστα γε ὅντος χριστιανοῦ; Καλείτω τοὺς ὄμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀγθεῖς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ πάρ αὐτοῦ θύσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπεῖς, βαθὺ στενάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθυβρίσας, καὶ ἐμρένειν τὴν εἰς Χριστὸν ὄμολογία ἐαυτὸν βεβαιωσαμένος, καὶ ὡς οὐδὲ ἀντὶ εἴτε καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι ἀσφαλισάμενος, ηλοις σιδηροῖς τοὺς πόδας καθηλωθεῖς, τρέχειν ἔμπροσθεν τοῦ ἄρματος ἀναγκάζεται. "Οθεν λειποψυχήσας, καὶ ἐπὶ γόνῳ κλίθεις, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πᾶσι φιλόπονος γενόμενος, ὄμοι τε τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἐπέδωκεν ἐαυτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον

τῆς ἀσκήσεως προῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἵ τε συγγραφέντες παρά αὐτοῦ λόγοι, παντοίας παιδεύσεως καὶ ὥφελειας ὅντες μεστοί, καὶ ἡ τῶν θαυμάτων εὐεργεια, παρὰ τὸ Σωτῆρος Χριστὸς αὐτῷ δοθεῖσα· ὡν ἐν ἀναγκαῖον παντως εἰπεῖν. Σχολάζοντος γάρ τοῦ ὁσίου ποτὲ ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἐαυτῷ προσέχοντος, προσῆλθεν ὑαινα, τυφλὸν τὸν ἐαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τοῦ Ἁγίου ἐδέετο κατοικτειρῆσαι αὐτὴν, καὶ τὴν πήρωσιν τοῦ ἐκγόνου λάσασθαι· Ὁ δὲ, προσπτύσας τοῖς λωβιθεῖσιν ὁφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατέστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς ὑαίνης κώδιου αὐτῷ μεγάλου προσαγαγούσης κριοῦ, τῆς ἰατρείας ἀντιμισθίαν, οὐ πρότερον αὐτὸ δ "Οσίος λαβεῖν ἀπεδέξατο, ἢ τὸ θηρίον ὑποσχέσθαι μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιπηδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἀλογον φύσιν οὐτως ἦν συμπαθής, τί ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνθρώπους, οὓς ἡ τῆς φύσεως κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρὰ τῶν ὄμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαῦτη δὲ ἦν ἡ τοῦ ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διοικούμενον λέγειν, ὡς οὐδέ ποτε τῶν θείων Μυστηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκῳ· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέναι αὐτὸν, "Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὐ ἐκ τοῦ ἀγκῶνος τὴν κείρα μόνην ἔβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, διὰ τοῦ δ "Οσίος τῶν ἀγιασμάτων μετεῖχεν." Απετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φροντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγὼν ἐν τῇ ἀσκήσει ἐπὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ήν δὲ τὴν θύλικίαν βραχὺς, φιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἔνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα πτίσις,

Κτίσις χάριν σῆς τὴν κάραν τετμημένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τραχύλον Εὐλάμπιος ἐκτμηθεὶς ξίφει,

Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δ "Αγιος Μάρτυρος Ἀρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐνατὸν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεῖς πρῶτος Ἀρχέλαος αὐχένα ξίφει,

"Αρχει τομῆς σοι, λαέ θεῖε Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, δ Θεὸς ἐλέποντον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Ο εἰν καμίνῳ πυρὸς, τοῦ μυνολόγους σώσας Παῖδας, εὐλογητὸς δ Θεός, δ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Ἀθλητά, θρωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς δ Θεός, δ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεικηκώς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ανεδείχθης Ἀθλοφόρος, Εὐλογητὸς δ Θεός, δ τῶν Πατέρων βοῶν.

Επὶ τῆς γῆς νικητής, ἐν οὐρανοῖς δε στεφανίτης, ανηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρος αγίτητε.

Γερθρηγήσας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνῃ σωτηρίαν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν Παρθένου τεχθεὶς, ἡν Θεοτόκον ἀ-
πειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Τὸν ἐν Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
γιὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρόνων, σαρκωθέντα ἐν Παρθένου Μητρὸς,
Ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Σεσυλημένον ὄρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κοσ-
μοκράτορα, τὴν δεισιδαίμονα πλάνην, τοῦ
Αγίου ταῖς ἐντεῦξεσιν, Ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοπρεπῶς σοι Παμμάκαρ, τῶν κακούργων
τὰ συστήματα, δὶ ὀλεθρίων πνευμάτων,
τιμωρούμενα ἐκραύγαζον. Ιερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως μητρικαῖς ἀγνάλαις, αἵσινες τὸ βρέφος
ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν
ταῖς μῆλαις τοῦ ἀγρίου θηρὸς, Ιερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.

Κατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρι-
σπλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀναμέλπων γάρ ἐκραύγαζες. Ιερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης ὑπερέν-
δοξε, Θεογεννητὸρ Μαρία· ἐν γαστρὶ σου
γάρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ασωμάτοις, βροτοὶ δο-
ξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ. Ο Είρμος.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, μητέρα Θεῷ,
τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως
κυνῆσασαν, οἱ Πιστοὶ ὅμοφρόνως μεγαλύ-
νομεν.

Ολος τοῦ αὖλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χρι-
στοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
πάντες σε Μάκαρ μακαρίζομεν.

Νόμῳ θείῳ θεαρέστως ἐπόμενος, οὐ θω-
πείαις Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτή-
ριον, ὅλοψύχως ὥφθης ἀρυσάμενος.

Ωφθης τῶν Μαρτύρων· Ἐνδοξε οὐαλονή, τοῖς
Χριστοῦ οὐαλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγ-
μασι· διὰ τοῦτο σε ἀπαντες γεραίρομεν.

Νῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ
βίου με λύτρωσαι, δεινῶν περιστάσεων,
Ἄθλητα Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
χαῖρε ὄρος τὸ ἄγιον· χαῖρε τὸ κεφαλαῖον,
τῆς σεπτῆς παρθενίας· χαῖρε Δέσποινα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον
Αἱ μετάνοιαι, ὡς σύνηθες, ή σ. Ὁρα,
καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Σ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρᾳ, Κωνσταν-
τίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσών, καὶ
τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ϕάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ηχος δ'. Ο εξ ὑψίστου ιληθείς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλ-
λίνικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ
σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον,
καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰώνιζον μετεβίβα-
σθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρον τε, καὶ
ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας,
ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Α' παγωγῇ Χριστομάρτυρες βιαία, δέσμοι
γεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ
μήκιστον, ἀπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως
ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μακινόμενος, θήρ ὁ
δυσσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βγλη-
θέντας, εἴξαι τοῖς τούτῃ δεινοῖς προστάγμασι·
καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονιῶς
τεσσαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεψυκότες, παναοί-
διμοι βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ Βασσώῃ καὶ Καλλίστῳ.

Θεόφιλον ἀπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ
τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, με-
γαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· θανεῖν γάρ προ-
είλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων Ζωῆς, σφαγιασθέντες
γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἐπαναπαύονται, καὶ εἴσαιτοῦνται τοῦ εὐρεῖν
ἡμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οτι εἰς βοᾶθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀ-
δλίως ιατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ
ῥάθυμίας ὁ δεῖλαιος, καὶ ἀπορία, καὶ ἀπογνώ-
σει νῦν συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἴλα-
στήριον, καὶ σωτηρία. Πανάχραντε, παραμυ-
θίαν, εὐμενεσάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἵνετεύω,
καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει
κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ
ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ ιαθορῶσα, ἐν ξύ-
λῳ ιρεμάμενον τὸν σὸν Γίὸν καὶ Θεὸν
τὸν ἐφ' ὑδάτων ιρεμάσαντα, τὸν γῆν ἀσχέτως,
καὶ πᾶσαν ιτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ
ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ
Ἄδου βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω
τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυ-
τρώσομαι, τῆς αὐτοῦ ιακώργιας ως εὕσπλαγ-
χνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγγάγω ως φι-
λάνθρωπος.

**'Εὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἔξῆς
Ίδιόμελα.**

Δόξα, "Ηχος β'. Μεθοδίου.

ΗἘκκλησίᾳ σήμερον πανηγυρίζει μυστι-
κῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ως πορ-
φύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀ-
δλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὔσεβείᾳ ἐκθρεψα-
μένη, θυσίαν ἄμωμον δειτὴν καὶ εὐάρεστον,
Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν
παρανόμων ἀναδεῖξας, καὶ στεφανώσας καὶ
δοξάσας, καὶ ἡμῖν ιατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν
πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

"Η Σταυροθεοτοκίου. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τέρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὅπε-
ρυμντε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ με, πῶς τιμῆσαι
θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὔσπλαγχνᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

**Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ίδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Μάρτυρικόν. Εἴτα,**

Δόξα, "Ηχος πλ. β'. Συνεώτου.

Φαλαγγα θεοστεφῇ ἀρτιφανῶν Μάρτυρων,
σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων
προθύμως, τὸν ἀγιόλειτον συνασπισμὸν τῶν
τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῆσω-
μεν· καὶ τὴν πανιέρον μνήμην πνευματικῶς τε-

λέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε
θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ρύσασθε
λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς υμῶν, πάσης περι-
στάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγαῖλων χαρισμάτων Ἄγνη, Παρθένε Μή-
τηρ μόνη Θεοῦ, ἡξιώθης, ὅτι ἔτεκε σαρ-
κὶ, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδό-
την, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Η Πάναγνος ως εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, θρηνῶδοῦσα, ἀνεβόχ μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

**Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
ιατὰ τὴν τάξιν.**

**'Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Αθλούς ἐπινιωταὶ ιαλλινίων Μάρτυρων. Ἰωσήφ.**

'Ωδὴ, εἰς Ἡχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν α-
βύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, ια-
θορῶν ποντάζμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην, ἐβίᾳ
» ἀσωμεν.

Αναφανέντες τῷ ὑψει τῆς τοῦ Χριστοῦ,
Ἐκκλησίας Ἐνδοξοί, ως ἀστέρες φαει-
νοί, τῶν Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλά-
νης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Ηαρταλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμ-
πλακέντες Μάρτυρες, ιατεβάλετε αὐ-
τὸν· καὶ θανόντες εῦρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον
όμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῷ ιάλλει τῆς φωταυγῆς,
καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε
Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκὶ, καὶ χο-
ροῖς μαρτυρικοῖς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευηλεῖς, τοῦ
Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλειτον πληθὺν,
ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐ-
ρανοῖς ιατηξιώθητε.

Θεοτοκίου.

Τπεραγία Παρθένε τῶν Αθλητῶν, θεῖον
έγιαλλωπισμα ἡ ιυνίσασα Χριστὸν, τὸν
ώραιον ιαλλεσιν αὐτὸν, ιαλλιώσαι τὴν ἐμὴν
ψυχὴν ἴκετευε.

'Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Οὐκ ἔστιν Ἀγιος ως σὺ, Κύριε ὁ Θεός
μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Ηιστῶν

» σου αγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ
πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λόγον, δὶ ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, εἰκόνεσσας αὐδρικῶς, παρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε..

Eμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνὸς, Κωνσταντῖνε, Μάρτυς αὖταςτε.

Pιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν αγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς, φιλίας τὸν λογισμὸν, ἀποσπῶντα, πράτιστε Θεόφιλε.

Aγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτας μεσιτείαις σου.

Καθισμα, Ηχος δ. Ο υψωθείς.

Sυμπεφραγμένοι αὐδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ, τεθεικότες ἐπ' ὄμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἔχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Ετερον, Ηχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν.

Aπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἔχθροῦ, καὶ φρουρᾶς συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἀγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε ιστόν, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι. Πρεσβεύσατε· μετωπῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν. **Θεοτοκίον.**

Tὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύνσας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὰν τριφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς ιτίσεως ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς ιρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησάι μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάγραντε· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε

δαιρύουσα, καὶ πινρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἀβύσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

Xριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, **σεπτὴ Εικλησία θεοπρεπῶς, μέλπει**
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Iσχὺς Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, πατεθάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζωὴν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Nευρώσας καλλιστα, ψυχὴν ὁ Καλλιστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὐρανία κληρούμενος.

Oραίως ἐστησας, ἐν πέτρᾳ γυνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσών τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, παταδιώξας αὐδρικῶς, τοὺς ἔχθρούς σου παμμακάριστε.

Kενοῦντες αἴματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώνατε ὅμα τῷ δὶ ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἴμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοίδιμοι κενώσαντι. **Θεοτοκίον.**

Aγνήν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοί, δόξαν κλειζόμενοι, τὰς αἰθανάτους δωρεάς, ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο.

Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

Tῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ παταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγο Θεοῦ, τὸν ὅντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀναλούμενος.

Lαμπάδες ὥφθητε μυστικαὶ, φέγγει εὔσεβείας τὰς ψυχάς, τῶν εὔσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι μακαριώτατοι.

Lεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρῶμα τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἡδιστού, τρυφῆς ἀδιαρρέεστου παταξιούμενοι.

Iκετηρίαν ὑπέρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσαρέστατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λύ-

τρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Nοός μας ἴθυνον δυσωπῶ, "Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὅδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἔξομαλίσαντα, τὰς τρίβες τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ωδὴ 5'. Ο Εἰρμός.

Tοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν, τῶν πειραθμῶν τῷ οὐρανῷ, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶσι· Ἀνάγαγε, ἐν φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Iστιώ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταὶ, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν αἴροντας καὶ γαληνοὺς, λιμένας κατέλαβον, εὔσεβῶν κινθερνῆται χρηματίζοντες.

Kυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν οἰκειόν Θεόδωρον, Καλλιστόν τε Βασσών καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ω'σ ἄνθη ηδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἀπασαν νοητῆς, σύμης ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Nομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστὲ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ή Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι εν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κουτάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἰδ' οὖ, τὸ εἰν τῷ Τριδιώ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου.

Κουτάκιον! Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Tεῦς νεοφανεῖς, ὄπλίτας τῆς πίστεως, ως ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ήμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ως πύργους καὶ φύλακας τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς.

Ο Οἶκος.

Tὸ τοῦ Χριστοῦ αἰμήχανον καλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἦν, Αγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρήσιᾳ ὑμεῖς ὄρωντες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταὶ, ταῖς ἀγίαις ὑμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφρυμοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ οἵοις φωτὸς ἐργαζόμενοι. Ως πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ αἴθλησάντων, Θεοδώρῃ, Κωνσταντίνῃ, Καλλίστου, Θεοφίλῃ, Βασσώῃ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

Ἐπιταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει
Τὸν ἔξ αριθμὸν ἡ τετμημένη φάλαγξ.

Τεσσαράκοντα ιάρηνα δυοῖν ἀμα ἔκτη ἐτμήθη.

Οὗτοι τῆς πόλεως Ἀμορίου πρώτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου ἀλούστης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, δτραπηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὄντες, καὶ τοῦ πρώτης παρὰ Ρωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὕτε δειλίᾳ δὲ, οὔτε φιλοψυχίᾳ, οὔτε μαλακίᾳ, οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προσδωκαν πίστιν· οὐ γὰρ τῇ τῷ σώματος κακώσει, καὶ οἵονει ταριχείᾳ τὰς ψυχὰς ἐλελώθηστο, οὐλλ' ἀνδρείᾳ φρονήματι καὶ ψυχῆς γενναίοτητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ημῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. Ο σφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὔζωνος, Ἀρκαδίε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ,

Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐν βίου.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ολω βλέπων νῷ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,

Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ἀγιος Εὐφρόσυνος, ὑδωρ παχλαίζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκὼς φιάλῃ οἰλη πόμα,

Ο Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μᾶλα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακρίας Ἐλένης.

Στίχ. Διδώσιν ημῖν Ἐλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ημᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἥλων.

Στίχ. Φανέντες ἥλοι, Βασιλεῖ, τῷ μὲν ιράνους

"Αγαλλια κεῖνται, τῷ χαλινῷ δὲ ιράτος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ιουλιανὸς καὶ Εὐβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο ξέφει θάνωμεν, Εὐθούλῳ λέγει

"Ιουλιανὸς, εἰσφέρων εὐθουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ημᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» "Αγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ τοὺς Χαλ-
» δαιούς δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεὸς,
» ἐ̄ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ χρόνιον εἰρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ
δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος
φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλαξάντες νόμους
ἀληθεῖς, φυλακες ὥφθησαν ἡμῶν, οἰνθντες τὰς
οὐρανούς.

Αἰχμαλώτους θείους Παῖδας ἐμιμήσασθε,
τρεῖς τοὺς ἐν Βαθυλῶνι ποτὲ, ὡς αἰχμά-
λωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰ̄ς μακρὰν, καλλί-
νικοι Μάρτυρες, ἐν ᾧ, τὸν πολυτάραχον ἔχθρὸν
ἥχμαλωτεύσατε.

Pείθραις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος,
χειμάρρους ἐξηράνατε· ποταμίοις δὲ ἐμ-
βληθέντες ρέυμασι Σοφοὶ, πρὸς ὅδωρ μετέβητε
ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν ἀθανασίας κρουνούς.

Θεοτοκίον.

Tόμος "Αχραντε καινότατος ὑπάρχυσα, τὸν
Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
τὸν ἐν βίθλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα
θείους Ἀθλητὰς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀ-
ποπληρώσαντας.

'Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

E' κι φλογὸς τοῖς Οσίοις δρόσον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὤδατι ἔφλεξας· ἀ-
παντα γάρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ βλεπθεῖται.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰ̄ς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γεπελθόντες Μαρτύρων τὸ θεῖον στάδιον,
σταθερῶς τὰς ἀγῶνας προσεπεδεῖξασθε,
τρέποντες ἔχθρὸν, τὰς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν·
ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὁπλῖται.

Pωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
θλητά Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι,
σὲ τῆς τῷ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως, καὶ
τὰς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἡριδμήδης.

Qοσπερ ἄνακοι ἄρνες ὄμοῦ θυσόμενοι, πρὸς
δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάντος
τὸ σεπτὸν, τοῦ τυδέντος ὡς πρόβατον, χαιρού-
τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Nυμφοστόλος φανείς σοι θείος Ἀρχάγγελος,
χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, ἀ-
χραντε Ἀγνή, Ἀθλοφόρων ιραταίωμα, ὄμολο-
γητσάντων, Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

'Ωδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Hεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-

» τα· διὰ σὲ δὲ Πάναγη ὡραίῃ βροτοῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ἐν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακρίζομεν.

Tρέεν τὸν Κύριον ἡξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρό·
μενων τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον· Κωνσταντῖ-
νε, Βασιλή, Θεόδωρε, Κάλλισε γενναιόφρον, μα-
κιαρ Θεόφιλε, ἄμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ^π
πρεσβεύσατε.

Q'ς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον,
τῶν Πιεσῶν τὰς ψυχὰς πατελάμπρυνε· ταύτην
ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐ-
τῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Sτρατὸς Μαρτύρων θεῖος πατάλογος, ἀθλη-
τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
μυριάσιν Ἀγγέλων ἡρίθμηται, λύσιν ὑμῖν πτα-
σμάτων, νῦν ἐξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς νηστείας,
γέμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

H' γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
τὰ σώματα ριφέντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
ταῖς τμηθείσαις Πανόλειοι, ὑπερθεν φερομένης,
θείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
νῶς δυνάμει ιρείτοντι.

Θεοτοκίον.

Fωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς
αὔγαις σου τὴν καρδίαν με φώτισον, ρά-
θυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀμαρ-
τίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτητον
Θεὸν ἀποικήσασα.

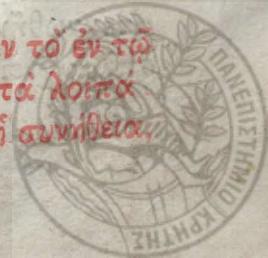
Eἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν
τοῦ τυχόντος ἥχου.

Eξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.
Tετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν δύοφύ-
χοις, ἐνήθησε στερρότατα, μέχρι τέλους
καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τῷ ἔχθρῳ
καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις· τὸ δὲ
στέφος τῆς νίκης, ἐνομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δε-
ξιᾶς τοῦ Υψίστου.

Θεοτοκίον.

Q'ς ἔχουσα τὸ σύμπαθες, καὶ τὸ ἔλεος μέ-
γα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρ-
θένε, εἰ̄ς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν
θόρυβον, καὶ τῶν σιανδάλων τοῦ βίου, διασ-
κέδασον Κέρη, καὶ πυρὸς τῆς γεέννης, ρῦσαι
με σαῖς πρεσβείσαις.

Eἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Φαλλομεν τὸ ἐν τῷ
Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπά.
Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ α. "Ωρα, ὡς ἡ συνήθεια,
καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗΣ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομάρτυρων, τῶν ἐν Χερσῷν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ψάλλομεν προσόμοια
Στιχηρά,

"Ἄχος δ'." Εδωκας σημείωσιν.

Μάρτυρες αἵττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύ-
φημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στύλοι
ἀπερίτρεπτοι, θείας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις
δογμάτων, καὶ ὅδηγοι τῶν εὐσεβῶν, καὶ οὐθα-
ρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες ἀρανόφρονες,
φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων
συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Εφραὶμ ὁ ἀοιδίμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσο-
φος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀ-
γαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ,
καὶ Εὐγενίῳ τῷ Ιλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρι-
ζέσθωσαν· ὅσιος γάρ βιωσαντες, καὶ ἱερῶς
ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανίου
οἰκήτορες.

Νεκρώσας τὸ φρόγημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀ-
γωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ ἀοιδίμος, νεκροὺς
ἔξανέστησεν, ἐπικλήσει θείᾳ. Καπίτων δὲ πά-
λιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐξως
γηθόμενος, ὥραθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρε-
σβείαις Φιλάνθρωπε, ἴλασμὸν ἡμῖν δώρησαι,
καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαιροὶς ἡλιόμορφε, Ἡλιού ἀδυτον ὅχημα, ἡ
τὸν Ἡλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινότον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείας φρυκτωρίαις, ἡ
λαμπτηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκά-
λης καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἔξαστραψασα.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπεσσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος
Δέσποινα, καὶ πλευραὶ ὄρυττόμενον, λόγ-
χη ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βωῶσσα· Τί τοῦτο
Γιέ με, τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινύει ἀνθ'
ῶν πεποίηνας, ιαλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδει με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὖ-
σπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκον-
ται οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Τριῳδίου
κατὰ τὴν τάξιν.

Ο' Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὐδὲν ἡ Ἀκροστιχίς;
Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ.
"Ωδὴ α'. Ἄχος δ'. Ὁ Είρμος.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμα-
λὴν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περι-
χεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαι-
δράν, ἔορτὴν ύμῶν πάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γε-
ραιόροντας, παθῶν ἀγλύνος ἐκλυτρώσασθε.

Ο' Λόγος, ὁ τῷ Θεοῦ σαρκούμενος, ύμᾶς ἀ-
νέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐτῷ,
καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις "Ο-
σιοι, καὶ σύγνωσία κινδυνεύουσι.

Ναμάτων, ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀπο-
πληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι,
δεινῆς ἀθείας ἡρδεύσατε, καὶ πρὸς τὸ ὄδωρ
Ἐνδοξοῖ, τῆς σωτηρίας ωδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Ελύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπι-
τίμιον, τῇ ύπερ νοῦν κυήσει σου Ἀγνή,
καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαθον, τοῦ Παραδείσου εἴ-
σοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

"Ωδὴ γ'. Ὁ Είρμος.

Εύφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ ιράζεσσα· Σύ με ἰσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βα-
σιλεὺς πάνσοφε, οἴα Ποιμὴν ἄριστος, ὑλην
ἀθείας ἐνέπρησας.

Τοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τὰς ἐν τῷ σιότει
τῶν δεινῶν Ἐνδοξοῖ, πρὸς φωτισμὸν εἰλ-
κύσατε, τοῦ ἱερώτατου Βαπτίσματος.

Αἱ τρίθοι σου πρὸς Θεόν, κατευθυνθεῖσαι
Βασιλεὺς ἀπαντας, πλάνης ὁδοῦ χάριτι,
πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. **Θεοτοκίον.**

Ρύμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ
ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἀ-
χραντε Παρθένε ἐκύνσας.

Καθίσμα, Ἄχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Μύρῳ τῆς χρίσεως ἱερατεύσαντες, ποιμένες
ώφθητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ὡς ἀρνία
καθαρά, τυθέντες προστηνέχθητε, Λόγῳ Ἀρχ-
ποιμένι, τῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, Μάρτυρες

πανεύφημοι, καὶ φωτῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς αὐγεώρυγτος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἱ τοῦ τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὸ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ἦν ἡ τεκνσάσε Χριστὲ, ὄρωσα ἐτίτρωσκετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν ιόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Ε'παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἔκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰνότως ιραυγάζοσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ἱερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, ιαταγλαιζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυθερηταὶ τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνείματι Ἄγιῳ ἐδείχθησάν.

Μεμυημένοι ταὶ θεῖαι θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὄσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐπομάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μαρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες ἀπιστίᾳ τοῦ τεθνητότος, τῇ ἀνεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰωνίου, διὰ σοῦ πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεὺς ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς ἀνθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τειοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνθρωπὸν διὸ οἴκτον γενόμενον.

'Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν ιόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδοὺς ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνεῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτῷ, μαρτυρίου ἐπίετε, τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόροι Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ο' μόνος τοῖς νεκροῖς, ἐπιπνέων ἀνάστασιν, ἐντεῦξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεὺς ἐξεγείρει, λαμπρύνων σου τὸ κήρυγμα.

Γοστίμον Πατρὶ, τὸν Ήὸν ιαταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς εἰδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε.

Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐστὶν, ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάμωμε τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀπάντων Μῆτέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε.

'Ωδὴ ί. Ο Είρμος.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρας » κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ρέυσαντι αἴματι.

Ε'παίνοις, Ἀγαθόδωρόν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ἰεράρχας, καὶ γενναίους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Νόμιμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς ἀνομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις παρατιθέντες, εὐσεβεῖας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Ω'φθητε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἡνὸς Ποιμένες λαοῦ δὲ, καὶ τῆς θείας πόλεως οἰληρονόμοι, ἦν οἰκοῦσιν, οἱ Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε, αἱ σκιαὶ Προφτῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρρήτω λόγῳ ιυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἥχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἅγιων Γερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπίδιου, Καπίτωνος, καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν ιεφαλήν τοῖς ἀγάλμασι κλίνων,
Ἐφραὶμ ἀγαλλη τῇ τομῇ ταύτην οἰλίνων.

Συρεὶς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων,
Χειρας διασπὰ δεισιδαιμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον,
« Εἰς μάστιγας δεῖδωκα τὸν νῶτον » λέγει.

Ἐπῆρε χειρας εἰς προσευχὴν Καπίτων,
Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ,
Τὸν ἐν ποταμῷ σαρκινῶς λελουμένον.

**Ἐθδομάτη πατέρας μόρος ἥρπασεν ἐπτά
αριθμῷ.**

Τῷ ἑκαταδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, "Ἐρ-
μωνος, τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν
διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἐξαποστείλαντος, ἀποστολι-
κῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν,
ἀπεστάλησαν παρ' αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ἡ-
μῶν ἐπὶ τῶν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν· Ἐφραὶμ μὲν εἰς
Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν
καταλαβὼν (ὁ Βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μετα-
βολὴν πίστεως κηρύττων, ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων, ὡς και-
νῆς τινὸς πολιτείας καταγγελεὺς, καὶ τῶν πατρών ἑθῶν
ἄμα καὶ πίστεως διαφθορευς νομισθεῖς, τύπτεται, καὶ τῆς
πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ ἦν οἰκῶν ἔντινι σπηλαίῳ, Παρ-
θενῶντι λεγομένῳ, χωίρων μὲν καὶ ἡδόμενος, ὡς ὑπέρ
Χριστοῦ ἀπιμασθεῖς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθό-
μενος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὗτος οὖν ἔχων, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐ-
τῶν ἐκείνων ἐκλήθη. Ἀποθανόντος γάρ τοῦ παιδὸς τοῦ
κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τοῦτον οἱ
προσήκοντες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ τάφῳ προ-
σμένοντες, ἔδοξαν ὅναρ ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἴ Σε-
λητὸν ὑμῖν ἔστιν ἀναβιώναι με, τὸν ἀπιμασθέντα καλέ-
σατε ἔνον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, ὑπὲρ ἐμοῦ
εὔξασθαι δυσωπήσατε. Γούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς
εὐχαῖς τοῦ Ἀγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἀγιασθέντος
ὑδατος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδὸς πρὸς
ζωὴν ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ
τούτου γεννήτορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ
οἰκείων τῷ λευτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ
ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπὸ τῶν Ιουδαίων εἰς ὄργην κινηθέντες, κα-
τὰ τῆς πλατείας τὸν "Ἀγιον ἔσυρον" καὶ ἐπὶ πολὺ συρό-
μενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος δὲ
Ἐφραὶμ, κηρύττων τὸν Χριστὸν ἐν ὁ εὐρίσκετο τόπῳ, συλ-
ληφθεὶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πεισθεῖς τοῖς εἰ-
δῶλοις θύσαι, ἀπετρήθη τῇ κεφαλῇ.

Εἶτα αὐθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίς,
μετὰ τὴν τοῦ Ἀγίου Βασιλέως τελευτὴν, ἐν Χερσῶνι πε-
ραιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὅμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκό-
που Ἱεροσολύμων ἀπεσταλῆναι κηρυκας τῶν ἑθῶν, κα-
ταγγέλλοντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν ἀσεβείᾳ
κατ' αὐτῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς, ἀγηλεῶς καὶ ὠμοτά-
τως τύπτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραὶμ, καὶ
Βασιλέως, τῇ ἔκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνὸς.

Χρόνοις δὲ ὃντερον αὐθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀ-
πεστάλη Ἐπίσημοπος· διε, τὸ ἀγριαινον τοῦ λαοῦ καὶ δυ-
σπειθεὶς κατιδών, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Βασιλεῖ
κατ' αὐτῶν ἐντευξόμενος. Ἡδὲ γάρ ὁ μεγας Κωνσταντī-
νος ἦν ἰεύνων τὴν Φωτιάνων ἀρχήν. Τῆς δὲ ἐντευξεως
κατὰ νοῦν αὐτῷ γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς
ἀπελαθέντων μὲν τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων
δὲ τῶν συνοικισθέντων ἀνδρῶν εὔσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου
Αἰθέριου μετ' εὐχαριστίας ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπανιόντος, καὶ
ἐν τῷ ἐπανιέναι εἰς Χερσῶνα ἀπορρίφεντος ἀντὶ τῶν ἀ-
πίστων κατὰ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν
δρόμον τελέσαντος, τῇ ἔκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνὸς, πρεσβείαν οἱ
τῆς πόλεως Χερσῶνος πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντίνον στελλό-
μενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Ἐπὶ τούτῳ οὖν τῶν μὲν εὐσεβῶν ἡδομένων, τῶν δὲ
ἀπίστων δυσχεραινόντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰτούντων,
ἐν μιᾷ τῶν παρ' αὐτοῖς καιρούμενων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ
ἀπαθῇ ἐξελθεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἵεραν ἐσθῆτα περιβαλό-
μενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ τὸ ὡμοφόριον ἐαυτῷ περιθεῖς, καὶ

σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθών, καὶ ἐφ' ὕραν
ἴκανην διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μεστὸν ἔχων τὸ φε-
λόνιον ἀνθράκων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαυ-
ματι καταπλήξας, καὶ βαπτίσας, ἥδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐπι-
στρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετήλλαξε, τῇ εἰκοστῇ
δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀριάδιος, Ἐπί-
σκοποι Γριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. **Τ**ῆς Τριμυθοῦντος Ποιμένες καλοὶ δύο
Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῶσι τῆς Ἐδέμ πόα.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. **Γ**ῆθεν μεταστάς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον,
Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλοῦς
προσαγορευθεὶς, γεωργὸς τόν, καὶ ἄγροικος καθ' ὑπερ-
βολὴν, ἀκακος δὲ καὶ ἀπλαστος τὸν γυαμόνυ, ὡς ἄλλος
οὐδείς. Εἰχε δὲ σύρβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ
ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. Εν μιᾳ οὖν τῶν ἡμερῶν
ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφυτος, παρὰ τὸν διατε-
ταγμένον καιρὸν, οἷα εἰκός συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὁμόζυγον
μοιχευομένην ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέ-
γει πρὸς αὐτούς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι, μὰ τὸν
Γησούν. Εγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὄφθαλμοις ἴδω·
ἄλλ' ἔχει αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, καγὼ ἀπέρχομαι
μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἔάσας, καὶ καλῶς οἰκονομήσας,
ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ προύσαντος τὴν
Θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ·
Τίς εἰ ἀδελφέ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ο δέ· Ξένος εἰ-
μι, καὶ ηλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ο δέ· Ἀγιος,
Εἰςήκοντα, φησὶν, ἐτῶν γέρων ὥν, μοναχός γενέσθαι οὐ
δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις ὑπομεῖναι, καὶ τὴν στένωσιν
τοῦ ὄρους. Μᾶλλον δὲ ἀπῆλθε ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωμα-
τικὰ ἀφθονα εὔρης, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψης.
Αὐτέχονται γαρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου. Ἐπεὶ
ἔγω μόνος καθήμημαι, καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν ἐσθίω, καὶ
τοῦτο λιμώττων· Ο δέ οὐκ ήνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέρου-
τος, ἀλλ' ἐσπευδεῖ σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἀ-
γιος ἀπώσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν θύραν τοῦ κελλίου,
εἴασεν αὐτὸν ἐξ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, μὴ ἐξελθών δι' αὐτόν.
Ο δὲ Παῦλος ἔμεινε τῆστις, καὶ οὐκ ἀνεχώρησε. Τῇ δὲ
τετάρτῃ ἡμέρᾳ, χρεῖας κατεπειγούσης, ἀνοίξας ὁ Ἀγιος
τὸ κελλίον, καὶ εὔρων τὸν Παῦλον, λέγει πρὸς αὐτόν·
Ἄπελθε, γέρων, τῶν φύσεων, μὴ ἀναγκάζης, οὐ δύνασαι εἰ-
ναι σὺν ἐμοί. Ο δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἐστι, φησὶν, ἀλ-
λαχοῦ με ἀπείθειν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἀγιος, μήτε πήραν ἔχοντα,
μήτε ἄρτου, οὐχὶ ὅδωρ, μήτε ἄλλοτι, λέγει πρὸς αὐτόν·
Εἴ τοι ἔχεις ὑπακοήν, καὶ ὅπερ ἀκούσεις παρ' ἐμοῦ, ἀόκνως
καὶ ἀγοργύστως ποιῆς, δύνασαι καὶ ὥδε σωθῆναι· εἰδέ
ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾶς, καὶ οὐχ ὑποστρέψεις
ὅθεν ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Οσα ἀν-
επῆς μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἀγιος· Σπῆ-
τι λοιπὸν καὶ πρόσευξας, ἔως οὐ εἰσέλθω καὶ κομίσω σοι
ἔργον. Εἰσελθὼν οὖν εἰς τὸ σπήλαιον ὁ μακάριος, προσε-
χεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θύριδος, καὶ ἵστατο ἀκίνητος εἰς τὴν
προσευχὴν μίαν ἐνδομάδα, φρυγανωθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἀγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν
φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξου σειράν, ὡς ἐμ-
βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλέξεις ὁ γέρων, ἔως ὥρας ἐννατηνῆς
ὄργιας δεκαπέντε, μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἀγιος·

Κακῶς ἔπλεξας· ἀνάλυσον αὐτὴν, καὶ ἄνωθεν πλέξου. Ήν δὲ υῆστις ημέρας ἐπτά. Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἀγιος, ἵνα δυσφορήσῃς ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ο δὲ Παῦλος μετὰ μακροθυμίας καὶ σπουδῆς ἀποπλέξας τὴν σειρὰν, καὶ πάλιν ἀγοργύστως καὶ ἀνερυθριάστως μετὰ πολλῆς τάξεως πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἀγιον· διὸ κατανυγεῖς, τὴλιον δύναντος, λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτου κλάσματος; ὁ δὲ Παῦλος· Ως δοκεῖ σοι Πατέρ. Τοῦτο δὲ πάλιν ἔκαμψε τὸν γέρουτα, καὶ θεῖς τράπεζαν, τέθεικεν ἄρτου κλάσματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐργίας ἐξ, ἑαυτῷ βρέξας ἐν, τῷ δὲ γέρουτι τρεῖς. Καὶ ἀρξάμενος ὁ Ἀντώνιος ψαλμοῦ, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοκιμασῃ τὸν Παῦλον, ἔψαλλε, δίς τὸν αὐτὸν ἐπεξιών ψαλμόν. Ο δὲ Παῦλος προθυμότερον σὺν τῷ Ἀγίῳ προστύχετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παῦλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ, πρόσεχε, καὶ μή ἀψη τῶν παρακειμένων. Τούτου δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, λέγει ὁ Ἀγιος· Αναστὰς πρόσευξαι καὶ ὑπυκαύωσον. Ο δὲ, μηδὲ ὀπωσοῦ ἀψάμενος τροφῆς, ἐποίησεν οὕτω. Περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀναστὰς ὁ Ἀντώνιος εἰς προσευχὴν, ἥγειρε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐνύπνιας ἡμερινῆς παρέτεινε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθεὶς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἕνα ἄρτον, ἐπέρου οὐχ ἥψατο. Ο δὲ Παῦλος σχολαιότερον ἐσθίων, εἶχεν ἐπὶ εἴκοσι ἡσθίειν ἄρτου· καὶ τέως πληρώσαντος τὸν ὅλον ἄρτον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε καὶ ἔτερον ἄρτον· καὶ λέγει ὁ Παῦλος· Εάν φάγης καὶ αὐτὸς, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ Ἀντώνιος· Εμοὶ ἀρχετόν ἐστιν, δτι μοναχός είμι· καὶ ὁ Παῦλος· Οὐκοῦν, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοναχὸς μέλλω γενέσθαι, ἀρχεῖ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἔψαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώσαντες, πάλιν ἀναστάντες, ψάλλειν ἥρξαντο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν ὑποστρέψαι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀδελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος, τί ὁφεῖται ποιῆσαι. Καὶ ὁ Ἀγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διακόνει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηρῶς, μή τινος γευσάμενος, ἔως ἂν ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη ἡμέρα λοιπὸν ἐπληρώθη, μή γευσάμενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἥρωτων αὐτὸν· Τίνος ἔνεκεν σιωπᾶς; αὐτοῦ δὲ μή ἀποκρινομένου, φησὶν ὁ Ἀγιος πρὸς αὐτόν· Ομίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἥρξατο ὄμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν, ἐνεγκών τις τῷ μακαρίῳ στάμνου μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐξέχεε· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ γέρων τῷ Παῦλῳ· Σύναξον μειράκιον τὸ μέλι, καὶ ὅρα ἵνα μήτι ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχροντος· καὶ τούτου γενομένου, οὐδόλως ἐταράχθη, τῇ ἥλιοισθη. Ἐν ἔτερῳ δὲ πάλιν καὶρῷ ἀντλεῖν ὑδωρ προσετάγη, καὶ διὸ ὅλης ἡμέρας ἀνωφελῶς αὐτὸ ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἴματιον αὐτὸς παραλύσας, προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ῥάπτειν.

Ως δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ Ἀγιος ἀδιστάκτως, ἀγοργύστως, καὶ ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον· ποιοῦντα, φησὶ πρὸς αὐτόν· Ιδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι καθ' ἡμέραν οὕτω ποιεῖν, μένε σὺν ἐμοὶ· εἰ δὲ μήγε, πορεύου δθεν ἥλθες. Ο δὲ Παῦλος φησὶ πρὸς αὐτόν· Εάν τι ποτὲ πλεῖστον ἔχῃς δεῖξαι μοι, οὐκ οἶδα· ἐπεὶ δὲ εἰδον ἔως ἄρτι, εὐχερῶς πάντα ποιεῖ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκτίσατο ὁ μακάριος, ὥστε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀπέλαύνειν αὐτούς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Λύτωνιος, εἶχεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ μέχρι τινός. Εἶτα, κέλλαι κατασκευάσας, ἐκάθισεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνους πανουργίας μάθῃ, καὶ αὐτοῖς ἀντιπολεμῇ. Ἐνα δέ χρόνον γεγονὼς καθ' ἑαυτὸν, καὶ θαυματουργος ἀποφανεῖς, καὶ τὸν Θεὸν ἀξίως θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίους Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐμήν. **Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.**

Ε' ν τῇ ιαμίνῳ, Αβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσινῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

X αῖρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν ιαμίνον· μένεις οὐ φλεγθεὶς δὲ, Παῖδες ὥσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιρούμενος, πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις σου θαύμασιν.

Oὐ δειλιάσας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα, Πάτερ ιερὲ Καπίτων, τὴν ιεράν, ἀμπεχόνην περιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἄνθρακας, τῷ πυρὸς ἐπιφέρων μανάριε.

Pύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λόγοις σου, γνῶσιν εὔσεβείας πᾶσιν ἐπιτιθεῖσις, τοῖς εἰς βάθη ὀλισθήσασι, τῆς ματαιότητος, ιερουργὲ Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

O διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εῦαν Λόγος Θεοῦ, Κόρη, ἀναπλάσαι ἀπαντας βουληθεῖς, ἐν γαστρός σου διαπλάττεται, ἀρχὴν δεχόμενος, δ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

X εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκιῳ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες ιραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Nειρούμενοι πόνοις τῆς σαριός, ζωὴν ἀθανατον, προεξενήσατε, Πατέρες "Οσιοὶ ἀπασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἱ καὶ σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἱ τοις ιραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Sυμφώνως Εὐγένιον Πιστοί, καὶ Ἀγαθόδωρον, Εφραίμ, Ελπίδιον, σὺν Αἰθερίων μέλψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ως καθαίρετας τῷ ἐχθρῷ, καὶ Ιεράρχας Χριστῷ· ως βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Eυφράνας λαοὺς Πάτερ σοφὲ, τοῖς σοῖς διάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἐλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἰδίον, τῶν σῶν ιαμάτων ἀμοιβὰς ὑποδεχόμενος, καὶ ιραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Bότρυνες ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι, νῦν χρηματίζοντες, οἵνον ἐνθλύζετε πάντοτε, ιαμάτων καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρδίας τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων ψυᾶς, καὶ βοῶντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ωραίην ὡς ἄνθρωπος ἐκ σοῦ, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερουσίος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Αὐχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἵς ώμοιώδη βοληθεὶς, ἐμφανιζόμενος· ὃς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ 2. Ο Είρμος.

» **Λ**ίθος ἀχειρότυπος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σὺ Παρθένε, αἱρογωνιαῖος ἐτμῆθη Χρι-
» στός, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ιερομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱερὰν τελοῦντες
μνήμην, ὅμνοις ἱεροῖς δεῦτε πάντες, μεγα-
λοφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρε-
σβεύοντας, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ἡμῶν.

Ω"φθητε ὡς τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπὸ ἀ-
νέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς
ἀπάτης τὰ ὄχυρώματα, σθένει Θεῷ συντρίβον-
τες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὅμων τὴν μνήμην
ἐσορτάζει· ταῦτης γάρ ἐδείχθητε πύργοι,
καὶ θεῖοι στύλοι καὶ ὄχυρώματα, ποιμένες καὶ
διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Η"δη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πα-
τέρων ἡριθμῆθη, Εὐγένιος, Ἐφραὶμ καὶ
Καπίτων, Ἐλπίδιος τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βα-
σιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίου.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγνώλαις, χειρὶ τὸν
φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κό-
ρη, ἐκπληττομένη ἐβόα λέγεται· Πῶς καὶ Υἱὸν
γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἥχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λινῶν, τὸ ἐν τῷ ἡριθμῷ
Γδιόμελον τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.
Η λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ αἱ "Ωρα, ὡς ἡ συνήθεια,
καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου,
Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Φάλλομεν Στιχηρά
προσόμοια.

Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεοῦ, φυλακαῖς φρου-
ράμενος, διεφυλάχθης ἀλώβητος, καὶ πύρ-
γος ἀσειστος, Ἐκκλησίας ὥφθης, πειρασμοῖς

ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασι·
καὶ νῦν ἵκετενε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς ἀ-
νεδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ σύραντα, οἰ-
κεῖν σκηνώματα, ἡξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνε-
κεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐναρτέρησας· καὶ νῦν
ἵκετενε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλακτε Θεὸν, νῦν ὄρῶν μακά-
ριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὄρωμενος, ἐνώσει
ικρείττονι, ἀπολαύσων τούτου, καὶ θετῶς θεού-
μενος, τὸ μόνον ὄρειτὸν καὶ μακάριον, χαίρων
ἀπέλαθες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγ-
γέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Νοσοῦσαν Πανύμηντε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
ικήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνιαν, καὶ
θανάτου, ἥμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Ρόμφαια διηλθεν ὡς Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν,
ἐπὶ τοῦ ἔυλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν ιρε-
μάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει
Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλ-
λὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν
Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Α' πολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρα-
κοστή.

Ηχος πλ. β. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπῆλαιον.

Αστορέας Παναοιδίμε· ἀλλ' ὁ Χριστὸς
σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ὡς φωστῆρα φθεγ-
γόμενον, λυχνίαν ἐπιθεὶς τὴν νοτίην· καὶ πλά-
κας ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος,
δι᾽ ὃν καταύγασον ἥμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες κατὰ τὴν ταξιν.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὐ ή Ἀκροστιχίς:

Θεῖον Θεοφύλακτον ἐν ὠδαῖς εὐ' φημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ηχος πλ. δ. Ο Είρμος.

» **Α**"σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ερόνω τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ Θεοφόρε
Θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς
τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ε"χρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος
Πανόλει, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρό-
πων σου χάριν χρηστότητος.

Γ"να τῶν οὐρανίων, Μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπί-
γεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡκολουθησας.

Θεοτοκίον.

Ο"λος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρὸς σου Θεο-
νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκα-
σμός τε καὶ φῶς Ἀγνῇ ἀδυτον.

Ωδὴ γ'. Ο Εἰρμός.

"Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
σμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμοις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου
σου ἔνδοξε, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων,
βασιλέων ἥλογησας.

Θεῖον ἐξειπόνισμα, Χριστοῦ καὶ ἄχραντον
ἔσεβες, τιμητικῶς, τὰς τῶν ἀσεβούντων,
ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ε"τλης τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρό-
τερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύ-
ρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ι"να τρίθον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρου-
σαν, δεῖξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, πανα-
γίως κατώκησας.

Καθίσμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν,
Εζασκήσας ὅσιως Πάτερ σοφὲ, Ἰεράρχης
ἐχρίσθης ἱερουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια,
εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστὸν δὲ εἰκόνα,
τιμήσας ὑπήνεγνας, ἔξορίας θλίψεις, καὶ χρό-
νιον ιάθειρξιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλήζων ιά-
σεις, ιᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς
ψαλλοντας· Ἰεράρχα Θεοφύλακτε, πρέσβευτε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγ-
γας λυχνία χρυσοφαῖς, ἀσπιλε ἀμόλυν-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴ-
γλη, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην,
τὴν ιαρδίαν με πλῦνον, ῥοᾶς κατανύξεως, με-
τανοίας τε δάιρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι·
Πρέσβευτε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἀφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα,
ο ἀνάξιος δῆλος σε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἀμνᾶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡλό-
λυζε δακρύσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
ιόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλαγχνά μου φλέγονται, δρώστης σου τὴν
σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγχνα ἐ-
λέψεις. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέψεις ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώ-
ρησαι θν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δηλοις
σε, τοῖς ἀνυμνθσί σε πίσει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

"Εἰσακήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ
ἔδοξασά σου τὴν Θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν
παμμάκαρ θεόπνευστε, οὐκ ἔχαύνωσε
τὸν τόνον σε, τῆς ψυχῆς τὸ λεῖον, Θεοφύλακτε.

Φυλακήν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς
καὶ χείλεσιν "Οσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάλευ-
τος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σε.

Τπομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτρων
πόδας σε σήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ
Ψικός, τὴν αὐτὴν εἰκόνα προσκυνήσαντι.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόνῳ σου, τοῦ τῆς αἵματος
χρέους πανάμωμε, χαριστήριον ἐ-
φύμιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ωδὴ ἔ. Ο Εἰρμός.

"Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
μᾶς· σὺ γάρ εἶ Θεὸς ημῶν, ἐκτός σε
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Αἱ χειρές σου ὅσιως θεόπνευστε, πρὸς τὸν
Θεὸν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι, τοὺς δυσσεβεῖς
ἐτροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρὸς σου ὁ Κύριος, τῆς δε-
ξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν
ἀπόλαυσιν.

Την τρίθον τὴν στενὴν Θεοφύλακτε, διαπε-
ρῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Πα-
ραδείσου θεόπνευστε.

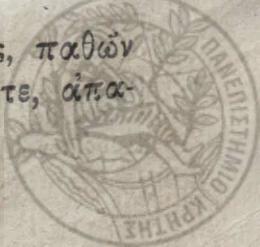
Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ,
φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐν σε
πάναγκε.

Ωδὴ 5'. Ο Εἰρμός.

"Χιτωνάιμοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
βαλλόμενος, φῶς ως ἴματιον, πολυέλεες
Χριστὲ ὁ Θεὸς ημῶν.

Νειρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν
ἐβασίλευσας, καὶ νῦν Θεοφύλακτε, απα-
νεῖας ἐντρυφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Eἰκόνα τοῦ Σωτῆρος προσκυνεῖν, τοὺς πάντας ἑδίδαξας, ἔργοις καὶ δόγμασι, διαπρέψας ἐμφανῶς Θεοφύλακτε.

Nεφέλην σε τὸν ὅμβρον τῆς ζωῆς, ὁ Χριστὸς ἀνέδειξε, Πάτερ πηγάζουσαν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Θεοφύλακτε. **Θεοτοκίον.**

Oραῖος παρὰ πάντας τοὺς βροτοὺς, ὁ Γιός σου Πάνταγνε, καὶ λλει Θεότητος, εἰ καὶ σάριν δι τῆς ἡμᾶς ἀνελάθετο.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου.

Συναξάριον.

Tῇ Η. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῇ Ἀγίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφύλακτου, Επισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Kαὶ σαριὸς ἔξοριστος, ὡς καὶ πατρίδος,
Θεῖος Θεοφύλακτος, οὗ Θεὸς φύλαξ.

Hλυθεν ὄγδοαίτη Θεοφύλακτος Θεοῦ ἄγχι.

Oὗτος ὁ μακάριος ἐκ τῶν τῆς Ἀνατολῆς μερῶν ὡραῖος· καὶ παιδίσθεν καλῶς τὸν ἑαυτοῦ βίον διεξάγων, θείᾳ τινὶ προνοίᾳ ἐκεῖθεν ἀπάρας, ἐν Κωνσταντινούπολει παρεγένετο· καὶ τῷ ἀριγηγούμενῷ ἐντυχών τῶν ἐν ταῖς Βασιλικαῖς Σάκραις ὑπηρετουμένων, (ἀστηρίτας αὐτοὺς καλοῦσι Λατίνων φωνῇ·) εἰς ὑπηρεσίαν ἑαυτὸν διδωσι. Ταράσσος οὕτος ἦν, τὸ μέγα τῆς ὁρθοδοξίας ἀγλαΐσμα. Ἐπεὶ οὖν οὕτος θείᾳ ψήφῳ προεκρίθη εἰς τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, Παύλου τοῦ Κυπρίου ἑαυτὸν ἐξώσαντος τοῦ Θρόνου, ἀνάγεται ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ αὐτίκα ὁ θεῖος Ἀρχιερεὺς, μοναστήριον δειράμενος, πρὸς τὴν εἰσοδὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου, τὸν πανόστον Θεοφύλακτον καὶ Μιχαὴλ, τὴν Σύνοδον ἔργοις καὶ λόγοις κοσμήσαντας, Μοναστὰς ἀντὶ κοσμικῶν ἀναδείκνυσιν. Εἴτα ὁ Ἀρχιερεὺς, μαθὼν τὴν ἀπαστράπτουσαν τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴν τε, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν προκοπὴν, μεταστειλάμενος αὐτοὺς εὐθὺς, τῷ καθ' αὐτὸν εὐκτηρίῳ αὐτοὺς καθιστᾷ. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ Μιχαὴλ μὲν εἰς Σύναδα, τὸν δὲ τίμιον Θεοφύλακτον ἐν Νικομηδείᾳ προχειρίζεται Ἐπισκόπους.

Οπόσα οὖν τὰ τούτου κατορθώματα, αὐτὰ δηλοῦ τὰ πράγματα, οἱ τε δομηθέντες παρὰ αὐτοῦ θεῖοι Οίκοι, καὶ τὰ Νοσοκομεῖα, καὶ ἡ τῶν χρόνων καὶ ὄρφανῶν προστασία, καὶ ἡ ἀμετρος ἐλεημοσύνη. Τοσοῦτον δὲ ἦν πρακτικός ὁ μέγας τοῦ Θεοῦ μητῆρ, διτὶ πληρῶν τὴν φιλιὴν εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τὰ μέλη λελαθημένους αὐτόχειρ ὁ μακάριος ἔσμηχε καὶ ἀπέρρυπτε.

Τοῦ ποίνυν μεγάλου Ταρασίου τὸν βίον ἀπολιπόντος, ἐννέα καὶ δέκα χρόνους ἐν τῇ ἀρχιερωσύῃ διαπρέψαντος, καὶ Νικηφόρου τοῦ πανσόφου τούτου διαδεξαμένου, ἐλεεινὸν συμπίπτει πρᾶγμα. Λέοντος γάρ τοῦ μισοχρίστου δραχαιμένου τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, πάραντα ὁ δεῖλαῖος πρὸς τὴν τῶν ἀγίων εἰκόνων καθαίρεσιν χωρεῖ. Τούτου δὲ καταδηλούν γενομένου, τοὺς λογάδας τῶν Ἀρχιερέων ὁ μέγας Νικηφόρος μεταστειλάμενος, τὸν τε Αἰμιλιανὸν Κυζίκου, καὶ Εὐθύμιον τῶν Σαρδεών, Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης, Εύδοξιον Ἀμορίου, Μιχαὴλ Συνάδων, σὺν πολλοῖς ἄλλοις

καὶ τὸν μακάριον Θεοφύλακτον, πρὸς τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀποστάτην παραγίνεται Βασιλέα, καὶ πολλὰ ἀπὸ τῶν θείων Γραφῶν αὐτῷ προσάγουσι φάρμακα. Ο δὲ, ὡς περ ἀσπίς, τὰ ὅτα βύσας, τῶν λεγομένων οὐκ ἥσθετο. Πάντα δὲ εἰς οὐδὲν θέμενος, τῶν προτέρων εἶχετο. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι σιγὴν εἶχον τὸ ἀπὸ τοῦ δε, μόνος δὲ ὁ μακάριος Θεοφύλακτος πρὸς αὐτὸν ἔφη. Οἶδα, διτὶ τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ καὶ μακροθυμίας καταφρούεις, ἀλλ' ἥξει ἐπὶ σὲ ἔξαπινα δεινὸς ὅλεθρος, καὶ ἡ καταστροφὴ ὅμοια καταιγίδι, καὶ οὐχ εὐρήσεις τὸν ρύμενον.

Ἐπὶ τούτοις θυμῷ πλησθεὶς, ἀπαντας ὑπερορίᾳ καταδικάζει· καὶ τὸν μὲν θεῖον Νικηφόρον ἐν Θάσῳ τῇ νήσῳ· τὸν δὲ ἀσίδημον Μιχαὴλ Συνάδων εἰς Εύδοκιαδα, καὶ ἄλλον ἄλλαχον. Θεοφύλακτον δὲ τὸν τρισόλβιον εἰς Στρόβηλον (φρούριον δὲ τούτο ἔστι υπὸ τὸ θέμα τῶν Κυζερραϊωτῶν, παράλιον κείμενον). Ἐκεῖσε ὁ μακάριος οὕτος ὄμολογητής Θεοφύλακτος χρόνους διαρκέσας τριάκοντα, τὴν ἐκ τῆς ἀλλοτρίας κακουχίαν ἐγκαρτερῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Μετὰ δέ τινας χρόνους, παυσαμένης τῆς Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναλαμψάσης, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης Αὐγύνουτης, καὶ Μεθοδίου τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου, τὸ τίμιον σῶμα τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφύλακτου ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακομίζεται, καὶ κατατίθεται ἐν Νικομηδείᾳ, ἐν τῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ακτισθέντι ναῷ.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Πλουσιαδού τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Σαλπιγξ σιωπᾶ Παῦλος ὁ Πλουσιαδός,

Σαλπιγγος ἥχην τὴν τελευταίαν μένων.

Oὗτος ἦν κατὰ τὸν χρόνον τῶν Εἰκονομάχων· καὶ τοὺς ἀφρόνως κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μανιομένους, καὶ πᾶσαν ἀνατρέποντας θεσμῶν ἀκρίβειαν, καὶ τὰς μόρφας τῶν ἀγίων εἰκόνων ἀφανίζοντας, καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἀγίων ναῶν καταλύοντας, θείοις ρήμασιν ὡς βέλεσι κατηκόντισε, διωγμούς, ἐξορίας, καὶ σκληραγωγίας ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος αἰρετισάμενος. θεῖον καλῶς ἀνδρισάμενος, ἐν εἰρήνῃ τῷ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ερμοῦ, οὗ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ.

Στίχ. Ερμῇ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,

Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐν λόγων διαγλύφω.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Δίων μαχαιρᾷ τελειοῦται.

Στίχ. Καὶ δεξιὰ σφάττει σε δεινὴ τοῦ πλάνου,
Ἡ δεξιὰ στέφει σε Δεσπότου Δίων.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Δομέτιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ο Δομέτιος τῆς τελευτῆς τὸ χρέος

Δι ἐκβιβαστῶν ἔζετιστεν Ἀγγέλων.

Tαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέσσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Pαιδες Ἐεραιων ἐν ιαμίνω, ιατεπάτησαν
τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσου
τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰώνας.

Δρόμου τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίσιν σου τηρήσας μέχρι τέλεως, τῶν σῶν πόνων Σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτίσω, ἀναβοῶν μακάριε· Ο! Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Aρματι θείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὑψος ἀνηνέχθης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρέστηκας ιραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Iδεν ὁ πλάσας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἴδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Sοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, καὶ τῇ σκέπῃ σ汝 καὶ θείᾳ προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ωδὴ ή. Ο Είρμος.

Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς εἴξει καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περιστωθέντας τούτους ἰδών, Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Eὑφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκησας, Ὀμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἴα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ἥθληντι ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακραίζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Tπομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γάρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐνδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄλλων σ汝, καὶ τῆς ἀγαθῆς ψευδεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Fωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὄμολογίας φωτισμῷ πυρσεύστα· σίγιαν εἰνόνα γάρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

HΘεομήτωρ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἔξαλειψον, Θεὸν ἡ μνήσασα, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμιας γηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Kυρίως Θεοτόκον, σὲ ὄμολογοῦμεν, οἱ διαστοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Mεγάλων χαρισμάτων, ὅντως ἥξιωθης, ὑπὲρ Χριστοῦ οινδυνεύσας φρονήματι, παρτεριώθ Θεοφόρε θεομακάριστε.

Hμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάναρ ἐποπτεύοις, ἐν πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἵρεσεων θραύσων τὰ μηχανήματα.

Sωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς Ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἵματων σου.

Θεοτοκίον.

O'ς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἡλιον ἔχουσα, ἐν τοῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ιδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

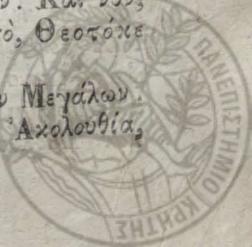
Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α'. Εὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ νηστίμῳ.

Eπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μέν ἔστι τετάρτη, καὶ τὴν τελεῖται Λειτουργία τῶν Προτριγιασμάνων, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους· καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δἰς, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἡχος πλ. β. Ἐν ψαλτίσας ἀσπάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προτριγιασμάνων.

S. a. Εἰ δὲ ἔστιν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλη ἡμέρα, ἐν ᾧ Λειτουργία οὐ γίνεται, ἵστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α. Φέροντες τὰ παρόντα γεννυναίως. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, πτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δἰς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ψαλτίσας ἀσπάτων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Απολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, εἰτα τὸ, Θεοτόκη Παρθένε, πτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολάζοντο δὲ αἱ Μετάνοιαι, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ψάλλεται ἡ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθία.

καθώς ἔστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χῦμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Α'. Παρασκευῇ τῶν Νησειῶν.

Τῇ μὲν Παραμονῇ Ἐσπέρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Οὐρθρού, η Ἀκολουθία φάλλεται, ως διετάχθη ἀνωτέρῳ (§. α.).

Σ. β'. Ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίχους ί. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς· εἶτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρόντα, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φόδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Τριῳδίας, τὸ, Κατευθυνθήτω, δ' Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς η θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν, Εἰς μημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Α'. Σαββατῷ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ Ἐσπέρας, ὁ Ἐσπερινὸς φάλλεται, ως διετάχθη ἀνωτέρῳ (§. β').

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Οὐρθρού, μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγ. Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἅγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων· ὅμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἅγ. Θεοδ. γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ. κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρανοστῆς.

Ε'ν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμφάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὅμοιοι: η Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Β'. Γ'. ή Δ'. Σαββατῷ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ φάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς οὕτως: Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φόδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τὰ α., τοῦ Ἡχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββατῷ πρωΐ, φάλλεται η Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἑορταστικώτερον. Καγὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων. κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββατῷ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, φάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν φόδαῖς ἀσμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ ἀπ' αἰώνος μυστήριον. Εἴσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ο δὲ Ἀκαθίστος "Τύμος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ φάλλεται ἀφ' ἐσπέρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Οὐρθροῦ, περὶ τὴν η. ὥραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἐσπέρας φάλλεται ὠσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ὄλλαις τῶν πόλεων Ἐκκλησίαις. Καὶ αὐταὶ μὲν ποιήτασαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ φάλλουτες τὸν Ἀκαθίστον τοῦτον "Τύμον, κατὰ τὴν παλαιὰν διατύπωσιν, τῷ Σαββατῷ πρωΐ, συνηημένου μετὰ τοῦ Οὐρθροῦ, φαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως:

Τῷ Σαββατῷ πρωΐ ἐν τῷ Οὐρθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, φάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἀκαθίστου. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸν ἐξ Οἰκους. Ωσάντως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Είτα ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπό γ'. φόδης, μετὰ τὴν γ'. ἐξάδα τῶν Οἰκων, Κοντάκιον καὶ Οἰκος τῶν Μαρτύρων· είτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστ. Ο μέγας σρατηγός. Ἀφ' ἔκτης, μετὰ τὴν τελευταίαν ἐξάδα τῶν Οἰκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ Ζ'. Όδη στιχολογεῖται τὸ Τριῳτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἰνους, ίστωμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἡχος πλ. α. Ἀθλοφόροι Χριστοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Ἀπόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικὸν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Απερισκέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, διη, Ἐὰν τύχῃ η Ἐορτὴ τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββατῷ τῷ ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, διπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὶ ἐὰν τὸ Πάσχα ὀφειμίσῃ ἐως Μαΐου 5.

ΤΗ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ίστωμεν Στίχους ί. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Είτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου· εἰθ' οὕτω τῶν Ἅγιων τὰ Ἰδιόμελα, δευτερεῦντες τὸ πρῶτον.

"Ἡχος β'. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ πάροντα γενναῖώς, χαιροῦτες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἄλληλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μή γὰρ ιματίον ἀποδυόμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον ἀποτιθέμενα. Δριψὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδε-

σος ἀλγεινή ἡ πῆξις, ἄλλ' ἥδεια ἡ απόλαυσις.
Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὃ συστρατιῶται· μικρὸν
ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης
ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Pρίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες αἱ
τρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἄλληλους ἔλεγον
οἱ Ἡγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παραδείσου, ὃν ἀπω-
λέσαμεν, ἴματιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχά-
μεθα· δὶ ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι,
ἐνδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν·
καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα
μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀνα-
δησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τῷ Θεῷ, καὶ Σωτῆ-
ρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Bλέποντες ὡς τρυφᾶς τὰς βασάνους, τρέ-
χοντες πρὸς λίμνην κρυώδη, ὡς πρὸς θάλ-
ψιν, ἔλεγον οἱ Ἡγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξω-
μεν ὡραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν
τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χο-
ρεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ρύείτω, ἵνα ὑψοῦται
πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θυη-
σικούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τὰς στεφάνες
τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Eργοις, σκοτεινοῖς συγκαπαχθεῖς, ὅλον ἀπη-
μαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος,
θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, σολισμὸν
κατακρίσεως, καὶ σκότῳ· διό σε, δέομαι Πα-
νάριμωμε· Τῇ δυνασείᾳ σε, ρῆξον τῶν παθῶν με
τὰ γέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖγαν, ἔνδυ-
σον γυμνώττοντα καὶ σῶσον με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα. Ἡχος πλ. β'.
Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ,
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, ιτλ. καὶ καθε-
ξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δέ Λειτουργίας,
Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἴτα,
Δόξα. Τῶν Ἡγίων, Ἡχος πλ. β'.

Eν ὧδαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ,
τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράνοντα Μάρτυ-
ρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδιῶς ἐνθοήσωμεν,
λέγοντες· Χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡ-
σύχιε Μελίτων, Ἡράκλειε Σμάραγδε καὶ Δάμνε,
Εὔνοικε Οὐάλη καὶ Βιβιανὲ, Κλαύδιε καὶ
Πρίσκη. Χαίρετε Θεόδηλε Εὐτύχιε καὶ Ιωάννη,
Ξανθία Ἡλιαγέ Σισίνιε, Κυρίων Ἄγγια, Ἀέτιε

καὶ Φλάβιε· Χαίρετε Ἀιδάνιε, Λυσί-
μαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνε, Θεόφιλε
Δομετιανέ, καὶ θεῖς Γαῖε καὶ Γοργόνε· Χαί-
ρετε Εύτυχες καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σα-
κερδών, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον,
Σεβηριανὲ, Χουδίων καὶ Ἀγλαΐε· Ως ἔχοντες
παρόποιαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυ-
ρες παναοιδίμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος α.

Tαὶ ἀλγηδόνας τῶν Ἡγίων, ἃς ὑπὲρ σῆς ἐπά-
θον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν
τὰς ὄδύνας, ἵσται φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ. Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά.

Αἱ γ. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Tὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀ-
στέρες μέγισοι, καταλαμπρύνετε σὲι, καὶ
τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι,
Χριστοῦ τεσσαράνοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Eν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε,
προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ
ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύσα, πρὸς τὸν Υἱόν
σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος δ'. Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Aνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν χρ-
τυρίαν θαυμαστοὶ Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς
καὶ ὑδατος διηλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτη-
ρίας πρὸς πλάτος, κλῆρον κομισάμενοι, θρανῶν
βασιλείαν· ἐν ᾧ ποιεῖσθε τὰς ὑπέρ ἡμῶν, θείας
δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράνοντα.

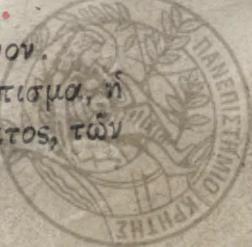
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tοῦ εὐχαρίστως ἀνυμεῖν ἐκ παρδίας, καὶ
ἔξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέν
δώρησαι τοῖς δόλοις σε, ιράζουσι καὶ λέγουσι·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι,
ἔξ έχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὄρατῶν καὶ πάστος
ἀπειλῆς σὺ γάρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Tῶν Ἡγίων Μαρτύρων τὸ ἐγναλλώπισμα, ἡ
θεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν

Τεσσαράκοντα πληθύς, ἀνευφημόσθωσαν νῦν· διὰ ιρυμῆ γὰρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν σρατιῶται, Χριστὸς τῷ παρβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν ταχεῖαν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ ιὔματα Ἀγνὴ ιαταπράγνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἴσχυεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Oι Ἀναβαθμοὶ τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἡχ. Προκείμενον.

Δεῖλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ ἐξηγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

Στίχ. Επύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρθται τὸ ὄργυριον.

Εὐαγγέλιον ιατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος.... Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. (ὅρα εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ο Ν. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β.

Προφητικῶς ἀγεβόα.

Ζητει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἰνους (*).

Οι Κανόνες, τῶν Ἀγίων εἰς σ'. καὶ τὰ Τριῳδια εἰς τὴν ταξιν αὐτῶν.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, ἢν Ἀκροσιχίς: "Αγεν τῶν Είρμων, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεόστεφῇ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ α. Ἡχος β. Ο Είρμος.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Θεόστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστῷ, ἐν θεοπνεύστοις ἀσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτίσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επὶ τῆς γῆς, ἀπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον ιλησιν, δὶς ἡς ἐν τοῖς ύψιστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρια καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἀνθρωπὸν συνεξε-

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα εὐρίσκωνται πρόχειρα, ὅταν τυπικὴ διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειώτεον δὲ, ὅτι τὰ χειρογράφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνώσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τούτους, καὶ ἔτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

δύσασθε, τῇ προσηκάρω ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Tὸς ἐξειπεῖν, σοῦ ιατὸν ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπέρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοιας, ἐν σαρκὶ Παναγίᾳ, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλων νεκρώσας τὴν αἰματίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὥραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλου ηλογηνότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Tοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προσαττόντων ἀπειρούσαντο.

Eλαίει κατὰ σοῦ Τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Tὸς ἀνθρακὸς χρυσὸν θυμιατήριον, τῷ θείᾳ ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσώδεις τῆς ιαρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν.

Tῷ Χριστῷ στρατεύθεντες μαρτυρικῶς, τὸν ἔχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ρήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὑδατος, γενναιῶς διηλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων μακάριοι. Ἀθλοφόροι πανεύημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων, ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Eνθυμοῦμαι τὴν ιρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξετασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν απόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν ιόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς οδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν οδόντων, τὸν ἀϋπνον σιωληνα. Οἵμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ ιρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειαί μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

'Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Ἐστιν κάκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φίλον
λάνθρωπε.

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρό-
ξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀ-
νεώτατοι.

Η' ιονημένα ξίφη καὶ θήρας καὶ πῦρ, σταυ-
ρὸν τε τοῖς Ἅγιοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται
ἐπανετείνοντο.

Φοβερὸν ήμιν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ
τὸ τῆς γεέννης τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον,
οὐ πτοούμεθα.

Α' παστράπτοντες "Ενδοξοι, τῇ νοερῷ Χρι-
στοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με
օδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωπούμεν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν
ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

'Ωδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

Ο' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σৎ γάρ
ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Α' υστη παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθλη-
ταὶ αἴθριοι, ἐν τῷ ιρυμῷ διανυκτερεύειν
καταδικασθέντες, ἀνέμελπον ὑμνον, Θεῷ χα-
ριστήριον.

Α' γαλλιώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ
Μάρτυρες, τὴν ἀλγεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν,
ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφάνων
νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χρι-
στοῦ Μάρτυριν, ἀποπνιγεῖς ὁ πρὶν ἐμφω-
λεύων, τοῖς ὑδασιν ὄφις· τὴν ὄλεθροτόνον, ἴσχυν
γάρ αφήρηται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν πράζομεν· Χαῖρε Ἅγνη· χαῖρε
ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα,
Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ε' ν ἀβύσσῳ πταισμάτων υπελθόμενος, τὴν
ἀγεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐν φθορᾷς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Γεγηθὼς ὁ ἀρχένακος ἥρπασεν, ὡς τῆς δω-
δεκάδος Ιουδαν τὸν δεῖλαιον, καὶ τῆς Ἐ-
δεμ τὸν ἀνθρωπὸν, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν
ἔκπτωτον.

Α' ναιδῆς ὡν εἰναίως φρυάττεται· οἷα γάρ
Ληστῇ καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὗτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος, τοῦ φρουρῶντος τῇ ιλήσει
σπαράττεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὃς τὶς
τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυ-
ρὸς γάρ λέλυται, καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν
ἄσθεστον.

Θεοτοκίον.

Α' πειράνδρως Παρθένε ἐκύπτας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνεσσα, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. β'. Τὴν ὑπέρ ημῶν.

Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ νόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν Σάρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε,
Αὐθοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γάρ καὶ ὑδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σεφά-
νων πληθύν.

Ο Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκ-
τείνοντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρριν, τῷ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὑδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα ἐκ μὴ ὄν-
των ποιήσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορηγοῦντι
πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγ-
γέλων τὸν ὑμνον, καὶ ὑπὸ Αγγέλων δοξαζομένῳ,
καὶ ὑπὸ πάντων προσκυνουμένῳ, Χριστῷ τῷ
παντοκράτορι, τῷ Πλάστῃ καὶ Θεῷ ημῶν, προ-
σπίτω ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου τὴν δέησιν,
λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἴσχυστα εὐσεβῶς ὑμνη-
σαι καγώ τοὺς Ἅγιους, οὓς αὐτὸς ἐδείξας νι-
κηταίς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τῷ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνή μη τῶν Ἅγιων με-
γάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σε-
βαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σιέλη.

Ἄμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σιέλη ἀνδρῶν τεσσαρά-
κοντα.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἐφ' ἐνὶ
τάγματι ἐστρατεύοντο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμο-
λογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ
πεισθέντες θύσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθοις τὰς ὄψεις καὶ τὸ
στόμα πρότερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαὶ, οὐ μᾶλλον τού-
τους, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρέφομεναι ἐπληπτούν. Ἐ-
πειτα, ἐν ὦρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδι-
κάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. Ἐνθα-
ένδες αὐτῶν φιλοφυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλα-

νεῖον προσδραμόντος, καὶ ἄμα τῇ προσβολῇ τῆς θέρμης
διαλυθέντος, ὁ παρατηρῶν αὐτοὺς δήμιος καὶ φυλάττων,
εὐθὺς μετὰ τῶν Ἀγίων, ὀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν
ἔκυτον, φῶς ἐν νυκτὶ περὶ τοὺς Μάρτυρας ἴδων, καὶ σε-
φάνους ἐφ' ἔκαστον αὐτῶν κατιόντας.

"Ηδη δὲ τῆς ήμέρας ἐπιφανείσῃς, ως λειπούχουσσες
ῆσαν μὲν οἱ "Αγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὥφθησαν, τὰ σκέ-
λη θλασθέντες, τὸν τοῦ παρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.
Οὕτω δὲ ἄρα αὐτοῖς ἀσπαστὸς καὶ καθ' ἕδουν ὁ Ιάνα-
τος ἐγνωρίζετο, ως καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τοῦ Τυράν-
νου, δι᾽ ηλικίαν καὶ ρώμην σώματος ἔτι ἐμπνέοντα, νο-
μίσαντος αὐτὸν ἵσως μεταβολεύσεσθαι.. Ἡ δὲ μήτηρ αὐ-
τοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέ-
πουσα· καὶ γάρ ἡνὶ οὗτος ὑπέρ πάντας τὴν ηλικίαν νεώ-
τερος, καὶ ἐδεδοίκει, μή ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ
νεαρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῆς τῶν συστρεπτικῶν
τάξεως τε καὶ τιμῆς εὑρεθῇ.

Ἴστατο οὖν ἀτενές ὄρῶσα σχήματι τε καὶ βλέψιματι,
ὅπως εἶχε, Θάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χείρας τέως εἰς αὐ-
τὸν ἔκτεινουσα, καὶ, Τέκνου ἐμοὶ γλυκυτατου, λέγουσα,
τέκνου ήδη Πατρὸς οὐρανίου, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέ-
λειος καταστῆς· μὴ φοβηθῆς τὰς βασάνους· ἴδού γάρ
παρισταταί σοι βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· οὐδὲν τὸ λοιπὸν
ἀνδεῖς, οὐδὲν ἐπίπονον ἀπαντήσει· πάντα ἔκεινα παρηλ-
ῶν, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ
μετὰ ταῦτα, ήδονὴ, ἀνεσίς, εὐφροσύνη, ὡν μεθέξεις συμ-
βασιλεύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκουσῃ τὰ πρὸς
αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἡγιοί, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέθεντο τὰς ψυχάς· οἱ δὲ στρατιώται, ὀμάξεις ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιβέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ γειτόνων ποταμοῦ ἄγουσι. Τὸν μέν τοι νέον ἐκεῖνον, φῆ Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἔτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ὃν ἡ μήτηρ μόνον ὑπολειφθέντα θεάσαμένη, τότε μᾶλλον θάνατον αὐτῆς καὶ τὸ παιδός εἶναι λογίσαμένη, ὑπεριδοῦσα γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπιλαθομένη, τὸν οἰόν ἐπ' ὅμων ἀφαρένη, ταῖς ὀμάξεις ἥκολούθει μεγαλοφύχως, τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν μεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλελοιπότα θεάσαιτο.

Ἐπεὶ οὖν οὕτω φερόμενος ὑπ’ αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων ἡ μήτηρ ἐστήν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερθίδιστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νίού σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὗ τὰ σώματα τῶν Ἀγίων ἦν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλτάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σῶμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, οὐ τὴν ψυχὴν ἔσπευδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ ἀνάψαντες οἱ τῷ ἀντικειμένῳ ὑπηρετούμενοι, τὰ τῶν Ἀγίων σώματα κατακαίσουσιν· εἴτα τῶν λειψάνων Χριστιανοῖς φθονοῦντες, εἰς τὸν ποταμὸν αὐτὰ ἀφίσσιν. Ἀλλ’ ἐκεῖ, θείᾳ πάντως οἰκουμορίᾳ, ἔχόμενα κρημνοῦ συνήχθη τινός· καὶ Χριστιανῶν ταῦτα χειρεῖς ἐλόμεναι, πλοῦτεν ἥμιν ἀσυλον ἐδωρήσαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὅντι πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Οὐρπασιανοῦ.**

Στίχ. Ο οιλωθός ἄρμα πυρός· αἱ δὲ αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανὲ, σοὶ τέθριππος αἰνόδου.

Αρτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδυσάμενος, τὴν περίοικου Νικομηδείας κατευράνει, διάπυρος ἔκδικος τῶν εἰδώλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν Συρὸν, ὃς φλόγα μεγάλην, ἀνῆφαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτου σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντας τοὺς

ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγκλητικούς ἐκκλησιάσας ὅμα
καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν. Εἶτις ύμῶν περιέπε-
σεν εἰς την τῶν Χριστιανῶν Θρησκείαν, καὶ οὐ θέλει
μετάμελος πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν
ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ ὑποχωρείτω τοῦ τε πα-
λατίου καὶ τῆς πόλεως ήμῶν· ἢ γὰρ πόλις αὕτη θεοὺς
μεμάθηκε λατρεύειν ἐξ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἔνα, καὶ
τοῦτο ἐσταυρωμένου.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἀπαντας τοὺς εἰς Χρι-
στὸν πεπιστευκότας, καὶ ἦν ἵδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χρι-
στὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γάρ ὑπεκρύ-
πτουντο, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις ὑπέκυπτον. "Οσοι δὲ τὴν
κατὰ Θεὸν ἀγάπην ἀκινδύλου ἔφερον, ἀφειδήσαντες τῶν
βασάνων, καὶ καταγελῶντες τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν
ζώνας ἀπορρίπτοντες, ἀπέτρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ
μεγαλόφρων καὶ ἀδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανός,
εἰς ὃν καὶ αὐτὸς τῆς Συγκλήτου, ἕρριψε τὴν ἑαυτοῦ
χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφώνως πρὸς τὸν Βα-
σιλέα· Ἐπειδὴν, Βασιλεῦ, ἐγὼ σήμερον στρατεύομαι τῷ
οὐρανῷ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου
τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρόσκαιρος
γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύοντα.

Ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, ήλλοιςθη τὰς φρένας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὕραν ἔμεινεν ἄφωνος· εἰδὲ οὕτω τὴν ὅψιν τρίψας, καὶ λοξώς προσβλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, ἐξεβρόυντησεν ὡς ἀνήμερος Ήρός, προσειπών· Τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουνεύροις καταξάνατε. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλὰς ὕρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγκοπομένου, τὸ ὅμμα ἔχοντος εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μηδὲ ὄπωσον στυγνάζοντος, καταγαγὼν αὐτὸν ὁ Τύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγάνου, φησι πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἐν φρουρῇ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἔως ἂν σκέψωματοιώ Σανάτω ἀναλώσω αὐτόν.

Τοῦ δὲ Ἀγίου Μάρτυρος χαίροντος καὶ εὐφραινομένου
ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ ημέρας τινάς, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ
Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκεύασεν ὁ δυσσεβῆς Βασιλεὺς
ὅργανον τιμωρητικόν· τὸ δὲ ήδη κλωβὸς σιδηροῦς· καὶ
ἔξαγαγὼν τὸν "Αγιον τῆς εἰρκτῆς, προσέταξε βληθῆναι· ἐν
αὐτῷ, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδε-
δυμένου τὸν σιδηροῦν κλωβὸν ἐκεῖνον δὶ ὅλου τοῦ σώμα-
τος, ἐκέλευσεν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφθῆναι, καὶ γύ-
ροθεν αὐτοῦ ἀνηλεώς κατακαίεσθαι.

Τότε ὁ Ἀγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ἔνδον τοῦ ὄργανου ἐκείνου ὃν κρεμάσμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατέκαυθη, ἕως οὗ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρός, συγχωσθεῖσαι καὶ ἀναμιγγεῖσαι τῇ γῇ, καὶ τὰ ὄστα αὐτοῦ γεγόνασιν ὡς χοῦς ἀπὸ ἄλιωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἀγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, προσευχόμενος καὶ ἀγαλυόμενος, τὸν ἀέρα γεμίσας μυρεψικῆς εὐώδιας, ἀνῆλθεν, ὡς ἀστὴρ φαεινός, πρὸς Κύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἴδειν ἤξεινάθησαν. Ὁ δὲ δύστηνος καὶ θεομισθός Βασιλεὺς, ἐπὶ τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χοῦν τῆς γῆς, ἐν ᾧ αἱ σάρκες τοῦ Ἀγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν ὄστεων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν Σάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίηκε. Ταῦτα γεγόνασιν ἐν πόλει Νικουνδείᾳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Καισαρίου,
ἀδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Στίχ. Ό Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης γαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Ἄγιοι Μάρτυρες, Πάππος, Μάμην, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ὥθλησε συγγενὲς γένος,

"Η παππάμαρπος πατρομητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέηστον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

"Εἰνός χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δενρᾶ λατρευο-
» μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες ιατεφρόνη-
» σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον.
» Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εξέστη ὄρῶν, τοὺς στεφάνης ὁ φρουρὸς τῶν
Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φι-
λόζωον, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης
σου δέξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν.
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμών, ψυχοφθόρῳ θάνατοῦ-
ται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ
ἄριστος, τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν
λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἔψαλ-
λεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφθέντος ἐν φρεσὶ τῶν
Τεσσαράκοντα, ή πολυμήχανος ιατεφλέ-
γετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὡς πέρ τις ηγ-
ρὸς τηκομένη, σοὶ δὲ Χριστὲ ἀνεμέλπετο· Εὐ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω'ς λίαν φαιδρά, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ
Χριστὲ ή δύναμις, δὶ ἐναντίων στέφη πλέ-
ιουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὅδωρ
γάρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ ιραυγά-
ζουσιν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾶ πυρ-
πολιθμένην, Ἀγνὴ προεθεώρει τὴν ἐνέγκα-
σαν, ἀκαταφλέντως τὴν ἀστεκτον, αἴγλην τῆς
ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς
μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἀγίων Υποστάσεων.

'Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

"Τὸν ἐν ιαμίνω τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων
τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψύζτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἔχ-
θρὸς ἀπασαν ιτίσιν, διὰ πάσης ἡσχύν-
θη· οἱ Τεσσαράκοντα γάρ, ἀπαύστως Ὑμνεῖτε
ιραυγάζεται, καὶ ὑπερψύζτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ανηλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος
ὑμῶν μελη θλασθέντες, ὅλοικάυτωμα
θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς
συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεέστητι φρενῶν, δὲ ἐκύησεν ἐπ' ὥμων
ἀραμένη, ἡ φιλόθεος μήτηρ, τῆς εὔσεθείας
παρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν
ἱερουγίαν, Ἀβραὰμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἀληκτὸν ζωὴν, εὐθυδρόμως
ως οὐέτη, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος
μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδὶ, ἔθόα· οὐ φέρω σε
δεύτερον, τῷ ἀγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδιόν.

Τὴν ὡς ηλίοις ἐν τρισὶν, ἐνιαίαν εὔσεθῶς φύ-
σιν νοοῦντες (*), ἔχομένοις ἀλλήλων, τὸ
τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύ-
ριον, καὶ ὑπερψύζμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων αἰ-
γαθὴ Θεοκυττόρ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους,
καὶ πειρασμῶν προσβολάς, ταχέως ιατάπαυ-
σον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

"Τὸν ἐν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
σοφίᾳ, ἥκοντα ιαινουργῆσαι τὸν Ἀ-
δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ
αγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὶ^ο
ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγα-
λύνομεν.

Τὸν πέρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις
βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε ιρυμὸν, ὅδα-
τος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογι-
σθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ρῷ, τηλαυγεῖς
ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ράιδον δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκ-
τημένοι, ἔθόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ
τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιό-
χω, τῇ σῇ στεφανωθείμεν χειρί· ἵνα πάντες
σε ὑμνοῖς, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

(*) Ἀντὶ τοῦ, φύσιν νοοῦντες, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν
λέξιν, κατανοεῖτες, ἀνευ ούσιαστικοῦ δηλαδή. Εστὶ δὲ τὸ
Τροπάριον τοῦτο ηρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ιωάννου τοῦ
Δαμασκηνοῦ, οὕτω λέγοντος περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος: «Ἀ-
μέριστος γάρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δεῖ συντόμως εἰπεῖν) η
Θεότης, καὶ οἷον ἐν ηλίοις τρισὶν, ἔχομένοις ἀλλή-
λων, καὶ ἀδιαστάτοις οὖσι, μία τοῦ φωτὸς σύγκρασίς τε
καὶ συνάφεια». (Βιβλ. Α'. Κεφ. η.) Άλλ' ἐπειδὴ οὕτως ἐν
τῇ Ἀκροστιχίδι ἐμπεριέχεται, οὕτως ἐν τοῖς χειρογράφοις εὐρ-
ισκεται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανός, ὅτι τὸ Τριά-
δικόν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποιημά-
τος θείου Πατρὸς, ἀλλά τινος μεταγενεστέρας χειρός προσθήκη-

Ω'ς ἀλγεινὴ μὲν ἡ πῆξις, ὡς δὲ λίαν ἐκτόπισ, δριμὺς ὅν ὑπεμείνατε ορυμὸν, ἄλλαι γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γάρ οἱ πόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλπουσιν υμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Nεικηκότες τοῖς ἀθλοῖς, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες Ἀθληταὶ, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ ιόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ήμιν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε ιούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἄγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μήτηρ Παρθένε· χαῖρε ἡ πάντων "Αναστα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Xορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτυῖ, πυρὸς ἀέρος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετράδος, ἄσμασι θείοις υμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε πατάρας λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδαμὸν ἀνάκλησις· χαῖρε Ἄγιη Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ ιόσμου· χαῖρε σεμνὴ μπτρόθεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ἡ ιλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε ιούφη νεφέλη· χαῖρε τῆς Εὐας ἡ λύσις. Εἰς τοὺς Αἴνους, ἴστωμεν Στίχους δ'. Εἰ βάλει δὲ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἅγιων, καὶ ποίησον Στίχους ἔξ.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος πλ. α. **X**αῖροις ἀσκητικῶς.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοὶ, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φαίλαγγα, τῷ ιρύει πυρπόληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης ορυμὸν, διαπύρω ζήλω πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναιότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρράγη καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλις καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον· τῆς ἐκκλησίας τὰς πρέσβεις, τὰς δυνατῶς ἴκετεύοντας, Χριστὸν παταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ήμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Xαῖροις συναγωγὴ ιραταιὰ, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὔσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὄπλιται καὶ ἀγήττητοι, τὸν νοῦν εύτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθειγότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλειτον σύνημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἵσοι

τὴν ἀθλησιν, ἵσοι τὴν γνώμην καὶ ἵσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ήμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Xαῖροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ ορυμοῦ, καὶ ὕδατων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Αγγέλων σρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ήμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ίδιόμελον, Ὕχος α.

Xορὸς τετραδεκαπύρσευτος. στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλαμψε τῇ νηστείᾳ ἀθλοῖς σεπτοῖς, ἀγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Ἐτερον, Ὕχος β.

Tὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ ιρύει σφυγόμενοι, τὴν ωδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὄργισθης ήμιν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὄργισθης ήμιν φιλάνθρωπε· ἐλαίφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πινότητα τοῦ ἀέρος· τῷ οἰνείῳ γὰρ αἷματι, ἐβαίφροσαν ήμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσήγαγες ήμᾶς ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰώνιάς σας σκηνὰς, ἵνα ὁ κόλπος ήμᾶς θάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ.

Ἐτερον, ὁ αὐτός.

Aληθείας ιρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἰμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πιεσοῖς ιατρήδευσαν· τετραριθμῷ γὰρ ἀδοντες δεικάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηγόρισαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίσω παιδὶ, ἐπ' ὥμων ἀραμένη, ἔλεγε· Δεῦρο Αθληταί, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, Ὕχος πλ. α. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Aθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μηνή τῆς ἐνδόξου υμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστὸς υμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρήσιαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ιαταντῆσαι ήμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mαναρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,
τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ οικανή τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγοίη.

Ἡ πρώτη Ὁρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφεξῆς, ἐν αἷς
λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἅγιων,
ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐάν δὲ μὴ φάλληται Δοξολογία,
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἅγιων, Ἡχος β'.

Tὴν λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ ιρύος ὡς
οἰκουμένα, οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ
ὁ Θεός· οὐκ ἔπτηξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν Τυ-
ραννων ἀπειλαί· οὐκ ἔδειλίσαν οἱ γενναῖοι
τῶν βασάνων τὰς προσθολὰς, ὅπλον θεῖον κε-
κτημένοι τὸν Σταυρόν· δὶ αὐτῷ γάρ τὸν ἔχθρον,
ὡς ιραταῖοὶ ἐτροπώσαντο· σ্থεν καὶ τὸν στέ-
φανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aδιόδευτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη,
εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς
δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Γίῳ σου καὶ
Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα: Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀιολουθία, αἱ γ'. μεγάλαι μετά-
νοιαι, καὶ ἡ αἱ. Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝΟ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ι.
καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ
Μαρτυρικόν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου,
καὶ τῶν Ἅγιων δ'. **Ἡχος β'.**
Φέροντες τὰ παρόντα γενναῖος.
Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Εσπερινόν· καὶ
τὰ ἔτερα β'. δευτεροῦντες τὸ αἱ.

Δόξα, Ἡχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Pροφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαῦΐδ ἐν ψαλμοῖς·
Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ
εἴηγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες
Χριστοῦ, δὶ αὐτῶν τῶν ἔργων τὸ λόγιον
πληροῦντες, διηλθετε διὰ πυρὸς τε καὶ ὑδατος,
καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Διὸ πρεσβεύσατε, τεσταράνοντα ὄντες Ἀθλη-
ταὶ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν πᾶσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ ἀνατίθημι· Μῆ-
τερ τῷ Θεῷ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σα.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τό, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμά-
των, τό, Κατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐνλέοιπεν ὅσιος.

Ο Ἀπόστολος, πρὸς Ἐβραίους.

Ἄδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλοῦα, Ἡχος β'.

Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ εἴηγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον;

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην: Ὡ-
μοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἱ-
κοδεσπότῃ. Τέλος. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν: Εἰς μημέσυνον αἰώνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἐδομάδι τύχῃ, οἶνον μόνον.

ΤΗ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ
ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἡχος αἱ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Kοδράτε πανόριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος,
ζωῆς φθαρτῆς οικειόντας· τῆς τῶν
ρεόντων γάρ, προτιμήσας ὑλης, τὴν ἄϋλον ὑ-
παρξιν, τὴν ἄλητον ἐπιτήσω ἀπόλαυσιν· διὰ
θανάτου γάρ, πρὸς αἰθάνατον μετέβη τρυφὴν,
καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Kοδράτε θεόληπτε ὁδὸν, Μαρτυρίου ἐδρα-
μες, ἀνεπιστρόφῳ φρονήματι· τὰ διαβή-
ματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἔχη-
σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἡσθένησαν· ἐν οἷς
γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς
τὴν ἄνω, Μητρόπολιν ἐφθασας.

Kοδράτε οικλίνε στρατὸν, εἰς Θεοῦ πα-
ράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπο-
γόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, στρατηγὸς ὡς
ἄριστος, οικαὶ τῶν ἀντιθέων ἡρίστευσας· καὶ
νίκης τρόπαια, εἰληφὼς ἐν μυριάσι Χριστῷ,
στεφηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε ξένου ἄκουσμα Ἀγγή· χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε εἴλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἔχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία υπεράμωμε, ξενωθέντας, ήμᾶς ανακάλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστὲ, ή Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ ιρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ιρεμάσας τοῖς ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ήμέρας καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Η Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά, ως σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

'Η συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα οντὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Γριῳδίου οντὰ τὴν τάξιν.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδὴ ἀ. Ἡχος δ. Ο Είρμος.

Tριστάτας ιραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐν Παρ-
θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
τριμερὲς, ονταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ως
ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
νίπιον ἄσω μελώδημα.

Mαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερὰ καὶ θαυμαστὴ, ἐπέστη Ἔορτὴ, φωταυγεία τοῦ Πνεύματος, ἀπαντας φωταγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, οντὰ χρέος αὐτοὺς μαριστομεν.

Ως ἥλιος φαιδρὸς, ἀρετῶν δαδουχίᾳ, ἀνατέταλκας ήμιν, Κοδράτε ἀθλητά, φεγγοβόλοις σου λάμψει, σιότος τῆς πολυθεῖας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιστῶν τὰ συστήματα.

Tὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ονταγγέλλοντες Θεὸν, ηθλήσατε στέρρως· καὶ πηγὴν αγιάσματος, πέτραν ὑποδεξαμένην, τῶν αἵματων τὰ ρέυματα, φωταυγὴ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες. **Θεοτοκίον.**

Iλύος ἐν παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἐν πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσον, ἄχραντε Θεοκυῆτορ, τὰς

ψυχὰς τῶν ὑμεούντων σου, τὸν ἀνέκφραστον τόκον πανάμωμε.

Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

O"τι στεῖρα ἔτεκεν ή ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλη-
σία, καὶ ή πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε
Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ήμῶν βοήσω-
μεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Oἱ στερρόι ἀδάμαντες τυμπανίζόμενοι ξι-
φει, καὶ αλγεινῶν ἰδέαις, προσομιλοῦντες
ιαρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ήμῶν ἐκραύγα-
ζον· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Tῇ σοφίᾳ Κοδράτος τῇ θεοδότῳ κατήργει,
Ἐλληνικῆς σοφίας ἐρεσχελίας ἐναθλῶν,
καὶ τοῖς οἰκείοις αἷμασιν, ἐν Πνεύματι θείῳ
καλλυνόμενος.

Sὺν Κοδράτῳ Ἀνειτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ
Κρήσιεντα, Κυπριανὸν τὸν θεῖον, καὶ
Διονύσιον ὄμοι, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν τοῖς
ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Nοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπέρ νοῦν σου λο-
χείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται· Νοῦ
γάρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνὴ συ-
νέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.
Καθίσμα, Ἡχος δ. Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Tῇ ιαρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν
ὑπερήφανον ἔχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διαί-
ξιφες θάνατον ὑπέμεινας, ἀμα τοῖς συνάθλοις
σγ, τοῖς πανσόφοις Κοδράτε· ὅθεν ἑορτάζομεν,
τὴν σεπτὴν ὑμῶν μηνήν, ἀναβοῶντες, Μησθη-
τε ήμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀγήττητοι Μάρτυρες.

Θεοτόκιον.

Oὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γάρ
σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ήμᾶς ἐρρύσα-
το ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν
ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σους γάρ δούλκς σωζεις αἱ, ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοιυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ιρεμάμενον ὄρωσα Χριστὲ, Οἴμοι ποθεινό-
τατε Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ως
Θεὸς υπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Ὕιε, θέλων σταυροῦσαι; Υμῶσε μακρόθυμε.

Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

Oιαθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνῳ Θεότη-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ
ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,

» τοὺς ιρανγάζοντας · Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου .

Τῆς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους οὐ-
τήσχυνας · καὶ τῇ παραινέσει, τῶν θεο-
πειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζω-
γρήσας θεῖον "Ανεκτον, τῷ Δεσπότη σου, οὐρ-
τεριοὸν φέρεις Μάρτυρα .

Ε'ν σπαργάνων ώκειώθης, τῷ τὰ πάντα
ποιήσαντι · ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα
ἀνδρὸς ἐπιδέδειξαι · καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας
ὅλος γέγονας, οὐαθαρώτατον, Μάρτυς Χριστοῦ
ἐνδιαιτημα .

Η'έξαφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου
Κύριε, μυστικῷ ἔλαιῳ, ἐπαρδευομένη ἐ-
μείωσε, πολυθεῖας τὴν νύκτα καὶ οατηύγασε,
τοὺς ιρανγάζοντας · Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
μει σου .

Θεοτοκίον .

Η αγία Θεοτόκος, ἡν διησαι ηδόκησεν,
ώς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὁ-
μοούσιος, οὐ οατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδί-
ησε · καὶ γάρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
δρωπον .

Ωδὴ ἑ. Ο Είρμος .

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε, οατάπεμψον ἥ-
μιν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισ-
μάτων λῦσον ἀγαθὲ, τὴν σὸν εἰρήνην οὐρα-
νόθεν δωρούμενος .

Τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχ-
λύν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον
Α'θλητῶν σοφὲ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφα-
νούμενος .

Α'σκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν πα-
θῶν, ἐπαναστάσεις τὸ δεύτερον, εἴλες
κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, ἐναθλήσας
στερρότατα .

Α'ναστομοῦται ἄνιμος, ἡ πέτρα προχοαῖς,
σεπτῶν αἰμάτων, καὶ ρέεθρον διαυγέεις,
δίδωσι Πιστὸς οὐαθαγιάζον, θεῖηκαῖς ἐπινεύσεσι .

Θεοτοκίον .

Ο' πλαστουργήσας ὅχραντε, τὴν Εὔαν ἐν
πλευρᾶς, σοῦ ἐν νηδύος Ἀγνὴ πλαστουρ-
γεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδάμ δὶ εὐσπλαγχνίαν,
βουληθεὶς ως φιλάνθρωπος .

Ωδὴ σ. Ο Είρμος .

Ε'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ οὔτε
διδόμενος · Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν Δυνάμεων .

Ε'ξάριθμος, Ἀθλοφόρων χορὸς ἥμιν ἔλαιο-
ψεν, ως ἀστέρων, Ἐκιλησίας σεπτῷ στε-

ρεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλά-
νης σκεδάζων σκοτόμαιναν .

Τὸ πέλαγος, τῶν βασάνων διηλθετε Μάρτυ-
ρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης
ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ
πρέσθεις θερμότατοι .

Αἰνέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἔν-
δοξον, καὶ σὺν Παύλῳ, Κυπριανὸν Διο-
νύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, ταὶ
καλὰ καὶ οατάναρπα ολήματα .

Θεοτοκίον .

Ούρανωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν άνθρωπῶν, καὶ φθαρεῖσαν αὐ-
τὴν ἐθεούργησας διὰ τοῦτο πάντες, ἀσιγήτοις
φωναῖς σὲ δοξάζομεν .

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου .

Συναξάριον .

Τῇ Ι'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυ-
πριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος .

Στίχοι .

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕθρεσι πλύνας,
Τμηθεὶς Κοδράτε σῶν ἀφ' αἰμάτων πλύνῃ .

Γνωστοῖς "Ανέκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οῖς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν .

Ορῶν οαταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Στεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι .

**"Αμφηνες δεικάτη Κοδράτον ξίφος ἐγκατέ-
πεψνε .**

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίς
καὶ Οὐαλεριανοῦ, Ἰάσωνος τῆς Ἑλλάδος ήγειρουέον-
τος . Ο δὲ Ἀγιος Κοδράτος, κομιδὴ ηπάπιος καταλειφθεὶς,
τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτησάσης, παραδόξως ἐτρέφετο, νέ-
φους ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένου, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφὴν .
Ηδὲ οὐδὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρη-
μένοι γεγόνασιν "Αγιοι, ἄλλος ἀλλαχόθεν ὄρμωμενος · μεθ'
ῶν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὄμολογίαν, καὶ πυρθεὶς
σφοδρῶς, εἴτα σὺν αὐτοῖς ἀπετράπθη τὴν κεφαλὴν .

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς Οσίας Μητρὸς ή-
μῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας .

Ε'ν ταῖς ημέραις Ιουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γέγονέ τις
γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τοῦνομα Αναστασία, εὐλαβου-
μένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων . Αὕτη,
Πατρικία οὖσα τοῦ Βασιλέως πρωτη, τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον
ἐν έαυτῇ ἔχουσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ . Εἰχε
δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν πραότητα, ὡς τε πάν-
τας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μην καὶ
αὐτὸν τὸν Βασιλέα . Καὶ ἐπειδὴ οὐδὲ ὁ τῶν ζιζανίων σπο-
ρεὺς τὸ καλὸν εἴωθε φθονεῖν καὶ διαβάλλειν, καὶ μην συγ-
χωρεῖν αναπάνεσθαι, ἐφθονήθη καὶ αὕτη παρὰ τῆς Βασι-
λίσσους . καὶ γνοῦσα τὸν φθόνον παρά τινος, η ὄντως πε-

πυκνωμένη κατὰ Θεὸν λέγει πρὸς ἑαυτὴν· Ἀναστασία, εὐκαίρου ὑποθέσεως γενομένης, σωζούσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχὴν, καὶ τὴν Βασιλίσσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ δὲ προξενήσεις τὴν οὐράνιον βασιλείαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν ἔβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοῖον, καὶ συνάξασα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τῷ, τὰ λοιπὸν πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέριπτῳ (τόπῳ οὗτῳ καλουμένῳ) μοναστήριον, ἔξυφανες θείους μήτους, ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ὀρέσαι οπουδάζουσα· ἐν φῷ καὶ μέχρι τῆς σημερού σώζεται ἡ ταύτης Μονὴ, τὸ Πατρικίας ὄνομα περιφέρουσα.

Μετὰ δὲ χρόνου τινὰ, παρελθούσης τῆς Βασιλίσσης τὸν τὴν δε βίου, ἀναμνησθεὶς ὁ Βασιλεὺς τῆς Πατρικίας, ἔξεπιμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν αὐτὴν. Τοῦτο πάλιν γνοῦσα ἡ ἀμνὰς τοῦ Θεοῦ, υγιτὸς ἔσασσα τὸ ἑαυτῆς μοναστήριον, ἀνῆλθεν ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δανιήλ· καὶ προσαναθεῖσαν τῷ μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ’ αὐτὴν, ἐνέδυσεν αὐτὴν ἀνδρῶν στολὴν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν ὅγι τῆς λαύρας αὐτοῦ, καθεῖρξεν αὐτὴν, δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδὲ ποτε ἔξερχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινὰ ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν· τυπώσας ἔνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἀπαξ τῆς ἔθδομαδος κεράμιον ὕδατος, καὶ τιθέναι ἔξω τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχὴν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἡ ἀδαμάντινος αὕτη καὶ ἀνδρεία ψυχὴ, ἀπροΐτος ἐκτελέσασα χρόνους ὅκτω πρὸς τοῖς εἴκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρωτον. Ποῖος οὖν νοῦς, ἣ γλώσσα, τῶν εἰκοσικτῶν χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐνυπήσει, ἥ διηγήσασθαι, ἥ γραφῇ παραδοῦναι δυνήσεται, ἃς αὐτὴ μόνη καθ’ ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καθ’ ἑκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς στεναγμούς, τοὺς ὁδυρμούς, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχὴν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν υποτείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς καὶ ἐπαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ὥδους, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις, καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἶναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπροΐτον, πάσας τὰς ἡμέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναικα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεῖα ἀεὶ ἐκ συνηθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Εὐτούτοις πάσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γέγονε σκεῦος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὅστρακον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγοντα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σου ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζοντά μοι μανῆτην, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν, καὶ ἐλθὲ ἵνα κηδεύσῃς Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἔξω τῆς Θύρας τοῦ σπηλαίου. Οἱ δὲ Γέρων, διὰ υγιεινῆς ὀπτασίας μυηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μανῆτην· Σπεύσον, ἀδελφὲ, πρὸς τὸ σπηλαίον, ἐν φῷ ἔστιν ὁ ἀδελφὸς, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχών ἔξω τῆς Θύρας τοῦ σπηλαίου, εὐρήσεις ὅστρακον γεγραμμένου· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ημᾶς. Τοῦ δὲ ἀπελθόντος, καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ ἀνοίξαντες τὸ σπηλαίον, εὗρον τὸν Εὐνοῦχον πυρετῷ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ σῆθος αὐτοῦ ὁ Γέρων ἔκλαυσε λέγων· Μακάριος εἰ, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης ἀεὶ φροντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπιγέιον.

Εὗξει οὖν ὑπὲρ τὴν πρὸς τὸν Κύριον. Ή δέ· Εγὼ μᾶλλον, Πάτερ, φησὶ, χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῇ

ὥρᾳ ταύτῃ· Καὶ λέγει ὁ Γέρων· Ήτον προέλαβον ἐγὼ, εἶχον ἀν παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τὸ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεφίλησε προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἔρριψε παρὰ τὸν πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον μου· Ἡ δὲ εἶπεν· Ο Θεὸς τῶν Πατέρων μου, ὁ παρεστηκὼς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σώματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάπαυσον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ’ αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιού ἐπὶ τὸν Ἐλισσαίε. Καὶ ἐπιστραφεὶς ὁ Εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα, λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσῃς ἀπειθεῖλημαι, καὶ μηδεὶς γυψ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων, λέγει· Δότε μοι τὴν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εἴξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολὰς, ἔλαμψεν, ὡςπερ πυρσὸν δεξαμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ ποιήσασα τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τοῦτο εἰποῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ορύγματος δὲ γενομένου ἐμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀποδυσάμενος ὁ Γέρων δὲ ἐφόρει ἴματιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Εὔδυσον τὸν ἀδελφὸν, τέκνον, ἀνωθεν ὃν περιθέληται· ἐνδύσοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταύτης μασθοί, ὡς φυλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσάφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτισθητὸν τὴν κηδείαν, κατερχομένων αὐτῶν, λέγει ὁ μανῆτης· Εγνως, Πάτερ, ὅτι ὁ Εὐνοῦχος γυνὴ τὸν; Ο δὲ Γέρων ἀπεκρίνατο· Οἶδα κἀγώ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐξηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρῶν στολὴν ἐνεδύσαμην αὐτὴν, καὶ Αναστάσιον Εὐνοῦχον ὡνόμασα αὐτὴν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ζήτησις ἐγένετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταύτης κατὰ πᾶσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ’ ἴδους χάριτι Θεοῦ ἐφυλάχθη παρ’ ἡμῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ Μανῆτῃ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μαρκιανὸς, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Εθαύμασαν βροτοί σε θλασθέντα ξύλοις.
Ἄμην λέγω σοι, Μαρκιανὲ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλόγησον ἡμᾶς. Άμην.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παιδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελάων, οἵς ἀδίκως δικαιούσεις ἐνήδρευσαν, ὑπερβύμητε Κύριε, ο Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλόγησος εἴ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἀνωθεν δεχόμενοι δρόσον, ὑπομονῆς σὺν τοῖς Παισίν, οἵ γενναῖοι ἐκραύγαζον Μάρτυρες· Υπερύμητε Κύριε, ο Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ· Τῇ ἐπομβρίᾳ τῷ σεπτοῦ, αἷματος ὑμῶν· Αἱ λοιφόροι, πέτρα ἡ ἀνικμος τὸ πρίν, ἀγεστόμωται ρεῖθρα προχέουσα, ιαμάτων τοῖς μέλπουσιν· Ο Θεὸς τῶν πατέρων εὐλόγητός εἴ.

Ω'ς μυροθήκη νοητή, μύρα ἵαμαίτων Κοδρά-
τε, ή τῶν λειψάνων σου σορός, ἀναβλύζει
παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσωδεῖς καὶ φλέγου-
σα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θείᾳ προνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ιαρπός, τῆς εὐλογημένης γα-
στρός σου, ὃν εὐλογῆσιν οὐρανῶν, αἱ Δυ-
νάμεις, βροτῶν τε συστήματα, ὁ ἡμᾶς λυ-
τρωσάμενος, τῆς ιατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλο-
γημένη.

Ωδὴ Η'. Ο Εἰρμός.

» **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκα-
» ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάν-
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυνθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι,
στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς
συνάθλοις ἔνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αρετῶν τῷ φωτὶ ιαλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει
Μαρτύρων λαμπρότητα, ιατεκληρώσω
πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέντηται, τῶν Ἀ-
γίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ιατρεῖον ἄ-
μισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς δὲ προστρέ-
χων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ
τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέ-
σποινα, εὐλογῆμέν σε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ωδὴ Δ'. Ο Εἰρμός.

» **Ε**ῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» ιατάραν εἰσωκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ
» ιόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἔξηνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Πχῶρες ἡμῖν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐω-
δίαν πλήρη χάριτος· αἴματα τούτων ἵαμά-
των, προχέουσι κρουνούς θείῳ Πνεύματι, καὶ
πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως
μακαρίσωμεν.

Ω'ραῖος στιγμάτων ιαλλοναῖς γενόμενος, τοῖς
Ἀγγέλοις ἔξωμοιώσαι· αἴματι δὲ τῷ ἐκ-
χυθέντι, Κοδράτε ἐπιβὰς ως ἐν ἄρματι, ἀνέ-
πτης πρὸς τὰ ἄνω βασίλεια, γέρα τῶν πόνων
κομισόμενος.

Σταλαζών τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἐν στόμα-
τος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἔπεισας, Μάρτυς

Κοδράτε σύναθλεῖν σοι, τὸν "Ανειτον καὶ Παῦ-
λον καὶ Κρήσιεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν
Διογύσιον, οἵσι συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Η'μέραιν ἑόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλο-
φόροι πάντες ἀγομεν· ταῦτη γάρ στέφος
ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτὸς
τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τῆς
Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τοῦ πάντων Ποιητοῦ λοχεύτρια,
ὑπὲρ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρα-
νῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπό-
ζουσα, Παρθένε Θεοτόκε πανύμητε· ὅθεν σε
πάντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεο-
τοκίον. Λί μετάνοιαι, ή αἱ "Ωρα, ως σύνθετε,
καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Σωφρονίου,
Πατριάρχου Ιεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρά προσόμοια,
"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώ-
σεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σωφρων γέ-
γονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος
καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς
στεφαγούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐνα-
τέρω τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι ιαθάπερ,
διαιτητής ἀκριβέστατος.

Εολόγου ἐν στόματος, θεολόγους ἐβρόντη-
σας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε,
θεολογῆσας τραγότατα, Πατέρα τὸν ἀγαρχον,
καὶ συνάναρχον Γιὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Αγιον,
συναΐδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν
Τριάδι θεὸν ἔνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῇ σαρνὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄ-
σαρνον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον
πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς
ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλή-
λως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς
θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι,
τοῦτο κακεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμ-
φε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν

μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπόλλαξον, εὐ-
χαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν
ἡμέρᾳ ἑτάσεως, ἡς ἐπέτυχον, τῶν Ἅγιών οἱ
δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους,
καὶ τῶν δαιρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

E'ν Σταυρῷ ως κατεῖδε σε, καθηλούμενον
Κύριε, ή ἀμνᾶς καὶ Μήτηρ σου ἔξεπλήτ-
τετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε;
ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-
σας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σε
Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά,

καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τοῦ Ἅγιου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σωφροσύνης μέλπω τὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ρέζων.

Θεοφάνους.

'Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ὁ Είρμος.

A'νοἶξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βα-
σιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
γυρίζων, καὶ ἀσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύ-
ματα.

Sωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ
πέλαγος, ταῖς αὔραις τῷ Πνεύματος, οἰα-
κιζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιεισίαν,
σοφίας χαρίσματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ω'ς Ἀγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἅ-
ναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεος, τῷ θείῳ
Μνήματος, τοῦ πλουτήσαντος, πηγὴν ἀθανα-
σίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτῶσιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Φαιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι,
τὸν κόσμον ἐφαιδρύνας, θεολογήσας τρα-
νῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα
τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Pρημάτων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων
ἡ εὕσημος, κιθάρα διεδραμε, τῆς γῆς τὰ
πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκουνομίας, τοῦ
Λόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

O'ών φύσει ἀκτίσος, καὶ τῷ Πατρὶ συναϊ-
δίος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-

νιος, ἐν σῇ Δέσποινα, κτισός καὶ ὑπὸ χρόνου,
ώς ἀνθρωπος γίνεται, σώζων τὸν ἀνθρωπὸν.

'Ωδὴ γ'. Ὁ Είρμος.

Oὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεῷ· τὸ γάρ ἐστιν Ἅγιος,
πλήν σου φιλάνθρωπε.

Sτηρίζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σε. "Οσιε,
τὰς ὄρμας τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομά-
χων αἵρεσεων, ἐλαύνει διώκουσα, ἡ Ἐκκλησία
Χριστοῦ.

T'περμαχήσας, τῷ σεπτοῦ θεοφόρε ιηρύ-
ματος, ἀνεδείχθης νικητής, τῇ συμμαχίᾳ
τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ
Σωφρόνιε.

Nεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης σαρκὸς ἥδυ-
παθειαν, τὴν αἰκήρατον ψυχὴν, δὶ εὐσε-
βείας ἔζωσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐνθεον
ὅργανον.

H' θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος
γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς,
ἀναπηγάζει θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα, πᾶ-
σι πρυχέουσα. **Θεοτοκίον.**

Sὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν θεόν, θεοτόκον δοξά-
ζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσπυορίαν
ἀρμόζοντες, καὶ ιλῆσιν καταλληλον, πάναγνε
Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Tοῖς λόγοις ἐνόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στῷ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ ιατ' εἰκόνα
θεοῦ, Σωφρόνιε "Οσιε· ἔλαμψε γάρ ἐν ιόσμῳ,
ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτας διδαγμάτων, ἀ-
παστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι,
Πάτερ τὴν μνήμην σου.

E'ναίνισας "Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόνῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ὕγειρας, πάντας ἐν τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε ιατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ως προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sταυρῷ σε ὑψήμενον, ως ἐθεάσατο, ἡ ἄχραν-
τος Μήτηρ σε, Λόγε Θεῷ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ ιανὸν καὶ ξένον, τῷ
θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὄμι-
λεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τὰς τεθνεῶτας, θέλω
ως εὔσπλαγχνος,

'Ωδὴ δ'. Ὁ Είρμος.

O'καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότη-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ιησοῦς ἡ-

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ ναιὶ διέσωσε,
» τοὺς οἰκουγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Mίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
σιν, ἴδιαις τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς
ἔδογμάτισας, διαιρημένην ἀτμήτως ἐνθμένην τε,
ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾶς ναιὶ δεότητι.

Eχων σωφρονας τὰς φρένας, ναιὶ τὸν νοῦν
σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἔφρόνεις, Πά-
τερ οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἡνωμένων
ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογενεῖ
παμμακάριστε.

Lαμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ
Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν τὴν τοῦ
Νεστορίου διέλυσας, ταυτοβουλίᾳ ναιὶ γνώμῃ
τοῦ τὴν ἔνωσιν, δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ
δύο φύσεων.

Pυρρὸν ἔφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογ-
μάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἴναι τοῦ
Χριστοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις
τὰ καταλληλα, ἐνεργείας τε, ἅμα διπλᾶς Πά-
τερ "Οσιε.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ὑπὲρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὐπρέ-
πειαν, ως τεκτίσα τούτων, Κόρη Ποιητήν
τε ναιὶ Κύριον, ἐν σῶν ἀχράντων αἵματων, σω-
ματούμενον, τὸν ρύμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξάζοντας,

Ωδὴ ἐ. 'Ο Είρμος.

» Α' σεθεῖς όν ὄψονται, τὴν δόξαν σε Χριστέ·
» αλλ' ἡμεῖς σε μονογενὲς, πατρικῆς ἀπαύ-
» γασμα, δόξης Θεότητος, ἐν γυντὸς ὄρθριζον·
» τες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Tὴν σεπτὴν ἀνάσασιν, ναιὶ τάφου τῆς Ζωῆς,
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἥντλησας
κρυφιομύσθε, καιὶ Πιεσοῖς μετέδωκας, Ιεράρχα
τῆς ἐλλάμψεως.

Oλικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθὸν, πυρσω-
θεὶς φέγγει νοητῷ, καιὶ πηγὴν ἡγάπησας
τῆς ἀφθαρσίας, θεωρίας Πάνσοφε, πρὸς αὐτὴν
ἀνατεινόμενος.

Nαὸς ζῶν ναιὶ ἐμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ,
νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ, τὴν τοῦ λόγου
τράπεζαν εὐθηνουμένην, κεκτημένος "Οσιε, καιὶ^{τοῦ}
λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Eν δυσὶ νοούμενον, ψισίαις τὸν Χριστὸν, τὸν
Ὕιὸν τὸν μονογενῆ, τῷ Θεοῦ τὸν ἄναρχον,
σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγου τέτοκας, Θεομῆ-
τορ ἀπειρόγαμε.

Ωδὴ ᷂. 'Ο Είρμος.

Hύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ν̄
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐν δαιμόνων λύθρο-
» κεναθαρμένη, τῷ δὶ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἷματι.

Pλουσίως, ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χείλεσί
σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ πο-
ταμοῦ μιμεῖται τὰ ρέύματα.

Ω'ς φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ
εὐηπρίᾳ τῷ λόγῳ, καθαρῷ τε βίῳ κατα-
γλυκαίνων, τὰς ιαρδίας, Ιεράρχα τῶν πίστει
τιμώντων σε.

Nεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ρόμφαιᾳ τῆς γλώτ-
της σου, τὸ τῶν αἱρέσεων στίφος, ναιὶ^{τοῦ}
θρασεῖα φαίλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη,
θανατοῦται δογμάτων σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Tμημεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου,
δὶ οὖ σωζόμεθα πάντες, ναιὶ θανάτῳ βρό-
χων ναιὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, ναιὶ τῶν μυχῶν
τοῦ "Ἄδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Tῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήν τοῦ Οσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Αρχιεπισκόπου Ιερο-
σολύμαιν.

Στίχοι.

"Εσπευδε τηρεῖν ναιὶ ιεραίαν τοῦ νόμου,
'Ο Σωφρόνιος, οὐ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

Ἐνδειάτη σαόφρων ἔδυ Σωφρόνιος παρὰ
τύμβον.

Oὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ χώρας μὲν
ἔφυ Φοινικῆς Λιθανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ,
εὔσεβῶν καιὶ σωφρόνων γονέων τέκνου, πατρὸς μὲν κα-
λουμένου Πλινθᾶ, μητρὸς δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφύΐᾳ φύ-
σεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, υπερφυῶς ἐπιστημῶν
ἀπασῶν τὸ ιράτος ἀνεδήσατο. "Ετι δὲ τὴν Δαμασκοῦ
οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἑρήμοις πρατομένην,
μετήρχετο. "Επειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου
καταλαμβάνει· ἐν τῇ σχολάζουν, καιὶ τῷ Θεῷ ἐν ήσυχίᾳ
συγγινομένος, τῇ τῶν Σείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν
καιὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. "Επειτα περισσοτέρας γλιχό-
μενος παιδείας καιὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρου με-
γαλόπολιν ἀποπλεῖ· καιὶ Ιωάννη, ἀξιολόγῳ τινὶ περιτυ-
χών ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καιὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ,
τούτῳ γίνεται σύσκηνος καιὶ ὄμορφοις, ὄμοδιαιτος καιὶ
ὄμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καιὶ μεταδιδόντες
τὰ σφέτερα. "Ενθα τοὺς ὄφαλμους ἐπίχυσιν παθῶν, ὑπὸ^{τοῦ}
τῶν Αγίων Κύρου καιὶ Ιωάννου θεραπεύεται, και τῆς
ιατρείας ἀπαιτεῖται μισθὸν, τὰ καθ' ἐκάστην παρ' αὐτῶν

τελούμενα θαύματα γραφῆ παραδοῦναι. Καὶ μέν τοι καὶ παρέδωκεν.

Ἐπειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπερανεστηκός τοῦ βίου, καθίσταται· καὶ τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Περσῶν ἀλούσης, εἰς Ἀλεξανδρεῖαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλενίμουνα παραγίνεται, τηνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνου ιθύουντα· οὗ πρὸς τὴν μακαρίαν ληξιν ἀπάραντος, τὸν ἀπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν, καὶ τοῦ βίου τὸ υψηλὸν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακαριον ἐκεῖνον θρηνήσας.

Ἐπεὶ δὲ αὕτης πρὸς τὴν Ἀγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἶπεν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίησεν· οὐδαμῶς γάρ δέδωκεν ὑπου τοῖς ὄφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις υποταγμόν· οὐδὲ γάρ κατὰ δαιμόνων τὴν αὐτοῦ τὴν πάλη μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξει, καὶ Πατρικαῖς παραδόσεσιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκείαις διδασκαλίαις, φρουρόντος ἀπετέλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνήμης ἁξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέλοιπε, βιοῦν ὄρθως ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῷ δοκοῦν πολιτεύεσθαι· οὖν ἔστι τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἴσαιαγγέλου Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισαμένης ἀγῶνας. Οὕτω καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ ὁσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ιθυνας ἐν χρόνοις τρισὶν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεβίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκυρωφίας ἄρτος ἔξωπτημένος,
Καυθεὶς προσήκθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος τὴν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρῶτον μὲν ἀγεται παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνέχθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξει καὶ ιστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἥδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθησιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἷς τὴν Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἴτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἀγιος ἀγεται· υστερον δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ τὴν αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Λιθοστρώῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τῷ Θεοφόρῳ καὶ Θαυματοργῷ, τῷ ἐν τῷ Διῆππειώ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχ. Ἐκ γειτόνων εἴ. Γεώργιε, ιάνθαδε,

Κάκιεῖθεν, οἴμαι, Χριστομύστη Παρθένῳ. Οὗτος, καταλιπὼν γυναικα καὶ τέκνα, καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ὁδὸν εἴλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἔλαφρότατον, διηρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον, υστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. "Οθεν, γυνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἔλθων ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διῆππειώ, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐπτὰ ἡμέρας διαρκέσας αὐτόθι. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μέλλου-

τες, καὶ τὸν περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἀπαν τὸ σώμα προσηλωμένον αὐτῷ, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θάνατο τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἵστεις προχέον τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· οὖν ἔντοι τῶν ἀπολελαυκότων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρουται τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Εν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἡγεμονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τῶν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλός διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὄμολογίαν, ἐλιθοβολήθησαν ἐπὶ ὥρας ἴκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτοὺς, ἔμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θεατρόμενος ὁ Ἀρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, εἴσαντας αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διαίρειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρέστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παρρήσιας Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὄμολογήσαντες, τὰ δὲ εἴδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς Τυράννους ἐλέγχαντες, εἰς ὄργὴν αὐτοὺς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ἔυλον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῶν εὔτόνως κατέέσται· οἱ δὲ Ἀγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ἑλληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμηναν αὐτὸν τὸν Ἀρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενοι κατ' αὐτῶν, ἐν σταυρῷ κρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, πολὺ πλῆθος λαοῦ ἦκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντες προσηκόντο, καὶ ὡρίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς θυγῆν συντείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἔσπευδον προσφαῦσαι τοῖς Ἱεροῖς τῶν Αγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἰμάτων, οἱ δὲ σουδάρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἔτερα δὴ τινα εἰδὸν ἐλάμβανον, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τότε οἱ Ἀγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῶν Αγίων λαβόντες λείφανα, μύροις ἀλείφαντες, καὶ θονίοις εἰλήσαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ· καὶ μυρίσασα τὴν τῶν Αγίων Μαρτύρων θάνατον, οὗτον διὰ πολλοῦ δέξιαν τῆς θάνατος ἐφήπλωσεν. Ζωτερον δὲ τις Ζώσιμος, καὶ Ἀρτέμιος, ἀνδρεῖς εὐλαβεῖς καὶ πιστοί, τῶν Αγίων συμπλοῖται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θάνατον ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, Στρατονίκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἐνὸς ἐν τοῖς Δατορίοις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῷ Ἀγίου Μάρτυρος Επιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλβος, ὄλβια Πόλις,

Ἐπιμάχου τὸ σώμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

» **O**, διασώσας ἐν πυρὶ, τὰς Ἀβραμιαίς σας
» **P**αιδας, καὶ τὰς Χαλδαιίς αὐελῶν, οἵς
» αδίκιας δικαιούς ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύ-
» ριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εῖ.

Μετά τῆς ἀνωθεν ρόπης, ταῖς αἱρετικαῖς γλωσσαλγίαις, ἀντιταττόμενος Σοφὲ, νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Ο"λος ἀνάθημα Θεῷ, τὰς τῶν Ἀσκητῶν φυταργίας, περιὶ πτάμενος Σοφὲ, τὸν λειμῶνα τὸν σὲν οἰατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις οἰαθιερώσας.

Nόμῳ πειθόμενος Χριστῷ, τῆς σῆς ἐπιεικήμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεομένοις εὔσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

A'γιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σὲ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σου συλλαβθῆσα τίκτεις ἀσπόρως.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

"**P**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὁ τόνος τῆς Θεοτόκου διεσώτατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλεται· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύχτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

I'εραρχικῆς Ἱεραργίας, τῷ μύρῳ οἰαθηγιάσθητο τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, Ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρονίε, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε οἰαραγάζων, καὶ ὑπερψύχτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Sοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσαι, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλοῦτον ἀναφαίρετον, τὸ τῆς σοφίας "Ἐνδοξεῖ δῶρον δεξάμενος, καὶ, Κύριον ὑμνεῖτε, οἰαραγάζων, καὶ ὑπερψύχτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

I'εροπρεπῶς Ἱερομύσα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλbie, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον λόγοις καὶ πράξει, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε οἰαραγάζων, καὶ ὑπερψύχτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, ὁ Λόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συνάναρχος, λόγον σοι δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἱρέσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερψύχτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

A'γιαπρεπῆς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν οἰτίσιν αἴγιασαντος, ὅρος πῖον ἄγιον, ὅρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα

μόνη πανύμνητε. Διό σε Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψύχομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

"**A**ιθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμῆθι, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Pίστις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεορρῆμον, τὰς τῶν εὔσεβῶν διανοίας, οἰαταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περικηρίου στάζουσα, τῶν οἰημάτων τὴν εὔπρεπειαν.

E"νδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεογόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἐνθα χορεύουσιν, Ἀγγειικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῶν Ἀγίων τὰ στρατεύματα.

Zωὴν μετερχόμενος Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Ἀγγέλων, τῆς ἀγγειικῆς ἐν θρανοῖς, οἰατηξιώθης μακαριότητος· ἐνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

O'ς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμον ὥφθης ἀλαζαρον, Σῶμα Χριστὸ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Nεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθεώρει· ἐπὶ σοὶ γάρ Κύριος ἐλθὼν, οἰαθεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Tὸ Φωταγαγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀιολούθια ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

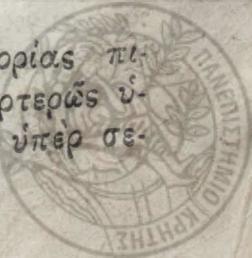
Mνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγυριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρά προσόμοια, Ἡχος πλ. δ. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Pάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, ιεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔχεσι, τοῖς αὐτοῦ ἡνολθήσας, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου οἰατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθημένῳ σοι, καλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεωτάτα.

Pάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικράς, αἴσθενῶς διακείμενος, οἰατερός ὑπηρεγκαῖς, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σε-

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ Λεόντων ἐξοριζόμενος· ὃν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμὸς, ὅντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Oὐτως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ὀπελαύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκὼς Τρισμάναρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράτης χαρᾶς, ἔνθα χορεύθσι, τῶν Ἀγέλων τάγματα διὰ παντὸς, πρόσωπον θεώμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ παρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με ῥῦσαι πολάστεως· καὶ πατασκήνωσον, ἔνθα ἢ ἀνάπταυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἢ διαιωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Sὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐνουσίως Δέσποτα, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνου, ἑβόα, Τέκνου γλυκύτατου, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθενεῖαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπαντας ῥύσαμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῷ Ἀγίᾳ, καὶ τῷ Τριῳδίᾳ κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὓς ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μέλπει σε τὸν Θεοφάνην.

Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ο Είρμος.

» **H**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴη τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Hεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἵχνεσιν, ἐπηκλουθησας, τῇ εὔσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν οὐλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Eὑέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καταφρονήσας πέθου κοσμικῷ· συγκραθεὶς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω Παμμακάριστε.

Oρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,

σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ὃν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορίᾳ πατεδίκασεν. Θεοτοκίον.

A'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύνσας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δὶ ημᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

» **O**ύκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ παυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν "Ἄγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Fωτὸς τῷ θείου, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, δὶ ἀγάπης συγκραθεὶς, τῷ ποθουμένῳ μακάριε· διόσου τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεράριομεν.

A'παγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, τῆς Εἰκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Nευευρωμένη, δὶ ἐλπίδος καὶ πίσεως "Οσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς, ψυχὴ στερρότητι ρώννυσι, Θεῷ οἰνεώσασα, σῶμα ὄμόδσυλον.

Θεοτοκίον.

A'πειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα ουήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, οὐλούμενόν με σερέωσον· Φ γάρ ἔχω "Ἄχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Καθίσμα, Ἡχος γ. Θείας πίστεως.

Zῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἄθεον ἀπεθδελύξω, καὶ οινδύνοις πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος, καὶ εὔσεβῶς παμμάναρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ημῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Hείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Ηναύμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δωρήσασθαι ημῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Hαμίαντος Ἀμνᾶς τῷ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη ικρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασήσατα, μητροπρεπῶς θρηνώδούσα ἐκραύγαζεν. Οἵμοι τέκνου μνήσεις; πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν αἴνθρωπον.

Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

» **E**'παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Εἰκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιὸν τῆς δικαιοσύνης, ἐ-

» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰνότως ιραυγάζεσσα·
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία, ως Ἀ-
νὴλητῇ σοι "Ενδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου, χαί-
ρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γὰρ
σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε, μά-
καρ γένης ἡρυκτῶν τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ Τυράννου,
τοῦ δυσσεβοῦς ὁ "Οσιος, σαρκὸς ἀσθε-
νεῖας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, ιραυγάζων τῷ Κτί-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γὰρ
Χριστὸς ἡμείψατο σὲ τῆς ιαρτερίας· ὅθεν
καὶ ίόματα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν, ὥσπερ
ἐκ πηγῆς ἰερώτατε.

Θεοτοκίον.

Α' πειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀστιγήτοις φωναῖς, τὸ, Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστάκτῳ ιραυγάζομεν.

Ωδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
θας· φῶς ἄγιον ἐπιειρέφον, ἐκ ζοφωδύς
ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Λόγω πανευσεθεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν, ὁ
Οσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας,
προστάγματι τοῦ Δεσπότου, τοῖς πενίᾳ
συζεύσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Εχων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰνόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἄχραντον τῷ Δεσπότου, προ-
σεκύνεις Εἰνόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρράγες, κατ' ἔχθρῶν προσβαλλό-
μεθα, σὲ ἄγνυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε ιεπτήμεθα.

Ωδὴ σ. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
Ἐκιλησία βοᾶσσοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα
ιεπαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρέυσαντι αἴματι.

Ι"Δυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου" Οσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίθον, ταῖς εὐχαῖς σου Πά-
τερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόνως, εὐθυπορεῖν με
μάκαρ ἀξιώσον.

Σωφρόνως, σου τὴν ζωὴν διήνυσας "Οσιε·
μετὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γάρ

τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ οὐκλῷ, τῶν ἀρετῶν ἐ-
φάντης ιοσμούμενος.

Εύκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες, τῆς
Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ
τὸς χαρακτῆρας, ως τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις
ἀντιταξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ωθαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων οὐκνό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβθ-
σα οὐκ ἐστευοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'ξ ὑψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκαλυψιν,
ἔξηλθες σπουδῇ ἐν μέσου τῶν θορύβων,
καὶ μονάσας "Οσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος.

Ο Οἶκος.

Ε'πὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἡκολούθη-
σας χαίρων τῷ καλοῦντι σε Χριστῷ· καὶ
τὸν ζυγὸν αὐτῷ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὥμων τῶν σῶν
προθύμως, καὶ ἀνάπτασιν εὗρες τῇ ψυχῇ σὺ· ἦν
περ οἱροὶ τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον
τῷ λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελοῦντι, ἀλλ' ἔτι
σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ
θαυμάζοντι, πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Οσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητῆ Θεοφάνους τῆς
Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

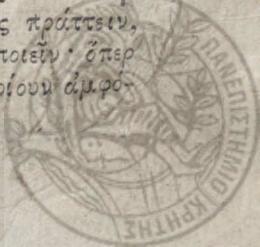
Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι πιστοῖς προστάτης,

Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθοντος ἀπῆρε βίον Θεοφάνης.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἦφу Ἰσαὰκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης·
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διε-
πομένῃ τῶν Αἰγαίου πελαγίτων ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ¹
ἀναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής,
ἀρμόζεται γυναικὶ, καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν χρόνους ὀ-
κτώ, πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβουλῷ δέ τινι
χρησάμενος ἴδιων οἰκέτην, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μο-
ναστῶν ὑπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολι-
πούσης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλειπούσας, ὁ κη-
δεστὴς αὐτοῦ πληρώσαι τὰ τῷ γάμῳ νεομισμένα τούτου
ἔξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης,
καὶ παστᾶς ἐπήγυντο, καὶ ὑμέναιος ἦδετο, καὶ τὰ λοι-
πὰ ἐτελεῖτο. Επεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτοῦ τὸν μακάριον καὶ
τῇ συνεύγῳ κατὰ μόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογι-
σμῶν αὐτοῦ χρύσια ἐφανέρου τῇ νεάνιδι, ἦτις καὶ συγ-
κατέθετο, καὶ εἶτε δὲ ὃν καὶ βουλήται αὐτὸς πράττειν,
καὶ αὐτὴν τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιοῦτο ποιεῖν· ὅπερ
ἀκούσας πολυχαρίστησε τῷ Θεῷ. "Εκτοτε οὖν ἐποίουν ἀμφό-
τεροι τὰς ἡμερινὰς καὶ υπετερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβῆς Βασιλεὺς, καὶ ὁ τούτου κηδεστής, διεκώλυσον τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ· ἔξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρου συγχειρίσουσα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελῶν ὁ τίμιος πᾶς, ἐξ ἴδιων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ ἐκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἥλικιας, ὃ, τε θηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ, καταστρέφουσι τὸν βίου· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδεεσί καὶ πτωχοῖς τὴν ουσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερία τετίμηκε· τῇ δὲ τιμίᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, σύνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἵερούργει ἐν τῇ τῶν Σιγριανικίων ὅρει κειμένη Μονῆ, Πολυχρονίῳ λεγομένῃ. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο, ἀλλ’ ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφὴν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξειτῇ χρόνου διηγυνῶς ἐν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένῃ Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ᾧ καὶ Μονὴν συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγριανῆς ὅρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενείᾳ τινὶ παραδίδοται, ἥτις ἦν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφριτικῆς ἀκολούθιας σύμπτωμα. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ’ οἴα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπον, Ἐλθὲ, λέγων, εὗξαι ὑπὲρ τῆμαν, ὅτι κατὰ Βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἦχθη πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μηνύσει ἔχρήσατο πρὸς αὐτὸν, Εἰ κατανείσεις, λέγων, τῇ παρακλησὶ μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰδὲ μῆγε, ἔνδικος ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόδον σε προθήσω. Ο δὲ Ὁμολογητής, Τῶν δωρεῶν σου, ἔφη, μή κενώσῃς τὸν Σησαυρούν, τὸ δὲ ἀγχόνης ἔνδικον, ἦ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπισσον σήμερον· τοῦτο γάρ ἐφίεραι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀναιδῆς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεύοντι, Ἰωάννη τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχούντι, καὶ τῷ μύσει τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότητι ἀντεπεκκλίναι αὐτὸν ἦγουμενος· ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὅρμιστῃ Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγουν ἀμιλλαῖ τῷ Μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτον ἡττήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβρούτησας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἡσχυμένου εἰς τὸν μανιωδὴ τύραννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον τῇ ρήτορος δόξαι τὸν δεῖλαμον ἀπενεγκάμενον· ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτὸν, Κρεῖσσον, ἔφη, Βασιλεὺς, κηρῶσθαι σίδηρον, ἦ πεῖσαι τὸν ἄνδρα, μεταδεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοῦτον εἰς τὰ Ελευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινὶ οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς, ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παράτινος. Οὕτω διετῇ χρόνου τελεσας, Ζλίψει καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυνε καὶ τούτῳ τὸν τύραννον· Ἐπεὶ δὲ καθ’ ἐκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἡναγκάζετο, μή εἴξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· ἦ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγὴ ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγὴν· ἡμεραῖς

γάρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζωὴν διανύσσας, ἐκεὶ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίῳ καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὅπόστης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὅποςων δὲ ἱατρείων ὁ χώρος ἐκεῖνος εὐπόρησε;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Θώμης τοῦ Διαλόγου.

Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,

Ἐν τῷ μεσῷ δὲ τῷ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ιουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτου μὲν Μοναχὸς καὶ Ἡγούμενος γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὗτῳ καλουμένης Κλειστάρης· ἔπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἀλογον, ἀλλὰ θείᾳ φήφω τὴν Ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ὡς προϊὼν ὁ λόγος δηλώσει. "Ετι γάρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρὶῳ ὅντος, καὶ κατὰ τὸ ἔδιον κελλίον, καλάμῳ καὶ μέλανι πρὸς γραφὴν τὴν χεῖρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωθῶν, καὶ τὸν Ὄσιον εἰς οἰκτὸν ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαι· αὐτῷ τῇ συμφορῇ δεόμενος· ἦν δὲ ἄρα οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεής ὁ αἰτῶν· οὐδὲ γάρ ἀνθρώπος ἦν, ἀνάγκην ἔχων ὡς γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθών τι λαβεῖν, ἀλλ’ ἐν προσχήματι δεόμενον, τὴν προσοῦσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν" Αγγελος· ὃς ἄπαξ καὶ δις καὶ τρὶς προσελθὼν, οὐκ ἀπεπέμφθη κενός, ὡς μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἀγίῳ καταλειφθείτος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκομίσατο τρυβλίον ἀργυροῦν, τοῦτο τοῦ Ὄσιου προσύμβως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσούτον ἦν ἄρα πρὸς τὸν δεօρίμουν ἀνεξήκακος ἀμα καὶ συμπαθής· ἐξὸν γάρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνιν τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἰτοῦντος φορτικὸν, ὅτε δις καὶ τρὶς λαβὼν προσέκειτο ὀχληρῶς, ὑπειδόμενον νεμεσῆσαι καὶ ἀποπέμφασαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἰλέπτο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἄψασθαι, ἦ τὸν ἀνθρώπον παριδεῖν, ὃν ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἀπρακτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τὸν πέντας φιλοφροσύνης χρωμένος, καὶ συγκαταλθῆναι καλεύσας αὐτῷ δώδεκα, ὡς αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαὶδέκατος διεφαίνετο, τῶν ἄλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ πρωτώπου μηρφῇ, καὶ τοῖς ἐνδοθεν κινήμασιν ἐδέκει· τῷ Ὄσιῳ ἀλλοιότερον τῷ δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχὼν αὐτὸν, τὸ αὐτοῦ ἐπυρθάνετο ὄνομα, καὶ τίς ὧν παραγένοιτο· τὸν δὲ ὄνομα μὲν αὐτοῦ φάναι μὴ Σεμιτὸν ἀκούσαι τινά, εἰναι γάρ αὐτὸν Σαμαρατόν· ὅτι δὲ Ἀγγελος εἴη μόνον προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσίου αἰτήσει πεμφθεῖς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἐκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθεῖς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὄσιος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἐμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπνε, ἀ πρὸς τὴν Ἐλληνιδα διάλεκτον ὑστερού μετηνέχησαν, οὐ δὲ ἀνθρώπων μόνον συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Αγίου, ὡς, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πήτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτὸν ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστράν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἴον εἴπηγρουμένην καὶ συνεξορύσσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Διόνυσος τόποις, διδάσκαλον καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάρξ γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δὲ ἐπούλαις τοῦτον εἰς θεοφάνειαν οὐδὲν παρέβασαν, οὐδὲν παρέβασαν τὴν θεοφάνειαν τοῦτον εἰς θεοφάνειαν· Φασί δὲ ὅτι ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Θωμάσιος ἐν πάσῃ στίμοις ἡμέραις οὐτός εστιν ὁ οὐρανοθετήσας, ὅπερα κατέτασται τὴν θεοφάνειαν τοῦτον εἰς θεοφάνειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. "Εστη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,

· Ήμῖν ἰλασμῷ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλένσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

"**E**'ν τῇ ιακίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογη-
» μένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Tὸν οὐτ' εἰνόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὅμοιώσιν,
βίῳ λαμπροτάτῳ Πάτερ προσειληφὼς, δὶ
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἰ, ὁ
Θεός μου ιραυγάζων καὶ Κύριος.

O'μολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ διέπρε-
ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐθεοίσας, Εὐλογημέ-
νος εἰ, ὁ Θεός μου ιραυγάζων καὶ Κύριος.

Nοῦ στερρότατῇ, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώ-
ματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἡνεγκας ιαρ-
τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότῃ σου, Εὐλογη-
μένος εἰ, ὁ Θεός μας ιραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Tὸ τοῦ Υψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνω-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς ιραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

"**X**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ-
» ματα, ἐν λάκνῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιγού ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἵ
» εὔσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες ιραυγάζοντες.
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Hεώμενος μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς ἐν-
στάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορία σε
ἐκρινε, πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύ-
νῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

E'πὶ τὸ πρωτότυπον εἰδῶς, τὴν τῆς εἰκόνος
τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔ-
δραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητὴς
ἀναδειχθεὶς, στέφανον εἴληφας, ἀναμέλπων.
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Oὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ, σκηνὴν σοι δέδω-
νευ, ὁ πάντων Κύριος· ἀντὶ στενώσεως
εὔρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παρα-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῷ, τοῦ θείου Πνεύ-
ματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἴαματα
βρύεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
καὶ τὴν ἀγίαν σὐσ σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Sὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχρη-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῖ· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

Ωδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

"**A**ἰθος ἀχειρότιμος ὄρους, εἴξ ἀλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

A"παντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομέ-
νοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς,
ἀντικομίζῃ σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
δρεπόμενος, τὰ δὲ αἰῶνος διαμένοντα.

Nόσους θεραπεύειν Παμμάκαρ, τοῦ Παρα-
ηλήτου τῇ δυνάμει, δαιμόνας σαφῶς α-
πελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβει· διὸ
πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

H' σὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστά-
σεως ἡμέρα, πάντας προσιαλεῖται τοὺς
πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἴερώτατε.

Nέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
παίνων σου τοὺς λόγυς, πλέξαντι Θεόφρον
προθύμως, ὅμότροπόν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον, τότε
τοι δεικνὺς πρεσβείας σὐ, ταῖς εὐπροσδέκτοις
ἴερώτατε.

Θεοτοκίον.

Dέχου τὰς λιτὰς τῷ Λαῷ σὐ, πρὸς τὸν Υἱόν
» σου Θεοτόκε, ἵλεωσαμένη εὔμενῶς, ἡμᾶς
κινδύνων καὶ περισάσεων, ρύσθηγα τὸς ὑμνη-
τάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Tὸ Ίδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Dόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Aἱ μετάνοια, καὶ ἡ ἄ. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μημη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν
Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκένεκαξ, Στιχηρὰ προσόμοια.
· Ἡχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη Πανόλεις, καθυποταξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὄρθότητι, τὸν τῆς σοφίας πλῆτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέχεσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὥφθης ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἔχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης λαμπρῷ, νῦν στεφάνῳ κενόσμισται, Νικηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς εὔσεβείας στύλος ἀκράδαντος, καὶ Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἀπασαν αἱρετικῶν, φοίλαγγα κατέρεψας, θεόφρον "Οσιε.

Ε"νδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς ἀναβαῖς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, Θεορόῆμον ἄρματι, διφρολάτης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεσβίτης νῦν ἀνυψούμενος, οὖ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἀπαντας, τοὺς ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφαξας, μακαριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖροις οἰκημένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσιον· χαῖρε καταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ ιλέος, τῶν ὄρθοδοξῶν σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε σιηνή· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος ἴδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείστο, καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μυημεῖα φόβῳ ἡνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἀπέρ ως ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν σεναγμοῖς, Οἴμοι ἀνειράγαζε! τί τὸ δρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
· Ὡδὴ ἀ. Ἡχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε Λαοὶ, ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὅδη γῆσαντι, τὸν Λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ αἰθανάτῳ νεύσει σου, καὶ τῇ εὐσπλάγχνῳ σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώσον ὡς οἰκτίμων, καὶ πολυέλεος.

Ταὶ γενικὰς, τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τετραμερῶς ηποσάμενος, καὶ ὡς ἐν ἄρματι, ἐπιβὰς Θεοφόρε, εἰς νύσσαν θεωρίας, ἥρης ἐκ πρᾶξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀνηράτου δεξάμενος, ἐκ τοῦ ιρατῆρος "Οσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ νηφάλιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεὶς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης σου, χειρὶ βιαίᾳ "Οσιε, τῶν τῆς αἱρέσεως, θυμοφύρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν, μάνδραν εἰσῆλασας. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγον τῷ λόγῳ συνείληφας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτονας, καὶ μετὰ κύπσιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένος ὡς πρὸ τόπου, πάλιν διέμεινκς.

· Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς ιαρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περιγράφων προσεινύεις εὔσεβῶς, πατρινοῖς, ἐφεπόμενος θεοπίσματιν.

Ηποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τὰς λύκας ἐνδιώνοντα, τῇ τῆς πίστεως ράβδῳ, σοὶ προστρέχει Σοφέ.

Ω'ς πάλαι Ἰωσήφ τοῦ θείου σώφρονος, τὸ σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκομίζει, οὕτω νῦν ἡ Εκκλησία Χριστοῦ, τὸν σορὸν τῶν Λειψάνων σου σεβαίζεται. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ ιερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων Ἰαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Nιναις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔτρεψας κακοδοξίας, Νικηφόρος φερωνύμως γενέμενος· καὶ ἀγιάζεις τοῦ ιάσμου τὰ πέρατα, συγκομιδῇ τοῦ αγίου Λειψάνου σου. Πάτερ "Οσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Tείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένην, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάρωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

H' ἀμίαντος ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη ιρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνώδεστα ἐνραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ρύσθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

» **E**ἰσακήνοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Kιβωτὸς ἀγιάσματος, ἐξ ἡς πηγὴν ἰάσεων ἀντλοῦμεν, ἡ σορὸς σου γέγονε τοῖς τιμῶσί σε.

Tαῖς αἱρέσεις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποίμνης μαίνδραν ἡσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Kατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῶν Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκην, ὡς ζωῆς πηγαζεῖσαν εὐωδίαν πιστοῖς. **Θεοτοκίον.**

Nοιτόν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γαστρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

'Ωδὴ ἐ. Ο Είρμος.

» **O**' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰφνῶν ποιητὸς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γάρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Eχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σὴν σορὸν ὄρωντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

H' ιεράσου σορὸς, τὰ τῶν δαιμόνων πονηρὰ πνεύματα, ὡς φοβερὰ, μάστιξ ἐνδιώκει, καὶ νίκην ιατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης, δεόθεν κομίζεται.

Tοῦ συνειδότος ἐν σοὶ, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος, ἀναφλεχθὲν, ὡς χρυσὸν τῇ πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῶν αἱρετιζόντων, ἐλέγχον τὸ κιβδηλον. **Θεοτοκίον.**

Ωραιωθεῖσα Σεμνὴ, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτὸν Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλάζεις καὶ τοῦτον, συνέχεις ἀγνάλαις, τὸν πᾶσαν τὸν πτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

'Ωδὴ ᷂. Ο Είρμος.

» **E**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλάζμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Tπέρ πίστεως πάθη ὑπέμεινας· ὑπέρ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ὑπερορίας ἥγεκνας, δὶς ὡν δόξαν ἐκτήσω ὑπέρτιμον.

Hέδραια σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῶν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στῦλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ω'ς φαιδρὸς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφε, ὑπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν ιόνια σου, ἡ Ἐκκλησίᾳ φέρεσσα, ὁρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται. **Θεοτοκίον.**

Tὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σου, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὑπερτέραν σε πάντων δοξαζουσαι.

Συναξάριον.

Tῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀνακοινῶσης τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Nίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,

Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου νικηφόρου.

Xοῦς τρισκαιδεκάτη Νικηφόρος ἀστυν ἐσήχθη.

Θεοφίλου τοῦ θεομισοῦς Βασιλέως τὸν βίου ἀπόλιποντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῶν εὐσεβεστάτων τὴν Βασιλείαν τῶν Ρωμαίων ιθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγνωσαν· μηδὲ γάρ ἀν ἄλλως τὸν ἀρχὴν ἀσφαλῆ καταστήσασθαι ἐπενόσαν. Ταῦτα σκοπίσαντες, μεταστέλλονται τοὺς ἐν μονάζουσι προσύχοντας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιοῦντο ζῆτησιν· καὶ πάντες συμφρονοῦντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτην καὶ ἀνέρον Ἰωάννην τοῦ Θρόνου ἀπῆλασαν· καὶ θεῖα φύφισι καὶ κοινὴ γνώμη τὸν μέγαν Μεθόδιον Ἀρχιερέα κατεστήσαντο· ὃς βίω καὶ λόγω εἰς ἄγαν ἐξησκερμένος, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέρ τοῦ ὅρθου δόγματος ὑπηνέγκατο, καὶ πληγοῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὰν πίστιν οὐ προῦδωκε. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκείαν εὐπρέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῶν ἀρίστων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ καλλιεργεῖσαν· καὶ οἱ αὐτίκειοι ταύτην διέποντες αἵματος ἀπηλάθησαν, καὶ ἀντ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὅρθου δόγματος σπουδαστὰς κατέστησαν.

Χρόνου δὲ τετραετοῦς ἐκ τούτου παριπεύσαντος, θείῳ κινηθεὶς ζήλῳ ὁ πανιέρος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ. Βασιλίδης ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐ δίκαιον ἐστὶ τὸν αἰδέσιμον καὶ πανίστιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρου, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Πίστεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Θρόνου ἐξωσθέντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράνατα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λείφανον ἔνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τούτῳ ἑτοίμως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸν μετακομίσαντας ἀποστέλλουσι τάχιον. Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μοναχαῖς, καὶ πλῆθει Λαοῦ, τὸ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐν φῶ τῇ κατακείμενον τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λείφανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, πανυψήσις τε στάσεις λιτανεύσας, καὶ υμνῳδίας τετελεκώς, ἀπογυμνοῖ τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ὀδύλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸν ὅλον ἀκριψινές καὶ ὄλοκληρον, ἐν ὅλοις ἔτεσι δέκα καὶ ἑννέα συντηρηθέν. ὅπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεῖς, χερσὶν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἀμαδὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φώτων καὶ ὅμινων εἰς τὴν βασιλικὴν τριήρη εἰσήνεγκαν. Ἡνίκα δὲ καὶ ἐπεραιοῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, ὅτε Βασιλεὺς καὶ ἡ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσυπήντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὅμινων φέροντες, ἐν τῇ μεγάλῃ ἀπέθεντο Ἐκκλησίᾳ. κακεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὅμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Αἴγιον ἐκεῖθεν, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Αποστόλων κατατίθεσσι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, ἐν ᾧ καὶ πρὸς τὴν ἔξορίαν ἀπηνέγθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἀγίοις Αποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Αὐφρικανοῦ, Πουπλίου, καὶ Τερεντίου, ὡν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὡν διὰ ξίφους τέλος,
"Ισα δεφάνωις τοῖς ιάμβοις χρή στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Αγιος" Αβίθος ἐξ Ερμουπόλεως, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς "Αβίθος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ,
Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετώδη τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σάρξ τὸ πάσχον,
Χριστίνης.

Χριστῷ χάριν χέψαται οὐρανοὺς αἵματων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέόσον ἡμᾶς. Ἀμην.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Εἶνόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δενηρᾷ λατρευόμενης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες οἰκείας προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ ρόπῃ, αδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὀστᾶ δὲ θείῳ κεύματι, τὴν ἀρμογίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀναθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει οὐανόνταν. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν..

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεὺς τε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθύς, οἷς ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῷ αὐχένας Θεόληπτε, ὥσπερ κιβωτῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι οἷς ψάλλουσιν. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο' Θεῖος σηκὸς, τῶν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῶν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῶν Ἱεραρχῶν τὴν ιρηπῖδα, καὶ τὸν Ὁσίων ὄμότροπον. Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο' ρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἀφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιναίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γάρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ οἰατεφλέχθης, ἀλλ' ἐτεκεις, τὸν τοῦ φωτὸς δημιαργὸν, Θεὸν καὶ "Ανθρωπὸν.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'ν τῷ λιμένι τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλὸν, αἴροχῷ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφον ὄρῶντες οἱ πιστοὶ, εἰς οἰανὸν Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐν φῶ θεῖαι τελοῦνται ὄλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἔνδον νεκρὸν ἴερωτατον, τὸν θαυματιώργον, τὸν Θεὸν ὑπερψψμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἔορταζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιστῶν Βασιλέων ἡ εὐσεβὴς πορφυρὶς, καὶ πᾶσα δυναστῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῶν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ασπόρως Θεοκυτόρ 'Αγνή, Παρθένε οὐ πέρ λόγον τέτοιας· ὃν ὑπερψψμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν αρρήτῳ σοφίᾳ, ἦκοντα οἰανούργησαι τὸν Ἀδαμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὅμνοις μεγαλύνωμεν.

Επὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐποίνοις σὺν Πατέρε, 'Αγγέλων συγχορεύσα πληθύς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ

τὴν εἰρήνην ἀνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίσει,
τιμῶσι σου τὸ λείψανον.

Hτῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἰατρεῖον, τῇ ἀσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ πρεσβεία Πανεύφημε, ἵλαστηριον πᾶσι, καὶ πρὸς Θεὸν ἄδος καὶ ἀδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τιμῶσι σε μακάριε.

Nικητικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θωρακίσας, Παντάναξ τῇ χειρὶ σὺ Βασιλεῖς, κατὰ Βαρβάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκκλησίαν, ὡς ἀσφαλῆ ἱρηπῖδα τῶν πιστῶν, τοῦ Οσίου πρεσβείαis, ὄρθοτομοῦσαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

O'ς ιραταιάν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ τεῖχος, καὶ ἄγκυραν καὶ σκέπτην ἀσφαλῆ, καὶ ἀποσμάχητον ἔρεισμα, καὶ ἀχείμασον ὅρμον καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνή, κεντημένοι σε πάντες, σωζόμεθα Πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀνολογία, ὡς σύνθετη, καὶ Ἀπόλυτη.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΠΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρά Προσόμοια.
"Ηχος β." Οτε, ἐκ τοῦ ἔντου σε.

Pίστει, καὶ ἀγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους "Οσιε, χαίρων ἡκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἴασεων πλουσίως ἔλαθες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Kόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἥθροιστας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Οσιε Πατήρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίθον ὠδηγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἀμά συνηξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενεδίκτε.

Pάλαι, ὡς Ἡλίας ὑετοὺς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντείξει, θεία πατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἄγγος ἐποιησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν "Οσιε, πάντων τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος·

ὅθεν σου τὴν ἔνθεον μνήμην, πόθῳ ἑορτάζομεν Βενεδίκτε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Sτῆσον, τοῦ νοές με ἐντροπάς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἴνδαλματα, τέλεον ἐξαλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σε τὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ τῆς ζωῆς με ἀπάστης, κέντημαι προστάτην Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βοήθειαν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

O"τε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἄμνας, ὅρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις, ωλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύσα ἐλεγε. Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστου Ἅδαμ, ρῆξαι καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἀπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου φιλάνθρωπε.

Eἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόκυντις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

"Η συνάθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῷ Ἀγίῳ,
καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Τοῦ Ἀγίου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀιροστιχία:

Yμον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.
"Ωδὴ α." Ηχος β." Ο Είρμος.

Aεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ σὸν γάστραν
τὸν λαὸν, ἐν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι
δεδόξασται.

Tμολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου,
προαιρουμένῳ "Οσιε, χάριν δοθῆναι μοι,
Βενεδίκτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων
τὴν ἀπολύτρωσιν.

Mοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος,
σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι,
καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης Μακαριώτατε.

Nόμω Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς Παμμακάριστε, τῷ
τῷ παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας,
ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

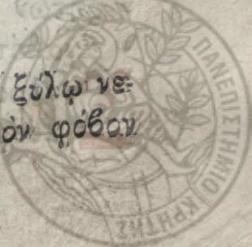
Θεοτοκίον.

Oἱ διὰ σοῦ, τὴν ἀφθαρτίαν πλούτησαντες,
Θεοκυῆτορ πάναγγε, Χαῖρε βοῶμέν σοι,
ἡ κεχαριτωμένη, Οσιών καὶ Δικαιών τὸ ἐγκαλλώπισμα.

"Ωδὴ γ." Ο Είρμος.

Sτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-

κρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» υμνούντων σε.

Nαμάτων ζωτικῶν τοῦ θείου Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποτα-
μὸς θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ἔντοντας
ἐπήρειαν.

Pρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
Παμμάκαρ ὁδεύσας στενὴν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάντους ἀπεστένωσας.

Pοσὶς σου τῶν δαιρύων ἀρδευόμενος, ὡς δέν-
δρον Βενέδικτε ιαρποφόρον, εὐναρπίαν
θείαν ἦνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θεία
χάριτι. **Θεοτοκίον.**

O μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέ-
δυ Παναμώμητε γαζέρα, καὶ βροτὸς ὥρα-
δη τέλειος ὃν ἴκετενε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kαθίσμα, Ἡγος ἀ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Mονάσσας θεαρέστως, ἐναρέτως ἐβίσας,
καὶ χάριν ιαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε,
θαυμάσια τελέσας φοβερά. Μονὴν δὲ συγκρο-
τήσας ἱερὰν, προσενήνοχας Κυρίω, τῶν σωζό-
μένων πληθὺν παναοίδιμε. Δόξα τῷ σὲ λαμ-
πρύναντι Θεῷ· δόξα τῷ σὲ ζεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ιάματα.

Θεοτοκίον.

Tὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἔβαστασας, Παρθένε Παγαγία, σαριω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον
αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας
σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐν σῇ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Sταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νέμων, καὶ στρατιωτῶν Σωτερ λόγχῃ, τὴν
πλευρὰν ὄρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὥδύρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλαγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θαυμά-
τῳ σου βροτούς αἴθανατίζοντι.

Ωδὴ δ. Ο Ειρμός.

» **T**μωσε· ἀνοῃ γάρ Κύριε, εἰσανήκοα
» καὶ ἔξεστην· ἔως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ
» ζητῶν τὸν πλανηθέντα· Διὸ τὴν πολλὴν σου
» ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαίζω Παντοδύναμε.
Sταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ

κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ

τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστὸν,
ἐθεράπευσας Βενέδικτε· ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

A'γῶσιν, ἐγκρατείας "Οσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῆς πηγειρας,
καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν, πιστῶς θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας.

Eηράστε, καὶ ἀνίκμους "Οσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων οόσμος ὡ-
ραιότατος.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον "Αχραντε, τῇ σεπτῇ
σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατηλθε σαρκούμε-
νος, καὶ ἐπανε πολυθείας, σαφῶς τὰ ὄμβρή-
ματα Πανάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διε-
σκεδασε. **Ωδὴ ε. Ο Ειρμός.**

O' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
γάρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Tὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὲ
ἐπλησας, ὡς Ἡλιού ιαμψάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὄρώντων πιστῶς θαυ-
μάζομενος.

Ω' καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γε-
γονὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ¹
ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμάκαρ Βενέδικτε.

Sημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγάσαι δὶ²
εὐχῆς "Οσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην·
ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βε-
νέδικτε.

Θεοτοκίον.

O' κατοικῶν ούρανούς, τὴν σὴν πανάμωμον
υηδὺν φόκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς
Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκον, ιπ-
ρύττοντας "Αχραντε.

Ωδὴ σ. Ο Ειρμός.

» **E**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλάμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ανάγαγε.

Φωταυγείας λαμπόμενος Πνεύματος, σκό-
τος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, θαυ-
ματουργὲ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστήρ διαν-
γέστατε.

Ω'ς περίδοξος Μάναρ ὁ βίος σῇ, ὡς περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δὶς ἡς ἀγέλας
εἴλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουράνιου θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἴνετεν, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον.

Ε' καστρός σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς διηαιοσύνης ἀνέσπερος "Ηλιος, καὶ τὸς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τὴν ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

"Αγέας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινοὺς Βενεδίκτος ἐκπτύει.

Οὐλυμπον Βενεδίκτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.
Οὗτος τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλογημένος ἐρμηνεύεται. ἦν δὲ ἐκ τῆς Ρωμαίων γῆς, ἐκ χώρας λεγομένης Νουρσίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσιών. Καταλείψας δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τὸν γεννήτορας, καὶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρῷ τῇ ιλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ, ἔρημόν τινα τόπου μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει. ἔνθα δὲ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικειώσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, θαυμάτων παρὰ αὐτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ἵσσεων. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον ή κατ' αὐτὸν Ἰστορία δηλοῖ, δὲ ὡν παντοῖα κατειργάσατο θαυμάτα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ὡς ἀναγκαῖον. ὅτι μέλλοντος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν εἶπε τοῖς τότε συνιουσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς ἐκ μήκους οὖσιν ἐμήνυσεν, ὅτι καὶ σημεῖόν τι γενήσεται, δὲ οὐ γνώσονται πάντες, ὅτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἐξ ἡμέρῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε. καὶ εὐθέως λαυροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ὡφὲ οὐ ἐπὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφρύσσετο. Ἐν δὲ τῇ ἔκτῃ ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ὅραι αὐτὸν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὐκτήσιον. Ἀπενεγκεῖς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλλαδῶν Μυστηρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἐστῶς, καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὑψωσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν, καὶ οὕτως ἀνω ἀτενίζων καὶ προσευχομενος, τὴν τῆγασμένην ἀφῆκε ψυχήν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Αἰδελφοῖς, τῷ ἐνὶ θυσιαζούσῃ ἐν τῷ ἑαυτοῦ κελλἴῳ, τῷ δὲ ἑτερῷ μήκοθεν οἰκοῦντι, ὅρασις ὅμοια ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν ἑκάτεροι, καὶ ἴδού ὅδός τις θαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ Ὁσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετίνετο, ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἵματίων σηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ τινες ἄνδρες ἔξαισιοι, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. Ἄνηρ δὲ τις ἑτερος, λευχείμων καὶ αὐτὸς, φωτοειδῆς καὶ πλησίον αὐτῶν ἐστηκὼς, ἥρωτα τούτους, Εἰ τὴν ὅδὸν ταύτην, ἦν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται, τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἔφη ὁ φανεῖς. Αὕτη ἐστὶν η ὅδος, διῆς ὁ Θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Εὐνέατοις οὖν γενόμενοι τῶν ὄρώντων ἑκάτερος, συνῆκαν τὴν τοῦ Ἅγιου Ἀνδρὸς τελείωσιν, καθάπερ ὅντες καὶ ὄρωντες αὐτὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Αἰλέξανδρου, τοῦ ἐν Πίδνη.

Στίχ. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιώθηναι φέρων,

Φέρει οικαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Οὗτος ἦν ἐν σκοτομήνη τῆς πλάνης ἀναλάμψας δὲ οἵας πολύφωτος ἀστήρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσεβῶν διήλεγξε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ὡς βέλεσι, τοῖς ρήμασι κατέτρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρήσιά τὸν Χριστὸν κηρύξας. "Οθεν οἱ τῇ πλάνη προστεπτικότες, τὴν παρρήσιαν αὐτοῦ καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὔτονον αὐτοῦ καταβαλεῖν· καὶ μὴ ἴσχυσαντες, ἀποτέμνουσι ξίφες τὴν αὐτοῦ κεφαλήν. "Ο δὲ Θεός χαρίσμασιν αὐτὸν ιαμάτων ἀνταμείβεται· ἀπασαν γάρ νόσου πουνηρὰν ἀπελαύνει ἀπὸ τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχ. Πρὸ τῆς θανατοῦ Εὐσχημος, εἶπεν ἀν Παῦλος,
Εὐσχημένως ὥδενεν, ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ήμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ Ζ. Ὁ Εἱρμός.

"**P**ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφῶτατοι ποτέ· ἐν θεολογίτου ψυχῆς γάρ,
» θεολογοῦντες χείλεσιν ἐμελπον· 'Ο υπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ·

Nέιρω σιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἔξεγείρειν, κατηξιώνης παμμάκαρ Βενέδικτο, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν, ὡς Ἡλιού ὁ μέγας.

Eιργάσω τοῖς ὁσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων Μοναστῶν, ἥτις αἰεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, αἰξιάγαστε πειθομένη, τοῖς οὐλῶς ὑπὸ σου τυπωθεῖσι.

Dόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, Μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θείᾳ τοῦ Παντουργοῦ παλάμη, οἱ ἄφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Θεοτοκίον.

Iασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἥ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ κατανυξεως ὅμβρους παράσχου μοι, προξενοῦνταί μοι τὴν παράκλησιν ἐπεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

Ωδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

"**T**ὸν ἐν οικίᾳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, υμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ μπερυψῆτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Kατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, Οὐρανῶν Βασι-

λείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἡγαπηκόσι.

Tαῖς σᾶς ἀγίας προσευχαῖς, προσδεχόμενος

Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἔχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμάς, μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ωραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὥραιούς, μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ, καὶ τούτου θείας ὥραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον -

Iδοὺ γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοῶ 'Αγνὴ παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ 'Υψίστου, καὶ σὸς ὄραται Υἱός, Παρθένε, υἱούς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

'Ωδὴ Ζ'. Ο Είρμος.

Tὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥποντα καίνουργῆσαι τὸν Ἀδαίμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὶ ήμᾶς, οἱ πισοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ω"φθησ ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείους Θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλαμψει· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ, παρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτὸς, μέσον τὸ σῶμά σας ἔχοντες, ἀναβλύζον πλευτίως, θαυμάτων ποταμοὺς, Πάτερ σοφὲ, καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαβήματα.

Hλιαιῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολὰς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἴλασμὸν ἀμαρτιῶν, τοῖς πισῶς σε τιμῶσιν, ἀοιδίμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον .

Φωτοκυνῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα τὸ σωτήριον καλλος, τῷ λάμψαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνθετη,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΘΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
"Ηχος πλ. δ." Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Mάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριθμοι, τῶν διωκτῶν τὰς ὄρμας, καὶ τὸν βίδιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, ἀλλ' ἐτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαισματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς διηκοιστοῖς ἀπασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Mάρτυρς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρειτῶν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπευσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτύριου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα. "Ω τῆς ἀνδρείας σου! Ὡ τῆς καρτερίας σου! δὶ η̄ς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἡξίωσαι.

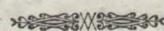
Mάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελουσίω σφαγῇ, ἔαυτοὺς ἔξεδώνατε, καὶ τὸν γῆν τοῖς αἷμασι, τοῖς ὑμῶν ἡγιάσατε, καὶ τὸν αἴθέρα πατελαμπρύνατε, τῇ διαβάσει· καὶ νῦν οἰκιζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε φωτὸς θεῖον ὅχημα· χαῖρε Κυρίου ναὶ, καὶ σικνὴ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας, ἐξ ἀχράντου νηδύος σου, καταφωτίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ σίγιάζον ἡμᾶς χριστοῦ· χαῖρε ιεφάλαιον, σωτηρίας "Ἄχραντε" χαῖρε φρικτὸν, ἀπουσμα καὶ λάλημα, τῶν πεποιθότων εἰς σέ.

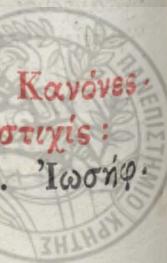
"Η Σταυροθεοτοκίον.

Hλιος Τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἴματιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῆ οἰλονεῖται· καὶ ρήγνυται, φρικτῶς Ναὸς τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς Τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, αἰδίκωσε θυντούτα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες·
"Ο Κανὼν τῶν Ἅγιων, οὐ ή Ἀνροστιγίς:
Ἐπτὰ προσάξω Μάρτυρισιν μελωδίαν. 'Ιωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Είρμος.

A σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

E ν τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ ἀξιώσατε.

P ύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὥφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀδλόφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

T έτρωσατ τῇ ἀγάπῃ, Μάρτυς ἀξιάγαστε Ἀγάπιε, τῷ Δεσπότᾳ τῶν ὄλων, καὶ θαυμαῖν δὶ αὐτὸν προτεθύμπται.

Θεοτοκίον.

A ἵγλη φαεινοτάτῃ, τοῦ ἐκ σοῦ Παρθένε αὐτείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε.

Ωδὴ γ'. Ὁ Είρμος.

O ύκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν "Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

P υρὶ ἀναπτόμενος, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσθεσας, Μάρτυς Αγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, ῥαῖς τῶν αἰμάτων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

P ομφαῖαι ὠραίητε, διακόπτουσαι τομῶς, μυριάδας μακάριοι, δαιμόνων ἐν χάριτι· καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἡνώθητε χαίροντες, τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

O δὸν διανύοντες, Μάρτυρίου ἀνδρικῶς, ἀποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄνω ἐφθάσατε Βασιλείαν, ἐν ἥπερ ἐκέντησθε, Μάρτυρες θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

S αρκὸς ὄμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς, φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίσην ἐπέγνωμεν, διὰ σπλαγχνα ἐλέous, ἡμῖν τοῖς ὑμνήσι σε, Μῆτερ ἀειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου.

E πτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνείσθω, αὐτοὶ γάρ την ἡμῶν, ἐνδιώκουσι βλάβην, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύργια· οὗτοι φαίλαγγας, ἀποσοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Mητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὄφεισαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γάρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίᾳ, τὴν μόνην πανάμωμον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

H ἄσπιλος Ἀμνᾶς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα. Πῶς ἐνέγκωσου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱοῦ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ωδὴ δ'. Ὁ Είρμος.

E ἐ ὄρους κατασκίου Λόγου ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου μέλλοντος σαρκόσθαι, θεοπτικῶς κατενόσε, καὶ ἐν τρόμῳ, ἐδοξολόγεισου τὴν δύναμιν.

A γαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη τὰ αὐτὰ ἀνδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεὶς ὡς ἀρνίον ἐθελεσίως, Μεγαλομάρτυς ἀξιάγαστος. Εἴφει ἔαυτας ἐνδόντες ὀλοψύχως, Μάρτυρες σοφοὶ ράνισι τῶν αἰμάτων, ἐπορφυρώσατε χλαιῖναν, ἦν στολισθέντες, τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ω τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δὶ οὓς ἔαυτας ἥρνησασθε τελείως, καὶ βιαστατὸν θάνατον ὑποσάντες, ἀθανασίας ἡξιωθῆτε.

Θεοτοκίον.

M ύρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδεξάμενον, ἀχραντε 'Αγνὴ τὸν κόσμον δυσωδίας, ἀποκαθαίροντα πάστης τῶν ἐπταισμένων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ωδὴ ε'. Ὁ Είρμος.

O ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωτίᾳ φαίδρυνας τὰ σύμπαντα, φωτισόν με πρὸς ὄρθρον, τῆς δοξολογίας σὲ Κύριε.

A γαπτὶὸς τῇ πράξει, ὡς καὶ τῇ ιλήσει γενόμενος "Ἐνδοξε, ἥθλησας δὶ ἀγάπην, τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

P ἡμα δεινῷ Τυράννου, ἐξεφαυλίσατε "Ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φάλαγγας δαιμόνων ὠλέσατε.

T οῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος ἀθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

T μολογίας θείας, τὴν Θεοτόκου πιστοὶ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πύλη, μόνος ἦν διώδευσε Κύριος.

Ωδὴ σ'. Ὁ Είρμος.

I λάσθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀναγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκιζον με, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας με.

S ὑν Ἀλεξανδροῖς δυσὶ. Διονυσίοις τε μέλψω μεν, Ἀγάπιον τὸν ιλειγὸν, Τιμόλαον· Ρώ-

μυλον, στερρώς ἐναθλήσαντας, καὶ τὰς μυριάδας, τῷ ἔχθρῳ καταπαλαίσαντας.

Ιάσεων ποταμὸς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίρετε· διὰ τοῦτο χαιρούντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφριμοῦμεν προτερήματα.

Nομίμως τὸν Ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῆς, παλάμη ἐστέφθητε· ἐπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολῖται, τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιοι.

Θεοτοκίον.

Mαράνασσα τὰ φυτὰ, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῷ Ἀγίῳ βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστάνυσσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τῷ ἔχθρῳ καινίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου".

Συναξάριον.

Tῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμην τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρώμυλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

"Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν·
Θεοῦ γάρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπην.

Μετὰ τριῶν Πλήσιος ἐκτυηθεὶς ξίφει,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

'Ως Ἀλεξάνδροις οἰλῆσις, ἐκτομὴ, στέφος.
Καὶ Διονυσίοις τε οἰνά καὶ τάδε.

Πέμπτη καὶ δεκάτη τμῆθη Ἀγάπιος, ἐταῖροι.

Oὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Ηόλεως Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονύσιοι, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ρώμυλος, Υποδιάκονος ἡν τῆς ἐν Διοσπόλει Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, καὶ οἱ δύο Ἀλέξανδροι, ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὗτοι, πρῶτον μὲν τὰς ψυχὰς τῷ πρὸς Χριστὸν πόθῳ συνδήσαντες, ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ὑποβαλόντες κλοιοῖς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ήγεμόνι προσῆλθον, Χριστιανούς ἑαυτούς προσαγγέλλοντες. Ο δέ, μήτε ἀπειλᾶς, μήτε κολακείας χανύσσαι αὐτοὺς δυνηθεῖς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτυπῶναι προσέταξε.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Αριστοθούλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Oὗτος ἡν εἰς τῶν Εβδομήκοντα Μαθητῶν· γίκολούθησε δὲ τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Παῦλῳ, χρούττων τὸ Εὐαγγέλιον εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, υφ' οὗ καὶ χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὴν τῶν Βρεττανῶν χώραν, ἀγρίων ἀνθρώπων καὶ ὄμοστάτων. Παρ' ὧν ποτὲ μὲν τυπόμενος, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ τῆς ἀγορᾶς συρόμενος, πολοὺς ἐπεισε τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· οὗτον καὶ Ἐκκλησίας ευστούμενος, καὶ Πρεσβυτέρους, καὶ Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστήσας, ἐτελειώθη.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμην τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νικανδρου τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ.

Στίχ. Νικανδρον ἐνδαιρουσιν, ὥσπερ ἀρίον,
Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάνης.

Kαὶ οὗτος ὁ Ἀγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας ἦν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὐσεβείᾳ δὲ συντεθραμμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα κρυφίως αἴρειν, καὶ σεβασμίως καὶ ἐντίμως καταστέλλειν. Καὶ ποτε, ἵδων τὰ τῶν Ἀγίων λείψανα ἐφρίμενα οὕτω, καὶ ὀνειρεύμέλητα, νυκτὸς ἐλθὼν καὶ ἀνελόμενος ταῦτα, κατέθετο ἐν τινι τόπῳ ὅσιως τε καὶ κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπότινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοντι· καὶ κρατηθεὶς, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινὸν, τὴν δορὰν ἀφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Tαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον νήμας. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

"Οἰ ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παΐδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς ιαμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων νήμων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Eαυτοὺς ἐκουσίως, πρὸς σφαγὴν ὡς ἀρνία παραδεδώκατε, μὴ πτηξαντες βασάνους, πανεύφημοι· Οπλῖται, ἀλλ' εὐθύμως κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων νήμων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Aμπρυνθεὶς τῇ ἀγαπῇ, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότου, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας αὐχένα, τῷ ξίφει καὶ Μαρτύρων, ἡριθμήθης σρατεύμασιν. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ως λυχνία ὄρασθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Μάρτυρες ἐνδοξοί, ἐπτάφωτος τῷ ιόσμῳ, φωτίζσα βοῶντας, τῷ δὲ διατάξει πατέρων πατέρων, τοῦ Πατέρων νήμων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ (*).

Θεοτοκίον.

Dεδεμένον σειραῖς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσά μοι ὄμβρις, δακρύων μελωδοῦντι, τῷ ἐν σοῦ ἀνατελαντι· Ὁ τῶν Πατέρων νήμων, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

"Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Αειπαρθένη, τῷ Μωϋσεῖ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμεῖτε, καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Gατῆρες ποικίλων νοσημάτων, χειρόγραφά τοῦ Πνεύματος δειχθέντες, πάστας νήμων τὰς νόσους θεραπεύετε, ὅπως εὐφημῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν, νήμῶν τὴν θείαν μνήμην.

(*). Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν οὕτω, καὶ ἵστως ὄρθοτερον· ἐπτάκακυλος τὸν κάσμον, φωτίζοντα βοῶντα, θρυαλλίδι τῇσι χάριτος· Ὁ τῶν Πατέρων...

A'γαπήσας Θεὸν, πρὸς τόπου Μάρτυς, ἥγα-
πήθης διό σε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτε-
λέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζῆλοις, ἐν ἐ-
πουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Nευρωθέντες τῇ πίστει τοῦ Δεσπότου, δυ-
ναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐ-
ιλεῶς ταῖς νίναις οἰκεῖοις, εἰς ἐπυρανίους,
Μάρτυρες Κυρίου, οἴκεῖτε καταπαύσεις.

Θεοτοκίον.

I"ασαὶ μου τὰ πάθη τῆς ιαρδίας, ἀπαθείας
πηγὴν ἡ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θείαν
καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τῷ Σωτῆ-
ρος, εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Kυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἵ διὰ
σὲ σεσωμένοι Παρθένε αἶγνή, σὺν Ἀ-
σωμάτῳ χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ωραῖοι γεγονότες, θείαις εὐμορφίαις, τῆς
μαρτυρίας Κυρίῳ παρέστητε, καὶ σὺν
αὐτῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Sτρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακοιζεῖ, δια-
ζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς
τὴν οὐρανίον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Hμῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνή-
μην, τὴν ἱερὰν ὑμῶν Μάρτυρες ἔνδοξοι,
πρὸς τὸν Θεὸν μνημονεύειν μὴ διαλίπτητε.

Θεοτοκίον.

Fωτὶ με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ
ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυνον, ὅπως ὑ-
μῶν καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖά σου.

Τὸ Φωταγωγικόν· τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπά, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΙΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σαβίνου
τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ ιριτηρίω.

Kύριε, σὺ τὸ αὐθεντὲς τῆς ἀνθρώπων, ως
ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς
ιηστείας, ἴσχὺν ὑμᾶς καὶ ιραταίωσον, κατὰ
παθῶν καὶ ἔχθρῶν, νοουμένων ως εὔσπλαχ-
νος, ἀπαθείᾳ ψυχῆς τειχίσας, τοῦ δοξάζειν
σου τὸ ἔλεος.

Kύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐν σκότους, πρὸς
φῶς τῆς θείας σκηνώστεως, τῇ τοῦ Πα-
ρακλήτου ἐμπνεύσει, ως ἀγαθὸς μετεποίστας,
καὶ ιραταίον κατ' ἔχθρων, σκέδειξας ὄπλιτην
σου διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάν-
θρωπε.

Kύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις,
ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φύλαξον ὑ-
μᾶς ἐν τῇ σκέπῃ, τῶν νοουμένων πτερύγων σας,
καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξίωσον θεάσασθαι,
τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξανάστασιν ως εὕ-
σπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Kύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἴνεσίας, καὶ σπλαγ-
χνισθεὶς ἐπικαμφθητί σῶσον ἀπαν γένος
ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ ιράτος σου, καὶ
ἐκλύτρωσαι ὑμᾶς, τῆς πλάνης τῷ ἀλάστορος, καὶ
ἔλεησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Kύριε, ὅτε σε ὁ ὥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
ιρεμάμενον, "Ηλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς
ἀκτῖνας ἐναπέιρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς
σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μή-
τηρ, τὰ σπλάγχνα διετέρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ ταῖς, ως σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὐδὲ ἡ Αιροστιχίς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

Tραγὴν διοδεύσας ωσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσρα-
ὴλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ὑμῶν
ἄσωμεν.

Tὸ ὅμμα καθάραντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας
πόνοις, καὶ δακρύων καταρρόσις, νοη-
τῶς τὸν Ἡλιον τῆς δόξης, ἐξαγαστάντα θεα-
σώμεθα.

Eν ὑψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ-
διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀγαδραμῶν, τοῦ ψεύ-
δος κατέλιπτες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δόξης
ἔτυχες.

Xρυσορρόσας Μάρτυς ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ
Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῶς,
πλημμυρήσας αἷμασι Σαβίνε, θεογνωσίᾳ ἀν-
θρώπους κατήρδευσας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἔτερον Κανόνα, οὐδὲ ἡ Αιροστιχίς.
Αὐτὴν τικῶς Σαβίνον αἰνέσω πόθῳ. Θεοφάνους.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης Πανάχραντε ὁ ἐκ σὸς, τεχθεὶς ὑπὲρ λόγον, ταῖς προσθείαις σὺ ἐκπληροῦ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ιθύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

Ωδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» **σ**οι Κύριε σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισ-
» μένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμα μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε,
εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτάσου θελήματα.

Kράτος ἀπροσμάχητον, Θωρακισάμενος "Ἐν-
δοξεῖ, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ αγά-
πην, κατ' ἔχθρῶν σὺ ἥριστευσας.

Pλάνης τὰ θεμέλια, τῇ καρτερίᾳ σου ἐσε-
σας, καὶ εἰς βυθὸν, βωμοὺς τῶν Εἰδώλων,
Σαβῖνε καταβέβλημας.

Θεοτοκίον.

E'ν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ κραταιούμενοι
"Ἄχραντε, ἐν τῷ καιρῷ τῷ τῆς ἐγκρα-
τείας, παθῶν νικῶμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἡχος γ. Η Παρθένος.

A'θλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὄπλιτα,
Χριστομάρτυς ἐνδοξεῖ, Κήρυξ τῆς θείας
Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὑψous χά-
ριν· δώρησαι ταῖς σαῖς προσθείαις πᾶσιν εἰρή-
νην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνῆσι, τὴν θείαν μνή-
μην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

E"ιαστος ὅπου σώζεται, ἐνεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ως σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν;

"Η Σταυροθεοτοκίον.

P'άθδον δυνάμεως κεντημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν, τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

» **E**ἰσακήνοα Κύριε, τῆς οἰκουμίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σὺ, καὶ
» ἐδέξασά σου τὴν Θεότητα.

Tῆς σαρκὸς τὰ συιρτήματα, νηστείᾳ καὶ
πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστὸς
ἀφομεθα, καὶ αγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτήρια.

Ω"σπερ μάστιγι ἐπληξας, ρήμασι Σαβῖνε ὁ-
μολογίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας,
καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Tοὺς τῇ ιτίσει λατρεύοντας, ἐπεισας Σαβῖνε
καὶ καθωδήγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν
θλῶν Θεῷ, ὁδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἀγνύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστά-
σίας μόνη Πανύμυνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ
Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ωδὴ έ. Ὁ Εἰρμός.

» **Φ**ωτίσον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
ριε, καὶ τῷ βραχίονί σὺ τῷ ὑψηλῷ, τὴν
» σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Λαύπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλάμ-
ψεσι, καὶ αἰξίωσον ἀγνῶς κατιδεῖν σε, τῆς
δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν "Ηλιον.

Eχων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαεινότατον,
τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦ-
τον Μάρτυς ὡδηγήθης δὲ ἀθλήσεως.

Eπτεινας Σοφὲ, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα,
ἐν τῇ ράθδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν α-
πάντων ποιητὴν δοξάζων Κύριον. Θεοτοκίον.

Pώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν,
ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἄγην, κατὰ πο-
λεμῶν, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

» **G**λαύθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γάρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
νουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Aπόλαυσιν αἰγαθῶν, καὶ μέθεξιν ἀκράτου
τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ. τοῖς ταύτης
μετέχουσι, καὶ Χριστὸν δοξάζοσι, καθαρῷ καρ-
δίᾳ, σωτηρίας μόνον προξενον.

Eὑπρέπειαν ὄρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφά-
νειαν, ἐβδελύξω εὐσεβῶς, οὐκὶ δόξης τῆς
κρείττονος, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐρχστῆς
ἐδείχθης. Αθλοφόρε παναοίδιμε.

Tὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κα-
τέλιπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ. κα-
τηντησας πίστεως· δὶς τῆς ἀθλήσεως, τὸν
πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμεῖα ἐναπέθηνας.

Θεοτοκίον.

Gευσάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῇ οἱ Πρωτό-
πλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν
Ἄχραντε· ήμεῖς δὲ μετέχοντες, τοῦ ἐκ σοῦ
τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν ἀκράτῳ ζωῇ.

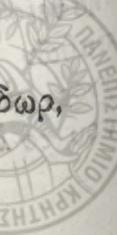
Τὸ Μάρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμην τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Τεῖθρον Σιαμάνδρου, ως ἐλέγχεως ὕδωρ,
Εὐανδρίας ἐλεγχός ἢν τῆς Σαβίνου.

Τη̄ δεκάτη̄ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβίνος.
Οὗτος ἦν ἐξ Ἐρμουπόλεως τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τοὺς
 καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, χρυπτόμενος ἔξω
 τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων εὐσέβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ·
 καὶ ζητούμενος παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν
 εἶναι λόγου περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώτου
 μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσέβειας ζῆλῳ τῶν ἄλλων
 προέχοντος, ὅτερον πεφύραται. Ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς Ἀρ-
 ριανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν
 πάστιν ὁμολογήσας, ἀναρτηθεὶς, ξέσται ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς
 καταρρέεισαν τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Εἴτα λαμ-
 πάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδε-
 θεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τοῦ
 Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
 Παπα.

Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ω̄ προσθάς
 πάπα.

Ζαυχαῖος οἵα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.
Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὄρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ
 Ἀρχοντὶ, καὶ τοῦτον καταισχύνας τῇ πολλῇ πρὸς
 Χριστὸν παρρήσιᾳ, ῥίψθεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ράβδοις
 τὰς σάρκας, εἴτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὄ-
 φος, σπαράττεται σιδηροῖς ὅνυξι· καὶ κρηπτὶς καθηλωθεὶς
 τοὺς πόδας, τόπους ἐλαύνεται μακρούς· καὶ αὖθις δένδρῳ
 ἀκάρπῳ προσδεθεὶς, καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τε-
 λειοῦται· καὶ τὴν Λυκαόνιαν δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα,
 γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
 Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρθέων Πόλεως, τῆς δευτέρας
 τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, οὐδὲ βουλευτοῦ τινος Ἑλλη-
 νος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς· παρὰ τὴν κατὰ Χριστὸν
 εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν
 σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς ηλικίας Μαρ-
 κιανῷ προσήχθη τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος
 θύσαι τοῖς Εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος
 τύπτεται· εἴτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ μητρὶ συμ-
 βούλῳ χρησάμενος, εἴτα ἐρωτηθεὶς, καὶ Ἐμρένειν, εἰπών,
 καὶ ἐναποθυήσκειν τὴν πίστει τὴν εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ
 βληθεὶς, μεστῷ φάρμου καὶ ἐρκετῷ ἰοβόλων, μέσον τοῦ
 πελάγους ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον
 δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ιωάννης, ὁ ἐν Ρου-
 φιανοῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τρωμεν, Ιωάννη, σὴν ἐνδημίαν.

Ἐνδημίαν δὲ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ρωμανὸς, ὁ
 ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
 ὁ Ρωμανὸς σου, Σωτερ, ὄρμῶν πρὸς
 ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δέκα Μάρτυρες, οἱ
 ἐν Φοινίκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ ξίφους,

Ἀνδροικόνοι κτείνουσι Μαρτυροικόνοι,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας
 Ρώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ρώμης παλαιαῖς Ἀλεξανδρίων Πάπας,
 Ἐδεμητοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
 μῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Σφρῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνίνας,
 Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμά-
 των.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν ἐκ νεαρᾶς ηλικίας,
 ἀνευ μαθήσεως τινὸς, τὴν πραότητα καὶ τὴν ἡσυ-
 χίαν ἀγαπήσας, ήσυχάζων ἢν καθ' ἑαυτόν. Πεντεκαίδεκα
 δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανισθεὶς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐ-
 τοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὐ-
 ρών Μοναχὸν τινα, Μαϊουμᾶν οὕτω καλούμενον, ἀκτηρο-
 σύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρὰ αὐτῷ ἢν ἀγρουπων καὶ
 προσευχόμενος. Τοσαύτη δὲ ἢν ἐγκράτεια παρὰ αὐτοῖς, ὡς
 τε πολλάκις, δὲ ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκον-
 τα ἡμερῶν ἡσθίουν, καὶ τοσαύτη στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς
 ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίοντες, τοσοῦτον ἡδύνοντο. Καὶ
 μετὰ χρόνου τινὰ ὁ τούτου Διδάσκαλος ἡθέλησεν ἀν-
 χωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὃ καὶ πεποίηκεν. Οὗτος δὲ ὁ Μακάριος
 πρὸς αὐτὸν εἶπὼν, Συγχώρητόν μοι, Πάτερ τίμε, δτι οὐκ
 ἔστι μοι καταθύμιον μπαναχωρῆσαι, ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖ-
 σε. Ἐξήρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἐσωτέραν ἔρημον
 ἐπὶ εἶκοσι ἢν καὶ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρε-
 φεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ ὑποτάξας τὰ πάθη τῆς
 σαρκὸς, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑπο-
 ταγήν· δθεν καὶ δύο λέοντες ἡκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ·
 καὶ ἀκαθίητης τραγείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεόντων ἐνός, ὁ
 Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς κα-
 ταδόσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχοντο
 πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ
 ἀσθενεῖς· καὶ δε, τῇ ἐνοικουστη αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ
 μόνη προσευχῇ, ἵατο πάντας, οἰωνή τινι κατεχομένους νο-
 σήματι. Εασας οὖν τὸ ἔρχεσθαι εἰν τῇ ἔρημῳ, ἐν τῷ κελ-
 λίῳ αὐτοῦ ἢν προσμένων· ὅδωρ δὲ οὐκ ἢν προσεχές ἀλλ'
 ἐκ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσαρων, ἦ-
 πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώην μὲν σπανίως διεκομίζετο,
 δτι καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἢν. Οπινίκα δὲ τὸ τῶν προ-
 σερχομένων πλῆθος, δὲ ὄχλον τῷ Ἄγιῳ γεγονός, ἀναγκαίων
 εἶναι· καὶ τὴν τοῦ ὅδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε
 καὶ μικρόν τι δοχεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὄμβριμαίου ὅδατος
 κατεσκευασεν.

Ἄλλα καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὄντος,
 καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐξαντληθέντος, προσρυέντος δὲ καὶ
 ἐπέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακονητοῦ ἐπιταγήντος ἀντλῆσαι·
 ὅδωρ, ὡς ἡκουσει μηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι,
 διὰ τὸ ἐκφορθῆναι ἀπαν τὸ ὅδωρ, τὸ ὅμηρα εἰς οὐρανὸν
 ἀνατείνας, καὶ στενάξας βαθὺ, ἐν ἵλαρῷ τῷ προσώπῳ λέ-
 γει· "Ἄπελθε, Τέκνουν, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἐγώ σοι
 ἐπιτάσσω· καὶ ἀντλῆσας διακόνητον. Πεισθεὶς οὖν, ὡς τοῦ
 θαυματος! καὶ ἀπελθὼν, εὗρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον
 ὅδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, ἀνεβόητε, πρᾶγμα ἐξαίσιον. Εἰ-
 σπηδησαντες οὖν, καὶ ψυχροῦ καὶ διειδεστάτου ἐμφορηθέντες
 νάματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν ἀνέπεμ-
 πον, τῷ δοξάζοντι τοὺς ἀγαπῶντας αὐτού.

Τούτου οὖν τοῦ θαυματος θέλων ὁ Ἅγιος συσκιάσαι
 τὸν θρίαμβον, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ κομίζειν τὸ ὅδωρ ἀπὸ τοῦ
 Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦ-
 ποιῶν· καὶ πάσας μὲν τὰς υγκτας ἐργον ἢν αὐτῷ ἀπο-
 ράτητον ἢ τοῦ ὅδατος μετακομιδή. Καὶ ποτε πάλιν λασ-
 προσρυέντος, καὶ πάν τὸ ὅδωρ ἐξαντλήσαντος, ὁ Γέρων,

κεράμιον λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μῆπω
λίθου βολὴν ἀπιὼν, ὑπέστρεψε. Νομίσαντες οὖν οἱ ἐκεῖσε
τότε παρευρεθέντες, διὰ αἰσθένειαν ὑποστρέψειν τὸν Γέροντα,
ἔδραμον εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἰς τὸ κεράμιον
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μετακομιδὴν ὕδατος, καὶ ἴδων
αὐτὸν πλῆρες, ἀνεβόησε, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Δότε
πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὕ-
δωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἀπαντες εἰς τὸ
κεράμιον, καὶ ἴδοντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξε-
πλάγησαν· καὶ ἥρξαντο κυλιόμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐ-
τοῦ, δυναποῦντες ἀποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ
διὰ αὐτοῦ τοσοῦτον κόπον ὑφίστασθαι· εἰμὶ γὰρ τὸ θαῦμα
γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὔφρατον τὴν
τοῦ ὕδατος μετακομιδὴν ποιήσασθαι ἔμελλες. Οὐ δὲ καὶ
αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκώ-
ληκα καὶ παντὸς ἔξουσθέντη μαρτυρίαν ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὕτω
μόλις κατέπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρείας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοώς,
ὅτι ὁ Ἄγιος διὰ ἑαυτοῦ τὸ ὕδωρ κομίζει, ζῶν τὸν ἀχθοφόρον
εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πέντε δέ τις ὄγλυ-
μενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι προσέλθων,
τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφοράν· ὁ δὲ, μήπε δέτερον ἔχων,
μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν δόνον δοὺς,
Πώλησον, εἶπε, τέκνουν, καὶ δοὺς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθι·
Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἔτερον αὐθίς δέδωκεν, εἶπών·
Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, ἀλλὰ ἵνα κομίζῃ τὸ ὕ-
δωρ· καὶ ὅταν μοι χρεία γένηται, ἀναλήψομαι τοῦτον.
Ἐτερος δὲ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἐξ ἀπο-
ρίας τοῦ Ἅγιου, τὸν δόνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐ-
πίσκοπος, δοχεῖον μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τοῦ νῦν σω-
ζόμενον, διπέρη καὶ διὰ ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζώνων πληρῶν
ὕδατος, ὑποστρέψειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις
ἐπέταπτε.

Στυλίτης δέ τις ἦν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ περιβόητος· καὶ
ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνέβη μαχήσασθαι αὐτὸν μετά
τινος, ὡς καὶ λίθου ἀπορρίφηναι κατ' αὐτοῦ, κἀκ τούτου
πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ὄρμησαι
βουληθέντος, ἐφ' ὃ καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς
ἀπακτήσαντας ἀξίως ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπος
οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνούντος διὰ Πνεύματος Ἅγιου,
γράφας ἀπέστειλε τὸν χάρτην διὰ Σηρὸς λέοντος· ὃν ἴδων
ὁ Στυλίτης, ἔμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Οὐ γοῦν Μα-
θητὴς λαβὼν τὴν ἐπιστολήν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· ὃς καὶ
ἀναγυνούς κατενύγη, καὶ ἀναθεῖς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ
ἀντέγραψε τῷ μακαρίῳ διὰ τοῦ Ιλέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ
καὶ τῷ αὐτοῦ Σεράποντι ἐπευχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς
τὸν Ἅγιον· συναντήσας δὲ αὐτὴν Βάρβαρος, καὶ βιάσασθαι
αὐτὴν ὄρμησας, τῇ ἐπικλήσει μόνη τῆς βοηθείας τοῦ Ἅγίου
τίμερωντος μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χειρα λαβεῖν διπέρη
ἔφθασε προσπῆται διπλον τῇ γῇ, πρὸ τοῦ τῆς βίας ἀπάρξα-
σθαι, εὑρεν ἔρριζωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παρά-
δοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἅγιον· καὶ κατηγηθεὶς,
ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἅγιῳ, γέγονε δοκιμώτα-
τος· λαβοῦσα δὲ τὴν ἱασιν τὴν γυνὴν, χαίρουσα ὑπέστρεψε.
Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἅγιου ὑπερφυῆ καὶ ἐ-
ξαισια· ἀλλὰ ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθεῖημεν, παρεδράμομεν
ταῦτα καὶ μὴ βουλόμενοι.

Ἔτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐννευπόκοντα διαβιούσ· ἐν τῷ Ἀσ-
κητηρίῳ, μηδὲ ὀπωσθεν ἐκεῖθεν μεταβάσες, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς
εἰς χρόνους δέκα πρὸς τοῖς ἐκατὸν περιστασθαι, προοράσεις
δικιφόρους προαγγείλας, εἰς ἐκβασιν προαγθείσας, καὶ ἀδελ-
φότιτα ἰκανὴν συλλεξάμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενος
τοὺς τῆς ἀδελφότητος, καὶ εἰς ἀρετὴν ἔνα ἐπιλεξάμενος τῶν
λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ, Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀντί ἐμοῦ προεσφρά-

γισε Ποιμένα ήμῶν, προσειπών, καὶ τῇ χειρὶ ὑποδείξας τὸν
Ἄδελφὸν, καὶ κατασπασάμενος, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ
ἐπιζήσας ήμέρας ἐπτά, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν ἔκ-
καιδεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, παταντήσαντες Παι-
δεῖς ἐν Βαθυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς
Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, πατεπάτη-
σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Τὴν αὐχλὺν τῶν ὄμματων, τῆς ψυχῆς ἀφελόν-
τες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ
πίστει, δεξιώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνείᾳ πρα-
γάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἰ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, τῷ τῷ σώματος Μάρ-
τυς καλλεῖ ἐνέφνας· φαιδρὸς γὰρ θεω-
ρίαις, ηδύς τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἐ-
ψαλλεῖς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
τὸς εἰ.

Γενναιότητι Μάρτυς, τῆς ψυχῆς καὶ ἀνδρείᾳ
δράσος ἀντίπαλον, Τυράννων ἀνομάτων,
διήλεγχας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες·
Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Θεοκυῆτορ, τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σὺ τὴν
θείαν ἐγερσιν, νησείᾳ καθαρθέντας, ἀξίω-
σον τὰς πίστει, εὐλογητὰς καὶ λέγοντας· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ωδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ιοσμηθέντες, τὰς
ψυχὰς νηστείᾳ καὶ δεήσει, πίστει ἀδι-
στάκτῳ, δεξιώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε,
ἀρδευθεὶς ροαῖς, παρποὺς προσῆκας, τοὺς
τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἵματων σου ποταμοὶ πλημμυροῦν-
τες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα
τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις. Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχο-
μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ωδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὄμολογοῦμεν, οἱ δια-
στ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
σκητηρίῳ ΚΥΡΙΟΝ ΚΡΗΤΙΚΗΣ.

Tαὶ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, κα-
νυποτάξιμεν νοῖς ιαθαρῷ, ἵνα τῷ πάν-
των Δεσπότη συμβασιλεύσωμεν.

Kρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ
ὑποτάξις Τυραννους γενναιίᾳ ψυχῇ, τῷ

Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

A'πάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς Σα-
βίνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέ-
σβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδό-
τῃ σου.

Θεοτοκίου.

Tπάρχεις Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δού-
λων, καὶ παρρήσια καὶ σθένος καὶ
καύχημα, καὶ ἀσφαλῆς ἀπαρτία τῆς προσδο-
κίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου".

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυ-
ριῳ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνηθε,
ἡ αἱ. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου
τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια,
"Ηχος αἱ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

A"νθρωπόν σε ἔγνωμεν Θεοῦ, οὐκέτει τε καὶ
πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γάρ διέλαμψας,
πτωχείαν ἀμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς
κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσά-
μενος· διὸ ἴνετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

E"ρωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογί-
ζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου
θαλαμον, εὔσεβῶς ἡλλαξίω, ἥδοντες τε σώματος,
τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἴνε-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Mένεις ἀγνοούμενος Σοφὲ, πρὸ πυλῶν θλι-
βόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητέρων σχ., ἐμ-
παροιγούντων σοι, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ
χρόνον μήκιστον· θανὼν δὲ φανεροῦσαι τοῖς
θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νο-
σήματα, καὶ διώκων ἀνάθαρτα πνεύματα.

Δοξά, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Xαῖρε ξένον ἄνουσμα Ἀγνύ· χαῖρε ξύλον
ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε

εἶξαλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δί-
στομον, ἔχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ
ξένῳ τόκῳ σχ. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέν-
τας ἡμᾶς ἀνειάλεσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sφαγὴν σου τὴν ἀδίκον Χριστὲ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὁδυρομένη ἔβοά σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύ-
λῳ ιρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ιρεμάσας τοῖς ὕ-
δασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ο Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν Θεῷ "Ανθρώπον αἰνέσω μάκαρ. Ιωσήφ.

Ωδὴ αἱ. "Ηχος β'. Ο Είρμος.

» **E**'ν βυθῷ οατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραو-
» νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύ-
» νάμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμό-
» χθηρον ἀμαρτίαν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
» Κύριος· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Sτενωτάτην ὠδευσας ὅδὸν, ἄμεμπτον καὶ
σσιον, βίον Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος·
διό μου τὴν στέγωσιν, οαταπλάτυνον, τοῦ νοὸς
εὐφημῆσαι σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος
ἀνλιζόμενον Ἀλέξιε.

E'αυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος,
ἔξω σαρκὸς καὶ κόσμου ἔχρηματισας,
πλούτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας
καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών
τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Tης νηδός σὺ τῆς μητριῆς, στείρωσιν διέ-
λυσας, ἀποτεχθεὶς ως Σαμουὴλ πανόλβιε·
ἐν γαστρὶ ιαρδίας δὲ, τὸν ἀγνότατον, συλλα-
βὼν φόβον ἔτεκες, πνεῦμα σωτηρίας, θείαις
ἀρεταῖς διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

O' Θεοῦ συνάναρχος Υἱὸς, ἔσχεν ως αἰτίαν
σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε όμοιωσεως,
μόνην ὑπὲρ ἀπασαν, ιτίσιν ἀχραντε ιαθαράν
σε εύραμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεαὶ
καὶ μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

» **E**'ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ωτεὶ ιαρίον Κύριε,
» ἡ τῶν Εθνῶν στειρεύουσα, Εικλησι-

(*) Η ἀρχὴ τοῦ Τροπαρίου τούτου, 'Ε αυτὸν, ἀντὶ τοῦ κα-
ταλλήλου εἰς τὴν σύνταξιν, Σε αυτὸν, ὡς τοῦτο διορθώσῃ
τινὲς, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα, ἀλλ' ἐτέθη ἐπιτήδες ὑπὸ τοῦ Υ-
μνωδοῦ, διὰ τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, γῆτις ἀπαιτεῖ εὐ-
ταῦτα Ε, καὶ οὐχὶ Σ.

» τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ παρ-
» δία μου.

Nυτόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θάλαμον,
τῷ ἐπὶ γῆς όραντον, ἀντηλλάξω καὶ γυναι-
κὸς ἥδονῆς, τὴν ἥδιστην Ἀγγέλων ἔξομοίωσιν.

Hορύζους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὅγνον πλούτου
ἔλιπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πα-
τρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτω-
χείαν ἐμμιμούμενος.

Eν δάκρυσι καὶ πόνοις, καὶ ἐγκρατείᾳ Πάν-
σοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἥξει φῶς
ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῇ παρδίᾳ σα.

Θεοτοκίον.

Oἄνω ἀθεώρητος τοῖς Ἀγγέλοις Ἀχραντε,
κατὼ ἐν σῇ γενόμενος, παθοράται τέλειος
ἀνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος.
Kάθισμα, Ἡχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Tοὺς ἴδρωτας, καὶ πόνους τοὺς σούς σοφὲ,
νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοὶ, πάσους
κατανύξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ
πρὸς θείας ὑμνησ, καὶ δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ
Δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρ Ἀλέξιε, πόθῳ
ἐγκαρδίω, ἐκυρίους συγκινοῦμεν, ὡδαῖς σε γε-
ραιροῦτες, καὶ πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, ὡς Κυ-
ρίου θεράποντι· Ήρέσθενε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑο-
ταζουσι πόθῳ, τὴν αἰγίαν μνήμην σου.

Δέξα, Ἡχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Kόσμου τερπνότητα ὄσιως ἔλιπες, ἀνταλ-
λαξάμενος πλούτου τοῦ ρέοντος, τὸν ἀ-
διάρρέευστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν
μετὰ πάντων σε, τῶν Ἀγίων δοξάζομεν, καὶ πα-
νηγυρίζομεν, ἵερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σα, αἰτήμενοι
εὑρεῖν τὰς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aικατανόητον καὶ αἰκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοὶ, φριτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γάρ
ἀπεριληπτὸν, συλλαβθῆσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἵματων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἀγνὴ ἐκδυσώπει, ὡς Υἱόν σα, τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Hσὲ κυήσασα, Χριστέ εἰσθλέψασα, Σταυ-
ρῷ ὑψούμενον, ὡςπερ κατάκριτον, θρη-
νολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οἴ-
μοι! πῶς σε ἄνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ὕπτειρε,
τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου;
Μή με ἐγκαταλίπῃς ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος
ἀναμάρτητος.

Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Eληλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκω-
» μένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἀνθρωπὸν· διὸ
» κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρε.

Gπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαίτης γενό-
μενος, πτωχὸς ὥσπερ Λαζαρος· ἔρως
γάρ θεῖος ἡρέθιζε, μάκαρ τὴν παρδίαν σου, ἐ-
πιποθοῦσαν τὸν πλούτον τὸν οὐράνιον.

Aπέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθη-
σας, ἀπαξιτιζόμενος, τῆς ἔβδομάδος
Ἀλέξιε, πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιαρρέευστου
παμμάκαρ ἀπολαύσεως.

Nαὸν Θεοῦ, τὴν παρδίαν ζητῶν ἀπεργάσα-
σθαι, ἐν οἷνῳ ἡγάπησας, τῆς Θεομήτορος
Εὐδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια
καλλι ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε τοῦ γά-
λακτος, πεινῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν
παρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ
κατανύξεως θείας ἴκετεύω σε.

Ωδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

Mεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γάρ Δέσποτα,
τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σα, ἐν νυκ-
τὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Pοσὶς Ἱερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρύων
σου, ψυχὴν ἐγεώργησας, στάχυν ἀληθῶς
ἐκατοστεύοντα, γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς δια-
τηρούμενον.

Ωράθης ἐν γῇ, πολιτείαν ἀστηρον μιμού-
μενος. τῇ ὑπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγ-
κρατείᾳ ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρείᾳ, δι-
ῆς φῶς ἐχρημάτισας.

Pυρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἔφλεξας τὴν
ὕλην Σοφέ· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πᾶσαν
ἡδυπάθειαν ἐκοιμήσας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγ-
γος, μετέβη τὸ ἀνέσπερον.

Θεοτοκίον.

Oφῶς κατοικῶν, τὴν αἰγίαν ὕπησε γηδύν
σου Ἀγνή, κόσμον ἀπολλύμενον, σκότει
ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἴκετεύε πάντας,
φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ωδὴ σ. Ὁ Εἰρμός.

Eν ἀδύστῳ πταισμάτων κυκλώμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
· ἀνάγαγε.

Nαὸν ζῶντα Θεῷ σε γενέ μενον, τοῦ Χριστῷ
τὸ σκήνωμα, ἡ Ἀπειρόνας πεντακάρτη.

ροὶ ιρυπτόμενον, καὶ δοξάζει λανθάνειν σπουδαίοντα.

Αἱ εὐχαὶ σε Θεῷ ὡς θυμίαμα, Μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σε, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασσας Πνεύματος χάριτι.

Ιερῷ πολιτείᾳ κοσμόμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον"Ενδοξε, σὲ τῇ πατρίδι δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσημαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμος φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιουργὸς καινοργήσας τῆς οἰστεως, ἐν σε αρρήτως τίκτεται, καὶ θεοῖ με δὶ ἀμετρον ἔλεος.

Κουτάκιον, Ἡχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Αλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Οσίων τερπνὸν ἔγκαλλώπισμα. Ο Οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει, καὶ ἴνανῶς ὑμνήσει, Ἀλεξίε θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραότητα, τὴν ἔγκρατειαν, τὸν ἀνατάπαιστον ὑμνον, τὴν ἀκραν συληραγωγίαν, καὶ ἀμετρον ταπείνωσιν, δὶ ὥν Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενόμενος, πρεσβεύεις δεὶ ὑπὲρ τοῦ νόσμου παντός· διὸ ἀκούεις "Οσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Οσίων τερπνὸν ἔγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

"Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ οὐκ θείς μόνος,
Ἐξεις τι καινὸν οὐκ πόλω, Πάτερ, μόνος.

Ἐθδομάτη δεκάτῃ, Ἀλεξίε, πότμον ἀνέτλης.
Οὗτος ἦν ἐκ Ρώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενὴς ὑπάρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὲ γαμικῆς πλακείστης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπενθάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὴν "Ἐδεσσαν καταλαμβάνει. Προσέμεινε δὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ δέκα καὶ ὅκτω ἔτη, ἐν πενιχροῖς καὶ ρακώδεσιν ἴματίοις, ἐλέω καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφόμενος.

Ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν, (οὐ γάρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν ιρύπτεσθαι, ὥδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων) καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Αποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἐφέσεως οὐκ ἔτυχε, τῆς ηποὺς πνεύμασιν ἐναντίοις ἐλκυσθείσης ἐτέρωθι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ Ρώμῃ, κατέλαβε τὸν οἴκον τοῦ ἰδίου Πατρὸς· καὶ ἀγυροθείς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διήνυσεν, ἐμπαροιγούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα εἰκὸς ἀνθρωπον

ξένου, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παρόντος, ὑπὸ τρυφώντων ἀνθρώπων καὶ ἀτακτούντων. Ἐπιστάσης δὲ τῆς μακαρίας τελευτῆς, αἰτήσας χάρτην, καὶ δοτὶς ἔη, καὶ ὅστις ἔψυ ψράψας, τοῦτον κατεῖχεν, ἔως οὗ ὁ Βασιλεὺς Ονόριος, θεόθεν ἀποκαλυψθεὶς, παρεγένετο· καὶ δεηθεὶς αὐτοῦ, ὥδη τεθυηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ ἀναγυνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνώσθη τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ "Ἄγιον αὐτοῦ Λειψανον ταφῆς ἐντίμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἔτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Αγίου Αποστόλου Πέτρου, μύρα εὐώδη, καὶ ίάματα τοῖς προσιοῦσιν δενύάως προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μηήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, ἡς παρ ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Αγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν Αγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέναυσε Παῦλον Εἰκόνων,
Ω φλόξ δὶ αὐτᾶς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Οσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ομολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς καὶ μεταστάς ἐκ βίτ,
Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέσσον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

Αὐτίθεον πρόσταγμα παραγομέντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπτει. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὥν, εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Επέμενες "Οσιε τῶν γεννητόρων, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος, παιδῶν παροινίαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ καταπαιζόμενος δεινῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θλιβόμενος.

Σαρκός σε τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, ὁρῶν τοὺς γεννητόρας, καὶ τούτοις ἀγνοθέμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν "Οσιε, καὶ τὴν ἐξουθένησιν τῶν σῶν, ἀπείρων παῖδων ἐπιθλιβόντων σε.

Ω Θαῦμα! πῶς ἔμεινας δεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλεξίε, ἀπείρου ταπεινώσεως! πῶς ἥνεγκας παιζεσθαι καὶ ὄνειδιζεσθαι, ὑπὲ παῖδων πάνσοφε τῶν σῶν, ἀγνοησάντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Πανάριμος· Θεὸν γάρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων κακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σε μεγαλύνοντας ἀγνή, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Kαίμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
νεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
δὲ Πιστὸς δροσίζεσα, φάλλοντας· Εὔλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Aγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων,
ἐν τῷ οὐρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις
τὸ μυστήριον, ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, "Ἐνδοξεῖ τοῦ μεγάλως σε,
καὶ αἰξίως δοξάσαντος.

Kύριος φωνῇ, μεγάλῃ φανεροῖ σε, πάσῃ τῇ
Ῥώμῃ τὸν ιρυπτόμενον, θησαυρὸν Πχ-
νόλθιε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δω-
ρεαῖς ιάσεων, ἀπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ
προσιόντας πλούτιζοντα.

Aρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνῆλθον, καὶ
Ἱερεῖς μάκαρ ιηδεῦσαι σε, Θεῷ ἐπινεύ-
σεσι· καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα, θαυμούμενοι
θαύμασιν, "Οσιε ὅις ἐτέλεις, θείᾳ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Pέυσαντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀ-
νακαινίζων ὁ φιλάνθρωπος, ἀρρένστως
σεσάριωται, ἐξ ἀφθόρου σου Πανάμωμε, νη-
δύος καὶ ἐρρύσατο, ἀπαντας ἀμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Aνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Iδεῖν κατεῖσαν, θεῷ τὴν δόξαν "Οσιε, τοῦ
λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ δοξάσαντος·
φῶς γάρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἔλαθον οἱ πρώην, τυγχάνοντες ἄλαλοι,
παναοίδιμε Ἀλέξιε.

Ωραίης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγό-
μενος, ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ιά-
σεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκο-
τεινὰ πάθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαι-
μονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Sυνῆλθε ιηδεῦσαι σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκρι-
τος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος,
Ἀρχοντες πρεσβύται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν
χοροὶ θείᾳ νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προσ-
ψαύσει σου Μακάριε.

Hρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὄχοιμε-
νος, καὶ κατέπαυσας ἐνθα 'Οσίων τάγ-
ματα, καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πα-

τριαρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων· μεθ' ὧν ἡμῶν
μέμνυσο, τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Fωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεώρυπ-
τος· χαῖρε τῆς ιατάρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγὴ,
ὑδάτος τοῦ ζῶντος, Ὅσιων τὸ ιαύχημα, Θεο-
τόκε αἰειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Oναῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων
χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως
βίᾳ μὴ ιαμφθεῖς, Γονέων τε καὶ Συζύγου,
Αλέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον, Ὁμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία, ὡς σύνθετης, ἡ αἱ. "Ωρα,
καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΙΙΙ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἄρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἡχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς αἰτήρ ἀνατέταλνας, καὶ πιστοὺς κατε-
φώτισας, ιεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμά-
των σου, καὶ τὰς αἵρεσεις ἐσκότασας, καὶ τέ-
λεον ἔτρεψας, καὶ ως δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονά-
σας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότῃ
Θεόφρον· οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθε σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ιερώτατον Κύριλλε.

Tῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σὺ, καὶ τῷ φέγγει τῷ
βίᾳ σὺ, ὡς αἰτήρ πολύφωτος Ἀξιάγαστε,
μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον,
Μακεδόνιον νευραῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,
εἰς τὸ Ἀγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θεῖον
Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα.

Nοῦν ἀλαίστορα ἥσχυνας, τοῦ παράφρονος
Μάνεντος, στηλιτεύσας καλλιστα καὶ
σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τοῦ
σκαιότητος, Διδασκαλίων ἀρχηγὲ, Ιερέων
εὐπρέπεια, θείες πρόμαχε, τῆς Χριστῆς Ἐκκλη-
σίας· διὰ τοῦτο, τὴν ἀγίαν γεγηθότες, ἐπιτε-
λοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Fωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπάρ-
χουσα, καὶ φωτὸς νεφέλην Θεοχαρίτωτε,

τοῦ νοητοῦ ἀνατείλαντος, τῷ κόσμῳ πανάμωμε, φωταγώγησον ἡμῶν, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ τὰ σκάνδαλα, ἀφανίσασα πάντα τοῦ δολίου, τῇ πρεσβείᾳ σου Παρθένε, τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

"Η Σταυροθεοτοκίον."

Ω'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σα, ἐν Σταυρῷ ιρεμάμενον ἔξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζεσσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἵ πολλῶν σα δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μήμε μόνην ἔάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τὰς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

"Η συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κύριλλον ὑμνῶ τὸν πρόεδρον Αἰλία.
 Θεοφάνους.

'Ωδὴ α. Ἡχος δ. Ὁ Εἰρμός.

Tριστάτας ιραταιοὺς, ὁ τεχθεὶς ἐν Παρ-
 θένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ. Ψυχῆς τὸ
 τριμερὲς, ιαταπόντισον δέομαι, ὅπως σοι ὡς
 ἐν τυμπάνῳ, τῇ νειρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
 νίκιον ὄσω μελῳδημα.

Kοσμήσας τὴν ψυχὴν, ἀρετῶν ταῖς ἴδεαις,
 χαρισμάτων δεκτικὴν, τοῦ Πνεύματος
 αὐτὴν, τοῦ Ἀγίου τετέλεκας· ὅθεν ἄβυσσον
 σοφίας, ἐξηρεύεται Λίρεσεων, τὰ πελάγη ἔντο-
 γουσαν Κύριλλε.

Γέρετερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων εἰργάσω,
 τῶν ἀϋλων λειτουργῶν, συνόμιλος δειχ-
 θεῖς· τῷ πυρὶ δὲ τῶν λόγων σου, πᾶσαν ἔφλε-
 ξας τὴν ὥλην, τῶν αἱρέσεων Κύριλλε, Ἐκκλη-
 σίας πυρσὸς ὁ ἀκοίμητος.

Pημάτων σου ὄδμαῖς, ἥδυπνοοῖς μανίας, τὸν
 ἐπώνυμον Σοφὲ, αἱρέσεων πασῶν, τὸν
 ἀνύποιστον βόρβορον, ἥλασας μακρὰν ποιή-
 σας, ὡς ποιμὴν αἰληθέστατος, ὡς Χριστοῦ
 εὐωδία γενέμενος.

Θεοτοκίον.

Iλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βε-
 λῶν τοῦ πονηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς,
 ἐναντίας διάσωσον, ἀπαντάς τοὺς ἀνυμνοῦν-
 τας, σοῦ πανάμωμε Δέσποινα, τὸν ἀνένφρα-
 στον τέκον Πανάχραντε..

'Ωδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

O"τι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἔξ Έθνῶν Ἐκκλη-
 σία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις γένθενται.

» Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσω-
 μεν· "Ἄγιος εἰ Κύριε.

Λάμπων ταῖς φαιδρότησι πνευματικῆς τῆς
 σοφίας, τὸ τριφεγγές τῆς Θείας Τριάδος,
 Πάτερ τηλαυγῶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐτράνωσας, δὶ^{ης}
 σικότους πλάνης ἐλυτρώθημεν.

Λύρα ἄφθης Πνεύματος τοῦ παναγίου Θεό-
 φρον, οὐαφωνοῦσα μέλος ἐπιφανείας τοῦ
 Χριστοῦ, ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν ἐκήρυξα,
 θέλγων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἶνος ἀγιασμάτος σοῦ ἡ ψυχὴ ἀνεδείχθη,
 ἐν ὦ Πατὴρ Γιός τε καὶ Πνεῦμα τὸ
 ζωαρχικὸν, ὑπερφυῶς ιατώντος, ὡς Φάλλο-
 μεν· "Άγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Nοῦς οὐδὲ οὐρανος τὴν ὑπέρ νοῦν σου λο-
 χείαν, διερμηνεύει Κόρη· Νοῦ γάρ τοῦ
 πρώτης ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες, τὸν
 τὰ πάντα λόγω συστησάμενον.

Καθίσμα, Ἡχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν.

Tὴν σοφίαν τοῦ Λόγου πεπλουτηνῶς, ἐξη-
 ρεύεται δογμάτων ρεῖθρα ζωῆς, καὶ πᾶσαν
 ιατήρδευσας εὔσεβούντων διάνοιαν· καὶ βακ-
 τηρία δεία, ποιμάνας τὸ ποίμνιον, ἐπὶ χλόην
 δείας, ἐξέθρεψας γνώσεως· ὅθεν ὡς Ποιμένα,
 καὶ Διδάσκαλον μέγαν, καὶ Πίστεως πρόμα-
 χον, εὐφημοῦμέν σε Κύριλλε, Ιεράρχα ιραυγά-
 ζοντες· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισ-
 μάτων ὄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρταίζοσι πό-
 θη, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Hγλῶσσά σου Σοφὲ, δεῖπναις ἐπιπνοίαις,
 ἐφωτίσε λαοὺς, μίαν σέβειν Τριάδα, τῇ
 φύσει ἀμέριστον, μεριστὴν τοῖς προσώποις δέ·
 ὅθεν χαίροντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐօρ-
 ταζομένη, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβευτὴν σε, αἴει
 προβαλλόμενοι.

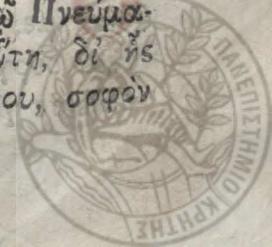
Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Mαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
 ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
 δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
 ψεων· καὶ ἀνάγαγε, ἐν ράθυμίας πταισμά-
 των, τοῦ δοξάζειν σε, Παντελεήμον τὴν μόνην,
 ἐλπίδα τῶν δούλων σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Oρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ,
 νεκρὸν ἐπὶ Σταυρῷ, ηπλωμένον· ἐβόα·
 Υἱέ μιθ συνάρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύμα-
 τι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη, δὶς
 ἐσωσας τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν
 δημιούργημα;

Γεννητός Μάρτιος.

'Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε,
καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
στέ· διὸ ἀπαύστως ιράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Τ' περικοσμίας τῆς σοφίας ρέεθρον "Οσιε, σοῦ
ἡ καρδία δεξαμένη, ἔξηρεύεται Διδασκα-
λίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβάντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἴσχυν μίαν ὅσιαν καὶ βλήσιν, τρισυ-
ποσάτης Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυ-
θέτης Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρον διέλυσας.

Nοῦν βορδορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μά-
νεντος, ὡς νυνεχῆς καὶ θεοδιδάκτος Μα-
κάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σθ, φλέξας
εμφανῶς ἐστηλίτευσας.

Θεοτοκίον.

Ω' ἀνωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς ιτίσεως συνέλαθες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοιας, φύσιν τὴν ἡμῶν αἴ-
πλάττοντα.

'Ωδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριε με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Tῇ ράβδῳ τῆς σεπτῆς, Ιεράρχα σοφίας σθ,
ἐποίμανας ἐπὶ ὕδωρ, ὄρθιοδόξῃ λατρείας,
τὴν ποίμνην σου μακάριε.

O' λόγος σθ φωτὶ, θεϊκῷ ἀστραπτόμενος,
ὡς Κύριλλε φωτισθέντων, ἐν Ιεροσολύμοις,
ἀχλύν ἀγνοίας ἔλυσε.

Θεοτοκίον.

Nῦξ Πάναγνε παθῶν, καὶ ιακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχήν μου· φω-
τοδότην τεκοῦσα, καταύγασόν με δέομαι.

'Ωδὴ σ. Ὁ Εἰρμός.

E' βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ οὔτε
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
λεῦ τῶν δυνάμεων.

Pαταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ᾗλλης Ἐδεμός ἐκπεπό-
ρευσαί, ζωηρότων, πεπλησμένος ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ιε-
ράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλακας.

Pημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ οἰλύ-
δωνος, ἀσεβείας, διασώζεις λαὸν Ιερώτατε,
γαληνὸν πρὸς ὄρμον, ὄρθιοδόξως αὐτὸν ἐκκα-
λούμενος.

Θεοτοκίον.

Oὐράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμω-
με, τῶν αἰνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν
ἐκαπνούργησας· διὸ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φω-
ναῖς σε γεραίρομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΙΙ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Εἴσελθε, πέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

Οὐδοσάτη δειάτη θάνατος μέλας εἶλε Κύ-
ριλλον.

Oὕτος ἔφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὄρθην πρεσ-
βευόντων Πίστιν· ἐφ' ὅμοίοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐ-
τὸς ἐνετέθραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ
δὲ τῶν Ιεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν
μετέστη, ὁ μακάριος οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπικῆς
χάριτος ἡξιώθη, τῶν Ἀποστολικῶν δογμάτων προσύμως
ὑπερμαχῶν. Ἀκαίου δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαι-
στίνης θρόνου ἐπέχοντος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Τίον
ὅμοιούσιον λέγειν, καὶ τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς καθαι-
ρετικὴν φῆφου μὴ καταδεξαμένου, ἀλλ' ἔτι τὸν θρόνον τυ-
ραννοῦντος, ἐπεὶ γυώριμος τῷ Βασιλεῖ τὴν ἐξκων-
τίνης θρόνου λέγειν, τὸν μακάριον τοῦ θρόνου καθεῖλε Κύριλ-
λον, καὶ τῶν Ιεροσολύμων ἐξέωσεν.

Ο δὲ Κύριλλος, εἰς Γαρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ
συνήν Σιλουανῷ· καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης
Συνόδου, δὲ αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάιος ἀπεσκίρτησε, καὶ
πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε, καὶ οἵτις εἰπε, τὸν
τοῦ Βασιλέως ἀνῆψε θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίᾳ
τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ οὖν Κωνσταντίου τὸν βίον ἀ-
πολιπόντος, καὶ Ιουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου,
εἰς εὔνοιαν ἀπαντας οὗτος ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κων-
σταντίου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθείτας Ἐπισκόπους, εἰς
τὰς οἰκείας Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε· μετὰ πάντων
οὖν καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον θρόνον ἀπείληφε. Καλῶς δὲ καὶ
θεοφιλῶς τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον ποιμάνας, καὶ τὰς
ἐμφερομένας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ
καταλελοιπὼς, ὀλίγου χρόνου μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιοῦς,
ἐπανεπάντα μακαρίως.

"Ἡν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέ-
τριος, ὥχρος, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσω-
πον, τὰς ὄφρους εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένας, γενείω
τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῇ κατὰ τὸν πώγωνα
διηρημένῳ, ἀγροίκῳ τὸ πᾶν ἦθος προσεοικώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι μύριοι Μάρτυρες, τὸς
αὐχένας τμηθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Τυπθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
Ἄπηλθον ἐνθα μυριόμματοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Τροφίμη, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διαγωμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδείᾳ παρλί-
ζουντος, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες
ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἰθ' οὕτως, ἐπανακρίναντες με-
τὰ πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τιμωριῶν τοὺς ἐμπο-
νούτας τῇ ὄμολογίᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ζῆν ἀ-
πόλλαττον. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτος οἱ Μάρ-
τυρες, Τρόφιμος καὶ Εὐκαρπίων, δυνατοὶ τε ὄντες καὶ τὸν
μηρού, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τέλειοι ἐχθροί ε-

τύγχανον, συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἔξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὓς γὰρ ἥθελον ἐτιμώρουν, τινάς δὲ καὶ περιεπούοντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινάς, εἶδον πυρκαϊὰν μεγάλην, ροἴζηδὸν κατερχομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς αὐτοὺς· καὶ φωνῆς ἐκεῖθεν ἕκουσαν λεγούσης· Ἰνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνήσεται τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἐμὲ πεπιστευκότων, μᾶλλον δὲ προσκολλήθητε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταῦτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρώτην ὡραὶ καὶ Ἡρακλεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δούλων ἀλλαζούντες, ἐπεσον καμαρι, μήτε τὴν θέαν ὑποφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μόνον οἱ κείμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὁ φανεῖς ἡμῖν σῆμαρον! καὶ μακάριοι ἐσμὲν καὶ θητεῖς, ἐάν αὐτοῦ γενώμεθα δοῦλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα ἡ πυρίνη νεφέλη, ἐστη ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀσθις ἐπέρα φωνὴ ἥλθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν ὑμῖν ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι· Καὶ ἀναστάντες, εἶδον μέσον τῆς νεφέλης καθημένου τινὰ λευχειμούντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλήθος περιεστώτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ καταπλαγέντες, Δέξαι καὶ ἡμᾶς, ὡς ἐξ ἐνὸς ἀνεβόντων στόματος, ὅτι πολλὰ ἡμῖν τὰ ἐσφαλμένα καὶ ἀμετρα· καὶ γὰρ εἰς σὲ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεὸν, καὶ τοὺς σους δούλους πεπαρφωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως ἡ νεφέλη, εἰς ἓν γενομένη, ἀνηλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστρεψαν· καὶ ὅσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φόβον καὶ δειλίαν ἀποθέμενοι, ὡς ἀδελφούς ήσπάζοντο καταπροσκυνούντες, καὶ παρεκελεύοντο σίκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ Ἀρχων, οὐ μικρῶς ἔχαλέπαινε κατ' αὐτῶν· καὶ παραστήσας αὐτοὺς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· Ὡς δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὗτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἀρχων ἀναρτηθῆναι· αὐτοὺς ἔυλῳ· καὶ τούτου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἰθ' οὕτω τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρίβεσθαι τὰς πληγάς. Οἱ δὲ Ἀγιοι, γενναιώς ἐγκαρτεροῦντες, προστύχοντο εὑφραινόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ὅθεν καὶ τὸν Ἀρχοντα εἰς μεγάλην ὄργην ἐκ τούτου κινήσαντες, κάρινον ἐκκαῆναι μέσον τῆς πόλεως προστάττει, καὶ ἐν αὐτῇ τοὺς Ἀγίους ἀπορρίψῃσι· Καὶ τούτου γενομένου, οἱ Ἀγιοι τῆς καρίνου ἐπιβεβήκατες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῇ ἀνεδήσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόντων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φέβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὑλην ἀπετέφρωσας, τὴν τῶν ἥδονῶν ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σθέσας Μάκαρ τὸν πυρσὸν, ἐτήρησας ἀσθεστον, σοῦ τὸν τῆς Ψυχῆς ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποτάμος διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀρδοντας, εὐσεβῶς σε γεραίρουσαν.

Θεοτοκίον.

Ολην σε παθαγιάζει, Ἀγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἔσω Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἀγίοις Κύριος, πατοικῶν καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὔσεβησαντας, συγκαταβάτες ἐδρόσισας, καὶ ἐδιδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὑπνον, καὶ πρὸς ἡμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηνας.

Ἄστραπαις σου τῶν λόγων πατέφλεξας, φρυγανώδεις αἰρέσεις Αοίδιμε, καὶ τοὺς πιστὸς ἐφωτισας, μίαν σέθειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

Γερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάτως τέθυνας Ιεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀράς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δεσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδοξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

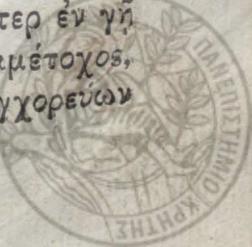
Ωδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῦς νοσήματι, τὴν πατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς ιυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθισας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφιέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρητον, Ιεράρχα δόξαν ἐσπευσας, πάθη νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, παρδίαν τε δοχεῖον ποιήσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείνω καὶ πρείττονος· δόθεν σε πίστες μακαρίζομεν.

Ἄστέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ Ἡλιος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὑψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀντίσι, δογμάτων ἴερῶν παταυγάζοντα, παρδίας τῶν πιστῶν ἐκτελούντων σου, τὴν φωτοφόρον μνήμην "Οσιε.

Συνόμιλος καὶ συλλειτεργὸς γεγένησαι, τῶν Αγγέλων· ὡς γὰρ ἀσφρος, Πάτερ ἐν γῇ ἐποιτεύσω· Οσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος, καὶ τῶν Ιεραρχῶν ισοστάσιος· οἵσι συγχορεύων ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίου.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανάχραντε,
Θεοτόκε τὴν παρδίαν μὐ, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι, τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ νεύματι, ἵνα
ῦμνῳ σε τὴν Παγύμητον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

ΘΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Χρυσάνθου
καὶ Δαρείας.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.**

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἔλ-
λαψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὅμματα, σοφὲ τῆς
καρδίας σὺ, καὶ τῆς πλάνης ζόφου, ἐλιπες ἐμ-
φρόνως, καὶ ὡμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λα-
βόντα τὸν πάντων Κύριον ἐντεῦθεν δυναμού-
μενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῷν βα-
σάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Εὔχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἥδονῆς ὑπεκκαύ-
ματα, ὡς ἀράχνην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ
κάθειρξιν, ὑποστὰς ἐνθέω, φέγγει πατηγάσθης,
καὶ εὐδίας νοητῆς, ἀπεκληρώθης μέσον ἴστά-
μενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς νυμφο-
στόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ὅμω-
μον, τὴν μωμῆσαι σε σπεύσασαν.

Εὔτρωθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ ιτί-
σαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον
ἐξένιλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἔχωρησας ἐν-
δον, νενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων
πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε,
θείον δοχεῖον τῷ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Εὐ νηλίνη πατάνειμαι, τῆς ἀμελείας πανά-
μωμε, καὶ ράθιμως διέρχομαι, τὸν βίον
καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, παιρὸν Θεο-
τόκε, μὴ ὥσπερ λέων αἴφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν
ταπεινὴν μὐ ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος· διὸ
τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τῷ τέλους προφθάσασα,
πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Νειρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ νειράντα τὸν δόλιον,
ὡς Δεσπότην ολαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγ-

χνων, αὐτῆς προειθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνειραύγαζε· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου,
μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες,
ὡς σύνηθες. 'Ο Κανὼν τῶν Ἅγιων οὐ ή Ἀκρο-
στιχίς:

Σὲ τὸ χρυσαυγές Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ἴωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθρᾶν πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμα-
λὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐκλάμποντι, Μάρτυς
κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων οὐλ-
λοναῖς, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι, ὑπὲρ ἥμῶν
δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων αἴσιάγαστε.

Εὔτρωθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ
Κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου πα-
ριδῶν, τὴν ρόπην ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρ-
δίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεὶς οὐατέβαλες, τὸν πο-
λυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυ-
ναικὸς, ἥδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς ἀγνείας
τίμιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίου.

Οφύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς
ῶφθημοι, ἐκ σοῦ Παρθένε σάρκα προσ-
λαβὼν· ὃν Δαρεία ποθίσασα, παρτεριῶς ἐνή-
δλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνειται.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Εύφραινεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε,
καὶ παταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοιιμάσθεν, τῇ τῷ κολάσεων πυ-
ρᾶ πέφηνας, Βασιλικῶν Χρύσανθε, φέρων
παθημάτων ἐνσφράγισμα.

Ρητόρων παταλιπῶν, ἀδολεσχίαν ταῖς πλο-
ναῖς ἡγρευσαί, τῶν μαθητῶν Χρύσανθε,
τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Τπείκεις τῷ ἔραστῇ, νυμφαγωγεῖτι σε Χρ-
ιστῷ Πάντοφε, διὰ σεπτῆς πίσεως, ἔρωτα
σαρκὸς παταλείψασα.

Θεοτοκίου.

Σαρνὶ τεχθεὶς ἐν γαστρὶ, σοῦ τῆς Παρθ-
ένας Ἰησός "Αχραντε, Νύμφην ἀγνὴν Μάρ-
τυρα, ἔαυτῷ Δαρείαν μνηστεύεται.

Καθίσμα, Ἡχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Tὸς ώραιότατον οὐάλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὄρώμενα οὐάλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σου, Χρύσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἀθλες διανύσασαν, καὶ Τυράννος αἰσχύνασαν· μεθ' ἡς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ώραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ὥμιν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ἔθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν οὐαλῶν μακάριζοντες, αἱ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐνών ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκτσάσει Χριστὲ, ὄρωσα ἐτιτρώσκετο, Οἴ μοι τέκνον! λέγοσα, τί τὸ ξένον μυστήριον; Ἡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλαγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, δ ἀἵρων τὴν τύττα ἀμαρτίαν.

‘Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

E'παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως ιραυγάζουσα· Δέξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Aἱ τῷ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπηδόνες, Α τῇ οὐαλαρᾷ οὐρδίᾳ σὸν φωταυγὴ σε, Μάρτυς ἀπειργάσαντο, προθύμως ιραυγάζοντα· Δέξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tραντόν σε θείας χάριτος ἐκ τῶν ὅνων, ὁ Ποιτὴς ἐνέδυσεν ἀφθαρτον χιτῶνα, ὁμομον τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς νικητὴν ἐστεφάνωσε.

Gενναιότητι οὐρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος, καλλει ἀσυγκρίτῳ, θείω ἐνδόμενος, καὶ χαιρῶν διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

E'θεώθης οὐατὰ μέθεξιν ἀθλοφόρε, θεοποιεῖς ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰκωνίσθης χαιρουσα, θαλάμους ὡς ἄμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Sυντηρήσασε Παρθένον ὡς πρὸ τῷ τόκῳ, μετὰ τὸν τόκον Ἀχραντε, ἐν σῷ ἐσαρκώθη, ὁ ἀπειρινότος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἐαυτῷ ἐπαγόμενος.

‘Ωδὴ ε. Ο Είρμος.

Sὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἀγιον ἐπιστρέφον, ἐν ζοφῷ δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Mετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν ουκίαν, τῷ ἔχθροῦ Α'θλοφόρε, διέλυσας μακάριε.

A'γνείας ἐραστής, γεγονὼς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένης, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

P'ηγγύμενον δρῶν, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμάκαρ ἐμεγάλυνες.

Tίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὡς Πάναγνε; Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

‘Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα, κεναθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντε αἴματι.

Tρυνοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἀοιδεῖ με, φῶς οὐρανόθεν δὶ ὅλου, σὲ περικυκλῶσαν οαταφωτίζει, οαθειργμένον, ζοφωτάτῳ οἰκήματι Χρύσανθε.

P'ώμησε, μαρτυρίῳ σεπτῷ ολεῖζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, κεκτημένη Μάρτυς στολίζεται, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρύσανθε θαύμασι.

Ωραία, περικαλλής τε καὶ περιδέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ώραιοτάτῳ, ἐνυμφεύθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Nέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος ἐκύστε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταύτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ ουμφικῶς ἀπηνέγχησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Tῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Zῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλω, **K**άյν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Xώσαν συζυγίνη δειάτῃ ἐνάτῃ ὁμόλεκτρον. **O**ὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, πατρὸς Συγκλητικοῦ, ὀνόματι Πολέμωνος Α'λεξανδρέως, ἡ δὲ Δαρεία ἐξ Ἀθηνῶν. Ἐπειδὲ ὁ Χρύσανθος παρά τινος Χριστιανοῦ ἐμυνήθη τὰ Θεῖα, καὶ βαπτισθεὶς, παρέρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθειργυνται· οὐδὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἀλλ' ἀτρεπτος ἦν καὶ ἀσάλευτος, ἀρμόζει αὐτῷ ὁ πατήρ κόρην εὐπρόσωπου καὶ οὐραίαν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμψάμενος, Δαρείαν ὄνοματι· ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἔρωτι μεταστῆσαι αὐτὸν τὴν Χριστιανῶν Πίστεως· ἡ δὲ, ἀντὶ τοῦ πεῖσαι, μᾶλλον

έπεισθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἔξομοσαμένη, τὸ Ἀγιον δέχεται Βάπτισμα, καὶ διεψυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἄτρωτος.

"Οθεν διαβληθέντες πρὸς Κελλερίνον "Επαρχον, εἰς ἑξέτασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὁ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἰδέαις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεὶ περιγενομένους αὐτοὺς, καὶ τῶν αἰκισμῶν ἀνωτέρους ἐώρα, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἀμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρίᾳ, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἵ καὶ ὑστερον τον τῆς μαρτυρίας ἐδέξαντο στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαυδίος, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἀπορρίφεις τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλάς ἀπετμήθησαν. Ο δὲ Ἀγιος Χρύσανθος καὶ ἡ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βόθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπικεχεισης αὐτοῖς κατεχώθησαν, ἔνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Κλαυδίος ὁ Τριβόνος, ἐν Ναλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼνθάλασσαν Κλαυδίος τὴν τῆς πλάνης.

"Ενδον Ναλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τυμθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Θεοῦ πρόσωπον ἵλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες, Ἰάσων καὶ Μαύρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρω κάραν,

'Αδελφά τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνή τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ηαγχαρίου.

Στίχ. Ο Παγχάριος πᾶσαν ἥν πλουτῶν χάριν,

"Ον πρὸς τομὴν ἥλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ρώμῃ, πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτο πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὅμοιογῶν, οὐ μόνον ἀφηρπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἐκ διαφόρων κολάσεων ἀφηρεῖτο. Τότε τοίνυν ἦν τις, Παγχάριος τοῦνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐσάνων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγόνων Χριστιανῶν, ἀνὴρ εὐμεγέθης καὶ ὥραῖος· οὗτος, καταλαβὼν τὴν Ρώμην, φάειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενόμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἡγαπᾶτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς ἄλληλους ἀγάπην, ὅτος μὲν ἔξωμόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Πίστιν, ἐκεῖνος δὲ σιτηρέσια καὶ προσόδους παντοῖας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δεσποτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτῆσθαι εἰς ἀπόλαυσιν θεραπείας καὶ ἀνάπαυσιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ὅμόφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Μήτηρ καὶ ἡ Ἀδελφή, δι᾽ ἐπιστολιμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς ἀνάμυησιν ἀγαγεῖν ἐν ἑαυτῷ συνεβούλευσον· εἶθεν οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, δι᾽ ἣς οἱ μὲν ἐπιγνότες αὐτὸν, καὶ παρρήσια ὅμολογίσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Ἀρχόντων, σῖαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαθον, καὶ γινώσκειν διεβεβαιοῦντο· ὡσπερ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετήσαντες, ὅποιαν τὴν καταδίκην, μὴ ἀγυοεῖν. Πρὸς οὓτοις, καὶ τὸ, Καὶ τὸν κόσμον ἀπαντα κερδήσῃ τις, τὴν

δὲ ἑαυτοῦ ψυχὴν ζημιωθῆ, οὐχ ευρήσει τὸ κέρδος ἴσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχάριος, καὶ ἀναγυνοῦς, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, θρηνεῖν ἥρετο· καὶ τῇ γῇ ἑαυτὸν καταβαλὼν, Ἐλέσον Κύριε παντοκράτορ, ἔβοι, καὶ μὴ κατασχύνης τὸν δούλον σου ἐνώπιον Ἄγγελων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαι μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ός οὖν τινὲς τῶν τοῦ Παλατίου εἴδον αὐτὸν θρηνοῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσῆγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παραστάντος αὐτοῦ, Λέγε μοι, προσφιλέστατε Παγχάριε, ἔφη ὁ βασιλεὺς· μὴ Ναζωραῖος εἰ; Ο Ἀγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμί, καὶ Χριστιανὸς, ὡς βασιλεὺς. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Αἴρησαι τὴν προστηρούμαν ταυτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ώς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὶ μὲν πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλώσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἀγιος· Εγὼ μὲν, ὡς βασιλεὺς, υπὲρ τοῦ γενέσθαι με ὅμοφρονά σοι μέχρι του παρόντος, φρίττω καὶ δέδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἐλθὸν ἐξ οὐρανοῦ κατακαύσῃ με· μὴ γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν μου, καὶ σήμερον, καὶ μετὰ πολλοὺς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ώς σὺ φης, καταναλώσῃς.

Τότε ἀποδυθεὶς ὁ Ἀγιος, γυμνὸς τοῖς βουνεύροις ἐπύπτει· καὶ τῆς Συγκλήτου πάσης παραστάσης, φυσίν ὁ βασιλεὺς· Ἔγωντε, ὅτι Παγχάριος, ὁ Σακελλάριος καὶ Σκρηνιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπεσε θρησκεία; εἴπατε δοῦλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἰπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὡς βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θέατρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι, εἴθε οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντί ἐν Νικομηδίᾳ, πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπ' ἐκείνου τιμωρηθῆναι, ἵνα μήπω τοῦ αἴρατος αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ἡρεσεν ἡ βουλὴ τῷ βασιλεῖ, ὅτι πάνυ αὐτὸν ἡγάπα, καὶ οὐκ ἥθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγαγόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θέατρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδοὺς τὸν Αἴγιον, καὶ πρόσταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδίᾳ Ἀρχοντα ἐκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἀγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἀγίου τὴν Νικομήδειαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Ἀρχοντί παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρίσεις οὗτος κατηπείγετο, Ἰδού, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγυνως, δος τις εἰμί, καὶ τὰ δοκοῦντά σοι λοιπόν ἐπιμελῶς καὶ ἀναιδῶς ποιεῖ, φησί· Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχάριος μὲν τοῦνομα, Χριστιανὸς δὲ ἡμην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαχθεὶς τῇ τῷ βασιλέως ἀπάτῃ, γέγονα ὅμορφων αὐτοῦ, κακῶς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθεὶς δὲ σὺν Θεῷ υπὸ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἀδελφῆς, προσῆλθον τῷ Χοιστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω υπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἄρνησιν, τὴν κακῶς ἐποιησάμην, ἀπαλείψω.

Ο ἀρχων εἶπεν· Αφες ἀλέγεις, καὶ ποίησον τὸ του βασιλέως πρόσταγμα, καὶ μὴ θελήσῃς, τοιοῦτος ων ἐνεδόνεις καὶ ὥραῖος, ἀπολέσαι τὸ μυημόσυνόν σου ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἀγιος· Η ἀπώλεια αὐτη, ἦν λέγεις, πρόσκαιρός ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰώνιον τοῖς υπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ιδών [δὲ] ὁ Ἀρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, δέδωκεν ἀπόφασιν· καὶ προσευχάμενος, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Παγχάριος, κατὰ τὴν ἐννέα καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἐν Νικομηδίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι, Διόδωρος Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαίῳ ἐγκλη-

Στιχ. Ως βῆμα τὸ σπήλαιον ἔνδον γάρ φέρει,
Θύτην τε Χριστόν, καὶ σὺν αὐτῷ Λευΐτην.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Α' μήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

E'ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ
Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
φλογὶ, πυρπολόμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογημέ-
νος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

A"νθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
δῆμον ἀθλητῶν προσῆξας γάρ τῷ Χριστῷ,
θείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
ληπτε· μεθ' ᾧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Nομῇ βορβόρῳ, συγκλεισθέντα γυμνόν σε Πα-
νένδοξε, θείας εὐωδίας δόξῃ φωτοειδεῖ, Ἰη-
σῆς καταφαιδρύνει σε· ὃν καθαρότητι, διανοίας
πανσόφως ἡγάπησας.

Hῆρα φρουρόν σοι, Παρθενίας Χριστὸς εἴξα-
πέζειλε, λύμην ἀσεβῶν ἀπείρυγοντα προ-
φαγῶς, μελωδοῦντί σοι Πανεύφημε. Εὐλογημέ-
νος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

O' ιατ' οὐσίαν, τὴν Θεικὴν ὥν ἀπέριγραπ-
τος, ιόλποις σου Παρθένε γέγονε ιαβ' ἡ-
μᾶς, τῇ σαρκὶ περιγραφόμενος. Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναικὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκιῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὔσεβείας ἑρασταὶ, Παιδεῖς ιρανυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίων τὸν Κύριον.

Sτερρότητι μάναρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
τῷ ματαιόφρονι, ξεσμοὺς τοῦ σώματος
ἵνεγνας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κατε-
φλέγθης, τοῖς Παισὶ συμψάλλων Χρύσανθε·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίων τὸν Κύριον·
Sοφίᾳ ιοσμόμενος Χριστός, ἐναπεμώρανας,
ἀσέφων φρύγαμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα ἡ-
σχυνας, τῇ τὴν Εὖαν ἀπατήσαντος, αἰχμαλω-
τίσας εὔσεβῶς, τῷτο δὲ οὐλον Σοφὲ, καὶ προ-
σαές, Νύμφη Θεῶ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Eνώσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες
ἔνωσιν, ἀγνὰ κειμῆλια, τοῦ Παντοκράτο-
ρος ὥφθητε, καὶ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπάρα-
νιῳ ἀθληταὶ, ἀναβοῶντες Χριστῷ. Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Bουλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν ιρα-
τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν ιο-
λάσεων Χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσῳ Πνεύ-

ματος, καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον
μέλποντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ρόδον ἐν μέσῳ αἰκανθῶν, τοῦ βίου πά-
ναγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν αἰμώμητον
ῳκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ
εὐωδίας μυστικῆς κόσμου ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ. Ὁ Είρμος.

"**A**ιθος ἀχειρότητος ὄρους, εἴς ἀλαζεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Iερολογοῦντι τὰ θεῖα, θείος στρατός σοι προ-
σετέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεὶς, καὶ διὰ
ξίφους ἀμώματα θύματα, τῷ δὲ ἡμᾶς ὡς πρόβα-
τον, Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ω"φθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἴα περ ἄρνες Ἀ-
λοφόροι, σάρκωσιν ιηρύττοντες θείαν
τοῦ ιενωθέντος καὶ μέχρις αἷματος· καὶ διὰ
πόνων ἀπονον, ληξιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Sήμερον φαιδρῶς ἐορτάζειν, ἀπασαν Πόλιν
τε καὶ Χώραν, Ρώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
λις, τοὺς θείους ἀθλούς καὶ τὰ παλαιά σματα,
ὡς πανδαισίαν ἀϋλον, προβαλλομένην μῶν "Αγιοι.
H"ρθητε πρὸς ἀπειρον δόξαν, Χρύσανθε Μάρ-
τυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορε
Λόγῳ, στεφανηφόροι ἀμά παρίστασθε, ὑπὲρ ἡ-
μῶν πρεσβεύοντες, μακαρίζόντων ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Fρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα
σὴν λοχείαν, τὴν αἰκατανάστον Κόρη· Θεὸν
γάρ Λόγον ἐκυοφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρύμενον,
πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετος,
καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ Κ. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μημη τῶν Οσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
Μονῇ τοῦ Αγίου Σάββα αναγρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eis τὸ Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρά προσόμοια.
"Hχος δ. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Eφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλικῶς ἀγαπήσαν-
τες, τὰ τοῦ βίου "Οσιοὶ ὥσπερ σκύβαλα,
τερπνὰ ἡγήσασθε ἀπαντά· καὶ μόνα τὰ μέγον-
τα, ἀγρυπνίᾳ καὶ εὐχῇ, νιφετῷ τε καὶ ιανσῶνι,

ἐποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἄμα γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν δύνοντα, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ ἀλλ' ὑφ' ἐν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόροι τῇ τραπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἵερεῖα ἀμώμητα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς αἰμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζουσαν, οὐληρωσάμενοι δόξαν, ἃς μεθέξειν, τοὺς θύμας ανευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτῆριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρέυματα, καὶ ὥρας τὴν ἐννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, αἰδεκάστου τε κρίσεως, σύμοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύχασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ηαμνὰς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκανον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθόν ἰσάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἴκειῷ ἐν αἴματι, τὸ σφαγὲν ὑπέρ θύμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΕΩΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς, ἀνεύ τῶν Θεοτοκίων.

Υμνοὶ γεραίρω Μάρτυρας μονοτρόπους.

Στεφάνου Σαββαῖτου.

Δόξα ἀ. Ἡχος πλ. δ'. Θεοτοκίον.

Αἷμα ἀναιπέμψωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ θύμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὡδὸν ἐπινίνιον ἄδοντες καὶ βοῶντες. "Ασωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Γυνοὶ τὴν θεόπνευστον πληθὺν, τῶν ἱερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι ἀρανόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ἴνεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ἄσμα.

Nόμῳ τῷ τοῦ Ηνεύματος σοφοὶ, τὰ μέλη κυθερυήσαντες, θύμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνυπλισθη.

O"λεον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες "Αγιοι, καὶ τὰ τερπνὰ τῷ βίου ὡς ὅναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἡρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἃς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίον.

Kλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικὴ, ἃν Ιακώβος θέσεαται, ὁ ἐκλεκτὸς τῷ Θεῷ. ἐξ ἃς ἀρρήτῳ λόγῳ προῆλθεν ὁ ἄστρος, σάρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπέρ λόγου ἐκ σου Θεοτόκε.

Δόξα γ. Θεοτοκίον.

„**O**υρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με δερέω,, σου, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότητα πιεσῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Iέρευσαντες ὅλον, τὸν ἐαυτῶν "Αγιοι, βίου ἀκηλιδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηνόχατε, ὅλοναυτώματα θεία, ἐαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἥρασθε.

Sάββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γυνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχωρησιν, ἀνεπιστρόφως ὅδὸν, τὴν τεθλιμμένην πατήσαντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτην.

Gεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν "Οσιοί, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ρόαις, ἄγαν ἀρδεύοντες, ἀκατοστεύοντα σάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίον.

Eνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὡς φθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐπρεπε θεαθῆναι σε. ἃν ιερά, καὶ ἀνεδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκου, καὶ πιστῶν βοηθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Dιέγνατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονευρώσαντες ὄρμας καὶ τὰς κινήσεις. Ασκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἵχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπτερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερὰ, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίον.

Hεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διασπλαγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σου τεχθέντα, σὺν ταῖς ἀνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπέρ θύμῶν, δυσώπειαναταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρουσιν, καὶ ἴλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὔρωμεν ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tῷ τοῦ Γίγησου καὶ Θεῷ Σταυρῷ Παρθένε,
περιφρουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων,
προσβολαῖς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδεῖας
κυρίως σε Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες,
καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαῖ, μακαριζομεν "Α-
χραντε, ὡς προεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἥ-
μην ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

" **E**'πέθης ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σὺ
Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σὺ ήνιας αὐτῶν,
καὶ σωτηρίᾳ γέγονεν ἡ ἱππασία σου, τοῖς
πιεσῶς μελωδῆσι· Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε.
E'ρήμῳ ἀνίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὅρῶν ὁ ἔχ-
ντρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας,
τοὺς ἀητήτης Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς,
τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις
ἐτρέπετο.

P'ιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἴδιοις αὐτοῦ
μαθηταῖς, πρὸς ἀληλοφονίαν ἤρεθισε, τοῖς
τῶν Βαρβάρων φῦλα ὁ Δραίκων ὁ δόλιος, δι᾽ ᾧν
καὶ τῆς ἑρήμου, ἔξωσαι τὰς Ὁσίους ἤπειροτε.

A'γρίως τὰ κύκλῳ, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε,
φυγαδεῦσαι μὲν τούτους, ὡκὶ ἵσχυσε τοὺς
ἀητήτης, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς
δ' ἀοράτως, ὀφθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

I'οῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε,
σὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχένακος· ἀη-
ριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφῆλατο, καὶ πλη-
γαῖς ἀνημέστοις, αἴματος λιθαῖδας ἔξεχες.

P'εούσης ἀπήτουν, ὑλης χρυσίου φθαρτοῦ
Ἄησαντος, οἱ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρεί-
σαντες· οἱ δὲ γενναῖοι ἐν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι,
τὰς ἐλπίδας ἔβοῶν· Δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε.

Ω'ς θῆρες ρόπαλοις, ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξι-
φεσι, τοὺς Ὁσίους καὶ λίθοις ἡκίζοντο,
τὰς σφῶν προκρίτης καταμηνύειν κελεύοντες·
ἄλλ' ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευ-
ρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Pαρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλ-
λωπισμα, καὶ Μαρτύρων Ἀγίων κρα-
ταίωμα, καὶ τῶν Ὁσίων παύχημά τε καὶ διά-
σωσμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

'Ωδὴ ἔ. Ο Εἰρμός.

" **I**γὰ τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἄλλ' ἐπίστρε-
ψόν με. καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Mυθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν θεσμὸν τῆς
τελείας οἱ "Οσιοί, καὶ πεπαιδευμένοι,
ὑπὸ σοῦ τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν
ἰδίων, φίλων, τὸ σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελ-
σιογ θῦμα μιμούμενοι.

A"γαν ὑπὲρ τὴν φύσιν, τὴν ἐκ θελημάτων
σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστὲ, τὸ διάταγ-
μα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ
γὰρ σῷ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν
φίλων, εὔκλεῶς οἱ Θεόρροντες εἶλοντο.

P'αντισθέντες ὑστώπῳ, διὰ τοῦ Βαπτίσμα-
τος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις
αὐθίσι, ἐρράχντισθητε αἴμασιν "Οσιοί· ἐν φορᾷ
πυρὸς δὲ, οἷα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προστη-
νέχθητε θῦμα εὐώδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Mητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Γίον
σου κεκτημένη Πάναγνη, συγγενῆς προ-
νοίας, τῆς ήμῶν μη παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ
καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ι-
λασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

" **P**ρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν με Κύριον, ἐκ
βυθοῦ αἰμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθο-
ρᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Tὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων θύη ἐπτηξαν, οἱ
θεράποντες Χριστῷ· τὸν βίον γὰρ διηγε-
κῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προκατέστησαν.

Tὸνοψαντες πλητεῖν τὰς αἰτήμονας, ἀφε-
δῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τὰς τὰ φθιρτὰ
μὲν ρίψαντας, ητησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτα.

Pώμην ἀνίκητον ἀμφισσάμενοι, τοῦ Χριστῷ
οἱ Ἀθληταί, ἐτρέψαντο τὴν βίον τὸν Ἀλαζό-
ρος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐληλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ
βασιλεύων Κύριος, τῷ καθελεῖν Λιγύπτια,
χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

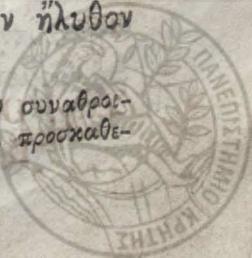
Tῇ Κ'. τῷ αὐτῷ μηνὶ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀβ-
βαδῶν, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν
τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Dιπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῶν αἵματων.

Eἰκαστοι Ἀββαδες ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἥλυθον
εὐρύν.

Oὗτοι οἱ Ἀγίοι Πατέρες, ἐκ διαφόρων τόπων συναθρο-
σθέντες, καὶ τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα προσκαθε-

ζόρενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολιτείᾳ τὸν Θεὸν ἔθεράπενον. Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς καὶ φθονῶν Διάβολος, καὶ μᾶλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξήγειρεν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέους Αἰ-
δίσποιας, ἐλπίζοντας πλούτου περιουσίαν λαβεῖν. Ός δὲ ἀ-
πελθόντες οὐδὲν εὗρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ
διχοτομήσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἴ-
ματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτει-
ναν. Οἱ δὲ "Οσιοι εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς
αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν
ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, διὸ ἡν τούς τε ἀγῶνας
τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς ἀθλήσεως προσύμως
ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου
Α' πολλωνιάδος.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν καὶ Ὄμολογητὸς ἐν τῷ
καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολ-
λωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβῆς καὶ ὀρθοδοξότα-
τος, ἀλλὰ καὶ ἐλεήμον καὶ συμπαθῆς, πολὺς τὴν γνῶσιν,
πολὺς τὸν λόγον. "Οθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν
προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναγχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ
τῶν ἱερῶν καὶ θείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίας καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς
ἀνυποίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οἷς νοσήσας δεινῶς, πα-
ρέθετο τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτὰ Μαρ-
τύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Ἀμινσῷ, Ἀλεξανδρίας,
Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ιουλιανῆς,
Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοὶ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἄριθμὸς ἐπτὰ παρθένος τῶν Παρθένων,

Αὕται ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσ-
σεβοῦς. ὑφ' οὖ, διωγμοῦ κινηθέντος μεγάλου κατὰ
τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα ἡλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὄμολο-
γουντῶν διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξε-
κόπτετο. Ἐπει δὲ ἐν Ἀμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸν ἐπετε-
λεῖτο παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Πόλεως, καὶ αὕται αἱ ἐπτὰ
πεπαρθησιασμέναι ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστια-
νὰς ἔστησαν ὄμολογάσσας, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὡρὸν καὶ
ἀπάνθρωπον, καὶ ἔχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀποκαλέσσας, πρῶ-
τον μὲν ἐκδυθεῖσαι ράβδίζονται· ἔπειτα τοὺς μαστοὺς ἔξ-
φει ἐκκόπτονται· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ἔσονται,
ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τε-
λευταῖον εἰς κάρμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς
ἔστησαν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Ροδιανὸς ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ο Ροδιανὸς. ὡς ἐρυθρόν σοι ῥόδον,
Χριστὲ, προσήγθη, τὸ σῶμα βεθαμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἀνύλας ὁ Ἐπαρχος
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αμωμον ἰερεῖον ὥφθης Ἀνύλα.

Τημηθεὶς ἀμώμῳ Δεσπότῃ διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Λολλίων πυγμαῖς
βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ο Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
Καὶ μὴ στεναγμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐνφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἐμμανουὴλ ξίφει
τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, οὐδὲν ποτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ πέψυκεν αἵματος μία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
στον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Οἱ τῆς Χαλδαίας ιαμίνου, τὴν πανώλε-
» θρον δύναμιν σβέσαντες, μορφῇ Ἀγγέ-
» λου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίᾳ
» ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἰ καὶ αἰνετός, ὁ
» Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α' πηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐναν-
τίων στίφη, τῶν ὀρωμένων καὶ ἀօράτων,
ἐν τοῖς αἰνισμοῖς ιαθορῶντες τοὺς Μάρτυρας,
ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτί
σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὄντως ἡγα-
πημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἡθέ-
τησαν, οἱ πρόσφυγες σου ὡς Λυτρωταὶ, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαφονίας βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς
έραστούς σου Χριστὲ, τῆς ἐρήμῳ θεο-
λατρείας· τοὺς γαρ ἀναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ
ἐπτηξαν, τὰς σὰς ιατέχοντες ἐντολαῖς, ὡς ἀ-
ιράδαντον θεμέλιον.

Ολην πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου
τὴν ἐπιθυμίαν Χριστὲ, θυμὸν δὲ ιατὰ
τῆς ἀμαρτίας μόνης ἀνθοπλίσαντες, σοὶ εὐηρέ-
στησαν πανσόφῳ χρώμενοι λογισμῷ. οἱ θερά-
ποντές σου Κύριε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν ιαρ-
διῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι,
ἐναὶ ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες.
Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε
ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασι-
λέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραν-
τον, τὴν Θεοτόκον ὡς ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Α' σεβείας ὄργανα ἀλιον μέλος· εὐσεβείας
δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελαδὸν φόρμιγγες·
Ἐυλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Οὐρανίας τάξειν ἡμιλλημένοι, οἱ Ἰσάγγε-
λοι ὄλονύτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἐψαλλον
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Tὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότῃ, ἡ κολούθησαν ὄλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψᾶλλοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Pάθδοις συνθλαττόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑφιστάμενοι οἱ Πανόλβιοι, ἀρετῆς ἀντείχοντο· Υμεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Oλοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα, καθηράμενοι οἱ Μανάριοι, τῷ Χριστῷ ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Oἱ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες, τὸν ἀμέρισον αἰσχυνέσθωσαν, ὡς τετράδα σέβοντες· ἡμεῖς γάρ σε ἐνα τῆς θείας, Τριάδος προσκυνοῦμεν.

Ωδὴ Λ. Ο Είρμος.

» **E**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ θρανός, καὶ τῆς γῆς
» οιατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ηγαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Pοικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταί, καὶ νικήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, τὰς μυχανὰς, ἥσχυναν ἀνδρείως καὶ εὔσεβῶς, βαρβαρικὴν ἀπόνοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὄρμας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐν τοῦ διηαιού, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Oπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν ζωὴν διελθόντες Μανάριοι, ἀντρου στενοῦ, χάσματι ιαθείρχθητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγμένοι αἴμασι, ιαύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ ιαπνοῦ, δεινῶς ἀποσμυχούσῃ, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες, τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Tριμοῦμεν τοὺς ἀγῶνας ὑπερψυῶς, θεὶς πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ηθλήσατε, νεανικῶς, ἀντιναθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἐνδοξοί· καὶ γάρ ἐνικήσατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἀγίων, τῷ πανυψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Sὺν Σάββᾳ τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς αἰγλῆς ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμητῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, ιοινῶς ταῖς Ἐκκλησίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Oφρὺν καὶ θράσος ἀμά τῶν δυσμενῶν, διτεχθεὶς ἐν Παρθένεις ιατάθαλε, καὶ τὰς

βουλὰς, τῶν ιακοδοξάντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ ιέρας ἀνυψώσας, καὶ πίσει ιραταιώσας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισημόπου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἡχος β'. Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Kόσμου, τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταράξια παμμάκαρ τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μη περιπλανώμενον, μηδὲ ρέμβομενον, ταῖς τοῦ βίου συγχύσει, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω βλέποντά, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀξιομακάριστε Ἰάκωβε.

Eξώ τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χάριτι, περιφρόρούμενος· καὶ δαιμόνων ταῖς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ θείαις ἀστράψει, ιαταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, ὃν τὴν πολιτείαν ἐντήσω, περὶ τὸν Παντάνακτα καὶ Κύριον.

Eζης ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπέρ τὰ ὄρωμενα πάντα, ὡς τὴν αόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἦς νῦν ἐμφορθόμενος σῶσαι, τὰς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν Χριστὸν δυσώπησον Ἰάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ αἰδιούμενων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ζένων τε παράκλησις, χειμαζόμενων λιμὴν, ἀσθενάγντων ἐπίσκεψις, ιαταπονθμένων, σκέπτη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τῷ ψίστῃ, σὺν ὑπάρχεις ἀγχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Pόνους ὑπομείνασα πολλοῦς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει· Αχραντε, ἐστενες δακρύσα, καὶ ὀλολύζεσα· Οἱ μοι, Τέκνου γλυκύτατον! αἰδίως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ ιρέμασαι, δι πᾶσι νέμων ζωὴν; ὅθεν πα-

ναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ωδὴ αἱ Ἦχοι β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὅδη-
γήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἴγυ-
πτίων· ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότου Ἰάκωβον,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες,
ἀχλυώδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχες.

Σὺ τὸν σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ὥμων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι "Οσιε, κατηκολούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, ἐξ ἀπαλῶν ὄνυχων σου, σκεῦος γεγέ-
νησαι, καὶ τῆς ἄνω πολίτης, Σιών καὶ ιληρο-
νόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ
χωρητὸν γενόμενον, δὶ αὐγαθότητα, ἀπε-
κύνησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυ-
μονοῦντάς σε.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνοῦντων σε.

Οὐρίος σου τερπνὸς, ὁ λόγος ἔνθεος, ἀγά-
πης τῷ ἄλατι ἡρτυμένος, ἡ καρδία εὔκα-
τάνυκτος· διὰ τοῦτο σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δὶ ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παμμακάριστε.

Ωἱς θῦμα καθαρὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυ-
ρίῳ νεκρώσει τῆς ἀμαρτίας, καὶ θυσίας
ἀναιμάτης αὐτῷ, Ιερόρχης ὡς ἔννομος προ-
σήγαγες.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στά-
μον τοῦ θείου μάννα καὶ θρόνον, καὶ
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε
ὄνομάζομεν.

Καίθισμα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ὠραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νοημάτων σου, καὶ
οὓς ὑπέστης διωγμοὺς, σεπτὰ δὶ Ἐκτυπώ-
ματα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰ χρέος τι-
μῶμέν σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ
Κτίστου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βοῶμέν σοι·
Σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη η-
ταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν; Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πάρδον δυνάμεως κεντημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν τῶν ἔχθρων τὰ φρυάγματα, οἱ πόθωσε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ωδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήνοα Κύριε, τὴν ἀνονὴν τῆς σῆς οἰ-
κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
λάνθρωπε.

Τῶν δαιρύων τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος Παμμάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὥφθης
τοῦ Πνεύματος.

Οὐργύκτοις δεήσεσι, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώ-
ματος κοιμίσας, ἀπαθείας ὥφθης λύχνος
ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθής ἀ-
νέραιος καὶ σωφρων, Ιεράρχα "Οσιε ἐχρη-
μάτισας.

Θεοτοκίον.

Ἄπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσαι.

Ωδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

Οὐ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
γάρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθίους, τὸ ἐν αἰνθρώποις ὑψη-
λὸν "Οσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐβδελύει,
καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητι.

Ἄναστηλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὅλονύκτοις προ-
σευχαῖς ἴστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὅμιλτοι
τὰς θείας, δεχόμενος αὐγὰς, Πάτερ Ιεράρχα,
θεόφρον Ἰάκωβε.

Ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν αὐρυπνίᾳ ἐκτενεῖ-
ζήτησας Θεὸν, τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω μονάδες με-
ταθέμενον.

Θεοτοκίον.

Tὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τῷ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ως συμπαθής ἵσται καρδίαν, ή τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυνῆσασα.

'Ωδὴ 5'. Ο Εἰρμός.

Eν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν αὐτοῦ εἰχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Oἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου "Οσιε, θάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἔξηραναν, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σε ψυχῇ προεξένησαν.

Aνεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Tῇ τῶν θείων Ποιμένων ἡ μνήμη σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἴα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμήν σοφεῖ Ιάκωβε, ως ὄσιως τὴν ποίμνην ποιμάναντος.

Θεοτοκίον.

Oβουλήσει τὸ πᾶν ἔργαστάμενος, μήτραν βουληθεῖς ἀπειρόγαμον ὥκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρτίᾳ πλουτίσας ως εὐσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου".

Συναξάριον.

Tῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ιάκωβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὄμολογοῦτοῦ.

Στίχοι.

Aὔπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιᾶς, Λόγε,
Bίου σκιώδους Ιάκωβος ἡρπάγη.

Kρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰναῖδ' Ιάκωβον κατὰ πρώτην.

Oὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίου ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν δυύχων, υποτεία καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἐαυτὸν ἐκαθάρισεν· ἔθεν ἐπὶ τὸν Θρόνον ἄγεται τῆς Ἐπισκοπῆς, πολλοὺς διωγμούς ὑπομείνας, ως τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος· Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψῃ προσπαλαίων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως.

Sτίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπών μετρουμένην,

Zωὴν πρεπόντως εὔρεν οὐ μετρουμένην.

Oὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλάβειαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος, ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Σαύμασι μεγίστου, Ιωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ Ιωάννου, καὶ τοῦ μετ'

αὐτὸν ἀρχιερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τρία καὶ μῆνας δύο τὸν Θρόνον ταύτης διεῖθύνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἰρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὄρθοδοξα δόγματα κρατύνας, καὶ τὸ Ποιμνιον καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἐκοινήθη.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Φιλήμονος καὶ Δομηνίου.

Sτίχ. Τιμηθεὶς Φιλῆμον, καὶ Δομηνῖον σὸν φίλον, Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Oὗτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδόξου Πόλεως Ρώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπιόντες ἐν Ἰταλίᾳ, κακοῖς κηρύττοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτισον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατιθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες "Ἄρχοντι", καὶ μήτε κολακείαις μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν ὑποσχέσει, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλούμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ τασέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται, εἴτα ρίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξέφει τὴν κεφαλὴν ἀπετρήθησαν.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Sτίχ. Διπλᾶ θανὼν εὕρατο Βηρίλλος στέφη, Ως κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Oὗτος ἐγένετο μαθητής τοῦ Ἅγιου Αποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Αποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφίλως ποιμάνας τὸ ὑπ' αὐτοῦ Ποιμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἔργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεψε Πίστιν· Εἶναι ἐπιμνησθῆναι ἐνὸς δέον ἐστί. Πηγὴ δὲ κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσαν ὅδωρ, οὐ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἴδων τις Εἴληνη, ἄκρως Εἰδωλολάτρης, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἔτεροι πολλοί· Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσσας, καὶ τον τοῖς Ἅγιοις πρέποντα ὑπνον ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, λάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιουσι μέχρι τῆς σπηλεού.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

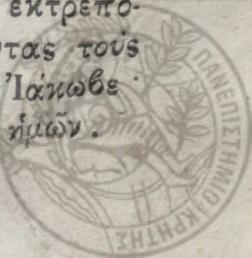
Sτίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων, Τιέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Tαῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέσσον ἡμᾶς· Αμήν.

'Ωδὴ 5'. Ο Εἰρμός.

Eἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευόμενης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, αἴθεωτάτου προστάγματος μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Pολλοὺς διωγμούς, ἀνενδότους πειρασμούς Πάτερ ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ως ζηλωτὴς ἐνδικώτατος, πάντας τοὺς ὄρωντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ιάκωβε· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Xριστοῦ τὴν φρικτὴν, παρουσίαν ἐννοῶν ἐν κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, εἰς οὖς εὔρες Μακάριε, καθαροῖς πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινὸν, καὶ δόξαν ἄρρητον.

Pοιμένος Χριστοῦ, ἐν πραότητι ψυχῆς ὥφθης ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμανόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐλογητὸς εἴ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Mαρία σεμνὴ, ἀειπάρθενε· Ἄγνη εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, αἱμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σῶσόν με τὸν ἀσωτὸν σῶσον, τῷ Υἱῷ σου ηραγάζοντα· Εὐλογητὸς εἴ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ή. Ο Είρμος.

Tὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἐβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψώτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Oκαθαρώτατός σου νοῦς, καθαρᾶς προσομιλῶν φωτοχυσίας, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἀχλύν, ἐμφρόνως ἐξένλινεν· Οσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε ηραγάζων εἰς αἰῶνας.

Pεπυρωμένα τὰ ἔχθροῦ, βέλη ἔσθεσας Σοφὲ ταῖς ἐπομέρισις, τῶν ἀπαύστων δαιρύων· καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστῇ, ἀγάπῃ παμμάκαρη κατέφλεξας, τὰς ὑλομανάσσας τῶν ἡδονῶν ἀκάνθας.

Tοῦτο τὸ ποίμνιον Σοφὲ, ὁ συνήγαγες ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας τὴν ιερὰν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φωτὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ ινδύνων.

Θεοτοκίον.

Zῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὅδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ή. Ο Είρμος.

Tὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν Λόγον, τὸν ἄρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωνότα δεινῶς, εἴς ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δίημᾶς, οἱ Πιστοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Mετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους μυρίους, ἰδρωτάς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὐράνιον φέρων, τὸν πλεύτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, ιερώτατε Πάτερ, Ὁσίων ἴσοστάσιε.

Hμερινὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος οἶκον, ὡς ρόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πάτερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίνομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνὸν, ὡς σοφὸν Ἰεράρχην, τιμῶμέν σε Ἰάκωβε.

Aὶ τῶν δαιρύων λιθαδεῖς, ἐν τῇ γῇ τῆς καρδίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στάχυν ἐξέθρεψαν ὥριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεὶ, Ἰεράρχα θεόφρον, Πατήρ ἡμῶν Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Fεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ ιυφορίσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ οὐλεινὸς Ἰάκωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνύμη τῷ Ἅγιον Ιερομάρτυρος Βασιλείῳ, Περσβυτέρου τῆς Ἅγκυρανῶν Εικλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέιραξα, Στιχηραὶ προσόμοια.

Hχος δ. Ο εἴς υψίστου κληθεῖς.
Iερωασύνης στολᾶς ἡγλαῖσμένος, Θεῷ ἐλειτούργυσας, καθάπερ Ἀγγελος, τῷ δὶ ήμᾶς ὑλῇ σωμάτος, ἐπιφανέντι, θύμῳ Βασίλειε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον πρόβατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν θῦμα γέγονας, καὶ προσηγένθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω θυσιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονιῶς καὶ βοῶμέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Aφαιρεθεὶς τὴν δορὰν ιρίσει ἀδίκω, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσινοπούμενος, λῆξιν τὴν ἄπονον Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραχεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομάχενος, οἵα περ σίδηρος, βρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρη ξίφος, πάσας συγκόπτον ἔχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶ σε πᾶσα σήμερον, τῶν

εύσεβῶν γλῶσσα χαίρεσσα, καὶ αἵτει δυσωπεῖν σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Ω'ραισμένος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελήλυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ γῦν παρίστασαι· ὃν ἵκετευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο"τι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀ-θλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ράθυμίας ὁ δεῖλαιος, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ ἀπογνώσει νῦνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἰλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εἰμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἵκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει ορανγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορι ἐπίχαρμα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Μή ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ ιρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατων ιρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν ιτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γαρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Αἴδου Βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ως εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἴδιῳ, προσαγάγω ως φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ως σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἅγιου· οὖς ἡ Ἀκροστιχίς:

Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυρας εὐφημῶ πόνους.

Ίωσήφ.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β. Θεοτοκίον.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀρύσσω ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καὶ θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὡδὴν, ἐβόα ὄσωμεν.

Σοῦ τὴν βασιλειον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήβλησε, δὶ οὖ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Οἱ ἀξιέπαινος βίοις, ἡ καθαρὰ, πολιτεία "Ἐνδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, κληρονόμου

ἐδειξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Γ'ποταγεὶς τῷ Κυρίῳ δὶ ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξας ἐχθρὸν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυρας Βασιλείει.

Τῇ τῶν αἰμάτων πλημμύρᾳ τὸν νοτὸν, Φαραὼ ἐβύθισας, πανστρατὶ ως ἀληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέδραμες Σοφὲ, ἔνθα νέφος Ἀδητῶν ἀεὶ εὐφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ο' τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ την ἄχραντον νηδὺν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἄγνη, σῶσαι θέλων τοὺς βροτοὺς δὶ ἀγαθότητα.

Ωδὴ γ. Θεοτοκίον.

» **Ο**ὐκ ἔστιν "Ἄγιος ως σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Γ'ψώθης οἵα περ ἀμνὸς, ἐπὶ ξύλου Τρισμάναρ, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾶ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Στιγμάτων Μάρτυρας καλλοναῖς, ὠραιότατος ὥφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾶ, χαριστηρίους φωνᾶς, ἀναμέλπων. τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὕκλειαν ζητῶν, μεγαλόφρονι γνώμῃ, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφὲ, καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυρας ἐταπείνωσας.

Ε'θέων φύλαξ πεφυκὼς, προσταγμάτων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὄδον, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαΐας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράινωσεν αὐτὴν, βοῶν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἡχος δ. Ταχὺ προκαταίλαβε.

Ο' Μάρτυρας Βασιλεῖος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἀδικον· ἔθεν ἀθανασίας, ἀληθοῦς οἶξιν. Τοῦτον οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ήμῶν, Θεοτοκίον.

Ε'κανίσας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θυτὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ

διανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σαυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

·Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Xριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, η σεπτὴ Ἔκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.

Iδὼν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη ὁ δυσσεβής, Μάρτυς κατεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς, ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Sοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶν, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκην στέφανον ἀπειληφας.

Tαθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, τανυθεὶς Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Oὐ δύσω δαιμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἴδη ὁ ἵερος, ἔκραζε Βασίλειος· ἔνα Θεόν ὄμολογῶν, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Tρυνῶ σε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δὶς ἦς βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

·Ωδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

Tῷ θείῳ φέγγει σου αἴγαθὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Sιδήρου βάρει κατακαμφθεῖς, ὡς τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστε τραχηλιάσαντα, ἔχθρὸν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Mετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περικείμενος δεσμᾶ, τόπους ἐκ τόπων διέδραμες, τούτοις ὡς ὄρμίσκοις ὠραιίζόμενος, Βασίλειε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Aιμάτων ρέυμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώσας ἀληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἐνδοξεῖ,

νίκης τε διαδημα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαίρων Βασίλειε.

Pωσθεῖς τῇ χάριτι τῷ Σταυροῦ, ἥνυσσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὁδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τῇ τρίβῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαίρων Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Tὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς ιτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

·Ωδὴ σ'. Ὁ Εἰρμός.

» **T**οῦ βίου τὴν θαλασσαν, ύψημένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὑδίω λιμένι σὺ προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Tψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξες ἔχθρὸν, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξεῖ, καὶ πρὸς Θεόν μετέθης νικητικῶν, στεφθεὶς διαδήματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Sταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σὲ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, αἰνητήθης ἐν ἔντλῳ καρτερικῶν, ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σοῦ τοῖς τραύμασιν.

Eδέσμεις δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε ἀπόλυτες δὲ ἐνδοξεῖς τῆς σαρκὸς, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Tρυνῶ σε Πανύμνητε, ἥν ύμνοῦσι στρατιαὶ, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πάνη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον "Ἄχραντε, καὶ πυρὸς αἰώνιου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου".

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Γερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγιουρανῶν Ἔκκλησίας.

Στίχοι.

Σώκην Προφήτης εἶπεν ἀλγεῖν κοιλίαν·

Τετρημένην δὲ Μάρτυς ἀλγεῖν οὐκ ἔφη.

Εἰκαδὶ δευτερίη Βασίλειος ἐτρήθη σούβλαις.

Oὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Ιουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορούνου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβύτερος ὡν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἔκκλησίας. Διαβλήθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ἔντλου ἀναρτάται, καὶ τὰς πλευρὰς ἔζεται, καὶ τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὕτης τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ἔζεται, καὶ σιδήροις πεδήθεὶς τῇ φρουρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ημέρας δέ τινας, τῷ Ἀποστάτῃ, διερχομένῳ τῆς Ἀγκύρανῶν, προσδι-

γεται δέσμιος ὁ "Ἄγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλα-
βεντίῳ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὁ καὶ θάττον ἐπληροῦστο·
καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέπτων, καὶ τῶν ὅπισθεν ἔμ-
προσθεν, καὶ τῶν ἔμπροσθεν ὅπισθεν, κατὰ τῶν ὕμων τοῦ
Μάρτυρος χρεμαμένων, λῶρον ἔνα ἀποσπάσας ὁ ἀδάμας,
ἔρριψε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος· ὁ δὲ, πυρωθείσαις
σουθλαῖς κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ διατρῆσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ νῶτα καὶ πάσας τὰς ὄρμονίας· οὗ
γενομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ "Ἄγιαι Μάρτυρες, Καλλινί-
κη καὶ Βασιλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλινίκη τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ,

Ταὶς Καλλινίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Δροσίδος,
Συγατρὸς Τραϊανοῦ τῷ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν
αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσὶς ἀπῆλθεν εἰς δρόσου τῆς τῷ μύρᾳ,

Ως ἐν Λιβαίνου Κανονικὴ πρὸς πόλον.

Ο' Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἑκάστην τοῦ ζῆν ὑπεξάγων
τοὺς τὸν Χριστὸν ὄμολογούντας, τὰ τούτων τίμια
λείψανα ἐν ἀσέμνοις καὶ βεβήλοις τόποις ἐναπέρριπτε.
Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἥσαν γυναικεῖς πέντε ἐν Ἀσκητηρίῳ τινὶ, Κανονικαὶ καλούμεναι, καὶ τὰς ἐντολὰς
τοῦ Θεοῦ τηροῦσαι, καὶ ἔργον μετὰ τῶν ἄλλων ἀπαραι-
τητον ἔχουσαι, τὰ τῶν Ἁγίων λείψανα μύροις καὶ ὁθο-
νίοις περιστέλλειν, καὶ ἀποτίθεσαι ἐν τῷ αὐτῷ Ἀσκητη-
ρίῳ. Τοῦτο μεμαθηκεῖ ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ Συγά-
τηρ Δροσὶς, οὕτω καλουμένη, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς Γυ-
ναιξὶν, ἔχοσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτιμους, τῶν κου-
βικουλαρίων (κατακοιμιστῶν) ὑπνῷ συσχεθέντων, ἀξιού-
σα συναπελεῖν αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἁγίου.

Ἀδριανὸς δὲ τις, σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μυήστωρ
τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτορ δέσποτα, λέγει τῷ Βασιλεῖ,
καλευσον στῆναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοθα-
νῶν, ἵνα γνῷμεν τίνες εἰσὶν οἱ τὰ σώματα αὐτῶν ἀπο-
συλοῦντες. Ο δὲ ἐπέτρεψε τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυ-
πνήσαντες οἱ φύλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς
Γυναικας, ἀμα τῇ Συγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδη, καὶ
πρῶτας ἀναγαγάγοντες, παρέστησαν αὐταῖς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν
δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξέστη· καὶ ταύτην μὲν
προσέταξε φυλάττεσθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἶπες μετάμελος γέ-
νηται. Ἐνεκα δὲ τῶν πέντε Γυναικῶν Κανονικῶν, ἐκέ-
λευσε κατασκευασθῆναι χώνην μεγάλην, καὶ ἐμβληθῆναι
ἐν αὐτῇ τὰς ἱερὰς Γυναικας, καὶ σὺν αὐταῖς χαλκὸν ἴκα-
νὸν, ἐφ' ὃ, διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀμφοτέρων, ἀναμιγῆναι
τὸν χαλκὸν μετὰ τοῦ χοὸς τῶν Ἁγίων Γυναικῶν· καὶ
διὰ τοιούτου χαλκοῦ κατασκευασθῆναι πυθμένας τῶν χαλ-
κείων τοῦ ἐκ καινῆς ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ
ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἀπολλωνίων ὀφείλοντος ἀναφῆναι, καὶ
ἐγκαινισθῆναι εἰς Θεραπείαν τῶν ὄμοφρόνων αὐτοῦ Εἰδω-
λοκατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύ-
ρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθη τὰ χαλκεῖα· καὶ ἀνάφαν-
τες τὸ λουτρὸν, ἐκτίνεται πανταχοῦ λέγοντες· "Οσοι φίλοι
τῶν εὐμενῶν θεῶν ὑπάρχετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου
λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐθέως συνέτρεχον ἀπαντες. Ο
πρῶτος οὖν ὄρμήσας εἰσέλθειν, ἐν χρῷ τῆς πρωτης θύρας
τοῦ λατρευτοῦ γενομένος, χαμαὶ πεσὼν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν,
ώσαυτας καὶ σοι μετ' ἐκεῖνου προσήγγισαν· οὐδεὶς γάρ
τὴν πρωτην θύραν εἰσέλθειν ἤδυνεθη. Τότε δὲ μεμαθηκ-
είμενος, Εἴπατε μοι, φησὶ, μήπου ἀρά παρὰ τῶν Χρ-

ιανῶν μαργείατις γέγονεν; Οἱ δέ εἶπον· Οὐχὶ Βασιλεῦ,
ἄλλα τὰ γενόμενα χαλκεῖα ἐκ τῶν λειψάνων τῶν Κανο-
νικῶν ἐκείνων Γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσον οὖν
ἔτερα χαλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἔξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ
τούτου γενομένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευ-
σον Βασιλεῦ, τοὺς προτέρους πυθμένας τῶν χαλκείων ἀ-
ναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι ἐξ αὐτῶν στῆλας γυναικεῖας
γυμνᾶς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρὸς ὅνειδος
καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημοσίῳ λουτρῷ τῆς Βασι-
λείας σου αὐταῖς στῆναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ὁ Βασιλεὺς,
καὶ γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐ-
τὸς καθ' ὑπνους πέντε ἀμνάδας ἀσπίλους, νεμομένας ἐν
παραδείσῳ, καὶ ποιέντα φοβερὸν ποιμαίνοντα αὐτάς, καὶ
λέγοντα τῷ Βασιλεῖ· Παρανομώτατε καὶ ἀσεβέστατε Βα-
σιλεῦ, ὃς σὺ ἐνόμισας ἐξ ἀτιμίας ἴσταν, ὁ καλός καὶ
ἀγαθὸς Παιμὴν ἀπὸ σου ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ,
εἰς ὃν μέλλει καὶ ἡ Δροσὶς, ἡ ἀσπιλὸς ἀμνᾶς, καὶ σοῦ
Συγάτηρ, ἐλθεῖν.

Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη ὁ δυσσεβῆς, δτι μετὰ
Σάνατον αἱ "Ἄγιαι Γυναικεῖς κατήσχυναν τὰς βουλὰς αὐ-
τοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιβάνους ἀναφῆναι ἐξ ἐκατέρου
μέρους τῆς Πόλεως, καὶ πυροῦσθαι ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας·
προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις, τύπου
βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχουσαν, καὶ περιέχουσαν οὐ-
τῶς· "Αὐδρες Γαλιλαῖοι, οἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυ-
νοῦντες, ψύσασθε ἑαυτοὺς μὲν πλείστων βασάνων, ἡμᾶς
δὲ κόπων· καὶ ἔκαστος ὑμῶν βαλέτω ἑαυτὸν ἐν οἰφόπη-
ποτε κλιβάνῳ ἀκωλύτως ἀν αἰρεθῆ· Τοῦ τοιούτου οὖν δια-
κωδωνηθέντος προστάγματος, ἀκούσασα ἡ τοῦ Θεοῦ δούλη
Δροσὶς, ὅτι ἔκαστος τῶν Χριστιανῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ
καὶ πίστει, ρίπτουσιν ἑαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατεί-
νασσα τὸ ὅμιλα εἰς οὐρανοὺς, εἶπε· Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ
Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὸν Σέληνά ἔστι σωθῆναι με,
καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μανιώδην Σφρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ
πατρὸς, αὐτός μοι συνέργυσον ακριβοῦνται τοῦ νυμφῶνος Ἀ-
δριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ὅπερ
αἱ πέντε Κανονικαὶ, αἱ ἐμὲ ὀδηγήσασαι εἰς τὸν φόβον
σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεῖ ὑπνῷ τοὺς ἐμὲ φυλάσσοντας,
ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἶποσα, καὶ τὸ Βασιλικὸν σχῆμα ἀποθεμένη,
ἐξῆλθεν ἀφορητὶ, μηδενὸς οὐσίαντος· Ἀπερχομένη δὲ, ἐφ'
φίριψαι ἑαυτὴν εἰς ἓν τῶν κλιβάνων, διενεύότη καθ'
ἑαυτὴν λέγοντα· Πῶς ἀπέρχεμαι εἰς Θεόν, μὴ ἔχουσα
ἔνδυμα γάμου, Βαπτίσμα μὴ λαβοῦσα, καὶ διὰ τοῦτο
ἀκάθαρτος οὖσα; ἀλλὰ Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύ-
ριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ἰδού κατέλιπον τὴν βασιλείαν μου διὰ
σὲ, ἵνα με κατασκηνεῖς θυρωρὸν τῆς βασιλείας σου· εὐ-
οῦν ὁ δὲ ἡμᾶς βαπτισθεῖς, βαπτισόν με ἐν Πνεύμα-
τος Αγίω. Καὶ ὡς ταῦτα εἶπεν, ἐκβαλοῦσα ὅπερ ἐβάσταζε
μύρον ἐκ τοῦ χιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείψασα καὶ ρίψασα
ἑαυτὴν εἰς ἓν τῶν καμαροειδῶν λάκκων, ἐβαπτίσατο, εἰ-
ποῦσα· Βαπτίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσὶς εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Αγίου Πνεύ-
ματος· καὶ φυλάξασα ἑαυτὴν ἡμέρας ἐπτά, μετελάριζεν
τροφῆς Ἀγγελικῆς. Φιλόχριστοι δὲ τινες εὔροντες, καὶ πα-
ραμείναντες, ἔμαθον τὰ περὶ αὐτῆς, οὕτω πάντα αὐτῆς
διηγησαμένης. Τῇ δὲ ὄγδόῃ ἡμέρᾳ προσευξαμένη, ἐφ' ὃ τί
ἄρα διαπράξασθαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σὺ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ελέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς· Αμήν.

Φράζ. Ο Είρμος.

* **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
* **Δ**αγγελος τοῖς ὄσιοις Παισι· τοὺς Χαλ-

» δαιόυς δὲ ιαταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος,
τὸ σκότος τῶν ιολάσεων διελήλυθας,
γεγονώς ἡμέρας κοινωνὸς, Σοφὲ ἀνεσπέρου,
καὶ βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Hδρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, θεό-
φρον ἡ ιαρδία σου, οὐ σεσάλευται, πει-
ρασμῷ ἀνέμοις Ἀθλητᾷ, βοῶσα τῷ πάντων
λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Mωραινόμενος ὁ Γύραννος προστάττει σε,
λωροτομεῖσθαι· Ἐνδοξε, καὶ ως ἄσαρκον,
ὑπομένοντά σε καθορῶν, συνῆκεν οὐδόλως ἐκ-
βοῶν· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ω'ς χρυσὸς ἐν τῇ ιαμίνῳ τῶν ιολάσεων,
εἴξελαμψας πυράμενος, καὶ ἐνσφράγισμα,
παθημάτων θείων γεγονώς, ἐθόας Βασίλειε
σοφέ· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Pαρθενίαν μετὰ τόνον ἀδιάφθορον, Παρθέ-
νε διαμένουσαν, ιατανοοῦσα, τῷ ἐν σου
τεχθέντι ὑπέρ νοῦν, ἐθόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ·
Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ ή. Ο Είρμος.

» **E**'κ φλογὸς τοῖς Όσιοις δρόσον ἐπήγα-
» σας, καὶ Δικαιού θυσίαν ὅδατι ἔφλε-
» ξας· ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μόνω τῷ
» βούλεσθαι. Σὲ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τὰς
» αἰῶνας.

O'λικῶς πρὸς τὸ θεῖον ἀνατεινόμενος, τοὺς
τοῦ σώματος πόνους ὅναρ λελόγισαι·
ὅθεν πρὸς ζωὴν μακαρίαν καὶ ἄπονον, Μάρτυς
αἴθλοφόρε, γηθόμενος μετέθης.

Nευρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
σπαραγμὸς ὑποφέρεις σαρκὸς σερρότατα,
καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνίγεις ἔχθρὸν,
ρείθροις σῶν αἱμάτων, Βασίλειε τρισμάναρ.

O' βασίλειος ιόσμος τῆς Εκκλησίας Χριστοῦ,
τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος τὸ ἀπεικόνισμα,
Μάρτυς ὁ στερρὸς, τῶν πιστῶν τὸ ιραταίωμα,
ὕμνοις εὐφημεῖσθω, Βασίλειος ὁ μέγας.

T'περιόσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον,
οὐρανῶν Βασίλειαν, στέφος ἀμάραντον,
ἄλυπον ζωὴν, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον, Μάρτυς
μετὰ τέλος, εὐρεῖν ιατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Sωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται, διὰ σοῦ
Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γὰρ ἡμῖν,
τὸν Σωτῆρα ἐκύπτας· ὃν ὑπερψῆμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ί. Ο Είρμος.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἴδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μαῖ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαις σε μακαρίζομεν.

I'δεῖν 'Αγίων τερπνάς λομπρότητας, ἀπολυ-
θεὶς σαρκὸς, ιατηξιώθης Πανόλβιε, καὶ
Ἀγγέλων συνήθης στρατεύμασι, μέλπων ἀεὶ^{τούτοις} "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Τριάς, η παν-
τουργὸς καὶ παντοδύναμος.

Ω'ς φῶς Παμμάναρ, ως μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
ρανῷ Χριστοῦ τῆς Εκκλησίας ὄρώμενος,
ταῖς τῶν ἀθλῶν φεγγοβόλοις λάμψει, καὶ θαυ-
ματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων
ιαταυγαζεῖς, τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Sαυτὸν τῶν ἀθλῶν ταῖς ὠραιότησι, πανευ-
κλεῶς θεόθεν Ἀθλοφόρε ὠραῖσσας, καὶ
Χριστῷ τῷ ὠραιώ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
σύνης, νῦν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, οἱ πε-
στοὶ ἐπαγαλλόμενοι.

H' γῇ τῇ θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ
Βασίλειε καὶ θείου σου σώματος· τῶν
Δικαιῶν ἐσκίρτησαν πνεύματα, μέσον αὐτῶν
τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ὧν πάν-
των μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Fρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεός
γὰρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ὁ τικτόμενος·
ὄν ἐκέτευε φρικτῆς ιολάσεως, πάντας τοὺς ἀ-
διστάκτῳ πίστει τιμῶντας σε, Μῆτερ ἀπειρό-
γαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ ΚΓ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

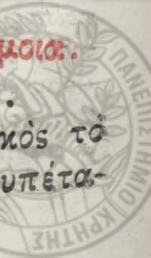
Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ
τῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἐνατὸν ἐνενήκοντα
ἐννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

"Ἔχος δ." Οι γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

H'δονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τὸ
δυσήνιον, τῷ κημῷ μακάριε ικανηπέτα-

ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, νικήσας ὡς ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἔχθρου, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ θείῳ, Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

A'ναλάμψας ὡς ῥέλος, εἴς ἑώας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἀπασαν κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ὡς ἀστέρων φαεινῶν, ὀπαδῶν· μεθ' ὧν ἥθλησας, καρτερώτατα, διὰ ξίφους τυμθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότου, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενοι.

O'ν λιμὸς θδὲ κίνδυνος, θ γυμνότης θ μάσι-
γες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὄντως θάνατος,
ὑμᾶς ἀγάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγαστοι·
ἄλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι,
ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῃξιν θρανί,
Βασιλείας Ἀθλοφόροι, στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Mετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρ-
μακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά
μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρέυματα, καὶ ὥρας
τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδειά-
στου τε κρίσεως, σύμοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν
ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν
τρόμον, καὶ θείας τευχασθαι χάριτος.

"**Η Σταυροθεοτοκίον.**

Tὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔ-
βλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο,
καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Κιέ ποθεινότατε,
πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτίθης μαιρό-
δυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σὺ
Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα,
τὸ σὸν εἶχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν ταξίν.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὐ ή Ἀκροστιχίς:

Nέκτης σε μέλπω τὸν φερῶνυμον μάναρ. Ιωσήφ.
Ωδὴ α. **Ἡχος δ. Ο Είρμος.**

Hαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, αἰθρόχοις
ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴν
τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Nικήσας ἀσκητικοῖς παλαιόσμασι, τὸν κα-
κομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης καλλο-
ναῖς· καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπέρ ἡμῶν
δεούμενος, "Οσιε Νίκων τῶν τιμώντων σε.

I'σχυϊ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαν-
τος, δυναμωθεὶς ἡρίστευσας τὸ πρὶν, ἐν
πολέμοις Μακάριε· καὶ νικητὴς γενόμενος, Χρι-
στοῦ προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Kοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὅμιλος, μακαριώ-
τατος, τῶν μαθητῶν σου πρότερον Σοφὲ,
λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς
παλαίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

H πύλη τῆς πρὸς ὑμᾶς σου Κύριε, συγκα-
ταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἡλιον καὶ Φῶς,
μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγένυκε,
διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον.

Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

"**E**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ ιράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε,
καὶ παταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Sτρατείαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος σρα-
τὸν ἔνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὥπλισας,
πρὸς τὰ τῆς ἀθλήσεως σκάμματα.

Sταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε
τὸ πρὶν ἔσπευσας, αἰθλητικαῖς μάστιξι,
φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Eώς ὡσπερ ἀστήρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς
δυσμᾶς ἐφθασας· ὅθεν θανὼν ἔδυσας,
καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν εξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Mαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, ἀπεικονίσατο
σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκὼς Κόρης σε,
εἴς ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

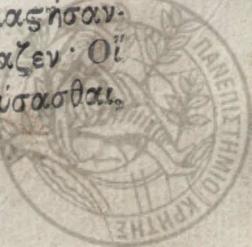
Καθίσμα, Ἡχος γ. Θείας πίστεως.

Fῶς ἐπελαμψε σοῦ τῇ καρδίᾳ, θείοις ρήμα-
σι τῆς σὲ τεκούστης φωτισθεὶς δὲ τῷ Βα-
πτίσματι "Οσιε, τῶν Μοναστῶν κατελέγης συ-
στήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστήρ ἐχρημάτι-
σας, ἐπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἵνετευ,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Θεοτοκίον.**

Hεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πά-
γκαγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγ-
γέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπέρ πάντας ἐμὲ γάν-
γενόμενον, ρέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμα-
σιν, ἀποκάθαρον, πρετερεῖῶν σὺ εὐθέοις νάμασι,
παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

"**Η Σταυροθεοτοκίον.**

H' αἱμαντος Ἀμνὰς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη
κρεμάμενον, τὸν εἴς αὐτῆς ἀνθεδίνως βλαστήσα-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦτα ἐκραύγαζεν· Οἱ
μοι τέκνον μα! πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀγνθρωπον.

‘Ωδὴ δ’. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰνότως κραυγάζεται·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ενηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν
βασάνων ρεύματα ἄτρωτος διέβης, Νίκων
ἀξιάγαστε, καὶ νίκης τὸν στέφανον, Μάρτυς
επαξίως ἀπειλήφας.

Λαμπροτάταις διαπρέπων ἀνδραγαθίαις,
ὡς ἀσκητὴς ἡγώνισαι, πάθη θανατώσας,
πρότερον τῷ σώματος, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τὰς
δαιμονικὰς τρέπων φάλαγγας.

Παρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, τῷ
δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου,
εὔκλεισαν ἀθάνατον, εἰλήφατε ψάλλοντες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.
Θεοτοκίον.

Ως ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως ἀνωτέραν, ὁ
Ποιητὴς ἡγάπησεν, ὡς Παρθενομῆτορ, δει-
ξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἢν καὶ λιτανεύσῃ, δῆμοι
Ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

‘Ωδὴ ἐ’. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριε μόνος, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐν ζοφώδους ἀ-
γγοίας, τοὺς πίστεις ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέ-
σεσι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχες, τῷ Σταυ-
ροῦ ἐν πολέμοις, μνούμενος τὰ ιρείτονα.

Οβίος σου φωτὶ ἀρετῶν πυρσευόμενος, τὴν
ἀθλησιν ὥσπερ οἴσμον, εὐπρεπέστατον
ἔχει, Θεόφρον παντεβάσμιε.

Νόμοις θεαρχικοῖς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυ-
ρες, ἡρίστευσαν, καὶ ἀνόμους, θεϊκὴ συμ-
μαχία, ἀνδρείως ἐτροπώσαντο.
Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγα-
σμα, ἐγέννησας ὑπὸ χρόνου, ἀγαθότητος
πλούτῳ, γενόμενον Πανάμωμε.

‘Ἄδης’. Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐν Δαιμόνων λύθρῳ
κεναθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐν τῆς πλευρᾶς
σου ρέυσαντι αἷματι.

Εώς, ὡς πολύφωτος ὥρμησας ἥλιος, ὥσ-
περ ἀστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν
ἐπαγόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτῖσιν ὑμῶν
ἐφωτίσατε.

Ράνισι, τῶν αἵματων σου Μάρτυς κατέκλυ-
σας, πολυθεῖας θαλάσσας, καὶ βυθῷ ἀ-
γώνων ἀπέπνιξας, τῆς κακίας, τὸν δεινὸν εὑρε-
τὴν καὶ παμπόνηρον.

Ως κρίνα, ἀρετῶν ἐν λειμῶνι ἤνθησατε, καὶ
ὡς ἥδυπνοα ρόδα, τὰς ήμῶν καρδίας μυ-
ρίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροις θεό-
πνευστοι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τῷ Θεῷ καὶ παλάτιον ἔμψυχον, τῶν
Ἀθλοφόρων χορεία, ἐπιγνῶσα Δέσποινα
λιτανεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ
ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἅγιου
Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν,
εἰκατὸν ἐννευηκονταεννέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εύτρεπτίζει σοι Νίκων,

Βραβεὺς στεφάνων· θνητηνε λοιπὸν τῷ ξίφει.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει ιράτα δῶκε.

Eἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ενὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων
Διὰ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Οὗτος ὁ Ἄγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυ-
τιλιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας
όρμωμενος, ὡραῖος τὸ κάλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρός, καὶ
φοβερὸς ἐν πολέμοις, πατρὸς μὲν Ἐλληνος, μητρὸς δὲ
Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ
σφοδροῦ ἀγῶνος ἐνστάντος, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσεων
ὁ μακάριος μνησθεὶς, καὶ βαθὺ στενάξας, καὶ, Κύριε
Γῆσοῦ Χριστὲ βούθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ
τιμίου ἐανπὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων
ἔλαύνει· καὶ οὓς μὲν μαχαίρᾳ παίων, οὓς δὲ δόρατι
βαλλων, οὐ πρότερον ἀνηκεν, ἔως οὐ πάντας ἐτροπώσατο,
καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων,
ἐπεὶ κατὰ ρόῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προῦβην, μετὰ πάν-
των καὶ αὐτὸς τὸν ἴδιον οἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῇ
μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνστα-
τινουπόλεως ἔπλει.

Φθάσας δέ τινα Νῆσον, καλουμένην Χίον, προσβάλλει
τῷ ταύτης ὅρει· καὶ ἐπιμείνας ἡμέρας ἐπτά, καὶ υπ-
οστείας καὶ ἀγρυπνίας καὶ προσευχαῖς σχολάζων, εὐαγ-
γελίζεται ὑπὸ Ζείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγαλὸν
μετὰ τῆς ράβδου, ἦν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανεῖς. Καὶ κα-
ταλαβὼν τὸν αἰγαλὸν, καὶ εὑρὼν πλοῖον, ἀνηλθεν ἐπ’
αὐτῷ, καὶ διὰ δύο ἡμερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου
ὅρος. Καὶ κατὰ συγκυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν
σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς,
ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὁ αὐτὸς κατώκει σπήλαιον· καὶ κα-
τηγόρησας αὐτὸν, εἰς τὸ τοῦ Λαγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὅ-
νομα, μεταδοὺς αὐτῷ καὶ τῶν Ἀγίων Μυστηρίων· καὶ με-
τὰ χρόνους τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἐπειτα Ἐ-
πίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὴν προστασίαν
ἀναδεξάμενος, ἐκάποδιν ἐννευήκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν,
εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἔρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰτα-
λίαν ἀπαίρει· καὶ τὴν μητέρα Ζεασάμενος, καὶ θαυμα-
σαν αὐτὴν κηδεύσας, τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ
τὸ τοῦ Ταυρομενίου ὄρος οἰκεῖ μετὰ καὶ ἄλλων ἐνεά-

Ο' δὲ Ἡγεμών, τὰ κατὰ τὸν "Ἄγιον μαθὼν, αὐτίκα παρέστησεν ἀπαυτας ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἑδάφους τείνονται, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖον τελειοῦνται τῷ ξίφει. Ο' δὲ "Ἄγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν υποκαίεται, καὶ υποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖον, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτεμνεται· καὶ αὕτως ἐπληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ο δειγὸν οὗτος εἰςτορῶν σπαθιφόρος,
Οργῇ κατοῖσαι τὴν σπάθην Δομετίου.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ήμᾶς. Αμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Αθραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τὸν πέρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς Θεόφρον τοῖς αἰνισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολάς, τῶν δαιμόνων ἀπωθουμένος, Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεός μου ιραυγάζων καὶ Κύριος.

Μετὰ τὸ τέλος, ἀπορρίψεν σου σῶμα Μάρτυρος ιρυφῆ, θείας ἱαμάτων πέμπον μαρμαρυγάς, ἀπελαύνει λώβην δαίμονος, τοῦ σὲ καταδηλοῦ, διὰ θείας ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Ολος ταῖς θείαις, ἐνηδυνθεὶς Παμμάναρνεύσεσι, σῶμα αἰνισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γάρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

Νομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Μή διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὅλως τὴν σὴν, Λόγος τὸ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν αἰοίδιμον, Θεοτόκον ἀγνήν σε ηηρύτοντα.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔρασται, Παῖδες ιραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄντακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων

(*) Τὰ κειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἔσχατον τοῦτο καλούν, διὰ τοῦτο ποιήσαντος δύναμιν.

νάμασιν "Οσιε, καὶ ἀθλήσεως ἐν αἷμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, πασταδα νῦν κατοικεῖς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κόσμος Ἀσητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης "Οσιε· ἐν ἀμφοτέροις γάρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενος, καὶ ιραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἷμασι κατήρδευσας ψυχᾶς, πρὸς ζῆλον ἐν θεον, ἐγείρας "Οσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἐπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσαν ἐν σοὶ τὴν ιλησιν δειξας, βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὸν ιλοιόν μου τὸν βαρὺν, τῶν παραπτώσεων, ἢ ἀνορθώσασα, Ἀδάμ τὴν ἐκπτωσιν "Αχραντε, τῇ κυήσει σου πανύμητε, καὶ φωταγώγησον βοῶν ἐν ιαθαρῷ λογισμῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ Σ. Ο Είρμος.

Λίθος ἀχειρότημπος ὄρυς, ἐξ ἀλαξεύτες σε· Παρθένε, αἱρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Γέδε σε στιγμάτων τῷ ιαίλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ μαρτυριῶν σε αἷμάτων, ὁ στεφοδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

Ως περικαλλής σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστὴ ἡ ἀθλησις, τοῖς οὐρανοῖς σε συνάψασα.

Σὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὑψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένοι, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, αἱτινοβόλοις λάμψει, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

Πρῆθης πρὸς μονὰς αἱκράτες, χορὸν διπλῆς ἐκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφοδότῃ· μεθ' ὧν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ιερὸν υμῶν μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ὥφθης, τοῦ δὲ ήμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγώγησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον πάναγνε, Παρθενομῆτορ καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυτος.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπερχείας
Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ι.
καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δῖς, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριώ-
διου, καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'.

Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κειρυμμένον μυζήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώ-
ριστον, Γαβριὴλ πισεύεται ὁ Ἀρχάγγελος·
καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον,
καὶ οὐαλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλη-
σιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ, Χαῖρε ἐτο-
μαῖου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγου, σοῦ ταῖς λαγό-
σιν εἰσδέξασθαι.

Δις.

Φωτοφόρον Ηαλάτιον, ἥτοι μάσθη σοι Δέσπο-
τα, ή νηδὺς ή ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος·
δεῦρο πρὸς τόπο τοῦ ιατάθη, οἴκτείρας τὸ πλάσ-
μα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρα-
τούμενον τοῦ αἰλαστορος, καὶ τὸ οὐάλλος τὸ
πρώην αἰπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη, προ-
σαναμένον ιατάθασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμη-
τε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται καὶ βοήσει σοι·
Χαῖρε ιατάρας λυτήριον, πεσόντων αἰνόρθωσις·
χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα·
χαῖρε ἔμψυχε, τῷ Ἡλίου νεφέλην ὑποδέχου, τὸν
ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκησαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ ιεχαριτωμένῃ
σήμερον· Χαῖρε οὐαλήμφευτε Κόρη καὶ ἀ-
πειρόγαμε· μὴ ιαταπλαγῆς τῇ ξένη μὲν μορφῇ,
μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφις ἐξηπά-
τησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοι τὴν
χαράν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύ-
ριον "Ἄχραντε.

Εἴσοδος, τὰ Ἀναγγώσματα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀνο-
λουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον. Ὅχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια,
τὴν προεόρτιον ἄσαι προτρέπεται· ἵδου
γάρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ ιομί-
ζων τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσεται·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰ δὲ οὐ τελεῖται Λειτουργία, φάλλομεν εἰς
τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, οὗτον βούλει.
Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἱ γ'. μεγαῖται με-
τάνοιαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οι Κανόνες ὁ Προεόρτιος, καὶ τὸ Τριώδιον,
εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ο Προεόρτιος Κανὼν, εἰς 5.

Ηοίμα Γεωργίου· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ὅχος δ'. Ο Είρμος.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ
τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Οκόσμος περιχαρῶς εὑφράνθητι, ὥσπερ
αἰσθόμενος (*), τὴν τοῦ Κυρίου κάθιδον
ἐν σοί· διὰ σπλάγχνα ἐλέους γάρ, εἴς οὐρανοῦ
ιατέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωματούμενος.

Ιδού σοι τῇ Βασιλίδι στέλλεται, θεῖος Ἀρ-
χάγγελος, τοῦ Βασιλέως πάντων καὶ Θεοῦ,
προμηνύσαι τὴν ἐλευσιν, καὶ προσφωνήσει Χαῖ-
ρε σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ Προπάτορος.

Ηστάμνος ἡ φωταυγὴς καὶ πάγχρυσος,
διευτρεπίσθητι, πρὸς εἰσδοχὴν τοῦ μάννα
τῆς ζωῆς· ἐπὶ σὲ γάρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς
Αγγέλου σοι, ὑπερφυῶς εἰσοικιζόμενος.

Λαγόσι σοῦ τῆς Αγνῆς οἰκιζεσθαι, μέλλει
ὁ Κύριος, ὁ ιατοικῶν ἀεὶ τοὺς οὐρανός·
οὐρανῶσαι γάρ ἐρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ φύρα-
μα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσάμενος.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Ούκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
ιαυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεῷ· οὐ γάρ ἐσιν "Άγιος,
πλήν σου φιλάνθρωπε.

Γῆ τὰς ἀνάνθας, τῶν παθῶν λυπηρῶς ἡ βλα-
στήσασα, σηίρτα χόρευε· ἴδῃ, ὁ γεωργὸς
ὁ αἰθάνατος, ιατάρας ἐξαίρων σε, νῦν ἐπε-
λεύσεται.

Οθεῖος πάνος, ἑτοιμάζου Παρθένε ἀμό-
λυντε· ἐπὶ σὲ γάρ ὁ Θεός, ως ὑετὸς ιατ-
βήσεται, ξηράναι τὰ ρέυματα, τῆς παραβάσεως.

(*) Τὸ ἐνταῦθα, ὥσπερ αἰσθόμενος, ιαθώς καὶ ἐμ-
προσθεν, Ωδὴ ζ. Τροπ. β'. ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κό-
ρη, εύρισκεται σχεδὸν τὸ αὐτό καὶ εἰς τὸν Προεόρτιον
Κανόνα τῆς Μεταμορφώσεως, Ωδὴ Σ. Τροπ. α. ἐκ τῆς π-
νατέλλοντα νῦν προαισθόμενος. Άλλ' ἐκεῖνος ε-
στὶν ἀνώνυμος· δύναται τις ἀράγε εἰκάσαι εἰς δύο μόνον λε-
ξίσων, ὅτι οὐκεῖνος ποιημάστι τοῦ αὐτοῦ Τμηματικού, οὐ τι-
νος καὶ ὁ παρών, Γεωργίου δηλαδή, η Θεοφάνους;

Tόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζω. Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γάρ, ἐγγραφήσεται ἐν σοὶ, ὁ θεῖος λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Xρυσῆ λυχνία, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, αἰναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δὶς οὖ τῶν πακῶν ἡμῶν, σπότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Sήμερον ἀπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ Ἀγγελος· εὐλογημένη σὺ Αγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἄχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γάρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τῷ Προπάτορος. Διόσοι καὶ ἡμεῖς ἐνθωμένη· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» **E**παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως ιραυγαζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Tὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀνοῶν διάνοιξον τὰς θείας εἰσόδους· ἥδη γάρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Tῆς Προμήτορος τὸν ὅλισθον αἰνορθώσων, ὁ Λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα οἰκιζόμενος. Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Aἴθαι οὐκ σε προκυρόρευσε πάλαι Ὅρος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ωδὴ έ'. Ὁ Εἱρμός.

» **S**ὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· » φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφωδούς ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ως ἄσπιλε Ἀμνᾶς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα.

Pάθδος ἡ μυσικὴ, μετ' ὀλίγον αὐθήσειν, ως γέγραπται, θεῖον ἄνθος, Ιεσσαὶ ἐν τῆς ριζῆς, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Aγγέλου τῇ φωνῇ, πιλανθεῖσα ως ἄμπελος, πρὸς βλαστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Mέγιστη Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γάρ ἦν προέφης, ἐν γαστὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρας κεναθαρένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἴματι.

Xαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγελος φθέγγεται· τὴν γάρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σε, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὕα, παραβασει Παρθένε ἀπώλετε.

Oὐ φλέξει, μὴ δειλιάσῃς ὅλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γάρ βατός πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε.

Tὸ "Ορος, Δανιηὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐν σῇ γάρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτιμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἄψυχα ξόανα.

Eιρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τῷ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡτηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρᾶ συμβολίᾳ τοῦ ὄφεως.

Κοντόκιον Προεόρτιον.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Eπελεύσει Πνεύματος τῷ παναγίου, τῷ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Προεόρτια τῷ Εὐαγγελισμῷ τῆς Υπεραγίας Θεοτόκε· καὶ Μνήμη τῷ Οσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπῳ Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Tὴν σάρκα ρίψας, ως ἐλύτρον, Ἀρτέμων.

Oὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Eἰναδιάμφι τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον' Ἐδέμη. **O**ὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεῖς. Τοῦ δὲ μακαρίου Αποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλάγε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὀδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαιν ἔχουσι λιμήν σωτηρίος, χηρῶν καὶ ὀφραῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἱατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ καλῶς καταλύει τὸν βίον.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὄνοματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ, ὁ τοῦ τόπου Εὐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινων ἀλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος υἱκτὸς, καὶ τὰ ἔκεισε εἰδωλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξῆρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρω, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδῆλωσε τῷ Ἐπίσκοπῳ, λέγων· Εὕξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν. Οὐδὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδῆλωσεν, εἰπών· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐάν δὲ πιστεύσῃς τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Οὐδὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείφανον νόσου.

Οδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων Πόλιν, ως ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμονι, ἀκολουθούσητων αὐτῷ ἐλάφου μύο, καὶ ὄντας ἔξι, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἡγρευσας; Οὐδὲ· Τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἡγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἰ σὺ; Οὐδὲ Ἀγιος εἴπε· Ναι, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Οὐδὲ Ἀγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθεῦσητα ἔνα στρατεῖς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ· Οὐδὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβούσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Οὐδοῦλος τοῦ Θεοῦ Αρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἀγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων Πόλει, καὶ ἦμιν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκθαμβώσης γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Απελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθές ἐστιν ἡπερ ἡκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν διὰ ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἔξῃς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησί· Τίμησον τὸ γῆρας σου, ἄνθρωπε, καὶ θύσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἀγιος· Δέκα καὶ ἔξι χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὥκτω πρὸς εἴκοσιν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶς Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοηθείᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ὄμοιό σου δαίμονι ἐπιθύσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἥπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἀγιος εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔφη· Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, μὴ συγγάρησθης τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητi, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονὴν, ἵνα τελείως καταισχυνθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἀγίου, ἴδου καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπίσκοπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει· τῷ Κόμητi· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνῶθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γάρ ὅρεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὡμολόγησας Θεόν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ως οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον·

ἡ δὲ, ἀποπιδήσασα πλησίου τοῦ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδράσα, ἔφυγε ἔξω· τὸ δὲ ρίφεν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τὸν συγκαθέδρου καρπίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχήν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἀγιον ἐν τῷ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἔξῃς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἀγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἴδου ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὸν ἐκκαύσιν τοῦ λέβητος ἀπαγγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἐπιπλέοντας, πλησίον τοῦ λέβητος παρεγένετο. "Ἄφων δὴ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Αγγελοι, ως ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ως μηδὲ ὅστου ἀπολειφθῆναι· διπερ ἴδοντες οἱ στρατιώταις καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Οὐ δὲ Ἀγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξῆγαγεν ὑδωρ πολύ.

Τοῦτο ἴδων Βιτάλιος, ὁ Ἱερεὺς τῶν Εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοί, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἥλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἀγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ασίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις, καὶ ἐση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ Δαιμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοί ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Οὐ δὲ Ἀγιος ὀνάγρους ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγεῖς ὑπὸ θείου Αγγέλου, εὑρέθη ἐν φέρετρῳ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὀδηγήσας, ὑστερού κρατηθεὶς ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἵσχυν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,

Γίω Θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι ὄντω Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σωτῆρος ὄνταριθμος ἐτμήθη φάλαγξ,

Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὄνταριθμέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὀσιος Μαρτῖνος ὁ Θηθκῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς καλλιστα γῆρα Μαρτῖνε,

Θανὼν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ. Ο Ειρμός.

Ο διασωστας ἐν πυρὶ, τὸς Ἀβραμιαίς σε
Παϊδας, καὶ τοὺς Χαλδαιους ἀνελὼν,
οἰς ἀδίκως δικαιίς ἐνήδρευσαν· ύπερύμνητε
Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Η κιβωτὸς ἡ λογική, ἦν ὁ ἀληθής Νομοθέτης,
ἡγαπηκώς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν
μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ
σου γάρ τοὺς φθαρέντας ἀνακινίσει.

Προφητικὸς θεῖος χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθό-
μενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Αυτρωτοῦ,
εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζεισοι· Χαῖρε πάντων ἡ
λύτρωσις· χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία·

Μηδειλιάσης τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστί· φανερῶσαι σοι ἔνει Μυζήριον, τὸν Ἀγγέλοις απόφροτον, απειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ορᾶς τὴν κτίσιν τῷ ἔχθρῳ, πᾶσαι δουλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῖσαι δὲ αὐτὴν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσῃς.

'Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

» **X**εῖρας ἐκπετάσας Δανιηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκιῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἑρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Hκούφη νεφέλη τῇ φωτὸς, ἡ ἀπειρόγαμος, διευτρεπίσθητι· ἵδοὺ ὁ Ἡλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων ονκίας τὴν ζόφωσιν.

Aγγέλων ὁ πρώτος λειτεργός, προσεπαφίσι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοι· "Ἄχραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς Ἀγγελον, σαρκωθησόμενον ἐν σοῦ δὲ ἀγαθότητα· φῶ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

Oς ρόδον οἰλαδῶν καθαρὸν, ως κρίνον εὔσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλατεργός ἡμῶν Κύριος, νῦν ἥρασθησον τῷ οἰλάλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐν τῷ σῶν, αἰμάτων βούλεται, τὸ δυσωδεῖς, ὅπως διωξῃ τῆς πλάνης χρησότητι.

Pατρὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστὰς, ἐν σοὶ τὴν οἴκησιν, μέλλει ποιῆσασθαι, ὁ ὑπερθσίος Αὐχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιὰ αὐτῷ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασιλίσσαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνη πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **E**ὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφορίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλασήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Eὕα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὄλεθρον· σοῦ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς αἴθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Kλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι· Στρόνος ἥδη ἡτοιμάσθησοι, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ως ως Βασιλεὺς ὡραιότατος, καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Hράσθη τοῦ οἰλάλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ανθρώπων λυτρώσηται, καὶ οἰλάλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσηται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Hχώρα ἡ ἀσπρος Ἀγνὴ ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ως σῖτον καρποφόρου, βλαστάνοντα ἐν σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἀρτῷ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

'Εξαποστειλάριον. Γυναικεῖς ἀκούτισθητε.

Oς δῶρα προεόρτια, προσφέρομέν σοι Πάναγγε, φιλοπτωχείας τὸν πλητον, ἀγνείαν καὶ σωφροσύνην, ὑμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα, νηστείαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οὓς συμπράττοις Δέσποινα, καὶ ἀπαντας ἐποπτεύοις, εὐσπλαγχνως, ως Θεομῆτορ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'.

Gλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἥκουσεν ἡ Θεοτόκος ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι· "Ο εξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν ταξίν.

Περὶ δὲ τρίτην "Ωραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ φαλλομεν, κατὰ τὴν συνήθειαν, τὴν γ. "Ωραν, καὶ τὴν σ. καὶ μικρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν δ'. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἐσπεριγός ταχύτερον, διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος δ'. Ὁ εξ ὑψίστου κληθείς.

Kατοικτειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης, σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακρυπτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκηται σπεύδει, πρὸς ἣν ὁ μέγας ἥλθεν Ἀρχάγγελος, Χαῖρε προσφεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· γῦν μετὰ σου ὁ Θεός ἡμῶν· μὴ πτοηθῆς με, τοῦ Βασιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὗρες γὰρ χάριν,

ἥν ἀπώλεσεν, Εὕα τὸ πρὶν ἡ Προμήτωρ σὺ, καὶ συλλήψῃ καὶ τέξη, τοῦ Πατρὸς τὸν δόμοθσιον!

Εἴνος ἐστί σὺ ὁ λόγος καὶ ἡ θέα, ξένα σου τὰ ρήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελον· μὴ με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμῳ σύμπτος· λέγεις ὡς συλλήψομαι τὸν ἀπεριληπτὸν· καὶ πῶς χωρῆσει ἡ μήτρα μου, ὃν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ ιαλύθη, Θεὸν ἡ χωρήσασα, προτυποῦσα Παρθένε, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Εἰς Ναζαρὲτ νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τῷ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι· Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδῷ σὺ Θεὸν σαρκάμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον, δὶς εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὔλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος καρπὸς ὁ ἀνάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος α.

Τῷ ἔντω Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐν Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πτασμάτων αὐτῷ.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος πλ. δ. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχῶν τῶν ἀνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ οὐταπτάς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἔξ αἰώνος Θεὸς ἡγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο· δοῦλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρειμι ἀναβοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνὴ, μετ' ἐνπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποίαν προσεπαγγέλλῃ μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσῃς ἀνθρωπε, ὡς περ τὸ πρὶν, Εὕαν τὴν Προμήτορα, ὄφις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει ἀγνή ἐπὶ σὲ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παιδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασά-

λευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστιν, αἰγενεαλόγητος· οὗτος ὄφθεις, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ηὐδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ.

Τῷ ἔντω Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχαίγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὸν προελθεῖν. "Οθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν ἀφράστως εύδοκησαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α'. Εαν τύχῃ τῇ Γ. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἢ τοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. **Τ**ῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχου, καὶ προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μ. στήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὔαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προπηγασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποστελλάριον, δὶς. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοινωνικὸν, Μακάριον, οὓς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Σταυροῦ γ. καὶ τῆς Εορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Εορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Α' πολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Εορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτή τῆς Εορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Εορτῆς — Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Εορτῆς. Ωσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τῆς Εορτῆς. Η Τπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἡχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. ΟΝ. χύμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Εορτῆς, Εὔαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ο Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Εορτῆς. Α' π. γ. φόδης, Καθίσματα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,

τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Θ'. ωδὴ τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ. καὶ τῆς Ἐορτῆς γ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Τὸ ἀ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ, ὡς σύνθετες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἦμέραν ἐξ ἦμέρας, κτλ. Σῶσσον ἦμᾶς, . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆχαράν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἐορτῆς. Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτος.

§. 6. Τὴν Κυριακὴν ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἰδού δὴ εὐλογεῖ τε τὸν Κύρριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνὶ. Δόξα, καὶ νῦν, Σὴμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυτος· καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Ἐορτή.

Β'. Εὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ Ε'. τῆς Ἐβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὰς "Ωρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν σ. Ωραν, γίνεται Ἀπόλυτος, μὴ τελουμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἐσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ ἀπασα ἡ τῆς Ἐορτῆς Ακολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ημέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς, Ἄρχων τῶν ἀνωμεων. (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνὶ. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, ἐκ τρίτου. Απόλυτος, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Εὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερι-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Εκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἐορτῆς ταύτης, Τὸν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς α. ἢ τῆς β. Ἐβδομάδος, ὅπερ ἐξίν οἰδύνοτον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον ἐὰν τὸ Πάσχα παραταθῇ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἔσχατα ὄρια εἰσὶ, τὸ μὲν προϊμώτατον, ἡ κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ὄψιμώτατον, ἡ κε'. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως ἡ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἐορτὴ περιστρέφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτης τῆς γ. Ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαίησίμου, μῆδεποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὄριών τούτων.

νὸς τῆς Ἐορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἀπασα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον, Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἰ — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἄρχων τῶν ἀνωμεων ὁ θεός μεων. (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνὶ. Νῦν ἀπολύτεις· καὶ εὐθύς, Τῷ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Είτα πάλιν τὸ, Τῷ υπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυτος.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς· δὲ Ν. ὁ Κανὼν Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξιώτα τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Εξαποστειλάρια, καὶ Αἴνοι τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. δ'. Εὐφραίνεσθε σανοί οὐρανοί. (ὅρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἴνους.) Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ωδὴ γ'. καὶ ἔκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Αξιόνεστοι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Εὰν τύχῃ τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ε' ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς φάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἐορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριῳδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Ὁρθρου λέγεται τῆς Ἐορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἐσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, φάλλομένων, ὅσα διετάχθησαν Ἀρθρῷ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἔκει.

Ε'. Εὰν τύχῃ τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν φάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐσπέρας.

Ϛ'. Εὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Ἐβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἐν τῷ Προηγιασμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στιχους ισ'. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας δ βίος μου μετὰ πορνῶν (*) δέκα, κατὰ σειράν· είτα Προεόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται δ Γαβριήλ· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστένω, καὶ τὸ, Αξιόν εστι, φάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς σύνθετος.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἐσπέρας αὐτῆς, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Εορτῆς

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικὸν, κείμενον ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Εσπερινὸν τῆς κατ. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἀναφέρου τὰ κατὰ Ἀλφάβητον ταῦτα Προσομοία, λέγει ὅτι εἰσὶ ποιημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

τῆς ὥσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρῷ, ἀπασα αὐτῆς τῇ Ἀκολουθίᾳ.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, "Ἄρχων τῶν ἀνωδυνάμων· οὐρανοῦ. (Όρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ.) Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται τῇ α. στάσις τῶν Οἰκων. Είτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς τό. Ἀπό γ', φόδης, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ β. στάσις. Είτα φάλλεται τοῦ Κανόνος τῇ δ'. ε. καὶ σ'. φόδη. καὶ πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, τῇ ζ. η. καὶ θ. φόδη· καὶ μετ' αὐτὴν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ τῇ δ'. στάσις τῶν Οἰκων. Είτα τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον, Τὸ ἀπαίωνος σήμερον, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Γλῶσσαν τὸν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὸν Δειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου φόδη γ'. καὶ σ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀπαγγηνήσ. Καινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίου λήφομαι — Εἰ δομεν τὸ φῶς, κτλ.

Z. Εὖ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρῷ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, φάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Εορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρῷ υπετόθεν, φάλλεται τῇ Διτῇ τῆς Εορτῆς, ως σύνθετος, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν: Ἐξάψαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Αναβαθμοί, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὑρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλεῖαι καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθὺς τὸ, Τῇ Τπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ α. στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ β. στάσις. Είτα φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Εορτῆς εἰς σ'. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. φόδην, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτή· καὶ μετ' αὐτὴν, τὸ Καθίσμα, Οἱ Λόγιοι τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπειτα φάλλεται τῇ δ'. ε. καὶ σ'. φόδη. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐθόνησε προτυπῶν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ δ'. στάσις. Συναπτή, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οίκος τῆς Εορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ φόδαι τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Εορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Δειτουργίας, ως σύνθετος.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Αναστάσιμα δ'. τῆς Εορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Εορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Αναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Οσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἡχος

πλ. δ'. Εὐφραίνεσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Εορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρῷ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Οσίας, Ἐνσοὶ Μῆτερ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀρμόνου, Καθίσματα, τὰ Αναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, τὰ Τπακονή, οἱ Αναβαθμοί καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἡχου, κτλ. Κανόνες, οἱ Αναστάσιμοι καὶ τῆς Εορτῆς, Ἀπό γ'. φόδης, Κάθισμα τῆς Οσίας. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Οκτωήχου. Καταβασίαι, Αὐτοίξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Εωθινόν. ΟΝ. Δόξα, Τῆς μετανοίας ἀνοιξίαν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Η Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Αναστάσιμον, καὶ τῆς Εορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἴνους, Αναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Εώς ὧδε τὰ τῆς Εορτῆς, καὶ παύουσι πλέον. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἡχος α. Οὐκ ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Τπερευλογημένη πλούτος Μεγάλη· καὶ καθεξῆς τῇ θείᾳ Δειτουργίᾳ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

H. Εὖ τύχη τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου, τῆς Οσίας γ'. Δόξα, Ἡχος δ'. Γλῶσσαν τὸν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Αναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Οσίας, Ἡχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Απολυτίκιον Αναστάσιμον, τῆς Οσίας, Προεόρτιον, καὶ Απόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῇ Κυριακῇ πρῷ, τὸ συνήθη Αναστάσιμος Ακολουθία. Κανόνες, οἱ Αναστάσιμοι καὶ οἱ Προεόρτιοι. Εξαποστειλάριον Αναστάσιμον, τῆς Οσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Αναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἡχος α. Οὐκ ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Τπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς τῇ θείᾳ Δειτουργίᾳ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Εσπερινὸς τῆς Εορτῆς κατὰ τάξιν, ωσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρῷ, μόνη τῆς Εορτῆς τῇ Ακολουθίᾳ.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Εορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ φραντζή. Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, "Ἄρχων τῶν ἀνωδυνάμων· οὐρανοῦ (ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Εσπερινόν.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ πλούτῳ. Τὸ Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδοται τῇ Εορτῇ.

Θ. Εὖ τύχη τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Ημέρῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρῷ, φάλλεται ἀπασα τῇ τῆς Εορτῆς Ακολουθίᾳ κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ. ωραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στιχους ἱ, καὶ φάλλομεν τῆς Εορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ιδίομελον τῆς ἡμέρας δίς, Τὴν ψυχωφελῆ πλούτωσαν τες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ιδιόμελα δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πλού-

ρώσαντες Τεσσαρακοστήν, βούσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἡ λαρὸν, Προκείμενον τῆς ήμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, "Ἄρχων τῶν ἀνωδυνάμεων (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ.) Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ μηνὶ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ο δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ωδὴν ἐπινίκιον, φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

I. Εάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, "Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ωδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν Δ. ὥδην, ὁ Εἱρμός. Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, μετὰ τὴν Δ. ὥραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Δ. ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειράν, δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες... βούσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἡ λαρὸν, Προκείμενον τῆς ήμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἐορτῆς, κτλ. Ή συνήθης Στιχολογία καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ." Ἡχου. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. ΟΝ. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἐορτῆς εἰς σ'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ', ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξεω τὸ στόμα μον. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Δ. ώδη. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἐορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἴγιους, τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἡχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαυμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἐορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Εξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρᾶν μεγάλην. Κοινωνικὸν, Εξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτῷ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῇ ἐννάτῃ "Ωρᾳ, λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδοται.

IA'. Εάν τύχη τῷ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, εἰς τὸν Εσπερινὸν, φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ήμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρίχον. Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ', καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσα... βούσωμεν. Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν, καὶ φάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Απολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπά, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Α' πόλ. γ'. ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Α' φ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, "Τ γράν διοδεύσας." Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Δ. Ωδὴ. "Αγιος Κύριος..." Εξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴγιους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἡχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαυμα. Καὶ νῦν, Τπερευλογία γηράνη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Αντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Απόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Εξαιρέτως, Τὴν ἀγνήνην ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικὸν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς δ'. Βλὴν προαιώνιον καὶ τὸν Βαῖων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ ωραν. Εἰσόδος, Φῶς ἡ λαρὸν, Προκείμενον τῆς ήμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα, τὸ ἄ. τῆς Εορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριῳδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Σήμερον τὴν χαρᾶς. Καὶ νῦν, Ηχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Παράδοξον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Εορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Εορτῆς. Τὸ Υαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν ἄ. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Εορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Αἰνέσατε συμφώνως. Δόξα, "Ο επὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. ΟΝ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς σ'. καὶ τὸν Βαῖων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ωδῆς, ἡ Τπακον τῶν Βαΐων. Αφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Εορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Δ. ώδη. Εξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴγιους, τῆς Εορτῆς γ'. καὶ τὸν Βαῖων γ'. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Πρὸ

ἔξημερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Τὸν ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Εορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριῳδίου. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἔξημερας... Σῶσον ὑμᾶς... ὁ δὲ ὑμᾶς σαρκωθεῖς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ύπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Εορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Εἰς τὸ, Εἴσαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Εορτῆς· καὶ μετ' αὐτῷ, Τὴν κοινὴν Αὐάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς Εορτῆς Προσόμοια γ. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἔξοδον. Εἰσοδος,... Προκείμενον τῆς ὑμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἡχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριῳδίου, τὰς γ. φόδας. Μετὰ τὸν Ειρμὸν τῆς δ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου γ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Οἱ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, (ὅρα ἐν τῷ Εσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Απεστάλη ἔξοδον. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἀπαντά τῆς Εορτῆς, κατὰ τὰξιν.

§. 3. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τῆς Εορτῆς Προσόμοια γ. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἔξοδον. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς. εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦ Μικροῦ Εσπερινοῦ Προσόμοια, Αἴρχων τῶν ἀνωδύναμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. Απόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Εσπερινὸν, εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, φάλλουται πάντα τὰ τῆς Εορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἵνου καὶ ἐλαῖου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἡ Τετάρτη ἐσπέρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις, φάλλομένων ἐν τῷ Εσπερινῷ τῶν

Προσομοίων τῆς Εορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω ("Ἀρθρός ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτη πρωΐ, ποιοῦμεν μικρὸν Εσπερινὸν, ἐν φίστωμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, Ἡχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία· (ὅρα τὰ ταῦτα εἰς τὸν Αἰνους τῆς Μεγάλης Πέμπτης) Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Εσπερινὸν τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ὑμέρας, τὸ Κατευθυντήτω, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ λοιπὸν Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτη ἐσπέρας, Μέγας Εσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραλα, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἔξοδον. Εἰσοδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Εορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς, τὸ Δοξαστικὸν, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτη πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Εορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Εξάφαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχού. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἔξοδον. Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. ΟΝ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται δ. Γαβριήλ. Ο Κανὼν τῆς Εορτῆς εἰς σ'. Ἀπὸ γ. φόδης Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. Ο λίμνας καὶ πηγάς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Ἄφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Εορτῆς. Συναξάριον, πρώτον τὸν Μηναίον, είτα τὸν Τριῳδίου. Καταβασίαι. Ανοίξω τὸ στόμα μου. Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ σ'. φόδη. Εξαποστειλάριον, Τὸν υμφωνασού βλέπω, ἀπαξ. καὶ τὰ δύο τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Αἰνους, ιστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου, Ἡχος πλ. δ'. Μηδεὶς, φίστωμα, τὸ δεσποτικὸν Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου. (ὅρα τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστόλοις τῶν Αἰνων.) καὶ τῆς Εορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἡχος πλ. α. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητὰς. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἡχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἔξοδον. Σῶσον ὑμᾶς... ὁ δὲ ὑμᾶς σαρκωθεῖς. Εἰς τὸν Απολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Εορτῆς. Απόστολος τῆς Εορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ὑμέρας, καὶ καθηκῆς η θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Αντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, Τοῦ δείπνου σου τὸ μυστήριον. Εἰς τὸ, Εἴσαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Εορτῆς· καὶ μετ' αὐτῷ, Μυήσθητι. Εὐσπλαγχνε καὶ ὑμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Εὐ διτῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἵνου καὶ ἐλαῖου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτη ἐσπέρας, φάλλεται δ. Εσπερινὸς ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διετυπώθη ("Ἀρθρός ΙΒ'. §. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδοται ἡ Εορτή.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀγαγινώσκονται εἰς τῷ καιρῷ

αὐτῶν, κατὰ τάξιν, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Παθῶν.

ΙΕ. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ αὐτῇ, καὶ φάllεται κατ' αὐτὴν τὴν ήμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δὶς ἀς μετατίθεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Η Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πρὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαῖον καὶ Αρχιερέων, ὡς παρελάθομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ συγχυσίν, τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάθετο. Καὶ δὴ, πρὸς παῦσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκοαῖς, τοῦ μὴ κατὰ βαθός τὰ τοῦ Πνεύματος ἐνυοῦντος, διετάξατο τὴν τῆς Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχῃ ἐν ταῖς δυσὶν ήμέραις ταῖς πενθήμοις ταῦταις, εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ήμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμόσυνοις συνάδωνται καὶ συμπλωδῶνται, οἰκονομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάρτην τῶν φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθήμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μεταξὺ τοῦ Σήμερον χρεμάται ἐπὶ ξύλου, μετὰ τοῦ, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυρρόους Θρήνους, ἐπὶ σὲ τῇ Ἀγνῇ, μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κορίζει τῇ Κόρη τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνου καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηριακῶν Τυπικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάρων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τε τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαῖους ἔκείνους Πατέρας σέβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΓ. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ἴστωμεν Στίχους ἰ. καὶ φάllομεν Στίχηρα Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριῳδίου Ἰδιόμελα γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προσαιώνιου, καὶ τὰ λοιπὰ, δευτεροῦντες τὸ δ. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, δὲ αὐτός. Απεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

ἀ. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν δὲ Θεός.

β'. Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν Ιακὼβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

γ'. Τοῦ Τριῳδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάννην τοῦ Ἀμαλί.

δ'. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριῳδίου, Ἐπους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνώσματος, φάllονται ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἔως ἂν πληρωθῶσιν ἀπαντεῖς οἱ Στίχοι. Είτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὁ σοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ο Ἀπόστολος τοῦ Τριῳ-

δίου, Ἀδελφοί, δοῦτοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἄλληλούτια, φάllομεν τὸ, Ἀνάστα, δὲ Θεὸς, καὶ τὸν τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἄρχεται μὲν τούτου ὁ Ιερεὺς ἐκ τῆς ὥραιας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ φὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς τῇ Σεία Λειτουργίᾳ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Αντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, φάllομεν, Σιγησάτω πᾶσα σάρξ. Κοινωνικὸν, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος. Αντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνήσθητι εὖσπλαγχνε καὶ ήμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυτος.

Σ. 2. Περὶ δὲ δ'. ὡραν τῆς νυκτὸς, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, δὲ Ν. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι Σαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν Ζ. ὡδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Γεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ιερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐὰν υπάρχῃ, φάllοντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγέλιζε γῆ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σα, Χριστὲ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἔως οὐ φθάσσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὁ φὲ Σαββάτων, τῇ ἐπιφρσκούση (*). Εἰτα, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁ μοούσιος, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τέλους, ἀπαξ τὸ Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ημῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Αναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβασίαι ὄμοι· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστάται ὁ Ιησοῦς, καὶ Αἴτητις, κατὰ τὸ σύνηθε, εἰς ἑκάστην φόδην. Ἀπὸ γ'. φόδης, τὸ Τπακονή, Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οίκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγέλιζεσθε ἡμέραν ἐξ ημέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Αναστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Αντὶ δὲ τοῦ, Ελεῆμον ἐλέησόν με δὲ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγέλιζεσθε ἡμέραν ἐξ ημέρας, εἰς Ἡχον β'. καὶ φάllομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγέλιζεσται ὁ Γαβριὴλ. Σῶσον δὲ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ελέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἰτα φάllομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων φόδας· εἰς δὲ τὴν Ζ. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνὰ δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τὰ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς, Αγγεικῶν δυνάμεων καὶ πάλιν τὰ Πάσχα. Εἰς τὸ Αἰνεῖς, Αναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἰτα, Πάσχα εἰρόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἡχος β'. Τὸ α' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Αναστάσεως ημέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγέλιζεσθε ἡμέραν ἐξ ημέρας. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη — Σήμερον τῆς σωτηρίας ημῶν — Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ εὖ τάφω — "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὄμοιώς τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Η Κατήγησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυτος.

(*) Σημείωσαι ὅτι, οἱ τὸ ἀνωτέρω Εὐαγγέλιον σημαντικῶσκοντες, ὅταν φάllοσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 10 ἐδαφίου, κάκιει με σύφοντα, ποιοῦντες ἐνταῦθα διακοπὴν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16. ἐδαφίον, Οἱ δὲ ἐν δεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν, κτλ. Εἰς πολλάς δημοφ. Ἐκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων σημαντικούς τὸ δεύτερον Εωθινόν, Διαγενένου τοῦ Σαββάτου, κτλ.

IΙ. Ἐαν τύχη τῇ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. τῆς
Διακαινησίμου.

Eν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν Ιερόν, καὶ εἰπεῖν τὸ Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοούσιῷ, κτλ. τὸ Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἀπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκένραξα, ἵστωμεν Στίχους ἡ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πατρᾶ, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ, Οὕστης ὄψιας· εἰ δὲ μὴ, ἡ ἑκτενής, τὸ Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπά — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστασιμὸν Στιχηρὸν, εἴτα τὸ Ηάσχα ἱερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἡχος δ. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· το, Χριστὸς ἀνέστη, δίς· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρῳ ("Ἄρθρων ιερ. §. 2").

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ σειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Αρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, ἀνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκένραξα, ἵστωμεν Στίχους σ. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἡχος πλ. β'. "Ο"λην ἀποθέμενοι.

Bαλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος. Χαῖρε γῆ ἀσπόρε· χαῖρε βαῖτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὰς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα· καὶ πλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἡν δὲ Ιακώβος ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνη τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ δὲ Κύριος.

Fαίνη μοι ὡς ἀνθρωπος, φησὶν ἡ ἀφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ρήματα ὑπέρ ἀνθρωπον; μετ' ἐμοὶ ἔφη γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ με· καὶ πῶς γενήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς

Χεργθίμ επιβαίνοντος; Μήμε δελεάσης ἀπάτη οὐ γάρ ἔγνων ηδονήν· γάμις ὑπάρχω ἀμύντος, πῶς οὖν παιδα τέξομαι;

Hεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπέρ ἀνθρώπον διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ρήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ή δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ως τὸ ρῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἀστρικον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγη, τὸν ἀνθρώπον, ως μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξιώμα, διά τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν,

"Ἡχος πλ. β'. Ιωάννου Μοναχοῦ.

A' πεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὡν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὥταξ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηὐδόκησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρη; Χαῖρε οὐχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνῆ Παρθένε· χαῖρε Νύμφη αἰνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Eξῆλθεν Ιακώβος ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐνοιμήθη ἐνεῖ· ἔδυ γάρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς οὐφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐνοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐνείνω, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἴδε κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἡς ἡ οὐφαλή ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἀγγελοι τὸ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ πατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· Ο δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Εγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ισαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἣς σὺ θεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίθα, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολᾶς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοι πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἴδου ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ

πάση, οὐδὲ ἀν πορευθῆς· καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μήσε ἔγκαταλείπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐν τῷ ὑπνῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· "Οτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· 'Ως φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

E"σται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὄγδοης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ἐλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με οιατὰ τὴν ὄδὸν τῆς πύλης τῶν Ἅγιων τῆς ἔξωτέρας, τῆς βλεπούσης οιατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἡ νεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· 'Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται νεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος οὐθηταὶ ἐπ' αὐτὴν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· οιατὰ τὴν ὄδὸν τοῦ αἰλαύ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ οιατὰ τὴν ὄδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με οιατὰ τὴν ὄδὸν τῆς πύλης τῶν Ἅγιων πρὸς βορρᾶν, οιατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἴδου πλήρης δέξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

H σοφία ὡιοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στῦλους ἐπτά· "Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς ιρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ ιηρύγματος, ὡς ἐπὶ ιρατῆρα, λέγουσα· "Ος ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Εἰλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν νεκέραια ὑμῖν· ἀπολίπετε ἄφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ οιατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει· 'Ο παιδεύων οιακούς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτίριαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γάρ ἐλέγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μωλωπες ἀυτῷ) Μή ἐλεγγε οιακούς, ἵνα μὴ μισήσωσι σε· ἐλέγχε σοφὸν, καὶ αὐτοπήσει σε. Διδοθ σοφῷ ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσδήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βολὴ Ἅγιων, σύνεσις· (τὸ γάρ γνωναι Νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς). Τέτῳ γάρ

τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Eis τὴν Διτήν, ψάλλομεν τὰ παρόντα. Ἰδιόμελα Στιχηρά,

Ὕχος α. Βύζαντος.

Tῷ ἔκτῳ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἀμα δὲ καὶ ηλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆς τέξη Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὕχος β. Ανατολίου.

E'ν τῷ Μηνὶ τῷ ἔκτῳ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, ημίσαι τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆς χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτης φύσεως· ὃν γάρ οὐρανοὶ οὐκ ἔχωρησαν, ἢ νηδύς σε μεχώρηκεν Εὐλογημένη· Χαῖρε σεμνή, τῷ Ἄδαμ ἢ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὔας ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ ιόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ημῶν.

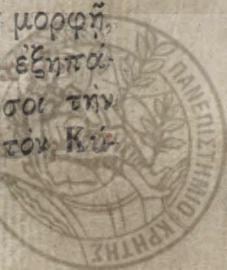
Ὕχος γ. Ανατολίου.

Aπεστάλη Ἀγγελος Γαβριὴλ, θρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δῆλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλην νοεραίν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης θράνος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλατίου, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ οιατοικίαν ἄλητον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε· Χαῖρε δρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμέρων ὑπερευδοξοτέρα· χαῖρε οιαθέδρα Βασιλικὴ θράνιε· χαῖρε Ὁρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γάρ πᾶν τὸ πλήρωμα οιατώησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδονίᾳ Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἅγιος Πνεύματος. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ..

Δόξα, καὶ νῦν.. Ὕχος β'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Eυαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ οιαταπλαγῆς τῇ ξένῃ με μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχαγγελος εἰμί· σφις ἐξηπατησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον Ἅγραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος δ.

Τῷ ἔκτῳ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἄγνην· καὶ χαιρεῖν αὐτῇ προσειπὼν, εὐαγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. "Οθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεὸν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς στηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἥκουσεν ἡ Θεοτόκος ἑλάλει γάρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ εἶς αὐτῆς σαριωθεὶς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ ιόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινόν.

Ιδοὺ ἡ ἀγάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεός τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειᾶται, ἡ Παρθένος γάρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν θρανός· ὁ ιόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμείτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. **Ἡχος δ'.** Ἀνδρέψ Ιεροσολυμίτε.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ ιάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καινουργεῖται· ἡ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ οεχρημάτινεν. "Ω Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἀφραστος." Αγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα "Ἄγιον ιαταπέμπεται· Πατήρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συναίλλαγμα, ιατὰι κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δὶ οὖ σωθέντες, συνῳδᾷ τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σου· ἐξ ἓς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἴκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίμιον,

Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφαλαῖον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέ-

ρωσίς· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σου.

Ἐπι τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ομέγας Στρατηγὸς, τῶν ἀὑλῶν ταγμάτων, εἰς Πόλιν Ναζαρὲτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι "Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκαταληπτὸν, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἡχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Σήμερον ἀπασα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνὴ, καὶ "Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γάρ διαλένται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ ιατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε ιράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· "Ανανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἀσπόρον γονὴν τὶς ἐώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἐλεγεν ὁ Ἀγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, "Άγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισινιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, "Ομοιον.

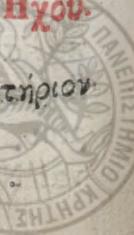
Απεστάλη Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἄγνην, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρίσῃ· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαὸν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόνου, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οι Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Αντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχος.

Προκείμενον, **Ἡχος δ'.**

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὰ σωτήρια τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ τὸ Ηᾶσα πνοή-

Εὐαγγελιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἄναστασα Μαριάμ ἐπορεύθη.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

‘Ηχος β’. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ.

Ζήτει εἰς τὴν Διτήν.

Ο’ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α’. ‘Ηχος δ’. Ο’ Είρμος.

**Α’ νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βα-
σιλίδι Μητρὶ, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς πανη-
γυρίζων, καὶ ᾅσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
Σύλληψιν.**

**Α’ δέτω σοι Δέσποινα, οινῶν τὴν λύραν τοῦ
Πνεύματος, Δανὺδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἀ-
νιουσον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν
τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνε-
κλαίητον.**

‘Ο’ Αγγελος.

**Β’ οῶ σοι γηθόμενος· ιλίνον τὸ οὖς σου καὶ
πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλλη-
ψιν ἀσπορον· εὔρες χάριν γὰρ, ἐνώπιον Κυρίων,
ἥν εὔρεν οὐδέ ποτε, ἄλλη τις Πάναγγε.**

‘Η Θεοτόκος.

**Γ’ νωσθήτω μοι· Ἀγγελε, τῶν σῶν ρήμάτων ἡ
δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἴρηνας; λέγε σαφέ-
στατα, πῶς συλλήφομαι, παρθένος οὖσα ηρόη;
πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τῷ Κτίστῳ μου.**

‘Ο’ Αγγελος.

**Δ’ ολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς ἔοικε·
καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν·
θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ρά-
διῶς περαίνεται καὶ τὰ παράδοξα.**

Καταβασία: Α’ νοίξω τὸ στόμα μου.

‘Ωδὴ γ’. Ο’ Είρμος.

**Τ’ οὓς σους ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα
καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
σαντας, πνευματικὸν, σερέωσον· ιάν τῇ σε-
πτῇ Συλλήψει σε, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.**

‘Η Θεοτόκος.

**Ε’ ξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέ-
στη δὲ λαιπὸν, καθ’ ἓν ἀναφανήσεται, ἡ
τῶν Ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦ-
τον τέξομαι, παρθένος οὖσα, σαφήνισον.**

‘Ο’ Αγγελος.

**Ζ’ ητεῖς παρέμοι γνώναι Παρθένε, τὸν τρό-
πον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ’ οὕτος ἀνερ-
μήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἀγιον, δημιουργῷ
δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.**

‘Η Θεοτόκος.

**Η’ ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην
τοῦ ὄφεως, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστρά-
ισται· διό περ ιάγω δεδοικα, τὸν ἀσπασμὸν
τὸν ξένον σου, εὐλαβούμενη τὸν ὄλισθον.**

‘Ο’ Αγγελος.

**Ε’ οὖ παραστάτης ἀπεστάλην, τὸν θείαν
μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῇ Πανά-
μωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβόμενον; τί εὐλαβῆ με
Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;**

Καταβασία: Τοὺς σους ὑμνολόγους.

Καθίσμα, ‘Ηχος πλ. δ’. Αὐλῶν Ποιμενιῶν.

**Ο’ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατῆλθεν·
ὅ “Αγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη·
Χαῖρε Εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλά-
ξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Λό-
γον καὶ Κύριον, ἵνα ἐν πλάνης σώσῃ ὡς Θεὸς,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.**

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

‘Ωδὴ δ’. Ο’ Είρμος.

**Ο’ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ
ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
τοὺς ιρανγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
μει σου.**

‘Η Θεοτόκος.

**Ι’ εράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήνοα, τοῦ
Προφήτου παλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθε-
σπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γνῶναι, πῶς Θεό-
τιτος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστή-
σεται;**

‘Ο’ Αγγελος.

**Κ’ ατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀνατάφλεκτος με-
νασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀ-
νύμφευτε, τῷ κατὰ σὲ Μυστηρίον ἀπόρρητον
μετὰ τόκου γὰρ, μενεῖς Ἀγνὴ ἀειπάρθενος.**

‘Η Θεοτόκος.

**Λ’ αμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παν-
τοιράτορος, ἀληθείας ιύρυξ, λέγε, Γα-
βριὴλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης
τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσώματον;**

‘Ο’ Αγγελος.

**Μ’ εταὶ δέουσ σοι ὡς δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρί-
σταμαι· μετὰ φέβε Κόρη, νῦν κατανοεῖν
εὐλαβούμασι σε· ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόνου καταβήσε-
ται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τῷ Πατρὸς ὡς ηύδοκησε..**

Καταβασία: Ο’ καθήμενος ἐν δόξῃ.

‘Ωδὴ ε’. Ο’ Είρμος.

**Ε’ ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ·
σα ‘ σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας**

» ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτη-
» ρίαν βραβεύοντα. **Ἡ Θεοτόκος.**

Nοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν· θαύματα γάρ γέγονε πολλάκις,
θεία δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοί, τέτοιε παρθένος δὲ, ἀπειράν-
δρως οὐδέ ποτε. **Ὁ Ἀγγελος.**

Eνιζη Πανάρωμε· καὶ ξένον γάρ τὸ θαῦμά
σου· μόνη γάρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξῃ ἐν μήτρᾳ σταρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ρήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. **Ἡ Θεοτόκος.**

O πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πᾶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν
οἰκῆσαι, ἦν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλή-
ψομαι Θεὸν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Πνεύματι; **Ὁ Ἀγγελος.**

Pρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυὶδ ἐπαγγει-
λάμενος, θήσειν ἐκ ιαρποῦ τοῦ τῆς ιο-
λίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὔτῳ, τὴν
τοῦ Ἰακὼβ σὲ ιαλλονήν, μόνην ἐξελέξατο, λο-
γικὸν ἐνδιαιτημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ 5. Ὁ Είρμος.

» **E**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
» **R**ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ ιήτει
» δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασι-
» λεῦ τῶν δυνάμεων. **Ἡ Θεοτόκος.**

Pημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαι· χαρὰν γάρ μηνύεις, καὶ χαρὰν ια-
ταγγέλλεις τὴν ἀλητον. **Ὁ Ἀγγελος.**

Sοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἡ ἔνθεος· σοὶ
τὸ Χαῖρε, πᾶσα ιτίσις ιραυγάζει Θεόνυμ-
φε· σὺ γάρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
προωρίσθης Ἄγνη. **Ἡ Θεοτόκος.**

Tης Εὐας νῦν, δὲ ἐμοῦ ιαταργείσθω ιατά-
κριμα· ἀποδότω, δὲ ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα
σήμερον· δὲ ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον. **Ὁ Ἀγγελος.**

Gέσχετο, ὁ Θεός Ἀθραὰμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὰ Ἐθνη Ἄγνη· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ μπόσχε-
σις δέχεται σήμερον.

Καταβασία: Ἐβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, Ἡχος πλ. δ.

Tῇ μπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ ιικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε· Ἀλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὸ ιράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα ιράζω σοι· Χαῖ-
ρε Νύμφη ἀνύμφευτε. **Ὀ Οἶκος.**

A"γγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύ-
ριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο ιραυγάζων πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δὲ ἦς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δὲ ἦς ἡ
ἀρά ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογι-
μοῖς· χαῖρε, βαῖθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων ὄφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως ιαθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· χαῖρε, γα-
στὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δὲ ἦς νεουργεῖται ἡ ιτίσις· χαῖρε, δὲ
ἦς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΕ· τοῦ ἀυτοῦ μηνὸς, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
Γ΄ περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης καὶ ἀε-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

"**H**γγειλεν Υἱὸν Ἀγγελος τῇ Παρθένῳ,
Pατρὸς μεγίστης Ἀγγελον βουλῆς μέγαν.

Gήθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' Ἀγγελος εἰκάδι
πέμπτη.

O φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ πάντοτε φρούτῶν
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ὡς Πατὴρ φιλόστοργος,
θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδούλου-
μενον καὶ τυραννούμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ
πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλολατρείᾳ
ὑποκείμενον, ἡβουλήθη ἐξαποστεῖλαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώ-
σασθαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ἡθίλη-
σε λαθεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς
οὐρανίους Δυνάμεις, ἐνὶ τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ
ἐνδόξῳ, θαρρεῖ τὸ Μυστήριον· προσοκονομεῖ δὲ γεννηθῆναι
καὶ τὴν Ἄγιαν Παρθένον καθημάν, ὡς ἀξίαν οὖσαν τοιού-
του καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀγγελος εἰς Πόλιν Ναζαρὲτ,
λέγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος με-
τὰ σοῦ. Ἡ δὲ εἶπε· καὶ πῶς ἔσται μοι τοῦτο; Ὁ
δὲ ἔφη· Ηνεῦμα Ἀγίου ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ
δύναμις ὑψίστης ἐπισκιάσει σοι. Καὶ εἶπεν· Ἰδο, η δούλη Κυρίου, γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμα σα-
καὶ ἀμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, συνέλαβεν
ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γαστρὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ
Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν οὖσαν, αὐ-
τὸν τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἐπελέγει.
Ἐκτοτε δὲ ἐτέλεσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονο-
μικῶς, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτωσιν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας.
Αὕμην.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίρουντες ἔψαλ-
λον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.   **Ἡ Θεοτόκος.**

Φῶς τὸ ἄῥλον, μηνύών ὑλὴ σώματος, ἐνωθη-
σόμενον, δὶ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, φαι-
δρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα ιηρύγματα, νῦν ιραν-
γάζεις μοι. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ ιαρπός
τῆς σῆς κοιλίας.   **Ὁ Ἀγγελος.**

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε πάναγνε·
χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός·
Ἄδαμ ἡ ἀνάκλησις· Εὖας ἡ λύτρωσις· ὄρος ἄγιον,
περιφανὲς ἄγιασμα, καὶ νυμφῶν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἦγνισε, καὶ σῶμα ιαθηγίασε, ναὸν
εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν
θεοκόσμητον, ἐμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις,
τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν
Μητέρα.   **Ὁ Ἀγγελος.**

Ως πολύφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον,
παστάδα βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῆ ιιβω-
τος, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε,
εὔδοκησαντα, τὴν τῶν αὐθρώπων ρύσασθαι,
διὰ σοῦ φθαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιστέον, δτι αὗται αἱ β'. Ὡδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
κροστιχίδα τὴν ιατὰ Ἀλφάβητον, ἡ μὲν Η', ὁρ-
ῶς, ἡ δὲ Θ', αντιστρόφως.

Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἀγγελος.

Ἄνοιε Κόρη Παρθένε ἀγνή· εἰπάτω δὴ
ὁ Γαβριὴλ, Βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίου
ἀληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεός·
Διὰ σοῦ γάρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
φῆσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐννοια πᾶσα ἡττᾶται βροτῶν, αντέφησεν
ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἀπερ μοι φθέγγη
παράδοξα· Ἡσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοι-
να, Θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ως Εὖαν πόρρω
πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀγγελος.

Γδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησὶ πρὸς ταῦ-
τα ὁ Γαβριὴλ· Καλῶς γάρ ἔφης τὸ πρᾶγ-
μα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρ-

χοῦσα λοιπὸν, Μὴ ἀμφίβαλλε ως πλάσματι, ως
πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γάρ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἀμεμπτος
αὐθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρ-
χεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἥδονήν.
Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀ-
πάτη λαλῆς· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀγγελος.

Πήματα ἀπερ μοι φθέγγη σεμνὴ, ὁ Ἀγγελος
πάλιν βοᾶ, Συνήθους πέλει λοχείας ἀν-
θρώπων θνητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγ-
γέλλομαι; Ὑπέρ λόγον τε καὶ ἔννοιαν, σαρνού-
μενον ως οἶδεν ἐν σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι ἀληθείας ρήτωρ, ιατέθετο ἡ Παρ-
θένος· Χαρᾶς κοινῆς γάρ ἐλήλυθας Ἀγ-
γελος· Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ ιαθήγνισμαι Πνεύματα,
Ως τὸ ρῆμά σου γενέσθω μοι· σιηνούτω ἐν
ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σῆς· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία: Ανοιε Κόρη.

Ωδὴ θ. Ἀλφάβητος αντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρα-
νοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὁ Εἰρμός.

Ως ἐμψύχω Θεοῦ ιιβωτῷ, Ψαυέτω μη-
δαμῶς χείρ ἀμυντῶν· χείλη δὲ πιστῶν
τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτῳ· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Τπέρ ἔννοιαν συλλαβοῦσα Θεόν, Τῆς φύ-
σεως θεσμοὺς ἐλαθες Κόρη· Σὺ γάρ ἐν
τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, Ρευστὴ φύσις
περ ιαθεστηκία· ὅθεν ἐπαξίως ἀνθεῖς· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γαία Παρθένε ἀγνή; Οὐ φέρει
ἔξειπτεν γλῶσσα βροτεία· Ξένον γάρ φύ-
σεως ἐπιδείνυσαι πρᾶγμα, Νομίμη γονῆς ὄργης
ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε Κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ιεροτεύκτοις Γραφαῖς, Δα-
λεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· Κλι-

μακα γάρ πάλαι Ἰανώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδών ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὗτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκέτει· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σᾶς.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἵεροφάντῃ Μωσῆ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρχας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρη ἀγνῆ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἡ ὡς Θεοτόκῳ λεχθείη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος οὐλεῖ νοοτόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαΐας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Πεδεῶν· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πῦλην δέ σε ἄλλος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι οραυγάζει· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Καταβασία: Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ οἰωτῷ.

Εξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Αγγελικῶν Δυνάμεων, Στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐν Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνὺν καὶ Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἀνθρωπός, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἀνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἀπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀνάπλασιν ιόσμου. **"Ομοιον."**

Xαῖρε οἰατάρχας λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθες· χαῖρε ἐμψυχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε ηλιμαξ καὶ πῦλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε ιούφη νεφέλη· χαῖρε οὐαέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὔας ἡ λύστις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστῶμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

"Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tῶν θρανίων αψίδων, ὁ Γαβριὴλ οἰαταπτάς, εἰς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Υἱὸν, τοῦ Αδάμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπαντῶν καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Δίς.

O' Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ οικίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐν Πατρὶς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

O' συναῖδιος Λόγος τοῦ προσανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεῖς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κατώ, δὶ ἄνραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λαβὼν, τῷ ιαθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τῷ Ἀδάμ τὸν πτωχείαν ἀναλαβών, ἐμορφώθη τὸσιλλότριον.

Δόξα, καὶ νῦν. **"Ηχος β'.** Θεοφάνους.

Tὸ σάπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβῶν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἀνθρώπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ ιτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέος παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε οικίζεται, τῆς λύπτης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλαγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Eἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τῷ Κανόνος Ωδὴ γ'. καὶ σ'.

Eἰ δὲ βουλεῖ, λέγε τά παρόντα. **"Αντίφωνα.**

'Αντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. **Ο** Θεὸς τὸ ιρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ νίῳ τοῦ Βασιλέως.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. **Α** ναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. **Ε**ιναγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. **Ω** μοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Tαῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

'Αντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. **Κ**αταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἡ στάζαστα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς, . . .

Στίχ. β'. **Η**γίασε τὸ σινήνωμα αὐτῆς ὁ Ὑψίστος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς. . .

Στίχ. γ'. **Ο** Θεὸς ἐμφανῶς ἔξει. ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς. . .

Στίχ. δ'. **Α** νατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην, καὶ πλήθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς. . .

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος, . . .

'Αντίφωνον Γ'.

Στίχ. α. "Εσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. β. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὃ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Στίχ. γ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν....

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὃ δὲ ἡμᾶς....

Α' πολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κουτάκ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Eἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἶδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

Πρυτανοὶ μη πατομήσαντες τὸν θεόν

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, σταύτυπη διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

"Χόσ πλ. δ'. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ ψάραι, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ὃ γάρ τοῦ Πατρὸς συναίδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἱὸς, οἴκτον λαβὼν καὶ φιλάνθρωπον ἔλεον, ἐαυτὸν παθῆκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βελησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὅκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. "Ω τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παραίδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἀσπόρος, καὶ ἡ κένωσις ἀφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ἔσον! ὁ Θεὸς γάρ πενθται, καὶ σαρκεῖται, καὶ πλάττεται, Αγγέλος πρὸς τὴν Αγνήν, τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκένραξα, ἴστωμεν Στίχους 5· καὶ φαίλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

"Χόσ α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τριστήλιον, παθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγγελίσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Tὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίσευσαι, Γαβριὴλ καὶ τότο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος· μεθ' ἣς ἵνετευ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὃν ἀνάπλεως αεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παυτοκράτορος, ἀρχηγὸς Ἀγγέλων, Γαβριὴλ πανάριστε, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, αεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. "Χόσ πλ. β'. Ιωάννος Μοναχός.

Aπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· διτὶ πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀνατάληπτος ὃν, ἐκ Παρθένου τίπτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ᾗ τὰ ἔξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγω μόνω ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηδόκησε! Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρων. Τί οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σδ· χαῖρε Αγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ παρπός τῆς ποιλίας σου.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Eἰσηλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρίθ. "Ωφθη δὲ αὐτῷ "Αγγελος Κυρίου

έν φλογὶ πυρὸς ἐν τῆς βάτου, καὶ ὄρᾳ, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἢ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄφομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ως δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει εἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐν τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆς, Μωσῆς. Ο δὲ εἶπε· Τί ἐστι Κύριε; Ο δὲ εἶπε· Μὴ ἔγγισης ὥδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐν τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἔσηνας, γῆ ἀγία ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακὼβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ηὐλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήνοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἵδα γὰρ τὴν ὁδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἔξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἴγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

κ.ρ.
r. 22.

Kύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τῆς αἰώνισσος ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὅρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ σοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανὸν. Ἡνίκα ἡτοιμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' αἰνέμων, ἦνίκα ἴσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανὸν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἴσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἥμην, ἡ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραγίσμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, φάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διοριζόμενα, καὶ ὄρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἡμέραν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ., κτλ.

EΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ.

Ο Κανὼν τῆς Ἀρχαγγέλου, οὐ ή Ἀιροστιχίς
Ως παρμέγισον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσηφ.

'Διδὴ α. Ἡχος δ'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, αὐλοῖς μεθέξεσι θεῖον καὶ ἄυλον, ἵκετεύωσε, Ἀρχαγγέλε Κυρίου, φωτίσον πρεσβείας σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στιώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέες γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δὶ αγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ρύσμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Aγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρε σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόσσεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

'Ωδὴ γ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Mεθέξει φωτὸς αὐλοτάτου, ὡς ἄυλος ὄντως Γαβριὴλ, αὐλῶς φωτιζόμενος, φῶς καθαράθης δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστοτε, βροτὸς φωτιζῶν ὑμνοῦντάς σε.

Eπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεὶ, καὶ παῦσον τὸ οὐδιδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν οἰνούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὡς Γαβριὴλ Ἀρχιστράτης.

Θεοτοκίον.

Gνωρίζωι τὸ πᾶλαι κέιρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκράγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παχλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἀπαντας, βροτούς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Καθίσμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

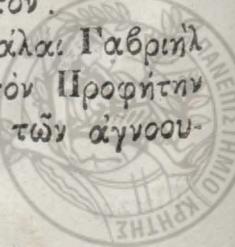
Oμέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δειπνούμενος ἀεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελωδῆμα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἀπαντες, μεγαλοφωνως ἐν πίσει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοία, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἐτερον, Ἡχος δ'. Ο ύψωθείς.

Tῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὄρισθέν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωγῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Ωδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Iστασο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Ηροφήτη Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δηλωσιν, τῷ αγνοούμενῳ ἐν πνεύματι,

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἥμᾶς πυρὸς, διηγεινῶς φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτεῖαις σου.

Τὴν ὑπέρ τὸν ἥλιον θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παριστασαί, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο"λην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾶσι εὐφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

'Ωδὴ ἔ. Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Nοὺς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς ορανγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· "Ἄγιος Θεὸς ὁ παντούργος, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Tὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ καλλος ὑπερθαυμαστον, ἀπασαν διάνοιαν ἐπιλῆτον· μέγα τὸ ιλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν ἀνυμνούντων σε.

O' θεῖος ὡς εἰδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γάρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἦν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Nαὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Αἴγιοις ἀναπαυόμενον, τέτοιας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

'Ωδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην.

Gεώδεις γλῶσσαι γεραιρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον, θείαις λαμπρότησιν.

A'κτις Ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσει, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Bουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὄρθοδοξον οράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἔκκλησίας Ἀρχαγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παραπλήσειν.

Θεοτοκίον.

Pρημούτων θείων ὑπήνοος, Ἀγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον,

Λόγον σαρκὶ ἀπεικύνσας, τῆς ἄλογίας ιόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ε' ἀν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ε' ὅρτης.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν παραδεδομένην, ως τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθυπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγείλαντα σάριωσιν Νόα,

Τιμῇ πρεπούσῃ πᾶσα σάρε τιμᾶ, Λόγε.

Eἰκαδί αὖτε ὑμνούσι Γαβριὴλ κτίσιν ἔκτη ἐγείρει.

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων ιερών, τῶν ἐν Γοτθίᾳ μαρτυρησάντων· ἐξ ὧν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐρίας μετὰ δύο οἰκιῶν αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊνοὶ δέ, Ἀβίτας, Αγνᾶς, Ρύαξ, Ἡγαθραξ, Ἡσιόος, Σύλας, Σίγνης, Σουηρίλλας, Σείμηλας, Θέρμας, Φίλης· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλάς, Βάρις, Μωϊκὼ, Μαρύνα, Οὐρίω, καὶ Ἀνιμᾶς.

Sτίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων, "Οσας ἀγει Μήν σήμερον τὰς ημέρας.

Oὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ιουγγούριχον, βασιλέως τῶν Γοτθῶν, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ρωμαίων· διὰ δὲ τὰς εἰς Χριστὸν ὄμολογίαν, ὑπὸ Ιουγγούριχου διὰ πυρὸς τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἔκκλησίαν, ἐν ᾧ καὶ συγκατεψλέχθησαν οἱ Λγῖοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἀνθρωπόν τινα, ἐν τῇ Εκκλησίᾳ κομίζοντα προσφοράν, ὀλοκαυτωθῆναι,

Tῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Εμμανουὴλ, καὶ ἑτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Sτίχ. Κοδράτε, θαυμάζωσε τῆς εὐανδρίας!

Πῶς ὑπιτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.

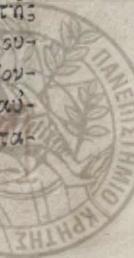
Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνω,

Ζωὴν δὶ αὐτὸν ἐν ξίφους καταστρέφει.

Ξίφει χεθήτω, καὶ ιοτύλη φυσί μοι,

Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἷματος μία.

Oὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὄρων δέ καὶ ἐκάστην τοὺς Χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρόησάσθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἐκείνοις ἑαυτοὺς ἐκδόντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, ἐξετάζοντες τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἔστησαν ἐμπροσθερ αὐτοῦ· καὶ ἑαυτοὺς Χριστιανοὺς ὄμολογήσαντες, καὶ κατα-

κριθέντες, ἐνεβλήθησαν εἰς φυλακήν. Καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐκβληθέντες, γυμνοὶ ἐξέσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐκ τῶν ξύλων καταβίβασθέντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπέτριψθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ήγουμένου.

Στίχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστὰς, καμάτου μισθὸν λάβῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίον. Διὰ δὲ τὴν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἴκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγουμένος καταστὰς τῆς Μονῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τῇ ἀσκητικῇ πολιτείᾳ τελειώσας, ὑστερὸν ὑπὸ τοῦ ῥιθέντος δυσσεβεῖος Λέοντος, διωγμῷ κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἀγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἀγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὁρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσσεβεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρηθεῖς, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἔξοριαὶς ταλαιπωρηθεῖς, πρὸς Κύριον, δὶ ὃν τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας ὑπέστη, ἔξεδήμησε.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ ιτίσει.

Ιωάννης τόκον "Ἐνδοξεῖ εμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ φαίλοντι τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Η περίδοξος τοῦ οἴνου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχάς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφάνως βοῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρωτού φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή· δὶς λύπη πέποιται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεξειρωται, καὶ εὐλογία ἥνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Γερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γαρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματόμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένῳ, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοῖ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀύλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου,

μέλπεις τὸ μελωδημα, τὸ φοβερὸν, ὃ μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑκλείας σαφῶς πεποιηλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἴτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιούμενος, τὰ ιερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, οὐλέος τῶν ἐν πίστει, ἀεί σε εὐφημούντων.

Σαρὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμαίζοντα, τὸ ιερὸν παλάτιον, ὃ ἵερε Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἐνώσει ιρείτοις, γεννήσως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ωδὴ θ. Ἀπας γηγενής.

Γεσαὶ φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος δικαιονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν· καὶ ἱερῶς θεέμενος, καὶ φῶς ὄρθιμενος, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, ἵερε Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Ω"σπερ οὐρανὸς, δρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἀπασκαν τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἔξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Εὐκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η περικαλλῆς, δυάς καὶ περίδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀλεσε, Θεογεννήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

νήρωπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύσοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχη ἐν Σαββατῷ, ἡ Κυριαιῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἴνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ αἱ Ὁρα, καὶ Ἀπόλυσις.

κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συναγιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τῆς Ἀγίας ἐν Ἀκροσιχίᾳ:

Τὸ τῆς Ματρώνης ἔνθεον μέλπω οἰλέος.

Θεοφάνους.

Ωδὴ αἱ Ἡχοὶ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀθρόχοις
» ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
» σαυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴκ τὴν
» δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Tαῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύσα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεὸν, καὶ τραγῶς ἀπολαύσουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

O δούλου καταξιώσας δέξασθαι, μορφὴν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλευθερῶσαι ταύτην βουληθεὶς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμηστεύσατο.

Tὸ θῆλυ ἀρρένωθὲν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, καὶ ιαυχωμένην ἀμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θαλασσαν, δὶ αὐθενείας σώματος, θείᾳ δυνάμει καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

H πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σὺ Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἡλιον καὶ Φῶς, μυσικῶς σε καλέμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάγθρωπον.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **E** ὑφραινεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σὺ Χριστὲ ιράζουσα. Σύ με ίσχυς Κύριε, καὶ ιαταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Sτερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμως καὶ δεινῆς ἡνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φράξως ὡς Ματρώνα πανόλβις.

Mαζίγων ὄδυνηρῶν, αἰσθανομένη ιαρτερῶς ἔφερες. Ψηλαφητοῦ σηότους δὲ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Aιμάτων σου οἱ ιρουνοὶ, τῆς αἰσθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἥρδευσαν, τῆς θεοσεθείας τοῖς γάμασι.

Θεοτοκίον.

Tὴν Πλάνα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀναρχον, θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ματρώνης,
τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ, Κύριε ἐκένειραξα, Στιγμὰ προσόμοια,
Ἡχοὶ δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Iούδαιών φρυσάγματι, καὶ θρασείᾳ ωμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπουσα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν ἀεὶ, δὶ αἰῶνος ἀσάλευτον· ἦς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, θρανίς καὶ χορείαν, τὴν ἀνατάλυτον ἔνδοξην.

Bασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὥραιότητα, ιατιδεῖν ἡξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου, ὥραισμένη τοῖς στίγμασι, στερρότας σου αἰθλήσεως, καὶ πηγῇ τῶν αἰγαθῶν, ἐπαξίως προσήγισας, τῆς ἐπέκειγα, Θεϊκῆς εὐφροσύνης μετάσιαν, ιαρπουμένη Μακαρία, καὶ τὴν αἴθαντον εὔκλειαν.

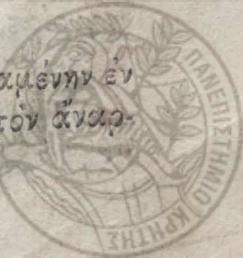
Oὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τῷ θηλεος, οὐ λικὸς οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα, μιμεῖσθαι Πανένδοξε· προθυμίᾳ γάρ ψυχῆς, τὰς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνω, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά με, καὶ τῶν δαιρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδειαστε τε πρίσεως, σύμοι δώρησαι· καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σὺ, ὡς Παρθένε, τῶν ιολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύχασθαι χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ ιρεμάμενον ἔξεπλήττετο, καὶ οὐακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἔσσης ἐν τῷ

Καθισμα. Ἡχος δ'. Ταχὺ προνατάλαβε.

Επέστη φιλέορτοι, λαμπρὰ πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραινουσα τὰ σύμπαντα, λάμπουσα ταῖς αἰκτῖσι, τῶν θαυμάτων ἐν ιόσμῳ, φέρουσα τοῖς αὐνθρώποις, την αἰένναν χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἴκεσίαις Σωτὴρ, σῶσον τὸν ιόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν αὐθαρσίας ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρόμφαια διηλθέσου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκαστίως, τὸν Κύριον καὶ Θεόν σα· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταίσμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδη δ'. Ο Είρμος.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ **Σταυροῦ** τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰνότως ιρανγάζεσσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ρώμῃ τῇ θείᾳ Ματρώνα δυναμουμένη, νῦν τῆς πινρᾶς Δεσποίνης εἴξεφυγες δουλείαν γνώμην αὐταπείνωτον, ψυχῆς γὰρ ἐκέντησο, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ δουλεύουσα.

Ωρομένη καὶ μέθη βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ σφαδάζουσα ἡ δυσσεβεστάτη, μάστιξι πατέτεμεν, Ἐβραίων ὀμότητι, Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν παρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις ἐγκατακλειομένη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα ἀλλ' εὔρες αὐτίδοσιν, τῆς αἰχνασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Ηχρυσῆλατος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν αἰληθῆ Θεομήτορα.

Ὦδη έ. Ο Είρμος.

Σὺ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν ιόσμον ἐλήλυθας· **Σ**φῶς ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐν ζοφωδούς αγνοίας, τοὺς πίστει αἰνυμνοῦντάς σε.

Σετέφανον λαμπρὸν, ἡ θεέφρων ιαυχήσεως, ἐντήσατο Ζωοδότα, καὶ ἐκ σπότες πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον εἴξεδημησεν.

Εστήριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίτεως, τὰς πόδας σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν ητευθύνων, σοφῶς σὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρονα, σὺ ἔχεσα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ Μαρτύρων, Ματρώνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφὴν, καὶ μορφὴν αὐνθρωπότητος, ἐγέννησας Θεομήτορ, ἡνωμένας αὐθύρτως, καθ' ἔνωσιν ἀσύγχυτον.

Ὦδη ί. Ο Είρμος.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοῶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα μεναθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἷματι.

Εῦας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρώνα, θεουμένη νεύσει τῇ αἰνεδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδίου δόξης ἡξίωσαι.

Οὐ δῆλος, ἐν Χριστῷ όντι ἐλεύθερος ιρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὐσεβείας τρόποις ιενοσμημένη· ἡς ἐδείχθης, πλαστουργὸς Ἀθληφόρε αὐτήτητε.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τῷ Θεῷ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἐνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Ούκ ἄξιον λαθεῖν σε, Μάρτυς Ματρώνα, **Κ**αὶ ἐνδον είρκτης ἐκπνέης κειρυμμένη.

Εἰκάδι εἴδομάτη θάνε Ματρώνα ἐνὶ είρκτῃ.

Αὕτη ύπηρχε θεράπαινα Ιουδαίας τινὸς γυναικὸς, Παυτίλλης καλούμενης· ἐπακολουθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ κυρίᾳ αὐτῆς, ἐνδον οὐ προσήνει, ἀλλ' ύπερθρεφεν ἐν τῇ τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρουρῷ κατακλείεται ἐπὶ ημέρας τέσσαρας, ἀπροΐτος διαμείνασα· είτα ἐξάγεται, καὶ μάστιξι καταβαίνεται· καὶ πάλιν ἐγκλεισθεῖσα, καὶ πολυπλεύουσα ἐν τῇ είρκτῃ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Ἡγιον Λείψανον τὴν Παυτίλλαν ἀπό τοῦ τείχους ρίφασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην ἀποτίσαι, καταπεσοῦσαν εἰς τὸ οὐπολήνιον, ἐν φῶ ἄνωθεν ἐκθλιβόμενον γλευκος ἐχείτο· κακεῖ τὸν βίου στρέφασαν, ἀπορρίπτει τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ὁσιος Κήρυκος, ὁ ἐν τῷ Αὐτῷ, ἐν είρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγώ, Πάτερ Κήρικε, καὶ τεθνηκότα,
Κἀν ναρδίᾳ φέρειν σε, κἀν γλώττῃ θέλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Μακεδόνος, Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ Αὐτοφιλοχίου Δουνός.

Στίχ. Ωσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σάρξ μία,
Οὕτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θυησκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ἄδοντες ὑμνούς Κυρίῳ.

Δουξ συντελευτᾶς τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιάζων ἔξυπηρετουμένω.

Ο "Ἄγιος Φιλητός, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, καθ' ἐκάστην τῷ Θεῷ λατρεύοντες. Συλληφθεὶς οὖν ὁ μακάριος Φιλητός, παρέστη τῷ Βασιλεῖ· ὁ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνηθεὶς ἀντιστῆναι τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν, σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκί. ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις ἀναρτᾷ, καὶ εὐτόνως σπαθίζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν προστάττει, καὶ τῇ εἰρήνῃ ἐναπορρίφηναι, ἅμα Κρονίδῃ Κομενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ υπακτὶ ἐκείνῃ, φαλλόντων αὐτῶν καὶ εὐχοριένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστασία, παραθαρρύνουσα αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἔωθεν, παραστάντων τῶν Ἀγίων, ἔφη ὁ Τύραννος· Πολλαὶ ύμεν ἀπόκεινται βάσανοι καὶ τιμωρίαι· καὶ εὐθέως, ἐν λέβητι ἐκπυρωθέντι σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ρότινῃ μεμεστωμένω, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβητος. Τότε θαυμάσας ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν τῷ λέβητι, λέγων· Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βοήθει μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηχούσθη τῇ σθητῇ δέ οὐ σίσσον· ἀνάβασιν εἶδε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, ἀναζεύξας ἀπὸ Ρώμης, κατέλαβε τὸ Ἰλλυρικὸν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἐπτὰ ἡμέραις ἐκκαθῆναι τὸν λέβητα, μεμεστωμένου ἐλαίῳ, καὶ βληθῆναι ἀπαντας ἐν αὐτῷ· οὐ γενομένου, ἀβλαβεῖς οἱ Ἀγιοι ἐψυλάχθησαν. Οἱ δὲ Βασιλεὺς αἰσχυνθεῖς, ὑπέστρεψε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἀγιοι Μάρτυρες εὑδάμενοι ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Ἰωάννης καὶ Βαρούχιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐδέρσος ἥττον Ἰωάννου πρὸς ξίφος
Βαρουχίῳ ὑπῆρχεν, ἀλλαὶ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίποντος σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
Διὸς τὸ μέλλον προβλεγεῖς πρὸ τῷ τέλεος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ Πέτρου τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀργούς, τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου.

Στίχ. Εὐτυχεῖς Εὐτυχίος ἥλθεν εἰς πέρας,
Γῆθεν μεταξάς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Εὐτῇ καμίνῳ, Ἀθραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περισικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἴ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μετ' εύμενείας, καὶ παρρήσιας προσεχώρησας, ὅντας πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε ἐραστὴν, εὐχαρίστως ἀνακράζεται· Εὐλογημένος εἴ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εὐφροσύνῃ, καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας, πλήρης ἀρετῶν Ματρώνα παντοδαπῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράνιον, χορείαν ἐνδοξεῖ, κληρουχίαν λαχοῦσα αἰθάνατον.

Θεοτοκίον.

Αελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς ἀρεταῖς, Λόγον ὑπὲρ λόγου τέτοιας τοῦ Πατρὸς, σαρκωθέντα Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα· τα ἐν λακιῷ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες ιρανυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλουσίου φωτὸς μαρμαρυγάς, κατηξιώθης ἴδεῖν, ἀπαλλαγεῖσα σαρκός· καὶ ἐπουράνιον σκήνωμα, κατοικεῖν ἀντὶ σκηνώματος, τοῦ σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὐ κατεκλείσθη Σεμνὴ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Οραῖος ὁ σέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης Ἐνδοξεῖ, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, τῷ Παντοκράτορος· Νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοινιγμένην σε, ταῖς τῶν αἰμάτων σφράγεσι, χαιρών ελάμπρυνεν. Μέ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα υμνοῦμέν σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύουσα φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν· οἱ πιστοί, θήεν δοξαζομέν, Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ θ. Ὁ Εἰρμός.

Λιθος ἀχειρότυπος ὄρης, ἐξ ἀλαξεύτη σφ παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄμπει νοηταῖς φωταγείαις, ή φωτοφίρος σφ ἡμέρᾳ, ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς,

τῆς τρισηλίτιδος Μάρτυς ἐλλάμψεως· ἐν ᾧ νῦν ἐκδυσώπησον, καταυγασθῆναι τὰς υμνηστάτισσες.

Εὗρες ἀμοιβᾶς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαξίγων ἀλγηδόνος, τὴν τῶν θρανῶν κληροχίαν, ἐν Εὐκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων νῦν· ἐν ᾧ πανηγυρίζεσσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρέρησον.

Οὐτως τῷ Χριστῷ νῦν συνήφθης, τῷ αἰθανάτῳ σὺ Νυμφίῳ, περιηνθισμένη τηλαυγῶς, τοῖς δείοις τούτου Πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Σειρᾶς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρέστην Θεοτόκη, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεινοῦσα μόνη Θεομακάριστε· καὶ θυμδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνωσε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνθετος, ἡ α. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυτισις.

Τῇ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eis τὸ Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρά Προσόμοια.
"Ηχος δ." Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλιδῶτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν δείαν, πίσιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς "Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος "Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἔχρημάτισας "Οσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος δαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητῆς, ἐλαία ὄντως Θεοῦ κατάπατος, ἐλαίω τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημουντων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς δεῖπναις ἐπιγνώσει, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, πανῶν ἔχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ δεῖον καλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος δεῖοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατήρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὸ χαῖνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομῆτορ παγάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβλε, εἰς ρῶ.

σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, καὶ οὐλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὰ σοῦ ἀπολύψομαι, εὐφραίνομενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὴν ὄρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἐκλαίε βοῶσα· Τί το γίέ με; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθρώπων πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλατε; οὐταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Σὺ τὰς ἰλαράς αἰνέσω τρόπις Πάτερ. Ἰωσήφ.

'Ωδὴ α. "Ηχος β'. 'Ο Ειρμός.

Εν βυθῷ οὐτέστρωσε ποτε, τὴν Φαραώ νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Συμπαθής καὶ πρᾶος γεγονὼς, Πάτερ διάσκησεως, καὶ ἰλαρὸς ὡς ἀληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας δείας με μεσιτείαις σὺ, Ἰλαρίων ἀξίωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, νῦν ἐν ἰλαρότητι οαρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, πάθη τὰ τὰ σώματος, ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσειν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Τπελθὼν Κυρία τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτῷ ὑπείκων δικαιώμασιν, Ἰλαρίων "Οσιε, τὸ βαρύτατον ἀμαρτίας ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγιωσύνην προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρᾶς, Πάναγνε διάρρηξον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἴντεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπάρθενε, ἀμαρτίαν οατάβαλε· ὅπως σε γεραιρώ, πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

'Ωδὴ γ. 'Ο Ειρμός.

Εξήνθησεν ἡ ἐρημος, ω̄σει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Εὐκλησίᾳ τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ο' βίος σ� ως ἥλιος, αναλάμψας "Οσιε, ταῖς διαυγέσι λάμψει, Μοναχόντων χοροὺς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.
Γ' πῆρες ἵλαρώτατος, τῇ παρδίᾳ "Οσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ανάπλεως, εὐπροσήγορον ἥθος ἔχων πάντοτε.

Σταγόσιν ἐναπέσθεσας, τῶν δαιρύων ἄνθρακας, τῆς ἀμαρτίας βρύεις δὲ, ως πρὸ τέλεως καὶ μετὰ θάνατου, ιαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι. **Θεοτοκίον.**

Γ' ἀτρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοὸς οὐθέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐν σοῦ σαρκιωθέντος Κόρη πάναγνε.

Καθισμα, Ήχος δ'. Ταχὺ προιατάλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμακάρ ζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ιερευγός ἀληθῶς, Χριστοῦ Ιερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτὰς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν αναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἴσσεων. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρίᾳ πανάμωμε· λῦσον τὰς περισάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράγμαν μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὅπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε υψούμενον, ως ἑθεάσατο, ἡ ἄκραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέμου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὅμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ως εὐσπλαγχνος.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

"**Ε**' ληλυθας, ἐν Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἀνθρωπὸν διὸ πραγγάζωσοι· Δόξα τῇ δυνάμει σ� Κύριε.

Λαμπρύνας σου, τὴν παρδίαν σεπταῖς αναβάσεσι, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, καλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Α' νάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἔνθεον, Πάτερ ἐκεῖθεν ἐξήντλησας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Pημάτων σου, τὸ ἥδυ τὰς παρδίας ἵλαρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γάρ ἄ-

περ ἐδίδασκες, λόγον εὐαπόδειτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἰχες "Οσιε. **Θεοτοκίον.**

Ο' Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, εἰργάσατο "Ἄχραντε· σοῦ γάρ ἐκ μήτρας σεσάριωται, κατακυριεύοντος, ἔχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

'Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

"**M**εσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γέγονας, **X**ριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γάρ Δέσποτα, **T**ὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σ�, ἐν νυκτὶς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Tροφίας σαυτῷ, σωτηρίου "Οσιε ἴματιον, οἵκειών ἐκ πόνων σου, τότε ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τῷ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνεδύσας.

Sαρπὸς ἥδονάς, ἐγκρατείᾳ "Οσιε ἐμάρανας, καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἵλαρώτατα, ἰατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Aἰ σαι πρὸς Θεὸν, ἀνενδότως θεῖαι ἐπαγρόμεναι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας ιατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ ἀσθενοῦντι, ὑγείαν ἐχορήγησαν. **Θεοτοκίον.**

Iσχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Οσίων γέγονας ιραταίωμα· διὰ σοῦ γάρ "Ἄχραντε, ἀπασιν ἐπηγάσε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν ιατοικοῦντες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

'Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

"**E**' ν ἀδύστω πταισμάτων κυκλώμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀδύσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὀνάγαγε.

Nειρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ ιόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναστεύσας ζῆσ πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ιαμάτων πηγαζεῖς ἐνέργειαν.

Eὑπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος καὶ ὅσιος καὶ εὐνατάνυτος, καὶ ἵλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλθιε.

Sυμπαθείᾳ ἀμέτρῳ ιοσμούμενος, καὶ φιλπτωχείας καλλει σεμνυνόμενος, Θεῷ θεράπων γνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε.

O' σεπτός σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος! ως περικαλλής καὶ ωραῖος ὁ τρόπος σου! ως φοβερὰ τὰ θαῦματα, ἀ τελεῖς ιαθ' ἐνάστην θαυμάσιε!

(*) Οὕτω διώρθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Ταῦτα κειρόγραφα ἔχουσιν ἀλλως πως αὐτό· «Αἰ σαι... ἀνενδότως καὶ εἰρήσεις ἐπαρόμεναι, χειρὸς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὐσεβείας ἀπελυτρωσαντο, καὶ παντὶ ἀσθενε...»

Θεοτοκίου.

Tὴν παστάδα Θεῷ τὴν ἀμόλυντον, θρόνον τὸν πυρίμορφον τῷ Παντοκράτορος, τὴν Θεότοκον ἄπασαι, γενεαὶ γενεῶν μακαρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἥχου.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῇ τὸ γῆθεν σαρνίον,
Γῆν Μακάρων φέκησε τὴν μακαρίαν.

Οὐδόη Ἰλαρίωνα καχήσατο εἰκάδι πότμος.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, "Αθλησις τοῦ Ἅγιου Ἡρωδίωνος, ἐνὸς τῶν Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Τόδον νοητὸν ὃν σαφῶς Ἡρωδίων,
Ξίφει τρυγηθεῖσι, αὖθις αὐθεῖ ἐν πόλῳ.

Oὗτος ἦν εἷς τῶν Ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνέπομενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τοῦ κηρύγματος· εἶτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἐχειροτονηθεὶς Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ιουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γάρ ἐτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἄλλοι κατὰ κεφαλῆς ἔπαινον. Εἶτα μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεῷ παραθέμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Aντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
ράννη μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπτε.
Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοτεΐσει Παισὶ, δρόσον
τὴν τοῦ Ηνεύματος, ὁ ὃν εὐλογημένος, καὶ
ὑπερένδοξος.

Pρομφαίᾳ κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἄσαρκον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἡφάντα.
Βραχεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπειληφας,
πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ιᾶσθαι Ὁσιε.

Oἱ λόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας "Οσιε,
τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατήρ ἡμῶν,
καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου αἱ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Pαθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σα-
φῶς εβασίλευσας, ὡς τροπαιοῦχος ἄρι-
στος, καὶ "Εθη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας, καὶ
κατεξωλόθρευσας Σοφὲ, τὰ τῶν δαιμόνων πά-
νη ἀλέθρια.

Oὐκ ἔσεισαν "Οσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἄνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδραστο τῆς τοῦ Κυρίου σοργῆς, ἥπερ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένετο θεῖον Πατέρα κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Tριῶν σε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριάς ὑπεράσπιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινόητον, ἥνα Παντοκράτορα Θεὸν, Πατέρα, Λόγον, καὶ Πνεῦμα "Ἄγιον.

Θεοτοκίου.

Sυμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπω, ή χάρις τῷ Ηνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὅρος πῖον ἄγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἀγνή, καὶ κιβωτόν σε ιατονομάζουσα.

Ωδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Kαίμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαθυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιεύσεις δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Pροσκαίρον λιπῶν, τοῦ βίου Πατέρ δόξαν, καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν, οὐλέος ἀναφαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιαρρέευσον, ἐν ὀρανοῖς ἀπειληφας, ιράζων νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Aπαντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἡξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἦς μετέχεσιν οἱ "Οσιοι, ἐν γῇ πραέων χαίρων, νῦν "Οσιε ἐνσιηνώσας, ως νουνεχής τε καὶ φρόνιμος.

Tίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἔναντι ὡφῆ, θάνατος Πατέρ ιερώτατε· αὐτῷ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ ὑπήνευκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβόμενος "Οσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

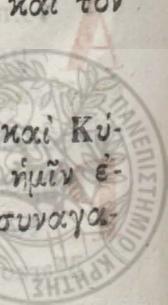
Eλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἔπλησας, τούτους τοῦ θηράματος, οὕπερ πρώην ἀπετύγχανον, Θεοῦ καθυπακούσαντος, "Οσιε τῶν εὐχῶν σου, Ιερουργὲ ιερώτατε.

Θεοτοκίου.

Rύπου με παθῶν, καὶ σπιλου ἀμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἄνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταισμασιν, "Αχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Aνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσας, συναγα-

» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμυντον,
» Θεοτόκου μεγαλύνομεν.

Ιάσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῇ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ἔνραινει παθῶν ὄμβρήματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάν-
των τὰς ιαρδίας, Ἰλαρίων "Οσιε, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ω'ς ρόδον ἐξήνθησας, λειμῶν τῆς ἀσκήσεως,
ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔσομον,
καὶ κατευωδίασας πάντων, τῶν εὔσεβῶν ψυ-
χᾶς καὶ ιαρδίας, Ἰλαρίων ἐνδοξε, πρεσβευτά
τῶν εὐφημούντων σε.

Συμπάθειαν ἔσχηκας, αἰγάπην καὶ ταπείνω-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην καὶ ἥθος ἀπλαστον,
πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν καὶ
γνώμην εὐθεῖαν, Ἰλαρίων ἐνδοξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Η μνήμη σου σήμερον, ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὔσεβῶν τὰς ιαρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ τὰς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀλη-
θῶς φωτίζει Πάτερ· ἐν ᾧ πάντων μνήσθητε,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. **Θεοτοκίον.**

Φωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντο-
κράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πιστῶν πάντων σωτηρία, δὲ ἡς ἐθεώθημεν, Θεο-
τόκε ἀειπάρθενε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀιολουθία, ὡς σύνθετη, ἡ αἱ "Ωρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκό-
που Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἅγιων Μαρτύρων,
Ιωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, **Στιχηρά** Προσόμοια
τοῦ Ἱεράρχου.

Ηχος α. Σταυρὸς ιατεπάγη ἐν Κρανίῳ.
Ενστάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, ιατέβαλες ἐχ-
θροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐν τῆς
πλάνης τῶν εἰδῶλων ἐρρύσω.

Εκτάσει χειρῶν σὺν Ἱεράρχα, ιρατύνας τοὺς
συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον
ἐχθροῦ ἀνέδειξας τὸ ιράτος.

Ω'ς Μύστης καὶ Μόρτυς τοῦ Δεσπότου, καὶ
Διδάσκαλος σοφὲς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει ὑπέρ ήμῶν ἀπαύστως.

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

"**Ηχος α.** Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχήσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδό-
σεσι, φωτοειδῆς ἐχρημάτισας· πυρὸς νι-
κῆσας γάρ, τὴν φλογῶδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς
Κύριον, αἴγαπῃ ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὄστα πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Ιωνᾶς θεσπέσιε δεθεὶς, ράβδισμάς ὑπήνεγνας,
καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαιό-
μενος, καὶ πρίσσι δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἴνε-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τυμοὶς Βαραχήσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ
"Αβίβον, καὶ Ιωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἡλίαν τε, Μάρην Σηβείθην (*), Μαρουθᾶν
τὸν ἐνδοξον, καὶ Σάββαν Ζαυθᾶν τε, αἵτούμε-
νοι, τούτων δεήσεις, τῶν ιακῶν λαβεῖν συγχώ-
ρησιν, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
Ἄλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα,
πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι
ἥμᾶς παναγία Παρθένε.

Η Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Σταύρωσιν τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος
βλέποντα, δύναρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ξύλῳ
ιρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι;
μὴ οὖν ἐάσης με, εὐεργέτα μόνην εὔσπλαγχνε,
τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οι συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἅγιων, εἰς ἡ.
Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὐ η Ἀκροστιχίς εὐ
τοῖς Θεοτοκίοις,

"**Ωδὴ α. Ηχος α. Ο Είρμος.**

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἴγυπτῳ τῷ Μω-
σεῖ, καὶ δὲ αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, παν-
στρατὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὡδὴν ἀσωμεν·
Οὐτὶ δεδόξασται.

Της Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα
τὸν φαιδρὸν, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ, ὡς
τῆς πίστεως φωτὶ, ιαταυγάσαντα λαοὺς, δρ-
εάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Τεν ἀλλοις γράφεται Συμεὼν.

E'ν τῷ λειμῶνι νοητῶς, τῷ τῆς Πίσεως Χριστοῦ, ἀνατραφεῖς καὶ αὐξηθεῖς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτὸν, τῷ τῆς ἀθλήσεως ὑψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Kήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, μαθαρός τε λειτργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήνεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Tένες ἀνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, οὐρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀιροσιχίς:

Αἶνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παρασάταις. Ἰωσήφ.

***Χος α. Ὁ Εἰρμός.**

» **S**οῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἵσχυΐ δεδόξασται· αὕτη γάρ Ἀθάνατε,
» ως πανσθενής ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὅδὲν βυθοῦ καινουργήσασα.

Aἴγλη φωτιζόμενοι ἀεὶ, τῆς Τρισηλίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς ἀγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Iέρολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀνίερον, τῶν διωκτῶν ονίαν ἀπειρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, ἀθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Nόμοις ἀσεβέσιν Ἀθληταὶ, τοὺς εὐσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

O"ρος σε κατάσιουν ποτὲ, ὁ Ἀββαιοῦμ ἐλλαμφθεὶς ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ τῆς Θεοῦ σωματωθεὶς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψκ, ως ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ωδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

» **S**τερέωμά με γενοῦ, ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὕδατων, ὅτι οὐκ ἔστιν "Ἄγιος πλὴν σου Κύριε.

Eξήραντας θολερὸς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Eχθρῶν τὴν πάρεμβολὴν, ἐσιέδαστας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἥθραιστας λόγιοις σου λαοὺς, εἰς τὴν ἀγαπὴν αὐτοῦ.

Mαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἄσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

E'ν θλίψει πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένες τὴν σὴν μεσιτείαν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ πινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **O**' μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὔσιας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι· "Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Nευρούμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσηήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα· ἀθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεις, καὶ νομίμως ἐστέφητε "Ἄγιοι.

Pοθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα, τοὺς ῥαβδισμοὺς παμμάκαρ τῷ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατεινόμενος, Ἰωνᾶ πανόλει, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Pωνύμενος σθένει θεϊκός, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντούργου πανόλει Πνεύματος, τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

O' μόνος οἰνῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένε χριστότητος, καὶ σάρξ ὡράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἴνετενε, πάσης περιστάσεως, Παναγίᾳ ρύσθηκας τοὺς δούλους σου.

*Ο Εἰρμός. Ὁ μόνος εἰδὼς.

Κάθισμα, *Χος α.

Aθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληται σε Κύριε· οι πατερία γάρ αἰνισμῶν τοὺς αἰνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἴνεσισι, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἐλεός.

Δόξα, *Χος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Mαρτύρων οι πατερούς, ὑπομείναντες πόνους πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνον κοψίζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶς προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν. **Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Sυλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι" Αχραντε, καὶ τὰς σαῖς ἴνεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ιεράρχου. Ὡδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Κατενόησα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Εἴρανας θολεροὺς χειμάρρους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ κατεπολέμησας.

Εν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυρος Μάρκε κατέδυσας.

Τῶν συνάθλων σου τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στερρώς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὑπέρμαχος οὖσα "Αχραντε ἡμῶν τῶν σὲ ὑμνόντων, τῶν πολεμίων θράση καταίβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Ορος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσμιον, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββανοῦμ, κατανούσας ὄφθαλμοῖς, ἐν σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἱστραηλ προανεφώνει τὸν "Ἄγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Συμφώνως Ἡλίαν, Σηβεΐθην καὶ Ἀβίθον, Λαζαρον Μάρην Μαρούθαν, Ναρσην καὶ Σάθθαν Ζανιθαν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ιωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμήσωμεν, ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

Ο'σις παμμάκαρ Ιωνᾶ σε γεραίρομεν· μετὰ γάρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγετὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

Ι'σχυΐ παμμάκαρ θεῖην Βαραχήσιε, τὰς πυρακτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐν μολύδον ἀνδρικᾶς, τὸ ὅμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε γεραίρομεν.

Σοφίας οἱ Μάρτυρες, πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφὰς καὶ δυνατούς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνανηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μαναρίσωμεν.

Ω'ραιοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ Χριστοῦ· ἔθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη αἰνίατα, ἀνελλιπῶς

ιᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸ "Ορος Προφήτης Δανιὴλ ὃ τεθέαται, ἐξ οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτμήθη ἀνευθεντικός, οὐντρίψας τὰ εἶδωλα, καὶ καθέλων τὰ τῶν δαιμόνων φρυγάνα, σὺ εἰ Παρθένε· διό σε δοξαζομεν.

Τοῦ Ιεράρχου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Εν νυκτὶς ὄρθριζοντες, ἀνυμνῆμέν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δὲ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκὶ σου ὑπομείναντα.

Εν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητής, μακροθυμίαν "Οσιε· δὶ η̄ς ἐταπείνωσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐγίνησας. **T**αῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεσιν "Οσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

Ω'ς στερροὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀνττηται ὑπέρμαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν "Ἄγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Pυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων "Αχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χάριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Oφωτίσας τῇ ἐλλάμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ ιόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὁραδόξων ὑμνούντων σε.

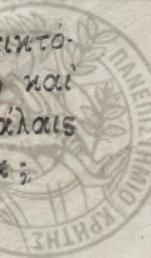
O'μιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτερον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυρών δυσσεβούντων προστάγματα, Ιωνᾶ θεσπέσιε· δεθεὶς σχοινίῳ δὲ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

Gώμενος τὰ ἥμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθόττητος τότον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμάται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Sτρεβλούμενος Ιωνᾶ, καὶ δαιτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ύμνωδίαν γυνάμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντι σε μετὰ σαρνὸς, ἔχθροὺς ἀσάρνους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Hαυμάζουσα τὸν ἐν ταύτης ἀρρήτως τικτομένον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ ἐμεγαλύνε, καὶ βοῶσα ἐλεγε· Πῶς ἐν αὔγκαλαις σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Τοῦ Τεράρχου. Ὡδὴ σ'. Ὁ Εἰρμός.

Tὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κῆπου
Φιλάνθρωπε· οὐκέτι τῷ βυθοῦ τῶν πται-
σμάτων, αὐτάγαγε δέομαι.

Aθείας ἔξηλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε,
καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, αὐθρώπους
ἐφώτισας.

Tῶν εἰδώλων ιατέσεισας, τὰ τεμένη Μακά-
ριε, καὶ σαλευομένους αὐθρώπους, εἰς
Χριστὸν ἐστήριξας.

Tοὺς συνάθλους ιαθώπλισας, καὶ ἔχθροὺς
ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλλῳ, καὶ
νίκης, βραχεῖα εἰλήφατε. **Θεοτοκίον.**

Gηγενεῖς ἀνυψώθημεν, ὁ ἔχθρὸς τεταπείνω-
ται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου, τόπου
σου Ἀχραντε. **T**

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

Eκύνιλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
ἔστιν ὁ ρύσμενος ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βατα σφαγῆς σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
ἡμῶν· σὺ γάρ ἴσχυς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
ἐπανόρθωσις.

Eνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δοράν
γάρ ἀφαιρούμενος, παναοίδιμε τῆς κάρας
Γ'ωνᾶ, ἔφερες ἀνδρείως τὴν τοῦ ὄφεως, ιατ-
πατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Oνοῦσου ἀκλινῆς ἀποτυθείσης σου, τῆς
γλώττης μένει "Οσιε· καὶ τοῖς αἷμασιν
ἡγίασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δὶ αγαπησιν,
τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα ιενώσαντος.

Tμηνίσωμεν πιστοὶ Ἡλίαν Ἀβίβον, Ναρσην
καὶ Μάρην Λαζαρον, Σηβενίθην Μαρου-
ζᾶν καὶ Ζανιθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
ραχήσιον, καὶ Ιωνᾶν, τοὺς ιαλινίους καὶ
Μάρτυρας. **Θεοτοκίον.**

Pαλαίτιον Θεοῦ ἐδείχθης Δέσποινα, τοῦ πάν-
των βασιλεύοντος· ὃν ἵνετευε, ληστῶν με-
πονηρῶν, ἥδη γεγονότα ιαταγώγιον, ἀποιαθά-
ραι, καὶ σῶσαι με ἀχραντε.

Ο Εἰρμός. Εκύνιλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Tῇ ΚΘ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὴν τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθίουσίων,
Κυρίλλου Διεικόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Eπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰνίαις,

Υπνωσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὑπνον.

Γαστήρ Κυρίλλου Λευίτου διὰ ξίφους,
Ὄσεὶ πάχος γῆς, εἴπε Δαυΐδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γύναια βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθοῦσαι ρῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκαδὶς ἥδη ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴνον.

O "Ἄγιος Μάρκος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κουσταντί-
νου τοῦ μεγάλου ὄσης, ζήλῳ τρωθεὶς, πολλοὺς βαρούς
τῶν εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἐδείματο. Τουλια-
νοῦ δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολ-
λὴν παρόρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμοντος, οὐ μόνον τῷ
δὲ τῷ Ἅγιῷ κακὰ ἐνεδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις πολλοῖς,
διὰ τὴν τῶν εἰδώλων υπαν καθαίρεσιν. Ο δὲ Ἅγιος,
μικρὸν ὑποχωρήσας, ἐπειδὴ τινας ἐλκομένους ἐπύθετο δὶ¹
αὐτὸν, ἐπανῆκε, καὶ τοῖς μιαφόνοις προῦδωκεν ἐαυτόν.
Οἱ δὲ, λαβόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι
πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβάλλουσι δυσωδεῖς.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἐκδιδόσαι τοῖς
παισὶ ταῖς ράφσι κεντᾶσθαι. Είτα, γάρῳ ἄπαν τὸ σῶμα
διάσθροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι,
ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρον ἐν καλωδίοις ἀνήρτησαν, ἵνα
ὅμοι γυμνὴ τῇ κεφαλῇ καὶ ὄλφῃ τῷ σώματι, ἐν σταθηρῷ
μεσημβρίᾳ, τὰς ήλιαικὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ
σφηνὶ καὶ μελίταις, οἵς ἐπεκέχριστο, εἴη τροφή. Ταῦτα
έδρατο, καὶ ὁ θεσπέσιος πρεσβύτης πάσχων ἐνεκαρτέρετ,
ὑπὲρ τοῦ μὴ πρόσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομήν
αὐτὸς τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει
υικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾷ· ὡς γάρ εἶδον ρώμαιλέως
καὶ νεανικῶς τὴν βάσανον ὑποστάντα, μεταβαλλόμενοι,
μετέμαθον τὴν εὐσέβειαν. Διὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ κατὰ
τὴν Φοινίκην τοιοῦτόν τι ὑποτολμάται.

Κύριλλον γάρ Λευίτην, διὰ καθαιρέσιν τινῶν εἰδώλι-
κῶν ξοάνων, παρόρησασάμενον τὴν ἀλήθειαν, τὴν γαστέ-
ρα αὐτοῦ ἀνατεμούντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἐξαγαγόντες, θάμα
τοῖς ὄρῶσιν ἐδείκνυντο· οὖς καὶ φασὶ τοὺς μιαφόνους, τῶν
ἡπάτων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' ἀξίαν δίκης τυχεῖν, ἐκτι-
ναχθέντων αὐτῶν τῶν ὀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρρέει-
σης, καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυναμέως. Τὰ δὲ ἐν
Ασκάλωνι καὶ Γάζῃ γυναικῶν Παρθένων καὶ ἱερωμένων
ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρράγεντων,
τῶν ἔγκατων δεξαμένων κριθαῖς, καὶ χοίροις τεθεύτων βο-
ράν, τίς ἀν δέξιως ἐκτραγωδήσει;

Ταῦτα τῆς ἀσεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὅπ' αὐτῇ τεταγ-
μένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν περιέστη, ἀντὶ τῶν
ἐντεῦθεν βασάνων, η μακαριότης η ἀληκτος· τῷ δὲ προα-
πιστῇ τῆς κακίας, η διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ τὰ αἰώ-
νιώς κολαΐσεσθαι.

Tῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνὴν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Γ'ωνᾶ, Βαραχήσιον, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα
Μαρτύρων.

Στίχ. "Ἐχεις Ιωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντως μέγαν,
Κατ' οὐδὲν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Xανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίσσης σκύφον.

Xριστοῦ ὑπερτιμθέντες ἄνδρες ἐννέα.
Sύνεισιν ἥδη ταῖς ἐννέα.

O "Ἄγιοι, Ιωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπῆρχον ἐκ Περσ-
ιδος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κου-
σταντίνου Βασιλέως. Ψωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ

ζητεῖς, καὶ τὸ ἔαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἥλθον
ἐν πόλει, Μαρμαρίων καλεμένη· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείστες
εὑρόντες τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λόζαρον, Μα-
ρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἡλίαν, Μάρην, "Ἄβιθον, Σηνεηθην, καὶ
Σάδεβαν, παρεθάρρυνον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας υ-
πῆλειφον. Κατασχεθέντες δὲ, ἤχθησαν πρὸς τοὺς τρεῖς
ἀρχοντας Μασδράθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· υφ' ὧν παραι-
νέσεις ἄμα καὶ ἀπειλάς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐ-
τοῖς, πρῶτον δεσμοῦνται νόρῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείας τύπτεται· καὶ
σχοινίοις διαληφθεὶς, ἔξω που ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ πρὸς
τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλους
χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ
ἄφων ἐπὶ τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ωσὶ καὶ τοῖς λάρυγξι
τῶν Ἀγίων μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχή-
σιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κρεμᾶται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ
Ἀγίος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς δακτύλους χειρῶν καὶ ποδῶν,
καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλώτταν
τέμνεται, καὶ ἐν χαλκῷ, πίσσας μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἐξ
οὐ ἀβλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα κατασφίγγουσιν
αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτουνικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ
όστα· εἰδὸς οὖτον πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι
βαθυτάτῳ, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ο δὲ Ἀγίος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν σίχεις, γυμνὸς
σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπείρεται καλάμοις ὁξέσι·
καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλον τὸ σῶμα κατακλασθεὶς,
καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχειρεῖς βρεῖζουσαν, ἀπε-
δωκε τὴν φοχήν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα,
καὶ ἐπάφησαν ἄμα τοῖς ἐννέᾳ Μάρτυριν· ἐκείνων μὲν
τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ Μαρτίου
Μηνὸς, τοῦ δὲ Ἀγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχήσιου κατὰ τὴν
εἴκοστην ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνὸν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ Ὄμολογοῦτοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, Εὐσταθίε παμμάκαρ,

Χριστῷ παρέστης τῷ δὶ ἡμᾶς πηλίνῳ.

Ταῦς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Ο ἐν τῇ βάτῳ ὁφθεὶς, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
θέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς Ἀειπαρθένου
ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἵματων κρινοὶ, τῆς ἀθλήσεως σὺ-
Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς
απᾶτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, τοῖς
ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἔχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς
τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀντί-
τητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμά-
χητον εἴληφας.

Εῦμα σαυτὸν λογικὸν, ἱερούργυνσας Κυρίῳ,
τῇ μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, καὶ
ἐνθέου Κύριλλε τελειώσως, πυρὶ δειχθεὶς ὅλο-
καύτωμα.

Θεοτοκίον.

Γ σχὺν καὶ ιράτος ἡμᾶς, ἵνεσίαις σου Παρθέ-
νε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκουν

ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, καὶ προ-
βολῶν νοούμενων ἔχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Είρμος.

Σ ἐ νοητὴν Θεοτόκε καίμινον, κατανοοῦμεν
οἱ πιστοί· ὡς γὰρ Παῖδες ἔσωσε τρεῖς.
ὁ ὑπερυψούμενος, ιόσμον ἀνεκαίνισεν, ἐν τῇ
γαστρὶ σου ὀλόκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέ-
ρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Α ἀποκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σωζειν
δυνάμενον σοφὲ, οὐκ ἐφλέχθης προσομι-
λῶν, πίσσης πυρακτώσει, δρόσον θείας χάρι-
τος, ὡς Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὥσπερ οἱ τρεῖς Νεα-
νικαὶ ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ρ ὡμη Θεοῦ Ἰωνᾶ ρώνυμον, ἦνεγκας βα-
σανα πικραί· Ήσαῖας δὲ ὡς τὸ πρὶν, ἔ-
χαιρε πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀναβοῶν
καὶ δεχόμενος· Ο αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς
καὶ ὑπερένδοξος.

Α δει τὰ σα, Μάρτυς προτερήματα, ἡ Ἐν-
ικλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μα-
κροὺς, ἀθλούς οὓς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν
τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων νῦν, τὴν
σορὸν ἐξ ἡς βρύει ἡμῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σ ς ἀνδρικῶς Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπα-
τῶν τοῦ πονηροῦ, ἀνανθώδεις ἐπιβουλάς,
ἔφερες συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς
ἀνανθώδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων,
Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον. **Θεοτοκίον.**

Τ ἡν ἐν ἐμοὶ ῥᾳθυμίᾳ Δέσποινα, καὶ νυ-
σταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς αἰρύπνοις
σὺ πρὸς Θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, "Ἄχραντε
ἀπέλασον, καὶ μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ο
αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η. Ὁ Είρμος.

Τ μονον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων,
ώσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον.

Λ ὄγοις κατενόσμητας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
αἵματων τοῖς ρεῖθροις, φαιδρῶς κατη-
γλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ
ἐνισχύσαντα.

Α γρυπνα τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς σου ἔχων,
τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῇ φιλάτ-
τεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπαύστως ἐν ὕμνοις σε
δοξάζουσαν.

Μ ύρα εὐωδέστατα οἱ Ἀθλοφόροι, τὰ τῶν
αἵματων ρεῖθρα, προσῆκαν τῷ Δεσπό-
τῃ λέγοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ
Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ο'λαγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεν-
νῆτορ ἀγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν
βοηθείας, παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ο Εἰρμός.

Ε'ν καμίνῳ Παΐδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐτεβείας, καθα-
ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλον λέγοντες· Εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὃ
μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Α'ναθέντοις χρώμενος ὄρμαῖς, ἔχθρος ὁ δο-
λιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει Παναοι-
δίμε πλευράς, δεσμῶν καὶ συνθλίθων σε, καὶ
τὰς σάρκας ἔσαινων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα
δεινούων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Τοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρὰ, δεσμὰ τῆς
ἀθείας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τοῦ
σώματος ὅστα, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην
πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὥσει χοῦν λεπτύνεις,
μέλπων· Σὲ δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'πορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ πα-
ράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, κα-
ταπόσεσι θερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελω-
δοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιέρεια τέλεια Θεῷ, καὶ θύματα εὐώδη, ὄλό-
κηροι προσφοραί τε, προσηνέχθητε ὄμοῦ,
κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Συντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι
παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ
εἴθεωσας Ἀγνή, τῷ τόνῳ σου ψάλλουσαν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός. 'Εν καμίνῳ Παΐδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδὴ Ζ'. 'Ο Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὄραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἱεζενιῆλ
τοῦ Προφήτου, ἐν ᾧ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ
μὴ Θεός μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὑμνοῖς
τιμῶμέν σε.

Σὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πά-
τέρ αναιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, παρ-
δίᾳ ἀγνοτάτῃ, καθαρὸν ἱερεῖον, προσήκθης δι-
αθλήσεως.

Σὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, τοῦ
ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε

τεμών, ἀνθρώποις τὴν ἀλήθειαν πᾶσι, ηροῦξας
ἐμεγάλυνας.

Σοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείαις, καὶ Μυστα-
γωγῶν σου ἴνεσίαις Εὔεργέτα, Μάρκου
τε καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ
ἡμᾶς τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίου.

Τπὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας
ἀπορρήτου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης,
ἐκ σου Ἀγνή ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώ-
πους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ο Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
μένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνεσσαν, κα-
τασθέσαι αἵτοῦμεν τὴν ιάμινον· ἵνα σε Θεο-
τόκε, ἀναταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ι"δε φωταυγής πανήγυρις, φωτοειδῶν Μαρτύ-
ρων ἐλαμψε σήμερον, νέφη πονηρά, τῆς ἀ-
μαρτίας σιεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θείων ἐν
Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προ-
σένως ἑορτάσωμεν.

Ω"σπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέ-
ρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπ' οὐρανὸν,
ταῖς τῶν ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶς καὶ σοφὲ
Βαραχήσιε· διόμε τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀμαρτίας
καταυγάσατε.

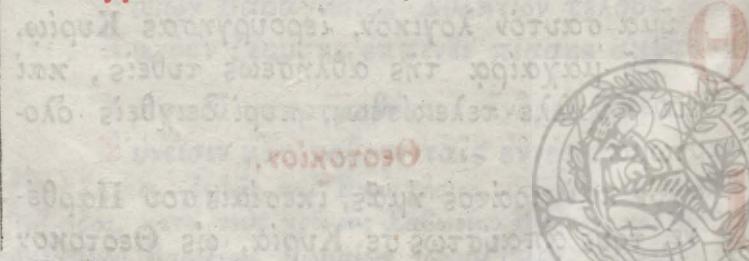
Στύλοι Ἐκκλησίας ὥφητε, ἀπεριτρέπτως
ταύτην διαβασταζοντες, "Ἄβιβος ὄμοι,
Ναρσῆς καὶ Μάρης Ἡλίας τε, Ἰωνᾶς Σηβεήθης
καὶ Λαζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σαΐδης, καὶ
Μαρουθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

Η"δη μετ' Ἀγγέλων "Ἄγιοι, παρεστηκότες
θρόνῳ τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀ-
στραπαῖς, τῆς Τριστήλου λαμπρότητος, αὐγα-
ζόμενοι πάντας φωτίσατε, τοὺς πίστει τὴν
φωσφόρον, ὑμῶν γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίου.

Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἡς ἐκτίσω
ταύτης κληρονομίασου, ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν,
τῆς σὲ τεκούστης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐ-
πικαμπτόμενος, ἵνα σε ὡς Δεσπότην, καὶ πα-
νοιτίρμονα δοξάζωμεν.

Ο' Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Eἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, **Στιχηρὰ προσόμοια.**
Ὕχος πλ. δ. **Ω**τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη "Οσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς,
τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικῶτα, τὰ θεόπνευστα λόγια
πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγαζουσαν, χά-
ριν ἐπλάτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ
πανγύχοις στάσεσι, τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀ-
νεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου
μάκαρ καὶ ὡραιότητα· ἦς ἐπαξιώς νῦν, ἀπο-
λαΐεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνά-
δλων σου, θεόφρον "Οσιε.

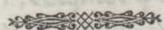
Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐθελεύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
Σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ
κατηιολούθησας, σῶμα δυσκίνιον, ἀγωγαῖς ἀ-
σκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δα-
κρύων πηγὰς, ἐκ ναρδίας προσφέρουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς
φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνω-
σον, ἔνθα ἢ ἀνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνί-
ζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"**Η Σταυροθεοτοκίον.**

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐνουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνου,
ἐβόα, Τέκνου γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίνως, πῶς
φέρεις ὁ ἴατρός, ὁ ἴασαμενος, τὴν βροτῶν ἀσθέ-
νειαν καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπαντας ρύσαμενος, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς:

Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμάκαρ.

'Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κ(λ)ήμεντος (*).

'Ωδὴ α. Ὅχος α. 'Ο Εἰρμός.

" **Ω**δὴν ἐπινίνιον ἀσωμέν πάντες, Θεῷ τῷ
ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίο-
νι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
» δεδόξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν
ἄνω ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ
διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν,
Θεοῦ οἰνείωσιν.

Λιμοῦ προσπαθείᾳ σὺ λύσας τὴν νόσον, τὸν
"Αρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε,
σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας ἐπαθλα,
ἐστέφθη παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ισάγγελον φρόνημα λαβὼν Θεόφρον, τοῦ κό-
σμου ἀπέρρηξας, σεαυτὸν πανόλεις, τοῦ
γενροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζη προφανῶς, εἰς
τὰς αὐλοὺς μονάς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν
λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδαχαῖς σου αὐτούς, πρὸς μακαρίαν εἰς τῆς
γῆς, ἀναβιβαζεις ζωὴν. **Θεοτοκίον.**

Κηρύττει τὸν τόνον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρ-
θένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξω στόματι, καὶ
δόγμασι θεῖοῖς τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς,
τοῦ σου Υἱοῦ προσκυνεῖ.

'Ωδὴ γ. 'Ο Εἰρμός.

" **Α**ιθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
αὐτὸς ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾧ ἐστερέωσε τὴν Ἐκ-
κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἦν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Εὔρες ως τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀορυγσίαν,
πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ
βάθυς τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπὲρ
ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλέξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγά-
πης, νοῦν μηνοπακίας ἐλαμψας ἀκτῖσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ράστην ὑπέδειξας ὁ-
δὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ
ἀμυησίκαιον.

Ηρᾶς πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χά-
ριν, ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλαίλων,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγόρειθα, πρὸς
ἀρετῶν πορείαν· ἦς καὶ τυχεῖν ἀξιωθείμεν.

Θεοτοκίον.

Ησε παρθενίᾳ τίκτειν σε ὁ Προφήτης πά-
λαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἔτερον Κανόνα, πρὸς τὰ Τριῳδία
διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Κοριακῇ Δ. τῶν
Νηστειῶν, ποίημα δύτα Ιγνατίου.

καὶ λέγον, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν εἶπεν σαῖς· Αγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε,

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ο υψωθείς.

Tὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, κατα-
πηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεω-
ρίας ἄπλετον βυθὸν εὔσεβῶς, πάσας στηλιτεύ-
σας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλω-
βήτους δὲ, τοὺς ἀνθρώπους ἐν τούτων· ὡς
Ιωάννη ἀλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἵνε-
τευε· Οσιε. Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Oὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὶ γάρ
σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσα-
το ἐν τοσάτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως
νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐν
σοῦ· σὺς γάρ δούλες σωζεῖς αἵτινες ἐν παντοίων
δεινῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίον. Ομοιον.

Tὸν ἔξι ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἥ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ
Σταυροῦ κρεμάμενον ὄρωσά σε Χριστὲ, Οἵμοι
ποθεινότατε, Ἰησοῦ! ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμε-
νος ὡς Θεὸς ὑπ' Αγγελῶν, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βρο-
τῶν Γίε, Νέλων ταυρόσται; Υμνῶ σε μακρόθυμε.

'Ωδὴ δ'. Ο Εἰρμός.

E'ν Πνεῦματι προβλέπτων, Προφῆτα Ἀβ-
βακοῦμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκή-
ρυττες βωῶν· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνω-
σθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθή-
σῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Nηστείᾳ χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς ὄρ-
μας, ἡσυχίᾳ ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ·
ὡς ὄσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν· Υψίστη,
πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες,
ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

A'φθόνως ἀληθείᾳ γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν
πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχὴν·
διὸ ἀσκήσει ἐνθέω παταδουλώσας, δαιμόνων
δούλους θεορόημον Ἰωάννη, ὡφθης Μοναστῶν
ὅδηγὸς ἀπλανής.

Sτενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερρῶς, ἀ-
κηδίας λέλυνας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ
προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας
τὴν ἰσχὺν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἵλασμὸν δω-
ρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Mακάριον τὸ ἔθνος, πανύμητε· Αγνή, ὁ τι-
μῆν ἕξιται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὄρ-
θοδοξίᾳ καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀ-
ληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ
Γίοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

'Ωδὴ ἔ. Ο Εἰρμός.

Nῦξ περιέσχε με Σωτὴρ, ἀμαρτίας καὶ
ἀχλύς· διό μοι αἰνάτειλον, τῆς μετανοίας
Κύριε, τὸν ὄρθρον ὡς εὔσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
μου Χριστὲ, ἥ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Tῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιαινόμενος τὸν
νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς
τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγόρευσες λιμῷ τὰ πά-
θη, καὶ δαιμονας ἥσχυνας· καὶ γάρ ὁ θλίβων
λαιμὸν θανατοῦ ἡδονάς.

Ω"φθης ἀγνείας ἐραστής, καὶ λαγνείας μι-
στης, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγο-
ρεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γάρ ὁ
Νέλων παθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει
θερμῶς, τὰ τοῦ σινότους ιρυπτά.

Nῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λει-
τουργῶν, Εἰδώλων προσκύνησιν, σαφῶς
ἀπεσκοράκισας, ἐλέω φιλόπτωχε, καὶ ἀναγ-
καίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς,
ἥ φιλάργυρος.

A"χθος τῆς ὑλῆς εὔσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ
γῆς, ἵπταθης πρὸς ἄυλα, πτεροῖς ἀκτη-
μοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, ἀύλως Πάτερ
Χριστῷ σὺν Ἄυλοις πιστῶς, αἴτησαι ἵλασμὸν,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

E"χθιστοι ὥφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὄμοι,
τῆς σῆς Ἀειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ
Νέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Γίοῦ
σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἀνωθεν πατρικοῖς
δείοις δόγμασι.

'Ωδὴ ξ'. Ο Εἰρμός.

Tὸν Προφῆτην Ιωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
Τὴν ζωὴν μου Ἀγαθὴ, ἐλευθέρωσον φθο-
ρᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ιρά-
ζοντα, Δόξα σοι.

Pώμη νήψεως ἀγνῆς, καὶ αἴγαστι προσευχῆς,
τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερ-
ρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὥφθης, Πάτερ
νηφάλιος.

E'ν αὖπνῳ προσευχῇ, τὸν φιλούπνον ἔχθρον,
ὑποταξάς ἀνδρινῶς, ὥφθης γρήγορος ποι-
μῆν, Θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ Δι-
δασκαλῶν Φωστήρ.

Tοῦ νοὸς τὸν ὄφθαλμὸν, καθαγγίτας εὔσε-
βῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτεργῶν
διαπαντὸς, προέβλεψας, τὰ θεῖα οὐαλλη, τῆς
μαναρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Nαυτιῶσι σάλω νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς,
καθορῶντες εὐλαβῶς, Ορθοδόξων τοὺς

χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένοις, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάρον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηρός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ οὐρανοῖς οὐρανοῖς πυνῶς Πάτερ,,

Ταῖς σᾶς ἀρετᾶς θεῖς, ἔφθασας πόλις μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης τριαντῆρ ἔξαναλύων.

Οὗτος, ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγχίους ὡν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφίᾳ, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θύμα ἐρώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὅρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐνεκαΐδεκα (*), ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἱσουχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιοτρας θείαν μονὴν κατεληφώς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χωρῷ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, θύθιε μὲν ἐκ πάντων, ἀ ἀμέριπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἷμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἔκεινον τίς ἀν λόγος ἔξειποι; "Ὕπουν δὲ τοσούτου μετελάμβανεν, δσον τὴν τοῦ νοὸς οὐσίαν τῇ σύγρυπνᾳ μὴ λυμήνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴν ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεόν ἔρως ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἔξασκόντας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ μεγίστων θεωρίῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἔντιγι τόπῳ ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἥδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὡν, καὶ Πνεύματι θείῳ γροῦς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐρρύσατο, ἐπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὑπνους, καὶ διαναστήσας οὐ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἡγούμενος τοῦ Ἅγιου Ὁροῦ Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπουσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνεύματικῶν Ἀναβάσεων, ητίς καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Γωαδ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τον Ἱεροβοάμ, ἐπὶ ταῖς δαμαλέσι· προσέταξε γάρ αὐτῷ ὁ Θεὸς αἰπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτουν, μήτε οἴνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὔρων δὲ τον Ἱεροβοάμ. Σύνοντα, ἐκά-

(*) Ἐνεκαΐδεκα ἔτῶν γεγονὼς δηλαδή.

(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ιούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος. Καὶ ἵδού (λέγει ἡ θεία Γραφή) ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ ἐξ Ιούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίῳ εἰς Βασιλεῖαν (Γ'. Βασιλ. 1γ, 1). Όνομάζετο δὲ Ιωῆλ, καὶ οὐχὶ Ιωάδ, μαρτυρούσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλογοι λόγοι Σαλομῶν... Ἰδού οὖτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ιωῆλ τὸ ὄρῳ γένετο περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβάτ (Β'. Παραλεπ. 8', 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀναφέρομένες φευδοπροφήτες τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἥγουν τὸ Ἐμβέ. ἀλλ' οὐδὲ φευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἐρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

λεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδού οἱ ὄντες τίκτεται τῷ οἶκῳ Ιούδα, Ἰωσίας ὄντος αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς Ιερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοάμ, ἐφ' ὧν κατασκείν αὐτὸν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ἔηρα· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῆ ὡς τὸ πρότερον. Ὅποστρέφων δὲ ὁ Ἱωάδ, παρεπείσθη πρὸς τοὺς φευδοπροφήτους, Ἐμβέ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μη βρωθῆναι δέ· καὶ ἀποθανὼν, ἐπάφῃ ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Εὐθούλη, ἡ μήτηρ τῷ Αγίῳ Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνῳ,

Ἀθλητομήτωρ οὐλλίτεκνος Εὐθούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Τοὺς ἐν οὐρανῷ Παῖδαίσ σου Σωτὴρ, οὐχ ἦψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἔξ ένος στόματος, ὑμούν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως τῆς ἀνδρείας ξίφει οὐθελών, Πανεύφρων, θράσος νηπιώδους δειλίας, ὥφθη στερρός οὐαὶ φοβερός, πνεύμασιν ὄντως ἀναθάρτοις ἀπασιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θαυμαστῶσας σε.

Νόμω Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνω Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς οἴκους τῆς στερρᾶς ἀσηήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερὸν τοὺς μισθούς.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητής, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ οὐαὶ τῇ οαρδίᾳ· τὸν γάρ ὑπερήφανον οὐαὶ αἰλαζόνα εὑθρὸν, τούτοις οὐτέτρωσας.

Θεοτοκίον.

Της σῆς Χριστὲ σαριώσεως τιμῶν, τὴν ἔνωσιν ταύτης οὐαὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὡν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτὸς, οὐτ' ἄμφω τέλειος.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Ον φρίττεσιν "Ἄγγελοι, οὐαὶ πᾶσαι στρατιαι, οὐαὶ Κτίστην οὐαὶ Κύριον ὑμνεῖτε ιερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοῖς, οὐαὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Απλάστοις σου ἥθεσι μειώσας αἰρακιφρῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουλον, ὡς δύσχριτον

φυγῶν, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς,
ώς πράως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Mητέρα οὐαὶ φύλαινα πασῶν τῶν ἀρετῶν,
τὴν θείαν ταπείνωσιν ὑπέγραψας ἡμῖν·
καὶ γάρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφὸς, τῆς
θείας ἀνόδου τὴν βάσιν ιατεπήξω.

Mετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σα-
φῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου
φωτισμοῦ, διάκρισιν ὅντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ
πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί·
ἀπλῆ γάρ αόρατος ἀνείδεος ἐστί· σαρ-
κὸς δὲ τὸν τύπον ἴστορῶν προσκυνῶ, οὐαὶ πί-
στει δοξαῖζω, τὴν τεκουσαν Παρθένον.

Ωδη ο. Ο Ειρηνός.

» **T**ὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φω-
» τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
» τὸν ἔμψυχον, τὴν σιηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
» οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
» Θεοτόκον οἵ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Α ὅλω νῷ ἵπταθεὶς πρὸς τὰ ἀὔλα, Νεωρη-
μάτων βυθὸν σὺ κατεῖληφας· καὶ τυχῶν
τῆς χάριτος τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, δὶ ἐκτενῆς
προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ προοράν τῶν μελ-
λόντων τὴν δῆλωσιν.

Kαταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσευχῆς τῇ φλογὶ 'Οσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον· διὸ ἐντάσ εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἡλλοιώθης ἄλλοιώσιν.

Απονειρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει σου, πρὸς
τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας
Οὐσίε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης παν-
τὸς τοῦ κόσμου, οὐαὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τι-
μώντων σε.

Pώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατήρ ἡμῶν,
καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀ-
ρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας,
ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν
όρευτῶν ἔστι πάντων τὸ πλήρωμα.

Θεοτονίον.

Σ οὐ τῆς λοχείας Ἀγνή τὸ παράδοξον, καὶ
ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὖ τὸ
ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀλη-
θέας ἐξ ἀμφοῖν ὅμολογοῦντες, ὄρθοδοξίας εἰνό-
τως πληρούμεθα.

Tò Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡγου.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, οὐατὸι τὴν τοῖξιν, η ἀ
"Ωρα, οὐαὶ Ἀπόλυσις.**

ΤΗ ΛΑ': ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μυήμη τοῦ Ἀγίου Ἰερομάρτυρος καὶ Θαυμα-
τουργοῦ Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Eἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιγμὰ ποστόμαια.

"Ὕγος πλ. δ' Ω τοῦ παρωνότερου οὐδὲν μηδέποτε.

Πάτερ Θεόφρον 'Υπάτιε, ἐν ἐγκρατείᾳ να-
λῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐ-
πηγένοσαι, ὕψος ἀνατεινόμενος, πρὸς Θεωρίαν
μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ καίλλος να-
τοπτριζόμενος· οὓς ταῖς ἐλλαμψεσι, νῦν τε ναι
διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας,
τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πατέρ Πατέρων Ὑπάτιε, ὁρθοδοξίας φωτί,
ἀπαστράψας ιατηγασσας, διαγοίας "Ο-
σιε, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς
Αρείου νόρας ἡμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς
Εὐηλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστήρα σε, κεκτη-
μένοι ἄπαντες τὴν ἱερὰν, μνήμην σου γεραιό-
μεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ Ἱερὲ Υπάτιε, τὸν Βασιλέα Χριστὸν,
ον τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον,
ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀ-
κτῖνας ἔλαιμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ψηφή-
λιον· δράμοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνθίζου-
σιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰα-
τριαν παθῶν. **Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.**

X αῖραις οἰνουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου
Ναέ· χαῖρε "Ορος πατάσιον· χαῖρε πα-
ταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ ὑλέος
τῶν Ὁρθοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παραδεισε· χαῖρε
Θεία τράπεζα· χαῖρε σικηνή· χαῖρε στάμνε
πάγγυουσε· χαῖρε ὁ πάντων ἐλπίς.

"Η Σταυροθεοτοκίον .

Η "λιος ἵδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἥπλωμένον θελήματι, παὶ ή γῆ ἐσείστο,
παὶ πέτραι διερρήγνυντο, παὶ τὰ μυημεῖα φό-
βῳ ἡνοίγοντο, παὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταν-
το· ὅπερ ὡς ἔθλεψεν, ή Παρθένος Δέσποινα,
ἐν στεναγμοῖς, Οἴμοι! ἀνειραύγαζε, τί τὸ ὄ-
ρωμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Oἱ Κανόνες, ναι ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰς δὲ

’Ωδη ἀ. Ἡγος πλ. δ. Ο Ειρηνός.

» **Τ**γράν διεδεύσας ώσει Εηράν, καὶ τὴν Αἰ-
» γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσρα-

» λίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἄσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεῖς, ἐν βρέ-
φους Θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστεως γάλακτι ἐτράφης, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι ισομηθεῖς, υποτείαις καὶ
πόνοις, ἔχαλινωσας τῆς σαρκὸς, Θεόφρον
παμμάναρ τὰς ὁρέζεις, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς
κατεκόσμησας.

Α'στραφᾶς τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυ-
νας Πάτερ Ἐκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν
Δαιμάτων σου. **Θεοτοκίον.**

Iδοὺ αἱ προφρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ
τὸ πέρας, ἀπειλήφασιν ἀληθῶς· Λόγον γὰρ
ἀσπόρως συλλαβοῦσα, Θεογεννῆτορ ἀγνὴ ἀπε-
κύνσας.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ οὐρανόν, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
» καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμα μου.

Eὐλογίαν ζωῆς πέψυνας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐν τῶν Γραφῶν, οὐπερ οὐ προστρέ-
χει, τῷ καρπῷ ὁ τῆς Εὔας ἔχθρος.

Sτόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχών
ἄσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθέσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσεσι.

Gύναια βανχεύοντα, σὺν τῇ πηγῇ σοφῶς ἔ-
δραυσας, σωφρονισμὸν, τοῖς ἀγνωμονῆσι,
παραδόξως ποιούμενος.

Oἶνος θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
καὶ γέγονας, Ἱεραρχῶν, καύχημα καὶ
ιλέος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε. **Θεοτοκίον.**

Nόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνὴ τέτοιας, τὸν Λυτρωτὴν· φύσεως οἱ
νόμοι, ἐπὶ σοὶ γὰρ καινίζονται.

Κάθισμα, Ήχος δ'. Ταχὺ προπατάλαβε.

Tῆς πίστεως δόγματα ιρατύνων "Οσιε, Πα-
τρὶ συναῖδιον καὶ ὄμοούσιον, τὸν Λέγον
ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὄρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην
ποιμάνας, ἥσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κανόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριστὸν,
πρέσβευε ὑπέρ πάντων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Eκαίνισας "Ἄχραντε τῷ θείῳ τόνῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θαντὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε πατά-
χρέος, μαναρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Pαρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ρομφαία διηλθέσου τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἡνίκα σταυρόμενον, ἔβλεψας ἐκουσίας,
τὸν Χίὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σπωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

» **E**ἰσακήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόσα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Hτὸ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον στύλον
ἔδειξε, δαδουχοῦντα ιόσμον θείοις δόγμασι.

Tῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἡμαύρωσας, καὶ τριπάσιος τα-
πεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

Aκηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Γριάδος
ώφθης Ὑπάτιε· κατοπτεύειν γὰρ ηγα-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Qς φρικτὸν καὶ παράδοξον, τῆς ἀγνῆς λα-
χείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπέρ φύσιν γὰρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργὸν σου ἀπεικύνσας.

Ωδὴ ἑ'. Ο Είρμος.

» **I**"να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, καὶ ἐνάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ ἐπίστρε-
» ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὄδούς μου πατεύθυνον δέομαι.

Eπὶ ὑδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀγαθάσεως ἔ-
χων τὴν ἔφεσιν, καὶ τὸ Παραδείσου, τοῦ
αὐλοῦ τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπάκου, τὰς ἐκεῖθεν μονάς
τειμαιρόμενος.

Tαῖς αὐλοῖς γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίας καὶ πράξειν, ὑλικὰς φροντίδας, ὥ-
σπερ βάρος ψυχῆς καταλέοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροβατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλούτισθη
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Eπαυξήσας τὴν ποίμνην, Πάτερ, ἐν τῇ πόᾳ
τῶν θείων δογμάτων σε, ὥσπερ μάνδρας
οἴκους, σεβασμίους παμμάναρ καθίδρυσας, ἐν
οἷς εἰσελαύνων, τὰ λεγικὰ θρέμματα Πάτερ,
έλυτρώσω θηρῶν ἐξ Λίρεσεων. **Θεοτοκίον.**

Mόνη τίκτεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείρα-
δρος ὥφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γάρ
Ἄγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἄναρχον, γα-
λουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτόν! καὶ παρθε-
νεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

'Ωδὴ σ'. Ὁ Εἰρήμος.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν ναιῶν, ἀνά-
γαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φλογωδὴ ρέεθρα φωτὸς, Ἱερομάρτυς Ὑπά-
τιε, ἀνάψας ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνον-
τι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς
ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

Τερατούργων διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς
ὁ Θεὸς, ἵστεων θησαυρὸν, τὸ ὕδωρ ἀνέ-
δειξεν, εὐχαῖς σου Ὑπάτιε, γλυκασμὸν θαυμά-
των, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

Θαυμάτων ὑπερφυῶν, ἐργάτης ὥφθης Ὑπά-
τιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἵσ-
τεων, πηγὴ ἐχρημάτισας, δαψιλεύων πᾶσι, σω-
τηρίας θεῖα νάματα. **Θεοτοκίον.**

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ
περιστάσεων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ
ῥῦσαι με δέομαι· σὺ γὰρ τεῖχος ἄρρητον, καὶ
λιμὴν, καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὄχυρωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Ἀθλησις τοῦ
Ἄγιου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα ναιρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπατίον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτη Ὑπατίω βιότῳ πέρας ἐν τριανοσῃ.
Ο ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν Ὑπατίος, ἐκ Κιλίκων ἀν-
θήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ
Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὅκτω Θεοφόρων Πα-
τέρων εἰς γεγονώς, δόλος πεπληρωμένος ἦν Πηνεύματος Ἀ-
γίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διά-
φορα ἐκτελέσας, γέγονε πειθόντος.

Κωνσταντίου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ νιοῦ τοῦ μεγάλου
Κωνσταντίου, δρακων τίς πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις
προσπελάσας, ἐν οἷς ἀπαὶς ὁ χρυσὸς ἐψυλάσσετο, καὶ πρὸς
τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασι-
λεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεὶ δυναμένου ὄπωσον πλησιά-
σαι. Ἐν ἀμηγανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὤν, τὸν μακάριον
τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑ-
ποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγ-
γέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἀγιος, Εἰ δυνάτον μοι, φησὶν, ὁ
Βασιλεὺς, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι
τὸ προσταχθέν· καὶ μᾶ ἀθύμει, ὁ Βασιλεὺς· τὰ γὰρ παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἀγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόρ-
ρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς, Μὴ ἀσυντηρήτως, ὁ
Πάτερ, φησὶ, τῷ θηρὶ πλησιάσῃς, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ
πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος·
Ἡ ἡμετέρα εὐχὴ, Βασιλεὺς, οὐδὲν ἴσχυει πρὸς ταῦτα,
πρὸς Θεὸν δέ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ
ἀνττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο

ἔφ᾽ ὥραν ἰκανήν· καὶ ἀναστὰς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέ-
λευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊῶν μέσον τῆς πλατείας
όδου, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἵδρυται· καὶ
οἱ μέλλοντες ταῦτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν
ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἀφιξεῖν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προ-
στάζαντος, ὁ Ἀγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν
ταμείων ἀνέψηε, καὶ ἀπαντες ἔψυχον· μήκοθεν δέ τινες
ἔστωτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ
δὲ Ἀγιος, τύπτων τὸ θηρίον διὰ τῆς ἐπεφέρετο ράβδου, ἦ-
νυεν οὐδὲν, καὶ ἡ ἡμέρα ἥδη παρήρχετο, καὶ πάντες φον-
το θανατωθῆναι τὸν Ἀγιον. Ἄλλα τὸ σῆμα εἰς οὐρανοὺς
ἀνατέίνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ράβδον
τὸ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ
Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καὶ ὁ δρά-
κων, ἐνδακῶν τὴν ράβδον, ἥκολούθει τῷ Ἀγίῳ, ὡς ὑπὸ
τινος διωκόμενος.

Οἱ γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ
πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν
ράβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῆς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ
ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ράβδου καὶ συρόμενον ὑπὸ αὐτῆς,
ἐξέπληξεν ἀπαντας. Ἡν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέαν,
ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλη-
σιάσας ὁ Ἀγιος τῇ πυρκαϊῇ, φησὶ· πρὸς τὸν δράκοντα·
Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κη-
ρύσσω, εἰσελθει μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Οἱ δὲ φοβερὸς ἐκεῖ-
νος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρώσας
ἔαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθεὶς, ἐρήψειν ἔαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ
πυρὸς, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δο-
ξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι
τοιοῦτον φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Ἰστέ ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἀγιον δια-
φερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς
ὅψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπωσισθαι. Καὶ τούτου
γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἀπέθετο εἰς ἀ-
ποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἀγιον οὖν κατασπασάμε-
νος, ἀπέστειλεν οἰκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ
πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰ-
ρέσεως, φθόνον πολὺν ὡδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει
οἱ αἰδίμιοι διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνῶδεσσι τόποις πα-
ρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμένοι σὺν ρυπαίσι καὶ ἔιφεσι, τοῦ
μακαρίου ἐκείνου διερχομένου, αἴφυντὸν ὡς ἄγριοι θῆρες
ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ἔνθρο, ὁ δὲ, λίθω,
ἔτερος, ἔιφει, κατὰ τὸν κρημνοῦ τὸν Ἀγιον ἡκόντιζον.
Καὶ ρίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρη-
μνὸν, ὃν ἀλίγας αὐτῷ πληγάς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ιεδαῖοι
τῷ Ηρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Οἱ δὲ Ἀγιος, ἐν τῷ ποταμῷ
ρίψεις ἡμιθανῆς, τὰς χεῖρας μικρὸν ὑφαπλώσας, καὶ τὸν
δράκοντα μούσος πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριε, μὴ στήσῃς αὐ-
τοῖς, ἔλεγε, τὴν ἀμαρτίαν ταῦτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προ-
σευχομένου, γυνὴ τις ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἀρ-
σα μεγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἀγίου κρουόσατα, τὸ
λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφίλετο ἡ δυστυχῆς καὶ τα-
λαιπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἀγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἥπη τοῦ
Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, πονηρῷ πιεύματι
ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τοῦ ίδιου ἔτυπτε στήθος.
Ωσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑ-
πὸ ἀκαθάρτων πιεύματων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λείψανον
τοῦ Ἀγίου ἐν ἀχυρῶν τινὶ κρύψαντες, ἀνεγώρησαν· ἀλλ
οἱ γεωργὸς, οὐδὲ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ διοῦντι τρο-
φὴν τοῖς ἔαυτοῦ ζωοῖς, ἀκούσας οὐρανοῖς αἰτιάτων δοξο-
λογίαν, μηνυτῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀναμαθούντες οἱ οἰκήτορες τῆς Πόλεως Γα-
γγρῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνήσαντες, ἔλαζον
τὸ Ἀγιον Λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τὴν ἔαυτῶν πό-

λει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ὡς δὲ γυνὴ ἔλθουσα, καὶ τύπουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ, διὸ οὗ τὸν Ἀγίον ἔκτεινε, τὸν Σείον Δειψάνου κατατεθέντος, εὐθέως ἴαθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἀγίου φονεῖς, καὶ ἔτερων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου κηδείᾳ τελεσθέντων θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τῇ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Αἰκατίω θυνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,

Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἀγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν διδάσκων, συσχεθεὶς, προσῆγῃ
Μαρκιανῷ Τύπατῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύσσεις ἐρωτηθεὶς, διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκουμέναν, καὶ τὰ ληρωδὴ τῶν Ἑλλήνων διηλεγένεν. Οθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρουρῇ κατακλείεται. Ἀνενέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξετασιν ὑπομνήματα ἀποστίλας, προστάζαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἀγιος τῆς εἰρκτῆς· καὶ περιήνει, τὰ στύγματα τοῦ Χριστὸς περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶς Ἐπισκόπῳ, Βενιαμίν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐννέα Μαρτύρων, καὶ ὄλλων πολλῶν Ἅγιων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσιομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,

Καθεῖλεν ἵσχυν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

**Ἄθλητικῷ ιλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμίν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.**

Ἐν τοῖς ὅνυξι καλαμον δεδεγμένοι,

Σφᾶς Μάρτυρας γράφεσιν ἄνδρες ἐννέα.

Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία.

Μῆς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαιὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Εν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνθεν λαβών. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἰδέσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζήλω Σείω χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τούτεστι τὸν ναὸν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν τὴν τοῦ πρωχθέντος ἀνάστατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. Εἶκενου δὲ ἀντιλέγοντος, καὶ τούτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἴναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἡπείλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἵς ἡπείλησε, πρῶτον τὸν Σείον ἄνδρα ἀνατρέψαντα κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀγιος, ἔχαρος ήν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζάλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπὸ τινῶν καταγίδων, ρίπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐερεσίαι προσήνεγκεν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοῖς ἀναλώσαντες, τῷ θαυμάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν

προσομιλῆσαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν ἐν διαφόροις θανάτοις. Εξ ὧν δύο, ἢ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ορμίσδης τις ἦν, τῶν ἄγρων περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Αχαιμενιδῶν, Ἐπαρχον ἐσχηκὼς πατέρα (*). Τοῦτο μεμαθηκός, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἥγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα Θεόν. Ο δὲ ἔφη· Μή μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδεύομενος, ράδίως τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ο δὲ Βασιλεὺς, θαυμάσας τὴν τούτου παρρόταγμα, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, τὸν δέ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς οδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρωμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακόπας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἰδὲ τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ηλιακῆς ἀκτῆς φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρώας περιφανείας ἀναμνησθεὶς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκου, ἐκ λίνου πεποιημένου, ἐκελεύσατο ἐνθυηῖαι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ως ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· είτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Απηλλάγης τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Κίον τοῦ τάκτους; Ο δὲ, ζήλου πλησθεὶς, διέρρηξε τὸν χιτωνίσκου, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών· Διὰ τοῦτο μεσῆ τῆς εὐσεβίας ἐκστήσεθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἄνδρειαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν τοῦτο τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θαυμάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὶν δέ τινα Διάκονου συλλαβὼν, καθεῖρξεν ἐν φρουρῇ. Δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, Ρωμαίων πρεσβευτής ἀφίκετο περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύσων. Καὶ τοῦτο μαθὼν, ἥπτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφεθῆναι. Ο δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὶν, μηδὲν τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτής φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὶν, ἀκούσας τῶν τῆς πρεσβευτοῦ παραινέσεων, Ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ως πόσης τιμωρίας ἀξιού ἀποκρύψαι τὸ τάλαντον. Καὶ τοῦτο οὐ καταγρούσαις ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν τὴν.

Ἐγιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμρυνθεὶς τῷ Βασιλεῖ, ὃς προσαχθῆναι τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, τούς μέρας αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυρίοις θανάτοις αὐτὸν παραδώσει, τὸν Βασιλέα τῷ παντὸς καὶ Δημιουρὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὁξέυνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὅνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ως οὖν παίγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἔτερον καλάμου τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μαρίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· καὶ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ εξάγων, ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους διληρόδους είργαζετο. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύ-

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίστημος φυλὴ τῶν Περσῶν ήσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένους ἀπόγονοι. Ήν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐν τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάπτος τοῦ Καρδύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. ἀ. 123. §. 11).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ορμίσδης ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Ἀχαιμένιδης ἀρχή, ὅπου λέγεται ὁ Συνκαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐκέτι μαρτυρεῖται, ὅτι ἐνταῦθα διοικεῖται ἐνταῦθα μετὰ τῶν Μαρτύρων. Άλλα καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμίν Διάκονος ἐορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γ'. Οκτωβρίου.

την τιμωρίαν, ράβδον παχεῖαν, δέζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσοθῆναι διὰ τῆς ἕδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγῶνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία δσα ὁ Θηριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἡπτον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ φουτό ἐγένετο· τοὺς γάρ πολέμους τούτους, εἴρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας αἵττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείσαντα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὡφέλειαν. "Οθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἀγιοι, διὰ ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ωδὴ Σ. Ο Είρμος.

"Οἱ ἐν τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παιδεῖς ἐν Βαθυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν φάλλοντες· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Α' πορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονὼς, ἐφωτίσας τὸν ιόσμον, τῇ πράξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοῶν εὐσεβῶς· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Α' πογνώσεως βρόχους, ὁ βυθῷ ἀπιστίας αποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσεῖσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσβεσεν· ἦν περ ἀστράφας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἀγνήν Θεοτοκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, διὰ τῆς τὰς ἐπηρείας, ἐχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

"Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ υπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάτους εἰλικρινῶς τῇ Γριάδι, ἀγαφέρων θυσίας Παμμάκαρ, γέγονας Κυρίων σφαγίου· Μαρτυρίου.

Τὴν ἱεράν σου βάψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, Θεοφέρε αἷματι προθύμως, στέφανον ἐδέξω διπλοῦν Ιερομάρτυρος.

Ω'ς Μαθητῆς, οἵα περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θυνήσιων ὑπερηύχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόνους τενέχασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Αόγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπέρ λόγου καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπέρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννῆτορ!

Ωδὴ Σ. Ο Είρμος.

"Ε' ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς Ιατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὥφη τοῖς αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γατήρ σγέγονεν, εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ αὐθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύουσιν.

Μωσέα εἰκονιζῶν ταῖς αἱρεταῖς, ὑπερῆλαστας τοῦτον τῷ θαυματί· ράβδῳ τῇ σῃ πλήξας γάρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ὡς ἐν αὐγίστρῳ εἴλκυσας, Πάτερ ἐν ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ κατακαλώσας, ὡς ὄργανον ιακίας ὀρθοδοξίας πραταιούμενος.

Χωννύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μιαιφόνων Ὑπάτιε, ρείθροις τῶν σῶν, ἐπνιξας αἵματων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ αντίθεα, δόγματα ιηρούξας Πάτερ σοφὲ, τοῖς πταίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὀφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μὴ παύσῃ ἴνετεύων ὑπέρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρος Ὑπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάντων καὶ Δεσπότη παρεστηκώς, ἐν πειραχμῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελοῦντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελωδίαις, ἀνευφημοῦντάς σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ο' φρὺν καὶ θράστος ἀμά τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐν Παρθένου καταίβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, αἱράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει ιραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυριόν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συνήθως, καὶ ἡ α. "Ωρα μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυσις.

